

Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΜΑΧΗ

Rick Joyner

Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΜΑΧΗ

από τον Rick Joyner

Αυτή η πανοραμική όραση δόθηκε το 1995 στο συγγραφέα κατά τη διάρκεια ενός έτους. Περιέχει την εξέλιξη της τελευταίας μάχης μεταξύ του φωτός και του σκότους. Το βιβλίο μάς αφήνει άφωνους από τις συγκλονιστικές εκπλήξεις που εναλλάσσονται η μία την άλλη, τις οποίες ο Κύριος αποκάλυψε στο συγγραφέα, ενώ είχε αρπαγεί στον τρίτο ουρανό μέσα σε πνευματική έκσταση. Ο συγγραφέας σύμφωνα με τα λεγόμενά του είχε προσευχηθεί εικοσιπέντε χρόνια για μια τέτοιου είδους εμπειρία. Αυτό είναι ένα βιβλίο βαθιά πνευματικό, που δεν έχει σκοπό τον εντυπωσιασμό, παρόλον ότι εντυπωσιάζει, αλλά τη γνήσια πνευματική οικοδομή όσων το διαβάσουν. Ο ίδιος ο Κύριος έδωσε εντολή στο συγγραφέα να το δημοσιεύσει, σύμφωνα με τα λεγόμενά του. Σύντομα έγινε το δημοφιλέστερο βιβλίο του μέχρι σήμερα. Πολλά βιβλία μιλούν για θείκα όραματα. Ελάχιστα από αυτά μας οδηγούν προς τον άγιο φόβο του Θεού. Στην Τελική Αναζήτηση, ωστόσο, ο αναγνώστης έρχεται αντιμέτωπος συγχρόνως και με το όραμα και με το φόβο του Θεού. Δε γνωρίζω κανέναν που να μην επηρεάστηκε, όταν διάβασε τις σελίδες αυτού του βιβλίου, και να έχει παραμείνει ο ίδιος.

Francis Frangipane

Ο Rick Joyner είναι ο εκδότης του περιοδικού The Morning Star Journal, διευθυντής του Morning Star School of Ministry, ποιμένας της Morning Star Fellowship, και συγγραφέας μερικών επιτυχημένων βιβλίων, μεταξύ των οποίων είναι The Harvest, There were two trees in the Garden και το τελευταίο του, The Final Quest (Η Τελική Αναζήτηση). Ο Rick δίνει έμφαση στο συνδυασμό της προφητικής όρασης και της λεπτομερούς διδασκαλίας με διορατική, ιστορική αντίληψη των γεγονότων για μια καθαρή αποκάλυψη των στόχων και του σκοπού της εκκλησίας κατά τις έσοχτες ημέρες.

CLEARANCE

41

GREEK

\$5.00

ISBN 960-7831-03-9

33 Αθήνα
23605

ix.Kapatel. gr.

Rick Joyner

**Η
Τελευταία
Μάχη**

Αθήνα 1997

Πρόλογος της Ελληνικής Εκδόσεως

Το βιβλίο "Η Τελευταία Μάχη" απευθύνεται σε όλους τους χριστιανούς· σ' εκείνους που πιστεύουν και σ' εκείνους που είναι αδιάφοροι ή που τηρούν αρνητική στάση απέναντι στα θέματα που έχουν σχέση με τις οράσεις και τις προφητείες. Μα κυρίως στοχεύει σ' εκείνους που διακινούνται με αληθινό ενδιαφέρον στο χώρο τής χριστιανικής αλήθειας.

Ξέρομε, ότι υπάρχουν πολλοί, οι οποίοι είναι έτοιμοι να ξεσπαθώσουν υπέρ ή κατά, χωρίς να είναι σε θέση ούτε να απολογηθούν γι' αυτό που πρεσβεύουν ούτε να αναιρέσουν αυτό που απορρίπτουν. Είναι κι αυτό ένα από τα γνωρίσματα τού σημερινού συζητητή, που την αιτία του οφείλει στο φανατισμό.

Η άρνηση να ασχοληθεί κάποιος με τα ζητήματα αυτά είναι μια έμμεση απόδειξη, ότι αντιδρά κατ' αυτόν τον τρόπο (με φανατισμό) χωρίς να καταλαβαίνει τη φύση τής αντίδρασής του αυτής.

Τόσο ανεξερεύνητο είναι το βάθος τής ψυχής τού ανθρώπου.

Όμως τα πνευματικά προβλήματα γίνονται ακόμη πιο πολύπλοκα όταν ο άνθρωπος αρχίζει να ενδιαφέρεται ουσιαστικά και αυτοσχεδιάζει και αυθαιρετεί.

Στο βιβλίο αυτό, ο συγγραφέας δεν προσπαθεί να εισάγει κάποια καινούργια διδασκαλία παρόλο που κάποιοι μπορεί να το υποθέσουν εξαιτίας κάποιων αμφιλεγόμενων σημείων που υπάρχουν (π.χ. παραβολή των δέκα παρθένων). Άλλωστε, στο χώρο τής χριστιανικής πίστης, ευσεβείας και λατρείας, δεν υπάρχει άλλη πηγή πληροφόρησης για το τι πρέπει να κάνει κανείς, προκειμένου να ανταποκριθεί σωστά στο θέλημα τού Θεού εκτός από την Αγία Γραφή. Εξάλλου, ο ίδιος ο συγγραφέας το αναγνωρίζει αυτό στην εισαγωγή τού βιβλίου του. Ο ίδιος προσεύχεται ώστε το Άγιο Πνεύμα να αφαιρέσει κάθε άχυρο που μπορεί να υπάρχει μέσα στο στάχυ και να μας οδηγήσει στην αλήθεια.

"Η τελευταία Μάχη" είναι ένα βαθειά πνευματικό βιβλίο, που δεν έχει σκοπό τον εντυπωσιασμό, παρόλο που εντυπωσιάζει τον αναγνώστη, αλλά αποσκοπεί μάλλον στην γνήσια πνευματική οικοδομή όσων το διαβάσουν.

Η ένθερμη προσευχή μας είναι ο Κύριος να σας ευλογήσει πλούσια!

Π. Δ.

Εισαγωγή

Στις αρχές του 1995, ο Κύριος μου έδωσε μια όραση η οποία ήταν η πρώτη από μια σειρά αποκαλύψεων που συνδέονταν μεταξύ τους. Δημοσίευσα μια συνοπτική ερμηνεία της πρώτης εκείνης όρασης στο **Morning Star Prophetic Bulletin** και στο **The Morning Star Journal**, με τον τίτλο: "Οι ορδές της Κόλασης προελαύνουν". Καθώς συνέχισα να αναζητώ τον Κύριο γι' αυτήν τη μεγάλη πνευματική μάχη που είχα δει, είχα μια σειρά από οράσεις και αποκαλύψεις σχετικά με το θέμα αυτό. Δημοσίευσα συνοπτικές αποδόσεις αυτών των οράσεων στο **The Morning Star Journal** με τίτλο: "Οι ορδές της Κόλασης προελαύνουν", Μέρη 2 και 3.

Αυτές οι σειρές έγιναν από τα πιο δημοφιλή έργα που έχουμε ποτέ δημοσιεύσει. Μας κατέκλυσαν ωστόσο αιτήματα να δημοσιεύσουμε και τα τρία αυτά μέρη μαζί σ' ένα βιβλίο. Αποφάσισα να το κάνω και συμπεριέλαβα όλα εκείνα τα σημεία που είχαν αφαιρεθεί από την πρώτη εκείνη συνοπτική απόδοση. Όμως, καθώς ήμουν έτοιμος να το δώσω προς έκδοση, είχα άλλη μια αποκάλυψη που είχε σχέση μ' αυτήν την όραση και περιείχε όλα όσα θεωρώ πως είναι τα πιο σημαντικά μέρη. Αυτά περιέχονται στα Μέρη 4 και 5, του βιβλίου (ένα τμήμα του Μέρους 4 δημοσιεύτηκε στο Μέρος 3 του **The Journal**). Υπάρχει επίσης ένα σημαντικό τμήμα στα πρώτα τρία μέρη αυτού του βιβλίου, που δεν έχει ποτέ προηγουμένως δημοσιευτεί.

Πώς έλαβα την Όραση

Μια από τις πιο συνηθισμένες ερωτήσεις που μου έχουν απευθύνει σχετικά με την όραση αυτή αφορά το πώς την έλαβα. Πιστεύω, ότι αυτή είναι πολύ σπουδαία ερώτηση και γι' αυτό θα προσπαθήσω να απαντήσω με συντομία. Πρώτα απ' όλα, πρέπει να εξηγήσω τι εννοώ όταν λέω "**αποκαλυπτικές εμπειρίες**" και "**οράσεις**".

Οι "**αποκαλυπτικές εμπειρίες**", όπως τις ονομάζω, είναι πολυάριθμες και διαφορετικές. Περιέχουν όλους τους τρόπους με τους οποίους ο Κύριος μίλησε στο λαό Του μέσα στις Γραφές. Επειδή ο Κύριος είναι ο ίδιος σήμερα όπως ήταν και χθες. Ποτέ δεν έπαψε να έχει επικοινωνία με το λαό Του χρησιμοποιώντας τους ίδιους τρόπους και τις ίδιες μεθόδους σε όλη τη διάρκεια της ιστορίας της εκκλησίας Του. Όπως ο απόστολος Πέτρος εξήγησε στο κήρυγμά του που καταγράφηκε στο δεύτερο κεφάλαιο των Πράξεων, όνειρα, οράσεις και προφητείες είναι τα πρωταρχικά σημεία των εσχάτων ημερών, τα οποία θα ακολουθήσουν την έκχυση του Αγίου Πνεύματος ¹.

Είναι φανερό ότι όσο πιο κοντά πλησιάζουμε προς το τέλος του κόσμου, αυτά τα σημεία θα γίνονται όλο και πιο συχνά.

Ο πιο βασικός λόγος για τον οποίο τα σημεία γίνονται όλο και πιο συχνά είναι επειδή τα χρειαζόμαστε για να εκτελέσουμε την αποστολή που μας έχει αναθέσει ο Κύριος σ' αυτούς τους έσχατους καιρούς. Είναι επίσης αλήθεια ότι ο Σατανάς, που δυστυχώς γνωρίζει τις Γραφές καλύτερα από πολλούς χριστιανούς, καταλαβαίνει τη σπουδαιότητα των προφητικών αποκαλύψεων στη σχέση που διέπει τον Θεό με το λαό Του, και γι' αυτό το λόγο δίνει απλόχερα τα ψευτοχαρίσματά του σ' αυτούς που τον υπηρετούν. Παρόλ' αυτά, δεν θα υπήρχαν τα πλαστά χαρίσματα αν δεν υπήρχαν τα αυθεντικά· ακριβώς όπως δεν υπάρχουν πλαστά χαρτονομίσματα των 800 δραχμών επειδή δεν υπάρχουν τα αληθινά.

1. Πράξεις 2: 16-18 "... αλλά τούτο είναι το ρηθέν δια του προφήτου Ιωήλ. Και εν ταις εσχάταις ημέραις λέγει ο Θεός θέλω εκχέει από του πνεύματός μου επί πάσαν σάρκα· και θέλουσι προφητεύσει οι υιοί σας και οι θυγατέρες σας, και οι νεανίσκοι σας θέλουσι ιδεί οράσεις και έτι επί τους δούλους μου και επί τας δούλας μου εν ταις ημέραις εκείναις θέλω εκχέει από του πνεύματός μου, και θέλουσι προφητεύσει").

Η Τελευταία Μάχη

Όταν έγινα χριστιανός, το 1972, διάβασα αυτό το χωρίο στις Πράξεις στο 2ο κεφάλαιο και κατάλαβα ότι, εάν αυτές είναι οι έσχατες ημέρες, είναι σπουδαίο να καταλάβουμε αυτούς τους τρόπους με τους οποίους ο Κύριος θέλει να μας μιλήσει. Δεν θυμάμαι να προσευχήθηκα ώστε να έχω αυτές τις εμπειρίες, αλλά άρχισα πραγματι να τις έχω, και αυτό μου προκάλεσε ακόμη μεγαλύτερο ενθουσιασμό, για να προσπαθήσω να τις κατανοήσω. Από εκείνη την εποχή έχω περάσει περιόδους κατά τις οποίες είχα πολύ συχνά αυτές τις εμπειρίες. Όπως επίσης και μεγάλες περιόδους κατά τις οποίες δεν είχα καμία τέτοια εμπειρία. Ωστόσο, ύστερα από κάθε χρονική περίοδο που δεν είχα τέτοιες εμπειρίες, αυτές επέστρεφαν, και ήσαν είτε πολύ δυνατώτερες είτε πολύ συχνότερες. Τελευταία, μου συνέβησαν και τα δύο. Περνώντας όλες αυτές τις εμπειρίες, έχω μάθει πολλά για τα προφητικά χαρίσματα, τις εμπειρίες και τους προφήτες, προς τους οποίους θα απευθυνθώ με περισσότερες λεπτομέρειες σ' ένα βιβλίο που σύντομα θα κυκλοφορήσει.

Υπάρχουν πολλά επίπεδα προφητικής αποκάλυψης. Το **πρώτο επίπεδο** περιλαμβάνει τις **προφητικές εντυπώσεις** (αντιλήψεις). Αυτές είναι αυθεντικές αποκαλύψεις. Μπορεί να είναι εκπληκτικά συγκεκριμένες και ακριβείς όταν ερμηνεύονται από ανθρώπους που έχουν εμπειρία και είναι ευαίσθητοι σ' αυτές. Όμως, είναι σ' αυτό το επίπεδο που οι αποκαλύψεις μας μπορεί να επηρεαστούν από τα συναισθήματα, τις προκαταλήψεις και τις δογματικές διδασκαλίες μας. Γι' αυτόν το λόγο αποφάσισα να μην χρησιμοποιώ σε τέτοιες περιπτώσεις τη φράση: "Έτσι είπε ο Κύριος", για οποιαδήποτε αποκάλυψη που εμφανίζεται σ' αυτό το επίπεδο.

Στο ίδιο επίπεδο των εντυπώσεων μπορεί να έχουμε τις **οράσεις**. Αυτές είναι ήπιες και πρέπει να τις δούμε με τα μάτια τής καρδιάς μας. Και αυτές επίσης μπορεί να είναι πολύ συγκεκριμένες και ακριβείς, ιδιαίτερα όταν λαμβάνονται ή ερμηνεύονται από εκείνους που είναι έμπειροι. Όσο περισσότερο είναι ανοικτά τα μάτια τής καρδιάς μας, καθώς προσευχήθηκε ο Παύλος στην Εφεσίους 1:18, τόσο περισσότερο δυνατές και χρήσιμες μπορεί να είναι αυτές οι οράσεις.

Το **επόμενο επίπεδο** αποκάλυψης είναι μια **συνειδητή αίσθηση**

της παρουσίας του Κυρίου ή του χρίσματος του Αγίου Πνεύματος, που δίνει ιδιαίτερη φώτιση στο νου μας. Αυτό μου συμβαίνει συχνά όταν γράφω ή μιλάω και μου δίνει πολύ μεγαλύτερη πεποίθηση για τη σπουδαιότητα ή την ορθότητα αυτών που λέω. Πιστεύω ότι αυτό πιθανώς δοκίμασαν οι θεόπνευστοι συγγραφείς όταν έγραφαν τα βιβλία της Καινής Διαθήκης. Αυτό θα μας δώσει μεγάλη βεβαιότητα, αλλά βρισκόμαστε σ' ένα επίπεδο όπου μπορούμε ακόμη να επηρεαστούμε από τις προκαταλήψεις, τις δογματικές μας διδασκαλίες κ.λπ. Αυτός είναι ένας λόγος για τον οποίο πιστεύω, ότι σε ορισμένα θέματα ο Παύλος έλεγε ότι έδινε τη γνώμη του, που ωστόσο αυτή όπως έλεγε πίστευε ότι ήταν σε συμφωνία με το Πνεύμα του Κυρίου². Γενικά, έχουμε πολύ περισσότερο ανάγκη από ταπείνωση παρά από δογματικό φανατισμό όταν ασχολούμαστε με τις προφητείες.

Ανοικτές οράσεις εμφανίζονται σ' ένα άλλο επίπεδο που βρίσκεται ψηλότερα από τις εντυπώσεις. Αυτές οι οράσεις, τείνουν να μας δώσουν μεγαλύτερη διαύγεια από αυτήν που έχουμε, ακόμα κι όταν αισθανόμαστε συνειδητά την παρουσία του Κυρίου ή του χρίσματος. Οι ανοικτές οράσεις είναι εξωτερικές και τις βλέπουμε με την καθαρότητα που βλέπουμε την οθόνη του κινηματογράφου. Επειδή δεν μπορούν να ελεγχθούν από εμάς, πιστεύω ότι υπάρχει πολύ μικρότερη πιθανότητα να νοθευτούν οι αποκαλύψεις που έρχονται κατ' αυτό τον τρόπο.

Ένα άλλο επίπεδο αποκάλυψης είναι η **έκσταση**. Αυτό το συναντούμε στην περίπτωση του Πέτρου, όταν του δόθηκε η εντολή να πάει στον οίκο του Κορνήλιου και να κηρύξει το ευαγγέλιο στους Εθνικούς για πρώτη φορά, και όπως ακριβώς συνέβη στον Παύλο όταν προσευχήθηκε στο ναό³. Οι εκστάσεις, ήσαν μια συνηθισμένη εμπειρία στους προφήτες της Βίβλου. Οι εκστάσεις μοιάζουν με τα

2. Κορινθ. 7:25: "Περί... γνώμην δίδω, ως ηλεημένος υπό του Κυρίου να ήμαι πιστός".

3. Πράξεις 22:17-21: "Αφού δε υπέστρεψα εις Ιερουσαλήμ, ενώ προσηυχόμενη εν τω ιερώ, ήλθον εις έκστασιν, και είδον αυτόν λέγοντα προς εμέ, Σπεύσον, και εξελθε ταχέως εξ Ιερουσαλήμ· διότι δεν θέλουσι παραδεχθή την περί εμού μαρτυρίαν σου... Και είπε προς εμέ, Ύπαγε διότι εγώ θέλω σε εξαποστείλει εις έθνη μακράν".

Η Τελευταία Μάχη

όνειρα παρόλο που είσαι ξύπνιος. Αντί να βλέπει κανείς μια οθόνη, όπως στην ανοικτή όραση, αισθάνεται σα να είναι μέσα στην ταινία, σα να βρίσκεται πράγματι εκεί κατά έναν παράξενο τρόπο. Οι εκστάσεις μπορεί να ποικίλουν από αυτές που είναι μάλλον ήπιες, έτοιμες ώστε να έχει κανείς ακόμη συνείδηση τού φυσικού του περιβάλλοντος και μπορεί ακόμη να έχει αλληλεπιδράσεις με αυτό, μέχρι του σημείου να αισθάνεται ότι βρίσκεται κυριολεκτικά στο μέρος όπου λαβαίνει χώρα η όραση. Αυτό φαίνεται πως ήταν μάλλον συχνή εμπειρία στον Ιεζεκιήλ και πιθανώς αυτή την εμπειρία είχε και ο Ιωάννης όταν έγραψε το βιβλίο της Αποκάλυψης.

Οι προφητικές αποκαλύψεις που περιέχονται σ' αυτό το βιβλίο, άρχισαν όλες με μια όραση. Ένα μέρος αυτής της όρασης ήρθε κάτω από μια πολύ έντονη αίσθηση της παρουσίας τού Κυρίου, αλλά οι προφητικές αυτές αποκαλύψεις, στη συντριπτική τους πλειοψηφία έλαβαν χώρα όταν βρισκόμουν στο επίπεδο της έκστασης. Το μεγαλύτερο μέρος απ' αυτές τις έλαβα όταν είχα ακόμη συνείδηση του περιβάλλοντος και μπορούσα να αλληλεπιδράσω σ' αυτό, όπως π.χ. ν' απαντήσω στο τηλέφωνο. Όταν οι αποκαλύψεις διακόπτονταν ή όταν τα πράγματα γίνονταν τόσο έντονα, αισθανόμουν την ανάγκη ότι χρειαζόταν να σηκωθώ και να περπατήσω. Όταν ξανακαθόμουν, επέστρεφα ακριβώς στο ίδιο σημείο όπου η όραση είχε σταματήσει. Μια φορά, η εμπειρία έγινε τόσο έντονη, ώστε αναγκάστηκα να σηκωθώ και να φύγω από το ορεινό καταφύγιο όπου συνηθίζω να πηγαίνω όταν θέλω να επικοινωνήσω με τον Κύριο. Αφού είχε περάσει περισσότερο από μια εβδομάδα, επέστρεψα πίσω και σχεδόν αμέσως, βρέθηκα στο ίδιο ακριβώς σημείο όπου είχε διακοπεί η όραση. Ποτέ δεν έμαθα πώς να ξεκινώ την όρασή μου, εγώ ο ίδιος, σε τέτοιου είδους εμπειρίες, αλλά είχα σχεδόν πάντοτε την ελευθερία να τις σταματώ όταν ήθελα. Δύο φορές συγκεκριμένα, μεγάλα τμήματα αυτής της όρασης, ήρθαν σε στιγμές που θεωρούσα εντελώς ακατάλληλες, όταν είχα πάει στο ορεινό καταφύγιό μου, για να κάνω μια σπουδαία δουλειά κι ενώ αντιμετώπιζα πειστικές προθεσμίες. Δύο από τα θέματα του περιοδικού μας (**Morning Star Journal**) κυκλοφόρησαν γι' αυτό το λόγο αργότερα και το τελευταίο βιβλίο που δημοσίευσα

έλπιστα ότι θα το τελειώνα λίγους μήνες νωρίτερα. Αλλά ο Κύριος δε φαίνεται να πολυενδιαφέρεται για τις προθεσμίες μας

Στα όνειρα και τις εκστάσεις, είχα αυτό που θεωρώ πως είναι χάρισμα διάκρισης και λόγος γνώσης σε μεγάλο βαθμό. Μερικές φορές όταν κοιτάζω ένα πρόσωπο, ή προσεύχομαι για μια εκκλησία ή διακονία, αρχίζω ακριβώς να γνωρίζω πράγματα γι' αυτούς ή αυτά, για τα οποία δεν έχω προηγουμένως καμια φυσική γνώση. Κατά τη διάρκεια αυτών των αποκαλύψεων αυτά τα χαρίσματα λειτουργούσαν σε τέτοιο βαθμό που ποτέ δεν είχα δοκιμάσει στην πραγματικότητα. Δηλαδή, σ' αυτήν την όραση μπορούσα να κοιτάξω σε μια μεραρχία τής ορδής τού κακού και να καταλάβω όλες τις στρατηγικές και τις ικανότητές της αμέσως. Δεν γνωρίζω πώς λάβαινα αυτή τη γνώση, αλλά απλώς την είχα και μάλιστα με πολλές λεπτομέρειες. Σε ορισμένες περιπτώσεις μπορούσα να κοιτάξω κάτι ή κάποιον και να γνωρίζω το παρελθόν, το παρόν και το μέλλον του αμέσως. Για να κερδίσω χρόνο και χώρο σ' αυτό το βιβλίο, έχω συμπεριλάβει αυτή τη γνώση ως γεγονός, χωρίς να εξηγώ το πώς την έλαβα.

Η χρησιμότητα των προφητικών αποκαλύψεων

Πρέπει να δηλώσω με έμφαση ότι δεν πιστεύω πως οποιοδήποτε είδος προφητικής αποκάλυψης γίνεται με σκοπό να εδραιώσει κάποια δογματική διδασκαλία. Γι' αυτό το λόγο έχουμε τις Γραφές. Υπάρχουν δύο βασικοί σκοποί της προφητικής αποκάλυψης. Ο πρώτος είναι, να αποκαλυφτεί η παρούσα ή η μέλλουσα θέληση τής στρατηγικής τού Κυρίου σε ορισμένα θέματα. Έχουμε παραδείγματα γι' αυτό το όραμα τού Παύλου να πάει στη Μακεδονία⁴ και την έκσταση κατά την οποία του ζητήθηκε να εγκαταλείψει αμέσως την Ιερουσαλήμ⁵. Επίσης έχουμε ως παράδειγμα τη διακο-

4. Πράξεις 16:9: "και όραμα εφάνη δια νυκτός εις τον Παύλον· Ανήρ τις Μακεδών ίστατο παρακαλών αυτόν και λέγων, Διάβα εις Μακεδονίαν, και βοήθησον ημάς", την έκσταση κατά την οποία του ειπώθηκε να εγκαταλείψει αμέσως την Ιερουσαλήμ.

5. Πράξεις 22:17-18: "Αφού δε υπέστρεψα εις Ιερουσαλήμ, ενώ προσευχόμενη εν τω ιερώ, ήλθον εις έκστασιν, και είδον αυτόν λέγοντα προς εμέ, Σπεύσον και έξελθε ταχέως εξ Ιερουσαλήμ· διότι δεν θέλουσι παραδεχθή την περί εμού μαρτυρίαν σου".

Η Τελευταία Μάχη

νία του Άγαβου. Ένα από αυτά έχει σχέση με την πείνα που επρόκειτο να έρθει σε όλο τον κόσμο⁶. Το άλλο είχε να κάνει με την επίσκεψη του Παύλου στην Ιερουσαλήμ⁷.

Ο δεύτερος σκοπός τής προφητικής αποκάλυψης είναι να δια φωτίσει μια διδασκαλία της Αγίας Γραφής για την οποία οι άνθρωποι δεν έχουν ακριβή γνώση. Στην περίπτωση τού Πέτρου⁸ στις Πράξεις 10:10-16, και 11:1-18 ο Κύριος χρησιμοποίησε μια έκσταση για να βοηθήσει τον Πέτρο να καταλάβει το θέλημά Του και την υγιή διδασκαλία Του που υπήρχε στις Γραφές⁹ ότι δηλ. τα Έθνη ήσαν ικανά να δεχτούν το Ευαγγέλιο, κάτι όμως που μέχρι τότε δεν είχε γίνει αντιληπτό από την εκκλησία¹⁰.

Οι προφητικές αποκαλύψεις που περιγράφονται σ' αυτό το

6. Πράξεις 11:28 "Σηκωθείς δε εις εξ'αυτών ονόματι Άγαβος, εφάνέρωσε δια του Πνεύματος, ότι έμελλε να γείνη μεγάλη πείνα καθ' όλην την οικουμένην· ήτις και έγεινεν επί Κλαυδίου Καίσαρος".

7. Πράξεις 21:10-11: "Και ενώ διειτρίβομεν εκεί ημέρας πολλάς, κατέβη από της Ιουδαίας προφήτης τις ονόματι Άγαβος· και ελθών προς ημάς έλαβεν την ζώνην του Παύλου, και δέσας τας χείρας αυτού και τους πόδας είπε, Ταύτα λέγει το Πνεύμα το Άγιον, Τον άνδρα, του οποίου είναι η ζώνη αύτη, ούτω θέλουσι δέσει εν Ιερουσαλήμ οι Ιουδαίοι, και θέλουσι παραδώσει εις τας χείρας των εθνών".

8. Πράξεις 10: 10-16: "Και πείνασας ήθελε να φάγη ενώ δε ετοιμάζον, επήλθεν επ'αυτόν έκστασις· και θεωρεί τον ουρανόν ανεωγμένον, και καταβαίνον επ'αυτόν σκεύος τι ως σινδόνα μεγάλην, το οποίον ήτο δεδεμένον από των τεσσάρων άκρων, και κατεβιβάζετο επί την γην·...Και έγεινε φωνή προς αυτόν Σηκωθείς Πέτρε, σφάξον και φάγε. Ο δε Πέτρος είπε Μη γένοιτο Κύριε· διότι ουδέποτε έφαγον ουδέν βέβηλον ή ακάθαρτον. Και πάλιν εκ δευτέρου έγεινε φωνή προς αυτόν. Όσα ο Θεός εκαθάρισε, συ μη λέγεις βέβηλα. Έγεινε δε τούτο τρις· και πάλιν ανελήφθη το σκεύος εις τον ουρανόν".

9. Αμώς 9: 11-12 "Εν τη ημέρα εκείνη θέλω αναστήσει την σκηνήν του Δαβίδ την πεπτωκυίαν, και θέλω φράξει τας χαλάστρας αυτής, και θέλω ανεγείρει τα ερείπια αυτής, και θέλω ανεγείρει τα ερείπια αυτής, και θέλω ανοικοδομήσει αυτήν, ως εν ταις αρχαίαις ημέραις· δια να κληρονομήσωσι το υπόλοιπον του Εδώμ, και πάντα τα έθνη επί τα οποία καλείται το όνομά μου, λέγει Κύριος ο ποιών ταύτα".

10. Πράξεις 15: 16-17: "Μετά ταύτα θέλω επιστρέψει και θέλω ανοικοδομήσει την σκηνήν του Δαβίδ την πεπτωκυίαν· και τα κατηδαφισμένα αυτής θέλω ανοικοδομήσει, και θέλω ανορθώσει αυτήν· δια να εκζητήσωσι τον Κύριον οι λοιποί των ανθρώπων, και πάντα τα έθνη, επί τα οποία καλείται το όνομά μου, λέγει Κύριος ο ποιών πάντα ταύτα".

Rick Joyner

βιβλίο περιέχουν μερικές στρατηγικές τής θέλησης τού Κυρίου και επίσης διαφωτίζουν μερικές βιβλικές διδασκαλίες που ομολογουμένως δεν τις είχα κατανοήσει προηγουμένως, αλλά τώρα τις αντιλαμβάνομαι πολύ καθαρά. Εντούτοις, τις περισσότερες από αυτές τις διδασκαλίες, που μου αποκαλύφθηκαν με αυτές τις εμπειρίες, τις γνωρίζω και τις διδάσκω από χρόνια, αν και δεν μπορώ να πω ότι τις έχω βιώσει όλες αρκετά.

Πολλές φορές σκεπτόμουν την προειδοποίηση τού Παύλου προς τον Τιμόθεο, να προσέχει αυτά που δίδασκε¹¹.

Πολλά από αυτά που μου αποκαλύφθηκαν κατά τη διάρκεια αυτών των εμπειριών εγώ ο ίδιος τα έχω διδάξει πολλές φορές. Γνωρίζω ότι απέτυχα να εφαρμόσω μερικές από τις διδασκαλίες μου κατά τον τρόπο που θα έπρεπε να το κάνω, και επομένως πολλά από αυτά που άκουσα τα δέχτηκα ως προσωπική επίπληξη. Παρόλ' αυτά, αισθάνθηκα ότι υπήρχαν μηνύματα για όλους και γι' αυτό το λόγο τα συμπεριέλαβα εδώ.

Μερικοί με παρακίνησαν να γράψω αυτό το βιβλίο με αλληγορικό τρόπο, σε τρίτο πρόσωπο, όπως είναι γραμμένο το βιβλίο τού Ιωάννη Βουνιάνου: **"Η πορεία τού Χριστιανού Αποδημητή"** (**The Pilgrims progress**) αλλά το απέρριψα για διάφορους λόγους: Πρώτον, αισθάνομαι ότι μερικοί θα το εκλάμβαναν σαν αποτέλεσμα δικής μου επινόησης και αυτό θα ήταν λάθος. Θα ήθελα να είμαι τόσο επινοητικός, αλλά δεν είμαι. Ένας άλλος λόγος είναι ότι αισθάνθηκα πως θα ήμουν πολύ πιο ακριβής αν ανέφερα ό,τι είδα ακριβώς όπως το έλαβα και έκανα το καλύτερο δυνατό για να μεταφέρω αυτές τις εμπειρίες με τον τρόπο ακριβώς που τις έλαβα. Ωστόσο, θεωρώ ότι η ανάμνηση των λεπτομερειών είναι μια από

11. 1η Τιμοθέου 4: 13, 16: "Έως να έλθω, καταγίνου εις την ανάγνωσιν, εις την προτροπήν, εις την διδασκαλίαν... Πρόσεχε εις σεαυτόν και εις την διδασκαλίαν· επίμενε εις αυτά. Διότι τούτο πράττων, και σεαυτόν θέλεις σώσει και τους ακούοντάς σε" και **2η Τιμοθέου 2: 15:** "Σπούδασον να παραστήσης σεαυτόν δόκιμον εις τον Θεόν, εργάτην ανεπαίσχυντον, ορθοτομούντα τον λόγον της αληθείας".

Η Τελευταία Μάχη

τις μεγαλύτερες αδυναμίες μου. Μερικές φορές αμφέβαλα αν θυμόμουν καλά ορισμένες λεπτομέρειες αυτής της όρασης και νομίζω ότι κατά συνέπεια κι εσείς πρέπει να έχετε την ελευθερία να κάνετε το ίδιο. Νομίζω ότι αυτό είναι σωστό να γίνεται σε οποιοδήποτε ανάλογο μήνυμα. Μόνο οι Γραφές αξίζουν να θεωρούνται αλάθητες. Καθώς διαβάζετε, προσεύχομαι το Άγιο Πνεύμα να σας οδηγήσει στην αλήθεια, και να διαχωρίσετε οποιοδήποτε άχυρο, που μπορεί να υπάρχει, από το σιτάρι.

Rick Joyner

Μέρος 1ο

Οι ορδές της Κόλασης προελαύνουν

Ο δαιμονικός στρατός ήταν τόσο μεγάλος ώστε εκτεινόταν μέχρι εκεί που τέλειωνε το βλέμμα μου. Ήταν χωρισμένος σε στρατιωτικές μεραρχίες, που η καθεμιά έφερε διαφορετική σημαία. Τα πρώτα τμήματα αυτού του στρατού προχωρούσαν κάτω από σημαίες που έγραφαν ονόματα όπως: **Υπερηφάνεια, Αυτοδικαίωση, Καθωσπρεπισμός, Φιλοδοξία, Άδικη Κρίση και Ζηλοφθονία**. Υπήρχαν ακόμη πολλά τμήματα του στρατού του εχθρού πέρα από το οπτικό μου πεδίο, αλλά εκείνα της εμπροσθοφυλακής αυτής της τρομερής ορδής από την Κόλαση φαίνονταν να είναι τα πιο ισχυρά. Ο αρχηγός αυτού του στρατού ήταν ο ίδιος ο Κατήγορος των Αδελφών.

Τα όπλα που έφερε αυτή η ορδή είχαν επίσης ονόματα: τα ξίφη ονομάζονταν **Εκφοβισμός**, τα ακόντια ονομάζονταν **Δολιότητα** και τα βέλη ονομάζονταν **Κατηγορία, Κουτσομπολιά, Συκοφαντία και Μερμημοιρία**. Ανιχνευτές και μικρότερες ομάδες δαιμόνων είχαν ονομασίες όπως **Απόρριψη, Πικρία, Ανυπομονησία, Μνησικακία και Λαγνεία** και προπορεύονταν σ' αυτόν το στρατό για να ετοιμάσουν το έδαφος για την κυρίως επίθεση.

Αυτές οι μικρότερες ομάδες και οι ανιχνευτές ήσαν πολύ λιγότεροι σε αριθμό, αλλά δεν ήσαν λιγότερο ισχυροί από τα μεγαλύτερα τμήματα που ακολουθούσαν. Ήσαν λιγότεροι μόνο για στρατηγικούς λόγους. Όπως ακριβώς ο Ιωάννης ο Βαπτιστής ήταν ένας μοναδικός άνθρωπος, αλλά του δόθηκε εξαιρετικό χρίσμα, για να βαφτίζει τις μάζες και να τις προετοιμάζει για τον Κύριο, έτσι κι αυτές οι μικρότερες δαιμονικές ομάδες είχαν εξαιρετικές διαβολικές δυνάμεις, για να βαφτίζουν τις μάζες. Ένας μόνο **δαίμονας Πικρίας** μπορούσε να σπείρει το δηλητήριό του σε πλήθη ανθρώπων, ακόμη και σε ολόκληρες φυλές ή πολιτισμικές ομάδες. Ένα **δαιμόνιο Λαγνείας** μπορούσε να προσκολληθεί σ' έναν μουσικό ή σε κάποιο ηθοποιό, κινηματογραφικό έργο ή ακόμη και διαφήμιση ρίχνοντας κάτι που έμοιαζε με κεραυνούς ηλεκτρικών κενώσεων και μπορούσαν να αγγίξουν και να ασκήσουν επιρροή σε μεγάλες μάζες λαού. Όλα αυτά γίνονταν, για να προετοιμάσουν το έδαφος για τη μεγάλη ορδή του κακού που ακολουθούσε.

Αυτός ο στρατός προχωρούσε κυρίως εναντίον της εκκλησίας, αλλά έκανε επίθεση και σε οποιονδήποτε μπορούσε. Γνώριζα ότι

Rick Joyner

επεδίωκε να προκαταλάβει το έδαφος, εμποδίζοντας μια επερχόμενη κίνηση τού Θεού που θα είχε σκοπό να πάρει με το μέρος της μέρος του λαού μέσα στην εκκλησία.

Η βασική στρατηγική αυτού του στρατού ήταν να προκαλέσει διαίρεση σε κάθε δυνατό επίπεδο τών σχέσεων τών εκκλησιών μεταξύ τους, εκκλησιασμάτων με τους ποιμένες τους, σύζυγων, αντρών και γυναικών μεταξύ τους, παιδιών με τους γονείς τους, ή ακόμη και παιδιών το ένα με το άλλο. Οι ανιχνευτές στέλνονταν, για να εντοπίσουν τα ανοίγματα στις εκκλησίες, τις οικογένειες ή τα άτομα, ώστε η **Απόρριψη, η Πικρία, η Λαγνεία κ.λπ.**, να εκμεταλλευτούν τα ανοίγματα και να τα κάνουν μεγαλύτερα. Κατόπιν, τα τμήματα που θα ακολουθούσαν θα μπορούσαν να ξεχυθούν διαμέσου των ανοιγμάτων και να υπερισχύσουν ολοκληρωτικά πάνω στα θύματά τους.

Το πιο ανατριχιαστικό μέρος αυτής της όρασης ήταν ότι αυτή η ορδή δεν ίππευε πάνω σε άλογα, αλλά κυρίως πάνω σε χριστιανούς! Οι περισσότεροι από αυτούς ήσαν καλοντυμένοι, αξιοπρεπείς και είχαν την εμφάνιση καλλιεργημένων και σπουδαγμένων ανθρώπων, αλλά φαίνονταν επίσης να αντιπροσωπεύουν σχεδόν κάθε επάγγελμα. Αυτοί οι άνθρωποι ομολογούσαν ότι είναι αληθινοί χριστιανοί, για να καθησυχάζουν τις συνειδήσεις τους, αλλά ζούσαν τις ζωές τους σε συμφωνία με τις δυνάμεις του σκότους. Καθώς συμφωνούσαν μ' εκείνες τις δυνάμεις, τα δαιμόνια που ήσαν πάνω σ' αυτούς μεγάλωναν και κατεύθυναν πιο εύκολα τις πράξεις τους.

Πολλοί από αυτούς τους πιστούς φιλοξενούσαν περισσότερους από έναν δαίμονες, αλλά ένας ήταν προφανώς ο υπεύθυνος. Η φύση αυτού του υπεύθυνου καθόριζε σε ποια στρατιωτική μονάδα ανήκαν και προέλαυναν.

Παρόλο που τα τμήματα βάδιζαν ταυτόχρονα, φαινόταν συγχρόνως ότι ολόκληρος ο στρατός βρισκόταν στο χείλος του χάους. Για παράδειγμα, τα δαιμόνια του μίσους μισούσαν τα άλλα δαιμόνια τόσο όσο μισούσαν τους χριστιανούς. Όλα τα δαιμόνια τής ζήλειας ζήλευαν το ένα το άλλο. Ο μόνος τρόπος που χρησιμοποιούσαν οι αρχηγοί αυτής της ορδής, για να εμποδίζουν τα δαιμόνια στο να επιτίθενται το ένα στο άλλο, ήταν να διατηρούν το μίσος, τη

Η Τελευταία Μάχη

ζήλεια τους κ.λπ., επικεντρωμένα ενάντια στους ανθρώπους που ίππευαν. Ωστόσο, αυτοί οι άνθρωποι συχνά ξεπούσαν σε μάχες μεταξύ τους. Κατάλαβα ότι κάτι τέτοιο συνέβαινε όταν κάποιοι από τους στρατούς που έρχονταν ενάντια στον Ισραήλ, όπως διαβάζουμε στις Γραφές, κατέληγαν να καταστραφούν μεταξύ τους¹². Όταν ματαιωνόταν το σχέδιό τους ενάντια στον Ισραήλ, η μανία τους ξεπερνούσε κάθε έλεγχο, ώστε άρχιζαν να πολεμούν ο ένας τον άλλον.

Πρόσεξα ότι τα δαιμόνια ίππευαν πάνω σ' αυτούς τους χριστιανούς, αλλά δεν βρίσκονταν μέσα τους, όπως στην περίπτωση των μη χριστιανών. Ήταν φανερό ότι αυτοί οι άνθρωποι που ήσαν πιστοί, δεν είχαν παρά να πάψουν να συμφωνούν με τα δαιμόνια που τους πείραζαν για να ελευθερωθούν από αυτά. Για παράδειγμα, εάν ο χριστιανός πάνω στον οποίο ίππευε ένα δαιμόνιο ζήλειας άρχιζε απλά να αμφισβητεί τη ζήλεια, τότε το δαιμόνιο αδυνατίζε πολύ γρήγορα. Όταν συνέβαινε αυτό, το αδυνατισμένο δαιμόνιο κραύγαζε δυνατά. Ο αρχηγός της στρατιωτικής μονάδας τότε κατηύθυνε όλα τα δαιμόνια γύρω από τον άνθρωπο εκείνο για να του επιτεθούν μέχρις ότου η πικρία, η ενοχή κ.λπ., στερεωθούν πάλι επάνω του. Εάν αυτό δεν απέδιδε, τα δαιμόνια άρχιζαν να απαγγέλουν αποσπάσματα από τις Γραφές τα οποία διαστρέβλωναν με τέτοιο τρόπο ώστε να στηρίξουν τις κατηγορίες, την πικρία κ.λπ.

Φαινόταν καθαρά ότι η δύναμη των δαιμόνων είχε τις ρίζες της

12. Κριτές 7:22: "Και οι 300 σάλπισαν με τις σάλπιγγες τους και ο Κύριος έστρεψε τη ρομφαία του καθενός ενάντια στον διπλανό του σε ολόκληρο το στρατόπεδο και ο στρατός έφυγε στη Βαιθ-ασεεττά προς την Ζερεράθ μέχρι την άκρη του Αβέλ-μεολά προς την Ταβάθ".

Επίσης στο **1ο Σαμουήλ 14:20** διαβάζουμε: "Και συγκεντρώθηκαν ο Σαούλ κι ολόκληρος ο λαός που ήταν μαζί του και ήρθαν μέχρι τη μάχη και να η ρομφαία κάθε άνδρα ήταν ενάντια στον σύντροφό του, μία υπερβολικά μεγάλη σφαγή".

Rick Joyner

σχεδόν ολοκληρωτικά στη δύναμη της απάτης και είχαν εξαπατήσει τόσο αυτούς τους χριστιανούς, στο σημείο ώστε να μπορούν να τους χρησιμοποιούν και εκείνοι να νομίζουν ότι τους χρησιμοποιούσε ο Θεός. Αυτό συνέβαινε γιατί σχεδόν όλα τα άτομα μετέφεραν τις σημαίες της **Αυτοδικαίωσης**, όμως καθώς προέλαυναν δεν μπορούσαν να δουν τις σημαίες που έδειχναν την αληθινή φύση αυτών των στρατιωτικών μονάδων.

Καθώς κοίταξα μακριά στην οπισθοφυλακή αυτού του στρατού είδα ότι όλη αυτή η ακολουθία περιέβαλλε τον ίδιο τον Κατήγορο. Άρχισα να καταλαβαίνω τη στρατηγική του και θαύμασα γιατί ήταν τόσο απλή.

Ήξερε ότι ένας οίκος διαιρεμένος δεν μπορεί να σταθεί¹³, και αυτός ο στρατός αποτελούσε μια προσπάθεια να φέρει τέτοια διαίρεση στην εκκλησία, ώστε να ξεπέσει τελείως από τη χάρη.

Ήταν φανερό ότι ο μόνος τρόπος, για να το επιτύχει αυτό, ήταν να χρησιμοποιεί τους χριστιανούς, ώστε να πολεμούν ο ένας τον άλλον και αυτός ήταν ο λόγος που σχεδόν όλοι αυτοί που βρίσκονταν στα μπροστινά στρατιωτικά τμήματα ήσαν χριστιανοί ή τουλάχιστον έλεγαν ότι ήσαν χριστιανοί.

Κάθε βήμα υπακοής προς τον Κατήγορο που έκαναν αυτοί οι εξαπατημένοι πιστοί, αύξανε τη δύναμή του επάνω τους.

Αυτό έκανε να αυξάνει η αυτοπεποίθησή του και η αυτοπεποίθηση όλων των διοικητών του, επειδή ο στρατός του προόδευε καθώς προέλαυνε. Ήταν φανερό ότι η δύναμη αυτού του στρατού εξαρτιόταν από το γεγονός ότι αυτοί οι χριστιανοί συμφωνούσαν με τις μεθόδους του κακού.

Οι αιχμάλωτοι

Πίσω από αυτά τα πρώτα τμήματα ακολουθούσε ένα πλήθος άλλων χριστιανών που ήσαν αιχμάλωτοι του στρατού αυτού. Όλοι

13. Ματθαίος 12: 25: "... Πάσα βασιλεία διαιρεθείσα καθ'εαυτής ερημούνται· και πάσα πόλις ή οικία διαιρεθείσα καθ'εαυτής, δεν θέλει σταθή".

Η Τελευταία Μάχη

αυτοί ήσαν τραυματισμένοι και τους φύλαγαν μικρότερα δαιμόνια, τα δαιμόνια του Φόβου. Φαινόταν ότι οι αιχμάλωτοι ήσαν περισσότεροι από τα δαιμόνια που υπήρχαν στο στρατό. Το εκπληκτικό ήταν ότι αυτοί οι αιχμάλωτοι είχαν ξίφη και ασπίδες, αλλά δεν τα χρησιμοποιούσαν. Συγκλονίστηκε όταν είδα ότι τόσο πολλοί μπορούσαν να μένουν αιχμάλωτοι στα τόσο λίγα και αδύναμα δαιμόνια του Φόβου. Εάν οι χριστιανοί είχαν χρησιμοποιήσει απλώς τα όπλα τους, θα μπορούσαν εύκολα να είχαν ελευθερωθεί, και πιθανόν θα έκαναν μεγάλη ζημιά σε όλη την ορδή του κακού. Αντίθετα, όμως αυτοί προχωρούσαν σταθερά υποταγμένοι.

Πάνω από τους αιχμαλώτους ο ουρανός ήταν μαύρος από τα όρνεα που είχαν την ονομασία **Κατάθλιψη**. Κατά καιρούς αυτά προσγειώνονταν στους ώμους κάποιου αιχμαλώτου και ξερνούσαν επάνω του. Ο εμετός ήταν η **Καταδίκη**. Όταν ο εμετός πετύχαινε έναν αιχμάλωτο, αυτός μπορούσε να σηκωθεί και να βαδίζει για κάποιο χρονικό διάστημα ισορροπώντας, όμως στη συνέχεια σωριάζονταν κάτω πιο αδύναμος από πριν. Αναρωτιόμουν ξανά, γιατί οι αιχμάλωτοι δε σκότωναν απλώς τα όρνεα με τα ξίφη τους, πράγμα το οποίο θα μπορούσαν εύκολα να κάνουν.

Κατά καιρούς οι πιο αδύναμοι αιχμάλωτοι σκόνταφταν και έπεφταν κάτω. Καθώς έπεφταν στο έδαφος, οι άλλοι αιχμάλωτοι άρχιζαν να τους τρυπούν με τα ξίφη τους, γεμάτοι περιφρόνηση. Τότε ερχόνταν τα όρνεα και καταβρόχθιζαν τον πεσμένο πριν καν πεθάνει. Οι άλλοι αιχμάλωτοι χριστιανοί(!) στέκονταν εκεί κοντά και παρακολουθούσαν την όλη σκηνή επιδοκιμάζοντας, ενώ σποραδικά τρυπούσαν τον πεσμένο με τα ξίφη τους.

Καθώς παρατηρούσα, αντιλήφθηκα ότι αυτοί οι αιχμάλωτοι νόμιζαν ότι ο εμετός της Καταδίκης προέρχονταν στην πραγματικότητα από τον Θεό. Μετά αντιλήφθηκα επίσης ότι είχαν την αίσθηση ότι προχωρούσαν μέσα στο στρατό του Θεού!

Γι' αυτόν το λόγο δε σκότωναν τα μικρά δαιμόνια του Φόβου ή τα όρνεα αλλά νόμιζαν ότι ήσαν αγγελιοφόροι του Θεού!

Το σκοτάδι από το νέφος των όρνεων δυσκόλευε πολύ τους αιχμαλώτους στο να δουν ότι ενεργούσαν με αφέλεια και δέχονταν καθετί που τους συνέβαινε σαν να ήταν από το Θεό. Νόμιζαν ότι

Rick Joyner

αυτοί που σκόνταφταν και έπεφταν κάτω βρίσκονταν κάτω από την κρίση τού Θεού, γι' αυτόν το λόγο έκαναν με τέτοιο τρόπο επίθεση στους πεσμένους νομίζοντας ότι βοηθούν το Θεό!

Η μόνη τροφή που έδιναν σ' αυτούς τους αιχμαλώτους ήταν ο εμετός από τα όρνεα. Αυτοί που αρνούνταν να φάνε αδυνατίζαν μέχρις ότου έπεφταν κάτω. Εκείνοι που έτρωγαν δυνάμωναν για λίγο, αλλά με τη δύναμη του Πονηρού. Κατόπιν αδυνατίζαν, εκτός και αν έπιναν από τα νερά της πικρίας που προσφέρονταν σ' αυτούς συνεχώς. Αφού έπιναν τα νερά της πικρίας, άρχιζαν κατόπιν να ξερνούν επάνω στους άλλους. Όταν ένας αιχμάλωτος άρχιζε να το κάνει αυτό, ένας δαίμονας που περίμενε ανέβαινε πάνω του και τον οδηγούσε στις στρατιωτικές μονάδες που βρίσκονταν μπροστά.

Χειρότερος ακόμη και από τον εμετό των όρνεων ήταν ένας αποκρουστικός βούρκος όπου αυτά τα δαιμόνια ουρούσαν και αφόδευαν επάνω στους χριστιανούς που κάθονταν. Αυτός ο βούρκος ήταν **η υπερηφάνεια, η εγωϊστική φιλοδοξία, κ.λπ.**, που ήταν και η φύση όλης της στρατιωτικής μονάδας τους. Εντούτοις, αυτός ο βούρκος έκανε τους χριστιανούς να αισθάνονται πολύ καλύτερα απ' όσο στην καταδίκη, γι' αυτό και εύκολα πίστευαν ότι τα δαιμόνια ήσαν αγγελιοφόροι τού Θεού όπως επίσης νόμιζαν πως αυτός ο βούρκος ήταν το χρίσμα τού Αγίου Πνεύματος.

Αισθανόμουν τόση αποστροφή για το στρατό του κακού, ώστε ήθελα να πεθάνω. Τότε άκουσα τη φωνή τού Κυρίου να μου λέει: *"Αυτή είναι η αρχή του στρατού του εχθρού των τελευταίων ημερών. Αυτή είναι η τελική απάτη του Σατανά. Η τελική καταστρεπτική δύναμη του απελευθερώνεται όταν χρησιμοποιεί τους χριστιανούς, για να επιτίθενται ο ένας στον άλλο. Διαμέσου των αιώνων χρησιμοποίησε αυτόν το στρατό, αλλά ποτέ δεν κατάφερε να χρησιμοποιήσει τόσο πολλούς για τους κακούς σκοπούς του όπως κάνει τώρα. Μη φοβάσαι. Έχω κι εγώ στρατό. Πρέπει τώρα να σταθείς όρθιος και να πολεμήσεις, επειδή δεν υπάρχει πλέον μέρος να διαφύγεις από αυτόν τον πόλεμο. Πρέπει να πολεμήσεις για τη Βασιλεία μου, για την αλήθεια και γι' αυτούς που έχουν εξαπατηθεί".*

Η Τελευταία Μάχη

Αυτός ο λόγος τού Κυρίου ήταν τόσο ενθαρρυντικός, ώστε αμέσως άρχισα να φωνάζω στους αιχμαλώτους χριστιανούς και να τους λέω ότι έχουν εξαπατηθεί, νομίζοντας ότι θα με ακούσουν. Όταν το έκανα όμως αυτό, φάνηκε σα να στράφηκε εναντίον μου όλος ο στρατός και να με κοιτάζει. Ο φόβος και η κατάθλιψη που ήταν επάνω τους άρχισαν να έρχονται προς εμένα. Συνέχιζα ακόμη να φωνάζω, γιατί νόμιζα ότι οι χριστιανοί θα ξυπνούσαν και θα συνειδητοποιούσαν τι τους συνέβαινε, αλλά αντίθετα πολλοί απ' αυτούς άρχισαν να απλώνουν τα χέρια για να πιάσουν τα βέλη τους και να τα τοξεύσουν επάνω μου. Οι άλλοι απλώς δίσταζαν σα να μην ήξεραν τι να κάνουν μ' εμένα. Κατάλαβα τότε ότι αυτό το είχα κάνει πρόωρα και ότι ήταν ένα πολύ ανόητο λάθος.

Η Μάχη Αρχίζει

Τότε στράφηκα και είδα το στρατό τού Κυρίου να στέκεται πίσω μου. Υπήρχαν χιλιάδες στρατιώτες, αλλά οι εχθροί τους ξεπερνούσαν αριθμητικά κατά πολύ. Ήμουν συγκλονισμένος και αποκαρδιωμένος καθώς φαινόταν ότι υπήρχαν πράγματι πολύ περισσότεροι χριστιανοί που τους χρησιμοποιούσε ο Πονηρός από αυτούς που βρίσκονταν στο στρατό τού Κυρίου. Γνώριζα επίσης ότι η μάχη που επρόκειτο ν' αρχίσει θα την θεωρούσαν ως ο Μεγάλος χριστιανικός εμφύλιος πόλεμος, γιατί πολύ λίγοι θα καταλάβαιναν τις δυνάμεις που υπήρχαν πίσω από την επικείμενη σύγκρουση.

Καθώς κοίταξα πιο προσεκτικά στο στρατό του Κυρίου, η κατάσταση φάνηκε ακόμη πιο αποθαρρυντική. Λίγοι μόνο φορούσαν όλη την πανοπλία τους. Πολλοί είχαν πάνω τους ένα ή δύο εξαρτήματα από την πανοπλία, μερικοί δεν είχαν τίποτε. Ένας μεγάλος αριθμός ήσαν ήδη πληγωμένοι. Οι περισσότεροι από αυτούς μπορεί να είχαν όλη την πανοπλία τους είχαν όμως πολύ μικρές ασπίδες, που δεν μπορούσαν να τους προστατεύσουν από τη σφοδρή επίθεση που ερχόταν. Αυτό που με εξέπληξε περισσότερο ήταν ότι η πλειοψηφία αυτών των στρατιωτών αποτελούνταν από γυναίκες και παιδιά. Πολύ λίγοι από αυτούς που ήσαν πλήρως οπλισμένοι ήσαν κατάλληλα εκπαιδευμένοι, για να χρησιμοποιούν τα όπλα

Rick Joyner

τους.

Πίσω από αυτόν το στρατό υπήρχε ένας όχλος που σερνόταν παρόμοια με τους αιχμαλώτους που ακολουθούσαν τη διαβολική ορδή, αλλά αυτοί είχαν διαφορετική ιδιοσυγκρασία. Φαίνονταν υπερβολικά ευτυχισμένοι σαν μεθυσμένοι. Έπαιζαν παιχνίδια, τραγουδούσαν, γλεντούσαν και περιπλανιόνταν από το ένα μικρό στρατόπεδο στο άλλο.

Έτρεξα προς το στρατό τού Κυρίου, για να αποφύγω την επίθεση που ήξερα ότι θα ερχόταν καταπάνω μου από την ορδή τού κακού. Φαινόταν πως βρισκόμασταν στο σημείο που θα άρχιζε μια τεράστια μονόπλευρη σφαγή.

Ήμουν ιδιαίτερα ανήσυχος γι' αυτό τον όχλο που σερνόταν πίσω από το στρατό, έτσι προσπάθησα να υψώσω τη φωνή μου πάνω από την οχλοβοή, για να τους προειδοποιήσω ότι επρόκειτο ν' αρχίσει μάχη. Λίγοι μπόρεσαν μόλις να με ακούσουν. Εκείνοι που με άκουσαν μου έδωσαν το σήμα τής ειρήνης και μου είπαν ότι δεν πίστευαν στον πόλεμο, και ότι Κύριος δε θα άφηνε να τους συμβεί κάτι κακό.

Προσπάθησα να τους εξηγήσω ότι ο Κύριος μας έδωσε μια πανοπλία γιατί τη χρειαζόμασταν γι' αυτό που επρόκειτο να συμβεί, αλλά μου απάντησαν ότι είχαν έρθει σ' ένα μέρος ειρήνης και χαράς και τίποτε σαν κι αυτό δεν μπορούσε να τους συμβεί.

Άρχισα να προσεύχομαι θερμά προς τον Κύριο να μεγαλώσει τις ασπίδες αυτών που φορούσαν πανοπλία, ώστε να βοηθήσουν και να προστατέψουν εκείνους που δεν ήσαν έτοιμοι για τη μάχη.

Τότε ένας αγγελιοφόρος ήρθε προς εμένα, μου έδωσε μία σάλπιγγα και μου είπε να σαλπίσω γρήγορα. Το έκανα, και εκείνοι που είχαν τουλάχιστον ένα μέρος τής πανοπλίας τους ανταποκρίθηκαν αμέσως και πήραν απότομα στάση προσοχής. Τους δόθηκε περισσότερος οπλισμός που τον φόρεσαν γρήγορα. Πρόσεξα ότι εκείνοι που είχαν πληγές δεν έβαζαν την πανοπλία πάνω στις πληγές τους, αλλά προτού μπορέσω να πω κάτι γι' αυτό, εχθρικά βέλη άρχισαν να πέφτουν σαν βροχή επάνω μας. Όποιος δεν είχε φορέσει όλη την πανοπλία του πληγώθηκε. Εκείνοι που δεν είχαν καλύψει τις πληγές τους πληγώθηκαν ξανά στο ίδιο σημείο.

Η Τελευταία Μάχη

Εκείνοι που χτυπήθηκαν από τα βέλη της συκοφαντίας άρχισαν αμέσως να συκοφαντούν εκείνους που δεν πληγώθηκαν. Εκείνοι που χτυπήθηκαν από το κουτσομπολιό άρχισαν να κουτσομπολεύουν και γρήγορα μια μεγαλύτερη διαίρεση δημιουργήθηκε μέσα στο δικό μας στρατόπεδο. Αισθάνθηκα ότι ήμασταν στο πρόθυρα της αλληλοεξόντωσης, ακριβώς όπως είχε γίνει σε μερικά ειδωλολατρικά στρατεύματα στη Γραφή, όταν τελικά εξεγέρθηκαν για να φονεύσουν ο ένας τον άλλο.

Το αίσθημα της αδυναμίας ήταν τρομερό. Στη συνέχεια, τα όρνεα όρμησαν κάτω, για να μαζέψουν τους πληγωμένους και να τους παραδώσουν στο στρατόπεδο των αιχμαλώτων. Οι πληγωμένοι είχαν ακόμη ξίφη και μπορούσαν εύκολα να χτυπήσουν τα όρνεα, αλλά δεν το έκαναν. Στην πραγματικότητα, άφηναν τους εαυτούς τους να τους αρπάξουν πρόθυμα, γιατί ήσαν πολύ οργισμένοι μ' εκείνους που δεν ήσαν πληγωμένοι όπως ήσαν αυτοί.

Σκέφθηκα γρήγορα τον όχλο που βρισκόταν πίσω από το στρατό και έτρεξα να δω τι τους συνέβη. Φαινόταν αδύνατο, αλλά η σκηνή ανάμεσά τους ήταν ακόμη χειρότερη. Χιλιάδες ήσαν οι πληγωμένοι, οι οποίοι ήσαν πεσμένοι στο έδαφος και βογγούσαν. Ο ουρανός από πάνω τους ήταν σκοτεινιασμένος από τα όρνεα που τους είχαν αρπάξει, ως αιχμαλώτους τού εχθρού. Αρκετοί από αυτούς που δεν είχαν πληγωθεί, απλώς κάθονταν, βρισκόμενοι σε κατάσταση απορίας και απιστίας, οι οποίοι επίσης, μεταφέρονταν εύκολα από τα όρνεα. Λίγοι είχαν αρχίσει την προσπάθεια να καταπολεμήσουν τα όρνεα, αλλά δεν είχαν τα κατάλληλα όπλα γι' αυτό τα όρνεα δεν τους έδιναν σημασία. Οι πληγωμένοι ήσαν τόσο οργισμένοι, ώστε απειλούσαν και έδιωχναν όποιον προσπαθούσε να τους βοηθήσει, αλλά υποτάσσονταν τελικά στα όρνεα.

Εκείνοι από το πλήθος που δεν είχαν πληγωθεί και είχαν προσπαθήσει να καταπολεμήσουν τα όρνεα άρχισαν να απομακρύνονται τρέχοντας από τη σκηνή της μάχης.

Αυτή η πρώτη σύγκρουση με τον εχθρό ήταν τόσο καταστρεπτική, ώστε μπήκα στον πειρασμό να συμμετάσχω στη φυγή τους. Στη συνέχεια, εκπληκτικά γρήγορα, μερικοί από εκείνους που είχαν φύγει άρχισαν να επανεμφανίζονται με πλήρη πανοπλία

Rick Joyner

επάνω τους, κρατώντας μεγάλες ασπίδες. Αυτό ήταν το πρώτο ενθαρρυντικό σημείο που θυμάμαι ότι είδα.

Αυτοί οι πολεμιστές που επέστρεψαν δεν είχαν πλέον το φαιδρό ύφος που είχαν αρχικά σα να βρίσκονταν σε πάρτι, αλλά αυτό είχε αντικατασταθεί τώρα με μια φοβερή αποφασιστικότητα. Ήξερα ότι αυτοί είχαν εξαπατηθεί μία φορά, αλλά δε θα ήταν εύκολο να εξαπατηθούν πάλι. Άρχισαν να παίρνουν έτσι, τις θέσεις εκείνων που είχαν πέσει, και επιπλέον άρχισαν να σχηματίζουν νέες σειρές, για να προστατεύσουν τα μετόπισθεν και τα πλευρά τους. Αυτό έγινε αιτία μεγάλο θάρρος να απλωθεί σε όλο το στράτευμα, έτσι ώστε η αποφασιστικότητα τού καθενός να σταθεί και να πολεμήσει να αρχίσει να αυξάνεται. Αμέσως τρεις μεγάλοι άγγελοι που είχαν τις ονομασίες **Πίστη, Ελπίδα και Αγάπη** ήρθαν και στάθηκαν πίσω από το στρατό. Καθώς κοιτάζαμε σ' αυτούς, οι ασπίδες όλων μας άρχισαν να μεγαλώνουν. Ήταν καταπληκτικό πόσο γρήγορα η απελπισία μεταστράφηκε σε πίστη. Ήταν μια στερεή πίστη, σφυρηλατημένη από την εμπειρία.

Ο Δρόμος προς τα Άνω

Τώρα όλοι είχαν ξίφη που ονομάζονταν "**ο Λόγος τού Θεού**", και βέλη που ονομάζονταν με διάφορες βιβλικές αλήθειες.

Θέλαμε να ανταποδώσουμε τα χτυπήματα, αλλά δεν ξέραμε πώς να αποφύγουμε να χτυπήσουμε τους χριστιανούς στους οποίους ίππευαν επάνω τους τα δαιμόνια. Τότε μας ήρθε η σκέψη στο νου ότι αν αυτούς τους χριστιανούς τους χτυπούσε η Αλήθεια, θα ξυπνούσαν και θα καταπολεμούσαν τους καταπιεστές τους. Εκτόξευσα λίγα βέλη, όπως έκαναν και μερικοί άλλοι.

Σχεδόν όλα χτύπησαν χριστιανούς. Εντούτοις, όταν το βέλος **της Αλήθειας** τους χτυπούσε, δεν ξυπνούσαν ούτε έπεφταν κάτω πληγωμένοι αλλά εξαγριώνονταν και ο δαίμονας που τους ίππευε γινόταν πολύ μεγαλύτερος.

Αυτό μας συγκλόνισε όλους και αρχίσαμε να αισθανόμαστε ότι ήταν αδύνατο να νικήσουμε αυτή τη μάχη. Παρόλ' αυτά, με την **Πίστη**, την **Ελπίδα** και την **Αγάπη** ήμασταν πεπεισμένοι ότι μπορούσαμε τουλάχιστον να κρατήσουμε το δικό μας έδαφος.

Η Τελευταία Μάχη

Ένας άλλος μεγάλος Άγγελος με το όνομα **Σοφία** παρουσιάστηκε τότε και μας κατεύθυνε να πολεμήσουμε από το όρος που βρισκόταν πίσω μας.

Πάνω στο όρος υπήρχαν προεξοχές βράχων σε διαφορετικά επίπεδα που έφταναν τόσο ψηλά όσο έφτανε και το βλέμμα μας.

Σε κάθε υψηλότερο επίπεδο οι προεξοχές γίνονταν στενότερες και ήταν όλο και πιο δύσκολο να σταθεί κανείς επάνω τους. Κάθε επίπεδο είχε το όνομα κάποιας βιβλικής αλήθειας. Τα κατώτερα επίπεδα ονομάζονταν με θεμελιώδεις αλήθειες όπως **Σωτηρία, Αγιασμός, Προσευχή, Πίστη** κ.λπ. και τα υψηλότερα επίπεδα ονομάζονταν με βαθύτερες βιβλικές αλήθειες.

Όσο ψηλότερα σκαρφαλώναμε τόσο μεγαλύτερες γίνονταν οι ασπίδες και τα ξίφη μας και λιγότερα βέλη του εχθρού μπορούσαν να φτάσουν στις θέσεις μας.

Ένα Τραγικό Λάθος

Μερικοί που είχαν μείνει στα κατώτερα επίπεδα άρχισαν να μαζεύουν τα βέλη του εχθρού και να τα τοξεύουν πίσω. Αυτό ήταν ένα πολύ σοβαρό λάθος. Τα δαιμόνια εύκολα απέφευγαν τα βέλη και τα άφηναν να χτυπούν τους χριστιανούς.

Όταν ένα βέλος κατηγορίας ή συκοφαντίας χτυπούσε ένα χριστιανό, ένα δαιμόνιο πικρίας ή οργής πετούσε και καθόταν επάνω σ' αυτό το βέλος. Άρχιζε τότε να ρίχνει και να βγάζει το δηλητηριό του επάνω σ' εκείνον το Χριστιανό.

Όταν στην υπερηφάνεια ενός χριστιανού προστίθενταν δύο ή τρεις από αυτούς τους δαίμονες, η αυτοδικαίωση που ήδη είχε τον μεταμόρφωνε στη διεστραμμένη εικόνα των ίδιων των δαιμόνων.

Εμείς μπορούσαμε να δούμε από τα υψηλότερα επίπεδα αυτά που συνέβαιναν, αλλά εκείνοι που ήσαν στα χαμηλότερα επίπεδα και που χρησιμοποιούσαν τα βέλη τού εχθρού δεν μπορούσαν να τα δουν.

Οι μισοί από εμάς αποφασίσαμε να συνεχίσουμε να ανεβαίνουμε στο βουνό, ενώ οι άλλοι μισοί κατέβηκαν πίσω στα χαμηλότερα επίπεδα, για να εξηγήσουν σ' αυτούς που ήσαν κάτω τι συνέβαινε. Τότε όλοι προειδοποιήθηκαν να συνεχίσουν την ανάβαση και να

Rick Joyner

μη σταματήσουν, εκτός από λίγους που στάθμευσαν επάνω σε κάθε επίπεδο για να προστατέψουν τους άλλους στρατιώτες που μετακινούνταν υψηλότερα.

Ασφάλεια

Όταν φθάσαμε στο επίπεδο που ονομαζόταν "**η Ενότητας των Αδελφών**", κανένα από τα βέλη τού εχθρού δεν μπορούσε να μας φθάσει. Πολλοί στο στρατόπεδό μας, έκριναν ότι αυτό ήταν το σημείο που χρειαζόταν ν' ανεβούν. Αυτό το κατάλαβα, επειδή σε κάθε νέο επίπεδο η βάση γινόταν όλο και πιο επικίνδυνη. Ωστόσο, αισθάνθηκα πολύ πιο δυνατός και πιο επιδέξιος με τα όπλα μου καθώς πήγαινα υψηλότερα κι έτσι συνέχισα να ανεβαίνω.

Γρήγορα οι ικανότητές μου έγιναν αρκετά καλές, ώστε να τοξεύω και να χτυπώ τα δαιμόνια, χωρίς να χτυπώ τους χριστιανούς. Κατάλαβα ότι αν συνέχιζα να πηγαίνω υψηλότερα θα μπορούσα να τοξεύω αρκετά μακριά, για να χτυπώ τους κύριους αρχηγούς τής ορδής τού κακού που στέκονταν πίσω από το στράτευμά τους. Λυπήθηκα που τόσο πολλοί σταμάτησαν στα κατώτερα επίπεδα όπου ήσαν ασφαλείς, αλλά δεν μπορούσαν να χτυπήσουν τον εχθρό. Παρόλ' αυτά, η δύναμη και ο χαρακτήρας που αυξανόταν σ' εκείνους που συνέχιζαν να ανεβαίνουν, τους έκανε ισχυρούς πολεμιστές έτσι ώστε ο καθένας τους να είναι ικανός να καταστρέψει πολλούς εχθρούς.

Σε κάθε επίπεδο υπήρχαν βέλη "**αλήθειας**" διασκορπισμένα τριγύρω, τα οποία ήξερα ότι τα είχαν αφήσει εκείνοι που είχαν πέσει από εκείνη τη θέση (πολλοί είχαν πέσει). Όλα τα βέλη κατονομάζονταν σύμφωνα με την Αλήθεια εκείνου του επιπέδου. Μερικοί δίσταζαν να μαζέψουν αυτά τα βέλη, αλλά ήξερα ότι χρειαζόταν να πάρουμε όσο περισσότερα μπορούσαμε για να καταστρέψουμε τη μεγάλη ορδή που βρισκόταν κάτω. Σήκωσα ένα, το έριξα και αρκετά εύκολα, χτύπησε ένα δαιμόνιο. Έτσι και οι άλλοι άρχισαν να μαζεύουν τα βέλη και να τα ρίχνουν. Αρχίσαμε να αποδεκατίζουμε μερικές από τις στρατιωτικές μεραρχίες τού εχθρού. Εξαιτίας αυτού, όλος ο εχθρικός στρατός επικέντρωσε την προσοχή του πάνω μας. Για κάποιο χρονικό διάστημα φαινόταν ότι όσο περισσό-

Η Τελευταία Μάχη

τερο νικούσαμε τόσο περισσότερο μας έκανε επίθεση ο εχθρός. Αν και το έργο μας φαινόταν ατέλειωτο, είχε γίνει ευχάριστο. Εφόσον ο εχθρός δεν μπορούσε να μας χτυπήσει στα υψηλότερα επίπεδα με τα βέλη του, σμήνη από όρνεα πετούσαν από πάνω μας, για να ξεράσουν επάνω μας ή για να μεταφέρουν δαιμόνια που θα ουρούσαν ή θα αφόδευαν στις προεξοχές, ώστε να τις κάνουν πολύ ολισθηρές.

Η Άγκυρα

Τα ξίφη μας μεγάλωναν κάθε φορά που φθάναμε σε υψηλότερο επίπεδο, αλλά ετοιμαζόμουν ν' αφήσω πίσω το δικό μου, γιατί δε φαινόταν να το χρειάζομαι στα υψηλότερα επίπεδα. Σχεδόν τυχαία, αποφάσισα να το κρατήσω, επειδή σκέφτηκα ότι πρέπει να μου δόθηκε για κάποιο λόγο. Τότε, επειδή η προεξοχή στην οποία στεκόμουν ήταν πολύ στενή και έγινε ολισθηρή, έμπηξα το ξίφος στο έδαφος και έδεσα τον εαυτό μου πάνω σ' αυτό, ενώ τόξευα στον εχθρό.

Η φωνή τού Κυρίου ήρθε τότε σ' εμένα, λέγοντας: *"Χρησιμοποίησες τη σοφία, που θα σε ικανώσει να συνεχίσεις την ανάβαση. Πολλοί έπεσαν επειδή δε χρησιμοποίησαν τα ξίφη τους σωστά, ώστε να στηρίξουν τους εαυτούς τους"*. Κανείς άλλος δε φαινόταν ν' ακούει αυτή την φωνή, αλλά πολλοί είδαν τι έκανα και έκαναν το ίδιο. Αναρωτιόμουν, γιατί ο Κύριος δε μου είχε πει να το κάνω αυτό νωρίτερα. Τότε κατάλαβα ότι Εκείνος ήδη μου είχε μιλήσει γι' αυτό με κάποιον τρόπο. Καθώς το συλλογιζόμουν, άρχισα να κατανοώ ότι σε ολόκληρη τη ζωή μου είχα εκπαιδευτεί γι' αυτή την ώρα. Κατάλαβα ότι είχα προετοιμασθεί στο βαθμό που είχα ακούσει τον Κύριο και είχα υπακούσει στη φωνή Του κατά τη διάρκεια της ζωής μου. Επίσης κατάλαβα, ότι για κάποιο λόγο, η σοφία και η γνώση που τώρα είχα, δεν μπορούσαν να αυξηθούν ή να αφαιρεθούν ενώ βρισκόμουν σ' αυτήν τη μάχη. Ήμουν πολύ ευγνώμων για κάθε δοκιμασία που πέρασα στη ζωή μου και λυπόμουν που δεν τις είχα εκτιμήσει περισσότερο την εποχή που δοκιμαζόμουν.

Γρήγορα χτυπούσαμε τα δαιμόνια με σχεδόν τέλεια ακρίβεια.

Rick Joyner

Μανία υψώθηκε από τον εχθρικό στρατό σαν φωτιά και θειάφι. Ήξερα ότι οι χριστιανοί που είχαν παγιδευτεί σ' αυτόν το στρατό ένωσαν τώρα την ορμή εκείνης της μανίας. Μερικοί εξαγριώθηκαν τόσο πολύ, ώστε τόξευαν ο ένας τον άλλο. Φυσιολογικά αυτό έπρεπε να είναι πολύ ενθαρρυντικό, αλλά εκείνοι που υπέφεραν περισσότερο ήσαν οι εξαπατημένοι χριστιανοί που βρίσκονταν στο στρατόπεδο τού εχθρού.

Ήξερα ότι αυτό φαινόταν στον κόσμο σαν μια ακατανόηση κατάρρευση τού ίδιου τού Χριστιανισμού.

Μερικοί από εκείνους που δεν είχαν χρησιμοποιήσει τα ξίφη τους σαν άγκυρες κατάφερναν να χτυπήσουν, ρίχνοντας κάτω πολλά όρνεα, αλλά επίσης πιο εύκολα τους χτυπούσαν εκείνα στις προεξοχές όπου στέκονταν.

Μερικοί από αυτούς έπεφταν σε κατώτερο επίπεδο, αλλά κάποιοι κατακυλούσαν εντελώς και έφθασαν στο κατώτερο σημείο όπου τους μάζεψαν και τους μετέφεραν τα όρνεα.

Χρησιμοποίησα κάθε στιγμή ελεύθερη που είχα, προσπαθώντας να μπήξω το ξίφος πιο βαθιά στην προεξοχή όπου βρισκόμουν, ή προσπαθούσα να δεθώ πιο στερεά σ' αυτό. Κάθε φορά που το έκανα αυτό, η Σοφία στεκόταν δίπλα μου, έτσι κατάλαβα ότι αυτό που έκανα ήταν πολύ σημαντικό.

Ένα Νέο Όπλο

Τα βέλη τής Αλήθειας σπάνια μπορούσαν να διαπεράσουν τα όρνεα, αλλά τα πλήγωναν αρκετά, ώστε αναγκάζονταν να υποχωρούν. Κάθε φορά που υποχωρούσαν αρκετά μακριά, μερικοί από εμάς ανέβαιναν στο επόμενο επίπεδο. Όταν φθάσαμε στο επίπεδο που ονομαζόταν Γαλάτας 2: 20, ήμασταν πάνω από το ύψος που τα όρνεα μπορούσαν να αντέξουν. Σ' αυτό το επίπεδο ο ουρανός από πάνω σχεδόν μας τύφλωνε με τη λαμπρότητα και την ομορφιά του. Αισθάνθηκα τέτοια ειρήνη που όμοιά της δεν είχα αισθανθεί ποτέ στο παρελθόν.

Μέχρι να φθάσω σ' αυτό το επίπεδο μεγάλο μέρος από το πολεμικό μου πνεύμα είχε ως κίνητρο τόσο το φόβο, το μίσος ή την αποστροφή για τον εχθρό όσο επίσης και την αγάπη για το έργο χάρη

Η Τελευταία Μάχη

της Βασιλείας ή της Αλήθειας και της αγάπης για τους αιχμαλώτους. Όμως σ' αυτό το επίπεδο έφτασα στην Πίστη, την Ελπίδα και την Αγάπη, τις οποίες έβλεπα μέχρι τότε από απόσταση. Εδώ αισθανόμουν πλημμυρισμένος και σχεδόν αδύναμος μπροστά στη δόξα τους. Παρόλ' αυτά, αισθάνθηκα ότι μπορούσα να πλησιάσω κοντά τους.

Όταν πήγα δίπλα τους, στράφηκαν προς εμένα και άρχισαν να επιδιορθώνουν και να γυαλίζουν την πανοπλία μου. Γρήγορα αυτή μεταμορφώθηκε και αντανakλούσε εκθαμβωτικά τη δόξα που ερχόταν από την Πίστη, την Ελπίδα και την Αγάπη. Όταν αυτές άγγιξαν το ξίφος μου, μεγάλοι κεραυνοί από εκθαμβωτικές αστραπές άρχισαν να αστραποβολούν από αυτό. Η Αγάπη τότε είπε: "Σ' εκείνους που φθάνουν σ' αυτό το επίπεδο τούς δίνονται οι δυνάμεις του ερχόμενου αιώνα". Κατόπιν, γυρνώντας προς εμένα με μεγάλη σοβαρότητα, είπε: "Πρέπει ακόμη να σε διδάξω πώς να τις χρησιμοποιείς".

Το επίπεδο Γαλάτας 2: 20 ήταν τόσο πλατύ ώστε εκεί δε φαινόταν να υπάρχει κανένας κίνδυνος πτώσης. Υπήρχαν επίσης αναρίθμητα βέλη με το όνομα Ελπίδα γραμμένο πάνω τους. Ρίξαμε μερικά βέλη κάτω προς τα όρνεα και τα σκότωσαν εύκολα. Σχεδόν οι μισοί από όσους είχαν φτάσει σ' αυτό το επίπεδο συνέχιζαν να τοξεύουν, ενώ οι άλλοι άρχισαν να μεταφέρουν αυτά τα βέλη κάτω, σ' εκείνους που ήσαν ακόμη στα κατώτερα επίπεδα.

Τα όρνεα συνέχιζαν να έρχονται κατά κύματα προς τα πάνω, από τα κατώτερα επίπεδα, αλλά κάθε φορά έρχονταν λιγότερα από προηγουμένως. Από τη θέση Γαλάτας 2: 20 μπορούσαμε να χτυπήσουμε κάθε εχθρό στο στράτευμα, εκτός από τους ίδιους τους αρχηγούς, που έμεναν μόλις και μετά βίας έξω από την εμβέλειά μας.

Αποφασίσαμε να μη χρησιμοποιήσουμε τα βέλη της αλήθειας μέχρις ότου καταστρέψουμε όλα τα όρνεα, επειδή το νέφος της κατάθλιψης που δημιουργούσαν αυτά, έκανε την αλήθεια λιγότερο αποτελεσματική. Αυτό μας πήρε πάρα πολύ χρόνο, αλλά δεν κουραστήκαμε. Τελικά, ο ουρανός πάνω από το βουνό φάνηκε σα να ήταν σχεδόν τελείως απαλλαγμένος από τα όρνεα.

Η Πίστη, η Ελπίδα και η Αγάπη, που μεγάλωναν όπως και τα

όπλα μας σε κάθε επίπεδο που φτάναμε, ήσαν τώρα τόσο μεγάλες, ώστε ήξερα ότι οι άνθρωποι που ήσαν πολύ μακρύτερα από την περιοχή της μάχης μπορούσαν να τις δουν. Η δόξα τους ακτινοβολούσε ακόμη και μέσα στο στρατόπεδο των αιχμαλώτων που συνέχιζαν να βρίσκονται κάτω από ένα μεγάλο νέφος όρνεων. Πολύ ενθαρρύνθηκα που αυτοί μπορούσαν τώρα να τις δουν κατ' αυτόν τον τρόπο. Ίσως τώρα οι χριστιανοί που είχαν χρησιμοποιηθεί από τον εχθρό και οι αιχμάλωτοι που κρατούνταν από αυτούς να καταλάβαιναν ότι δεν ήμασταν εμείς ο εχθρός, αλλά ότι στην πραγματικότητα εκείνοι είχαν χρησιμοποιηθεί απ' αυτόν.

Όμως τα πράγματα δεν εξελίχθηκαν με αυτό τον τρόπο· τουλάχιστον όχι ακόμη. Εκείνοι που βρίσκονταν στο στρατόπεδο του εχθρού και που άρχισαν να βλέπουν το φως της Πίστης, της Ελπίδας και της Αγάπης, άρχισαν να τις ονομάζουν αγγέλους φωτός που είχαν σταλεί, για να εξαπατήσουν τους αδυνάτους ή εκείνους που δεν είχαν διάκριση. Κατάλαβα τότε ότι η εξαπάτησή τους και τα δεσμά τους ήσαν πολύ μεγαλύτερα απ' όσο είχα αντιληφθεί.

Εντούτοις, εκείνοι που δεν ανήκαν σε κανένα από τα δύο στρατόπεδα, οι μη χριστιανοί, είδαν τη δόξα τους και άρχισαν να έρχονται πιο κοντά στο βουνό, για να έχουν καλύτερη θέα. Εκείνοι που ήρθαν πιο κοντά για να τις δουν, άρχισαν επίσης να καταλαβαίνουν τι ακριβώς συνέβαινε με τη μάχη. Αυτό ήταν για μας μεγάλη ενθάρρυνση.

Η χαρά της νίκης συνέχισε να αυξάνεται σε όλους μας.

Αισθάνθηκα ότι το να είναι κανείς σ' αυτόν το στρατό, σ' αυτήν τη μάχη, έπρεπε να είναι μια από τις μεγαλύτερες εμπειρίες όλων των εποχών.

Αφού εξολοθρεύτηκαν τα περισσότερα όρνεα που είχαν επιτεθεί στο όρος μας, αρχίσαμε να σημαδεύουμε και να σκοτώνουμε ένα-ένα τα όρνεα που ακόμη κάλυπταν τους αιχμαλώτους. Καθώς το νέφος του σκότους άρχισε να διαλύεται και ο ήλιος άρχισε να λάμπει εκεί κάτω από πάνω τους, κι εκείνοι, επίσης, άρχισαν να ξυπνούν σα να βρίσκονταν σε βαθύ ύπνο. Αμέσως αισθάνθηκαν αποστροφή για την κατάστασή τους, ειδικά για τον εμετό που τους σκέπαζε ακόμη, και άρχισαν να καθαρίζονται. Καθώς κοιτούσαν

Η Τελευταία Μάχη

την Πίστη, την Ελπίδα και την Αγάπη, είδαν επίσης και το όρος και έτρεξαν προς αυτό.

Η ορδή τού κακού έριξε βέλη **Κατηγορίας και Συκοφαντίας** πίσω τους, αλλά αυτοί δε σταμάτησαν. Από τη στιγμή που έφτασαν στο βουνό, πολλοί είχαν καμιά δωδεκάδα ή περισσότερα βέλη καρφωμένα επάνω τους, αλλά δε φαινόταν να τους δίνουν σημασία. Μόλις άρχισαν να ανεβαίνουν στο βουνό οι πληγές τους άρχισαν να θεραπεύονται. Καθώς διαλυόταν το νέφος της κατάθλιψης, όλα γίνονταν τώρα πιο εύκολα.

Η Παγίδα

Οι πρώην αιχμάλωτοι είχαν μεγάλη χαρά για τη σωτηρία τους. Φαίνονταν τόσο πολύ να ξεχειλίζουν από ευγνωμοσύνη για κάθε επίπεδο καθώς άρχιζαν να αναρριχώνται στο όρος, ώστε μας έκαναν να εκτιμήσουμε ακόμη περισσότερο αυτές τις αλήθειες. Μια σταθερή απόφαση να πολεμήσουν τον εχθρό εκδηλώθηκε επίσης γρήγορα στους πρώην αιχμαλώτους.

Φόρεσαν την πανοπλία που τους προμήθευσαν και παρακάλεσαν να τους επιτραπεί να επιστρέψουν και να επιτεθούν στον εχθρό που τους κρατούσε αιχμαλώτους και τους εκμεταλλευόταν για τόσο πολύ χρόνο. Το σκεφθήκαμε, αλλά μετά αποφασίσαμε ότι όλοι έπρεπε να μείνουμε στο όρος, για να πολεμήσουμε. Η φωνή τού Κυρίου μίλησε πάλι, λέγοντας: *"Για δεύτερη φορά διαλέξατε με σοφία. Δεν μπορείτε να κερδίσετε τον εχθρό αν πολεμήσετε στο δικό του έδαφος, αλλά πρέπει να μείνετε πάνω στο Άγιό Μου Όρος"*.

Με κατέπληξε το γεγονός ότι είχαμε πάρει μια απόφαση τόσο μεγάλης σπουδαιότητας απλώς σκεφτόμενοι και συζητώντας σύντομα γι' αυτό. Τότε αποφάσισα να κάνω ό,τι μπορούσα, ώστε να μην πάρω άλλη σημαντική απόφαση χωρίς προσευχή. Η Σοφία βημάτισε γρήγορα προς εμένα, με κράτησε και από τους δυο ώμους μου σταθερά και με κοίταξε ίσια στα μάτια, λέγοντας: *"Αυτό ακριβώς πρέπει να κάνεις!"*

Καθώς η Σοφία μου είπε αυτά τα λόγια, με τράβηξε προς τα εμπρός σαν να με έσωζε από κάτι. Κοίταξα πίσω και είδα ότι αν και

Rick Joyner

βρισκόμουν στο πλατύ επίπεδο του Γαλάτας 2: 20 είχα παρασυρθεί ακριβώς στο χείλος του γκρεμού, χωρίς καθόλου να το καταλάβω. Βρισκόμουν πολύ κοντά στο σημείο να πέσω κάτω από το βουνό. Κοίταξα πάλι μέσα στα μάτια τής Σοφίας και μου είπε με τη μεγαλύτερη σοβαρότητα: "Όταν νομίζεις ότι στέκεσαι, πρόσεχε να μην πέσεις. Σ' αυτήν τη ζωή μπορείς να πέσεις από οποιοδήποτε επίπεδο". (1η Κορινθίους 10: 12 "Όστε ο νομίζων ότι ίσταται ας βλέπει μη πέση".) Σκέφτηκα αυτά τα λόγια για αρκετά μεγάλο χρονικό διάστημα. Μέσα στη μέθη της νίκης που αρχίσαμε να πετυχαίνουμε και στην ενότητα των αδελφών, είχα γίνει απρόσεκτος. Θα ήταν πιο τιμητικό να πέσω λόγω της επίθεσης του εχθρού παρά να πέσω λόγω της απροσεξίας.

Τα Φίδια

Για μεγάλο χρονικό διάστημα συνεχίσαμε να σκοτώνουμε τα όρνεα και να σημαδεύουμε και να σκοτώνουμε ένα-ένα τα δαιμόνια που ίππευαν τους χριστιανούς.

Ανακαλύψαμε ότι τα βέλη διαφορετικών Αληθειών είχαν μεγαλύτερη επίδραση σε διαφορετικά δαιμόνια. Γνωρίζαμε ότι επρόκειτο να γίνει μια μακροχρόνια μάχη, αλλά δεν είχαμε τώρα πλέον απώλειες έτσι συνεχίσαμε να ανεβαίνουμε πάνω από το επίπεδο της Υπομονής.

Παρόλο που τα δαιμόνια που βρίσκονταν σ' αυτούς τους χριστιανούς τράπηκαν σε φυγή, λίγοι από εκείνους ήρθαν στο όρος. Πολλοί είχαν πάρει τη φύση των δαιμονίων, έτσι συνέχιζαν στην πλάνη τους και χωρίς αυτά. Καθώς το σκοτάδι από τα δαιμόνια διαλυόταν, μπορέσαμε να δούμε το έδαφος να κινείται γύρω από τα πόδια αυτών των χριστιανών. Τότε είδα ότι τα πόδια τους ήσαν δεμένα με φίδια. Καθώς συνέχιζα να κοιτάζω τα φίδια, είδα ότι ήσαν όλα από το ίδιο είδος και είχαν το όνομα **"Ντροπή"** γραμμένο επάνω τους.

Τοξεύσαμε βέλη τής Αλήθειας στα φίδια, αλλά είχαν μικρή επίδραση. Δοκιμάσαμε με βέλη της Ελπίδας και πάλι χωρίς αποτελέσματα.

Από το Γαλάτας 2: 20 ήταν πολύ εύκολο να πάμε ψηλότερα,

Η Τελευταία Μάχη

γιατί όλοι βοηθούσαμε ο ένας τον άλλον. Εφόσον φαινόταν ότι λίγα πράγματα μπορούσαμε να κάνουμε τώρα ενάντια στον εχθρό, αποφασίσαμε απλώς να δοκιμάσουμε ν' ανεβούμε όσο περισσότερο μπορούσαμε, ωσότου βρούμε κάτι που θα ήταν αποτελεσματικό εναντίον των φιδιών.

Περάσαμε διάφορα επίπεδα τής αλήθειας πολύ γρήγορα. Στα περισσότερα από αυτά δεν μπήκαμε καν στον κόπο να κοιτάξουμε γύρω μας μήπως φαινόταν κάποιο όπλο που να ήταν αποτελεσματικό ενάντια στα φίδια. Η Πίστη, η Ελπίδα και η Αγάπη στέκονταν δίπλα μας, αλλά δεν πρόσεξα ότι είχαμε αφήσει πολύ πίσω τη Σοφία. Πέρασε πολύς χρόνος μέχρι να αντιληφθώ τι είδους λάθος ήταν αυτό. Η Σοφία θα μας πρόφταινε στην κορυφή, αλλά αφήνοντάς την πίσω μάς στοίχιζε να μην πετύχουμε μια πιο εύκολη και γρήγορη νίκη πάνω στην ορδή τού κακού.

Σχεδόν χωρίς προειδοποίηση φθάσαμε σ' ένα επίπεδο που οδηγούσε σ' έναν κήπο. Ήταν το ωραιότερο μέρος που είχα δει ποτέ. Πάνω από την είσοδο αυτού τού κήπου ήταν γραμμένο: **"Η Απεριόριστη Αγάπη τού Πατέρα"**. Αυτή η είσοδος ήταν τόσο ένδοξη και ελκυστική ώστε δεν μπορούσαμε ν' αντισταθούμε και να μην μπούμε μέσα.

Μόλις μπήκαμε είδα ένα δέντρο το οποίο γνώριζα ότι ήταν το Δέντρο της Ζωής. Ήταν στο μέσο αυτού του κήπου και το φρουρούσαν άγγελοι με τρομερή δύναμη και εξουσία. Όταν τους κοίταξα, εκείνοι κοίταξαν πίσω. Φαίνονταν φιλικόι σα να μας περίμεναν. Κοίταξα πίσω και υπήρχε τώρα ένα πλήθος από άλλους πολεμιστές μέσα στον κήπο. Αυτό έδωσε σε όλους μας θάρρος και εξαιτίας τής φιλικής στάσης των αγγέλων, αποφασίσαμε να τους προσπεράσουμε και να φθάσουμε στο δέντρο. Ένας από τους αγγέλους φώναξε: "Εκείνοι που κατορθώνουν να φτάσουν σ' αυτό το επίπεδο, γνωρίζουν την Αγάπη του Πατέρα, και μπορούν να φάνε".

Δεν είχα συνειδητοποιήσει πόσο πεινούσα. Όταν δοκίμασα τον καρπό, ήταν το καλύτερο πράγμα που είχα δοκιμάσει ποτέ, αλλά μου ήταν κατά κάποιον τρόπο γνώριμος. Έφερνε αναμνήσεις από ανατολή ηλίου, βροχή, ωραία λιβάδια, δύση ηλίου πάνω από τον ωκεανό, αλλά ακόμη περισσότερο από αυτά, αναμνήσεις από τους

Rick Joyner

ανθρώπους που αγαπούσα. Με κάθε μπουκιά αγαπούσα το καθετί και καθέναν περισσότερο. Τότε οι εχθροί μου άρχισαν να μου έρχονται στο νου και τους αγαπούσα κι αυτούς επίσης. Το συναίσθημα γρήγορα έγινε ισχυρότερο από ο,τιδήποτε άλλο είχα ποτέ δοκιμάσει, ακόμη και από την ειρήνη στο Γαλάτας 2: 20, όταν για πρώτη φορά φθάσαμε σ' εκείνο το επίπεδο.

Τότε άκουσα τη φωνή του Κυρίου να μου λέει: "Αυτός είναι ο άρτος που θα σε θρέφει κάθε μέρα. Δε θα τον στερηθείς ποτέ. Μπορείς να τρως όσο και όποτε θέλεις. Δεν υπάρχει τέλος στην αγάπη Μου".

Κοίταξα επάνω προς το δέντρο να δω από πού είχε έρθει η φωνή και είδα ότι ήταν γεμάτο με λευκούς αγνούς αετούς. Είχαν τα πιο ωραία, διαπεραστικά μάτια που έχω δει ποτέ. Με κοιτούσαν σα να περίμεναν να τους δώσω οδηγίες. Ένας από τους αγγέλους μού είπε: "Θα εκτελέσουν τις διαταγές σου. Αυτοί οι αετοί τρώνε φίδια". Είπα: "Πηγαίνετε! Καταβροχθείστε τη Ντροπή που έχει δέσει τα αδέλφια μας". Αμέσως άνοιξαν τα φτερά τους και ένας μεγάλος άνεμος που ήρθε τους ύψωσε στον αέρα. Αυτοί οι αετοί γέμισαν τον ουρανό με εκτυφλωτική δόξα. Παρόλο που βρισκόμασταν ψηλά, μπορούσα να ακούω τις κραυγές του τρόμου από το στρατόπεδο τού εχθρού καθώς έβλεπαν τους αετούς να υψώνονται.

Ο Βασιλιάς εμφανίζεται.

Τότε ο ίδιος ο Κύριος Ιησούς εμφανίστηκε ακριβώς στο μέσο μας. Χωρίς να βιάζεται, αφιέρωσε χρόνο, για να χαιρετήσει τον καθένα μας προσωπικά, και μας έδωσε συγχαρητήρια που φθάσαμε στην κορυφή του βουνού. Στη συνέχεια είπε: "Πρέπει τώρα να συμμαριστώ μαζί σας ό,τι συμμαρίστηκα με τους αδελφούς σας μετά την ανάληψή Μου· το μήνυμα της Βασιλείας Μου. Ο πιο ισχυρός στρατός του εχθρού έχει τώρα τραπεί σε φυγή, αλλά δεν έχει καταστραφεί. Τώρα ήρθε η ώρα να βαδίσουμε μπροστά με το ευαγγέλιο της Βασιλείας Μου. Οι αετοί ελευθερώθηκαν και θα έρθουν μαζί μας. Θα πάρουμε βέλη από κάθε επίπεδο, αλλά εγώ είμαι η Ρομφαία σας και εγώ είμαι ο Αρχηγός σας. Τώρα ήρθε η ώρα η Ρομφαία του Κυρίου να βγει από τη θήκη της".

Η Τελευταία Μάχη

Γύρισα τότε και είδα ότι ολόκληρος ο στρατός τού Κυρίου στεκόταν σ' εκείνο τον κήπο. Υπήρχαν άντρες, γυναίκες και παιδιά από όλες τις φυλές και τα έθνη, φέροντας το καθένα τη δική του σημαία που κυμάτιζε στον άνεμο σε τέλεια ενότητα.

Γνώριζα ότι τίποτε σαν κι αυτό δεν είχε δει η γη στο παρελθόν.

Ήξερα ότι ο εχθρός είχε πολύ περισσότερα στρατεύματα και φρούρια σε όλη τη γη, αλλά κανένα δεν μπορούσε να σταθεί μπροστά σ' αυτόν το σπουδαίο στρατό.

Είπα τότε ψιθυριστά: "Αυτή πρέπει να είναι η Ημέρα του Κυρίου".

Όλο το πλήθος τότε απάντησε με έναν τρομερό κεραυνό: "Η Ημέρα του Κυρίου των Δυνάμεων, έχει έρθει".

Περίληψη

Μήνες αργότερα καθόμουν και συλλογιζόμουν αυτό το όνειρο. Ανησυχητικά, μερικά γεγονότα και καταστάσεις μέσα στην εκκλησία φάνηκαν να παραλληλίζονται ακριβώς με αυτά που είδα όταν η ορδή της κόλασης άρχισε να προελαύνει. Θυμήθηκα τότε τον Αβραάμ Λίνκολν.

Ο μόνος τρόπος για να γίνει ο Απελευθερωτής αλλά και να διατηρήσει την Ένωση, ήταν να δεχθεί να πολεμήσει σ' έναν Εμφύλιο Πόλεμο. Όχι μόνο έπρεπε να πολεμήσει, αλλά ήταν αποφασισμένος να μη συμβιβαστεί μέχρις ότου ολοκληρωθεί η νίκη. Έπρεπε επίσης να έχει τη χάρη να πολεμήσει στον πιο αιματηρό πόλεμο της ιστορίας μας, χωρίς να παρουσιάσει τον εχθρό με προπαγάνδα. Εάν το είχε κάνει, μπορεί να είχε κατορθώσει να εμψυχώσει την αποφασιστικότητα του Βορρά πολύ γρηγορότερα και να κερδίσει μια γρηγορότερη στρατιωτική νίκη, αλλά θα έκανε την επανένωση μετά τον πόλεμο πολύ πιο δύσκολη. Επειδή αληθινά πολεμούσε για να διατηρήσει την Ενότητα, ποτέ δεν θεώρησε τους άντρες και τις γυναίκες του Νότου ως εχθρούς, αλλά μάλλον θεωρούσε εχθρό το κακό που τους είχε υποδουλώσει.

Ένας μεγάλος πνευματικός εμφύλιος πόλεμος διαγράφεται τώρα μπροστά στην εκκλησία. Πολλοί θα κάνουν ό,τι μπορούν για

Rick Joyner

να τον αποφύγουν. Αυτό είναι λογικό και γεμάτο φρόνηση επίσης. Ωστόσο ένας συμβιβασμός ποτέ δεν μπορεί να διατηρήσει μια διαρκή ειρήνη. Θα κάνει απλά την τελευταία σύγκρουση πολύ πιο δύσκολη όταν έρθει και αυτή οπωσδήποτε θα έρθει.

Ο Κύριος τώρα ετοιμάζει ανθρώπους που θα ηγηθούν και θα είναι πρόθυμοι να πολεμήσουν σ' έναν πνευματικό εμφύλιο πόλεμο, για να ελευθερώσουν άλλους ανθρώπους. Η κύρια θέση αυτού του πολέμου θα είναι "η δουλεία είναι εναντίον της ελευθερίας". Αυτό που θα είναι δεύτερο ενώ για μερικούς είναι πρώτο, θα είναι τα χρήματα.

Όπως ακριβώς ο Αμερικανικός Εμφύλιος Πόλεμος μερικές φορές φαινόταν ότι θα κατάστρεφε ολόκληρο το έθνος έτσι και στην εκκλησία μπορεί να φαίνεται μερικές φορές ότι θα φέρει το τέλος της. Όμως, όπως ακριβώς το Αμερικανικό έθνος όχι μόνο διασώθηκε, αλλά προόδευσε κι έγινε το πιο δυνατό έθνος επάνω στη γη, το ίδιο πρόκειται να συμβεί στην Εκκλησία.

Δεν θα καταστραφεί η εκκλησία, αλλά εκείνοι οι θεσμοί και οι δογματικές διδασκαλίες που έχουν κρατήσει τους ανθρώπους στην πνευματική δουλεία.

Ακόμη και με αυτό ωστόσο, η τέλεια δικαιοσύνη δε θα πραγματοποιηθεί μέσα στην Εκκλησία σε μια νύχτα.

Θα χρειαστεί να υπάρξουν επίσης αγώνες για τα δικαιώματα των γυναικών, για να ελευθερώσουν την Εκκλησία από άλλες μορφές ρατοισμού και εκμετάλλευσης.

Όλα αυτά είναι ζητήματα που πρέπει να αντιμετωπισθούν.

Εντούτοις, στο μέσον του ερχόμενου πνευματικού εμφύλιου πολέμου, η Πίστη, η Ελπίδα, η Αγάπη και η Βασιλεία τού Θεού, που στέκονται ψηλά, θα αρχίσουν να φαντάζουν όπως ποτέ πριν. Αυτό θα αρχίσει να ελκύει όλους τους ανθρώπους στη Βασιλεία.

Η διακυβέρνηση τού Θεού πρόκειται να αποδειχτεί μεγαλύτερη από οποιαδήποτε ανθρώπινη διακυβέρνηση.

Και ας θυμόμαστε πάντοτε ότι για τον Κύριο " χίλια έτη είναι σαν μία ημέρα". Μπορεί να κάνει μέσα μας σε μία ημέρα, αυτό που εμείς νομίζουμε ότι χρειάζεται χίλια χρόνια.

Η εργασία της απελευθέρωσης και εξύψωσης της εκκλησίας θα

Η Τελευταία Μάχη

είναι ένα έργο που θα πραγματοποιηθεί πολύ γρηγορότερα απ' όσο μπορεί να νομίζουμε ότι είναι ανθρώπινα δυνατό. Ωστόσο, δε μιλάμε για ανθρώπινες δυνατότητες.

Μέρος 2ο Το Άγιο Βουνό

Σταθήκαμε στον Κήπο τού Θεού κάτω από το Δέντρο της Ζωής. Φαινόταν ότι ολόκληρο το στράτευμα του Κυρίου ήταν εκεί, πολλά μέλη του οποίου ήσαν γονατισμένα μπροστά στον Κύριο Ιησού. Μόλις μας είχε ήδη δώσει την εντολή να επιστρέψουμε στη μάχη για χάρη των αδελφών μας που ήταν ακόμη στα δεσμά και για όλη την ανθρωπότητα που αγαπούσε. Επρόκειτο συγχρόνως για μια θαυμάσια αλλά και τρομερή εντολή. Ήταν θαυμάσια, γιατί προερχόταν από Αυτόν. Ήταν τρομερή, γιατί συνεπαγόταν ότι έπρεπε να εγκαταλείψουμε την θαυμάσια αίσθηση της παρουσίας Του και τον Κήπο, που ήταν πιο όμορφος από οποιοδήποτε μέρος είχαμε δει στο παρελθόν. Το να εγκαταλείψουμε όλ' αυτά και να ξαναπάμε στη μάχη φαινόταν ακατανόητο.

Ο Κύριος συνέχισε την προτροπή Του: "Σας έδωσα πνευματικά χαρίσματα και δύναμη και μια αυξανόμενη κατανόηση τού λόγου Μου και της βασιλείας Μου, αλλά το μεγαλύτερο όπλο που σας έχει δοθεί είναι η αγάπη του Πατέρα. Όσο βαδίζετε στην αγάπη τού Πατέρα Μου δε θα αποτύχετε ποτέ. Ο καρπός αυτού του δέντρου είναι η αγάπη τού Πατέρα που εκδηλώνεται μέσα Μου. Αυτή η αγάπη που είναι μέσα Μου πρέπει να γίνει η καθημερινή σας τροφή".

Σ' αυτό το περιβάλλον τής τόσης ομορφιάς και δόξας δε φαινόταν ότι ο Κύριος γινόταν ορατός στην δόξα Του. Πράγματι, η εμφάνισή Του ήταν μάλλον συνηθισμένη. Ακόμη κι έτσι όμως, η χάρη με την οποία κινούνταν και μιλούσε Τον έκανε το πιο ελκυστικό πρόσωπο που είχα δει ποτέ. Η μεγαλοπρέπεια και η αρχοντιά Του ξεπερνούσαν κάθε ανθρώπινη περιγραφή. Ήταν εύκολο να καταλάβει κανείς γιατί Αυτός, συγκέντρωνε στο πρόσωπό Του όλα όσα ο Πατέρας αγαπούσε και εκτιμούσε. Είναι πραγματικά τόσο γεμάτος από την χάρη και την αλήθεια, σε σημείο που φαίνεται πως τίποτε άλλο εκτός από αυτές δεν έχει σημασία.

Καθώς έτρωγα τον καρπό από το Δέντρο της Ζωής, η σκέψη για κάθε καλό πράγμα που είχα ποτέ γνωρίσει γέμισε την ψυχή μου. Όταν ο Κύριος μιλούσε, γινόταν το ίδιο, μόνο που γινόταν περισσότερο έντονη. Το μόνο που ήθελα να κάνω ήταν απλά να μένω εκεί και να Τον ακούω. Θυμήθηκα πώς είχα σκεφθεί κάποτε, ότι θα πρέπει να είναι πληκτικό για εκείνους τους αγγέλους που δεν έκα-

Rick Joyner

ναν τίποτε άλλο παρά να λατρεύουν συνεχώς τον Θεό μπροστά στο θρόνο. Τώρα καταλάβαινα ότι δεν υπάρχει πιο θαυμάσιο πράγμα που να μας γεμίζει χαρά και θα θέλαμε να κάνουμε συνεχώς, από το να Τον λατρεύουμε. Αυτός είναι ο λόγος που δημιουργήκαμε και θα είναι σίγουρα η καλύτερη πλευρά τού ουρανού. Απλώς δεν μπορούσα να φανταστώ πόσο θαυμάσια θα ήταν όταν όλες οι ουράνιες χορωδίες ενώνονταν.

Δύσκολα θα μπορούσε να πιστέψει κανείς ότι στην κανονική μου ζωή πάλευα τόσο πολύ με την πλήξη κατά τη διάρκεια της λατρείας. Κατάλαβα ότι αυτό συνέβαινε επειδή δεν είχα ιδέα σχεδόν καθόλου γι' αυτήν την πραγματικότητα εκείνη την εποχή.

Ήμουν σχεδόν πλημμυρισμένος από την επιθυμία να πάω πίσω και να διορθώσω εκείνες τις ώρες των λατρευτικών συνάξεων, στη διάρκεια των οποίων είχα επιτρέψει στο νου μου να περιφέρεται ή να απασχολείται με άλλα πράγματα.

Η επιθυμία να εκφράσω τη λατρεία μου για Εκείνον έγινε σχεδόν ακόρεστη. Έπρεπε να Τον λατρέψω! Καθώς άνοιξα το στόμα μου, συγκλονίστηκα από την αυθόρμητη λατρεία που ξεχυνόταν από ολόκληρο το στρατό την ίδια στιγμή. Είχα σχεδόν ξεχάσει την παρουσία των άλλων, αν και ήμασταν όλοι τέλεια ενωμένοι. Η δοξαστική λατρεία που ακολούθησε δεν μπορούσε να εκφραστεί με ανθρώπινη γλώσσα.

Καθώς δοξολογούσαμε, μια χρυσή λάμψη άρχισε να εκπορεύεται από τον Κύριο. Μετά ακολούθησε μία ασημένια που την περιέβαλε μία χρυσή. Ύστερα ακολούθησαν χρώματα, τόσα πολλά που δεν είχα δει ποτέ με τα φυσικά μου μάτια, να μας περιβάλλουν.

Με αυτήν την εικόνα της δόξας εισήλθα σε μια σφαίρα συγκίνησης που ποτέ πριν δεν είχα δοκιμάσει. Κατάλαβα κατά κάποιον τρόπο ότι αυτή η δόξα ήταν πάντα εκεί, όμως όταν επικεντρωνόμασταν σ' Αυτόν με τον τρόπο που κάναμε στη λατρεία αρχίζαμε να βλέπουμε περισσότερο μέρος από τη δόξα Του.

Όσο πιο έντονα Τον λατρεύαμε, τόσο περισσότερη δόξα βλέπαμε. Αν αυτό ήταν ο ουρανός, ήταν πολύ, πολύ καλύτερος απ' ό,τι είχα ποτέ ονειρευτεί.

Η Τελευταία Μάχη

Το μέρος που κατοικεί

Δεν έχω ιδέα πόσο διήρκεσε η λατρεία. Μπορεί να ήσαν μερικά λεπτά ή μπορεί να ήσαν και μήνες. Απλά δεν υπήρχε τρόπος να μετρήσει κανείς το χρόνο μέσα σ' αυτό το είδος της δόξας. Έκλεισα τα μάτια μου γιατί η δόξα που έβλεπα με την καρδιά μου ήταν τόσο μεγάλη όσο αυτή που έβλεπα με τα φυσικά μου μάτια. Όταν άνοιξα τα μάτια μου έμεινα έκπληκτος όταν είδα ότι ο Κύριος δεν ήταν πλέον εκεί, αλλά μια ομάδα αγγέλων στεκόταν στη θέση όπου Εκείνος ήταν πριν. Ένας από αυτούς με πλησίασε και είπε: Κλείσε ξανά τα μάτια σου. Όταν το έκανα, είδα τη δόξα του Κυρίου. Αυτό με ανακούφισε πολύ. Γνώριζα ότι απλά δεν μπορούσα να ζήσω χωρίς τη δόξα που τώρα είχα δοκιμάσει.

Τότε ο άγγελος εξήγησε: "Ό,τι βλέπεις με τα μάτια της καρδιάς σου είναι πιο αληθινό από ό,τι βλέπεις με τα φυσικά σου μάτια". Εγώ ο ίδιος είχα κάνει αυτήν τη δήλωση πολλές φορές, αλλά πόσο λίγο είχα βαδίσει με αυτήν την αλήθεια! Ο άγγελος συνέχισε: "Γι αυτόν το λόγο ο Κύριος είπε στους πρώτους μαθητές του ότι ήταν καλύτερα Αυτός να φύγει, έτσι ώστε να μπορέσει να έρθει το Άγιο Πνεύμα. Ο Κύριος κατοικεί μέσα σου. Αυτό το έχεις διδαχθεί πολλές φορές, αλλά τώρα πρέπει να το ζήσεις, γιατί έφαγες από το Δέντρο της Ζωής".

Ύστερα ο άγγελος άρχισε να με οδηγεί πίσω στην πύλη. Διαμαρτυρήθηκα, λέγοντας ότι δεν ήθελα να φύγω. Φάνηκε έκπληκτος, με κράτησε από τους ώμους και με κοίταξε στα μάτια. Τότε ήταν που τον αναγνώρισα. Ήταν η Σοφία. "Ποτέ δε χρειάζεται ν' αφήσεις αυτόν τον κήπο. Αυτός ο κήπος είναι μέσα στην καρδιά σου γιατί ο ίδιος ο Δημιουργός είναι μέσα σου. Επιθύμησες την καλύτερη μερίδα, να λατρεύεις και να κάθεται στην παρουσία Του για πάντα και αυτή η μερίδα ποτέ δε θα σου αφαιρεθεί. Αλλά πρέπει να την πάρεις από εδώ και να την πας εκεί που τη χρειάζονται περισσότερο".

Ήξερα ότι είχε δίκιο. Τότε κοίταξα πίσω στο Δέντρο της Ζωής. Είχα μια παρόρμηση ν' αρπάξω όσο περισσότερους καρπούς μπορούσα πριν φύγω. Γνωρίζοντας τις σκέψεις μου, η Σοφία με

Rick Joyner

έσπρωξε ευγενικά: "Όχι. Ακόμη κι αυτός ο καρπός, όταν μαζεύεται με φόβο, αποβαίνει κακός. Αυτός ο καρπός και αυτό το δέντρο είναι μέσα σου, γιατί Εκείνος είναι μέσα σου. Πρέπει να πιστεύεις".

Έκλεισα τα μάτια μου και προσπάθησα να δω τον Κύριο πάλι, αλλά δεν μπορούσα. Όταν τα άνοιξα, η Σοφία ακόμη με παρατηρούσε. Με μεγάλη υπομονή συνέχισε: "Δοκίμασες τον ουράνιο κόσμο και κανείς ποτέ δε θέλει να γυρίσει πίσω στη μάχη όταν δοκιμάσει μια φορά. Κανείς ποτέ δε θέλει να αφήσει τη φανερή παρουσία του Κυρίου. Όταν ο απόστολος Παύλος ήρθε εδώ, πάλαιψε κατά το υπόλοιπο της ζωής του σχετικά με το αν θα έπρεπε να μείνει και να εργασθεί για χάρη της εκκλησίας ή να γυρίσει εδώ, για να εισέλθει στην κληρονομιά Του. Η κληρονομιά του αυξανόταν όσο έμενε και υπηρετούσε στη γη. Τώρα που έχεις την καρδιά ενός αληθινού λατρευτή θα θέλεις πάντα να είσαι εδώ, αλλά μπορείς να είσαι εδώ όταν εισέρχεσαι μέσα με αληθινή λατρεία. Όσο περισσότερο επικεντρώνεις την προσοχή σου σ' Εκείνον, τόσο περισσότερη δόξα θα βλέπεις, ανεξάρτητα από το πού είσαι".

Τα λόγια της Σοφίας τελικά με ηρέμησαν. Έκλεισα πάλι τα μάτια μου, ακριβώς για να ευχαριστήσω τον Κύριο γι' αυτήν την υπέροχη εμπειρία και για τη ζωή που μου είχε δώσει. Καθώς το έκανα, άρχισα να ξαναβλέπω τη δόξα του και όλη η συγκίνηση της προηγούμενης λατρείας κατέκλυσε την καρδιά μου. Τα λόγια του Κυρίου προς εμένα ήταν τόσο δυνατά και καθαρά, ώστε ήμουν σίγουρος ότι τα άκουγα: "Ποτέ δε θα σε αφήσω ούτε θα σε εγκαταλείψω".

- Κύριε, συγχώρεσε την απιστία μου, απάντησα. Σε παρακαλώ βοήθησέ με ποτέ να μη σε αφήσω ούτε να σε εγκαταλείψω. Ήταν συγχρόνως μια θαυμάσια και μια δύσκολη στιγμή. Εδώ ο πραγματικός κόσμος δεν ήταν πραγματικός, και ο πνευματικός κόσμος ήταν τόσο πολύ πιο πραγματικός, ώστε απλά δεν μπορούσα να φανταστώ ότι θα πήγαινα πίσω στον άλλο. Ήμουν αιχμαλωτισμένος από κατάπληξη και από τρομερό φόβο ότι μπορεί να ξυπνήσω οποιαδήποτε στιγμή και να διαπιστώσω ότι όλ' αυτά ήταν απλώς ένα όνειρο.

Η Τελευταία Μάχη

Η Σοφία κατάλαβε αυτό που γινόταν μέσα μου. "Ονειρεύεσαι", είπε. "Αλλά αυτό το όνειρο είναι πιο πραγματικό από ό,τι νομίζεις ως πραγματικό. Ο Πατέρας έδωσε όνειρα στους ανθρώπους, για να τους βοηθήσει να δουν την πόρτα που οδηγεί στο μέρος που κατοικεί. Θα κατοικήσει μόνο στις καρδιές των ανθρώπων και τα όνειρα μπορεί να γίνουν μια πόρτα στην καρδιά σου, η οποία θα σε οδηγήσει σ' Εκείνον. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο οι άγγελοι παρουσιάζονται τόσο συχνά στους ανθρώπους μέσα στα όνειρά τους. Στα όνειρα μπορούν να προσπεράσουν τον ξεπεσμένο νου του ανθρώπου και να πάνε κατευθείαν στην καρδιά του".

Καθώς άνοιξα τα μάτια μου, η Σοφία κρατούσε σφικτά ακόμη τους ώμους μου: "Είμαι το πρωταρχικό χάρισμα που σου δόθηκε για το έργο σου", είπε. "Θα σου δείξω το δρόμο και θα σε κρατήσω σ' αυτόν, αλλά μόνον η αγάπη θα σε διατηρήσει πιστό. Ο φόβος τού Κυρίου είναι η αρχή της σοφίας, αλλά η ανώτερη σοφία είναι να Τον αγαπάς".

Μετά η Σοφία με άφησε και άρχισε να περπατά προς την πύλη. Ακολούθησα με διφορούμενα αισθήματα. Θυμήθηκα τη χαρά της μάχης και το ανέβασμα στο βουνό και τα αισθήματα που ένιωσα ήσαν ακαταμάχητα, ωστόσο δεν υπήρχε σύγκριση με την παρουσία του Κυρίου και τη λατρεία που μόλις είχα δοκιμάσει. Το να εγκαταλείψω αυτά θα ήταν η μεγαλύτερη θυσία που είχα κάνει ποτέ. Ύστερα θυμήθηκα πως όλα βρισκόνταν μέσα μου και έμεινα έκπληκτος που μπορούσα να το ξεχάσω αυτό τόσο γρήγορα. Ήταν σα να μαινόταν μια μεγάλη μάχη μέσα μου, ανάμεσα σε ό,τι είδα με τα φυσικά μου μάτια και σε ό,τι είδα με την καρδιά μου.

Προχώρησα μπροστά, έτσι ώστε να περπατώ δίπλα στη Σοφία, και ρώτησα: Έχω προσευχηθεί είκοσι πέντε χρόνια, για να αρπαχτώ στον τρίτο ουρανό όπως ο απόστολος Παύλος. Είναι αυτός ο τρίτος ουρανός;

- "Αυτό είναι μέρος του", απάντησε, "αλλά υπάρχουν πολύ περισσότερα".

- Θα μου επιτραπεί να δω περισσότερα; ρώτησα.

- "Θα δεις πολύ περισσότερα. Σε παίρνω να δεις περισσότερα τώρα", απάντησε.

Rick Joyner

Άρχισα να σκέφτομαι το βιβλίο της Αποκάλυψης.

- Η Αποκάλυψη τού Ιωάννη ήταν μέρος του τρίτου ουρανού; ρώτησα.

- "Μέρος της Αποκάλυψης του Ιωάννη ήταν από τον τρίτο ουρανό, αλλά το μεγαλύτερο μέρος της ήταν από το δεύτερο ουρανό. Ο πρώτος ουρανός ήταν πριν από την πτώση τού ανθρώπου. Ο δεύτερος ουρανός είναι το πνευματικό βασίλειο κατά τη διάρκεια τής βασιλείας τού κακού πάνω στη γη. Ο τρίτος ουρανός είναι όταν η αγάπη και η εξουσία τού Πατέρα θα υπεριοχύσουν πάλι πάνω στη γη μέσω τού Βασιλιά".

- Πώς ήταν ο πρώτος ουρανός; ζήτησα να μάθω, και αισθάνθηκα ένα παράξενο ρίγος καθώς ρωτούσα.

- "Είναι σοφό να μην ασχολείται κανείς μ' αυτό τώρα", απάντησε η Σοφία με μεγάλη σοβαρότητα, καθώς η ερώτησή μου, φάνηκε να την ξαφνιάζει. "Σοφό είναι να ζητάς να γνωρίσεις τον τρίτο ουρανό, όπως έκανες. Υπάρχουν πολύ περισσότερα να γνωρίσεις για τον τρίτο ουρανό απ' όσα μπορείς να γνωρίσεις σ' αυτήν τη ζωή και είναι ο τρίτος ουρανός, η βασιλεία, που πρέπει να κηρύττεις σ' αυτήν τη ζωή. Στους αιώνες που θα έρθουν θα σου μιλήσουν για τον πρώτο ουρανό, αλλά δεν είναι ωφέλιμο να γνωρίσεις γι' αυτόν τώρα".

Αποφάσισα να θυμάμαι το ρίγος που μόλις είχα αισθανθεί, και η Σοφία έκανε ένα καταφατικό νεύμα, με το οποίο κατάλαβα ότι επιβεβαίωνε αυτό που σκεφτόμουν.

- Τι μεγάλος σύντροφος είσαι, υποχρεώθηκα να πω, καθώς κατάλαβα πόσο πολύτιμο δώρο ήταν αυτός ο άγγελος. Πραγματικά θα με φυλάξεις στο σωστό μονοπάτι;

- "Θα το κάνω πράγματι", απάντησε.

Ήμουν βέβαιος ότι αισθάνθηκα αγάπη να έρχεται από αυτόν τον άγγελο, που ήταν μοναδική, εφόσον δεν είχα αισθανθεί τέτοια από άλλους αγγέλους. Συνήθως έδειχναν το ενδιαφέρον τους περισσότερο από καθήκον παρά από αγάπη. Η Σοφία απάντησε στις σκέψεις μου σαν να τις είχα πει φωναχτά.

- "Είναι σοφία το να αγαπά κανείς και δε θα ήμουν Σοφία αν δε σε αγαπούσα.

Η Τελευταία Μάχη

Είναι επίσης σοφία το να παρατηρεί κανείς τη χρηστότητα και την αυστηρότητα του Θεού¹⁴. Είναι σοφία να Τον αγαπάς και να Τον φοβάσαι. Έχεις εξαπατηθεί αν κάνεις διαφορετικά. Αυτό είναι το επόμενο μάθημα που πρέπει να μάθεις", είπε.

- Το γνωρίζω και το έχω διδάξει πολλές φορές, απάντησα, νομίζοντας για πρώτη φορά ότι ίσως η Σοφία δε με γνώριζε πλήρως.

- "Υπήρξα σύντροφός σου για πάρα πολύ μεγάλο χρονικό διάστημα και γνωρίζω τις διδασκαλίες σου, απάντησε η Σοφία. Τώρα πρόκειται να μάθεις ποια έννοια έχουν μερικά από τα δικά σου κηρύγματα. Καθώς έχεις πει πολλές φορές, Δεν είναι όταν πιστεύει κανείς με το νου, αλλά με την καρδιά που οδηγεί σε δικαίωση¹⁵. Ζήτησα συγγνώμη, αισθανόμενος λίγο ντροπή, που αμφισβήτησα τη Σοφία. Δέχτηκε ευγενικά τη συγγνώμη μου. Ήταν τότε που αντιλήφθηκα ότι την αμφισβητούσα και την προκαλούσα κατά το μεγαλύτερο μέρος της ζωής μου και συχνά, προς ζημιά μου.

Το Άλλο Μισό της Αγάπης

- Υπάρχουν καιροί, για να λατρέψει κανείς τον Κύριο, συνέχισε η Σοφία και υπάρχουν καιροί, για να Τον τιμήσει κανείς με το μεγαλύτερο φόβο και σεβασμό, όπως υπάρχει καιρός, για να σπείρει κανείς και καιρός για να θερίσει. Είναι σοφία να γνωρίζει κανείς τον καιρό για το καθένα. Η σοφία γνωρίζει τους καιρούς και τις εποχές τού Θεού. Σε έφερα εδώ γιατί ήταν καιρός να λατρέψεις τον Κύριο, βρισκόμενος μέσα στη δόξα τής αγάπης Του. Αυτό είναι που χρειαζόσουν περισσότερο ύστερα από μια τέτοια μάχη. Σε παίρνω τώρα σ' ένα άλλο μέρος, επειδή είναι καιρός να Τον λατρέψεις φοβούμενος την κρίση Του. Αν δεν τα γνωρίσεις και τα δύο, υπάρ-

14. Ρωμαίους 11: 22: "Ίδέ λοιπόν την χρηστότητα και την αυστηρότητα τού Θεού".

15. "Ρωμαίους 10: 9-10: "ότι εάν ομολογήσεις δια του στόματός σου τον Κύριον Ιησούν, και πιστεύσης εν τη καρδιά σου ότι ο Θεός ανέστησεν αυτόν εκ νεκρών, θέλεις σωθή· διότι με την καρδίαν πιστεύει τις προς δικαιοσύνην, και με το στόμα γίνεται ομολογία προς σωτηρίαν".

χει κίνδυνος να χωριστούμε ο ένας από τον άλλο.

- Εννοείς ότι αν είχα μείνει εκεί πίσω σ' εκείνη την ένδοξη λατρεία θα Σε έχανα; ρώτησα με δυσπιστία.

- "Ναι. Θα σε επισκεφτόμουν πάντοτε όποτε μπορούσα, αλλά σπάνια θα διασταυρώνονταν οι δρόμοι μας. Είναι δύσκολο να αφήσεις τέτοια δόξα και ειρήνη, αλλά αυτή δεν είναι ολόκληρη η αποκάλυψη τού Βασιλιά. Είναι και τα δύο, Λέων και Αρνί. Για τα πνευματικά μικρά παιδιά είναι το Αρνί. Για τους ώριμους είναι το Λιοντάρι. Για τους εντελώς ώριμους είναι και τα δυο, και το Λιοντάρι και το Αρνί. Εξάλλου, ξέρω ότι το καταλαβαίνεις αυτό, αλλά το ήξερες μόνο με το νου σου. Γρήγορα θα το γνωρίσεις και με την καρδιά σου, γιατί πρόκειται να έχεις την εμπειρία του βήματος τού Χριστού".

Η Επιστροφή στη Μάχη

Προτού αφήσουμε τις πύλες τού Κήπου, ρώτησα τη Σοφία αν μπορούσα απλώς να καθήσω λίγο για να συλλογιστώ όλα αυτά που μόλις είχα περάσει εμπειρία. "Ναι, θα έπρεπε να το κάνεις", απάντησε, "αλλά έχω ένα καλύτερο μέρος για σένα, για να κάνεις αυτό".

Ακολούθησα τη Σοφία έξω από τις πύλες και αρχίσαμε να κατεβαίνουμε το βουνό. Προς έκπληξή μου η μάχη συνεχιζόταν ακόμη, αλλά όχι τόσο έντονα όπως ήταν όταν ανεβαίναμε. Υπήρχαν ακόμη βέλη κατηγορίας και συκοφαντίας που πετούσαν γύρω μας στα κατώτερα επίπεδα, αλλά το μεγαλύτερο μέρος της ορδής του εχθρού που είχε απομείνει έκανε μανιώδη επίθεση στους μεγάλους λευκούς αετούς. Οι αετοί εύκολα υπερίσχυαν.

Συνεχίσαμε να κατεβαίνουμε μέχρις ότου βρεθήκαμε σχεδόν στους πρόποδες. Ακριβώς πάνω από τα επίπεδα "**Σωτηρία**" και "**Αγιασμός**" ήταν το επίπεδο "**Ευχαριστία**" και "**Δοξολογία**". Θυμώμουν αυτό το επίπεδο πολύ καλά, γιατί μία από τις μεγαλύτερες επιθέσεις τού εχθρού μού έγινε όταν είχα προσπαθήσει στην αρχή να το φτάσω. Μόλις φτάσαμε εδώ, το υπόλοιπο ανέβασμα ήταν πολύ ευκολότερο και όταν ένα βέλος διαπερνούσε την πανοπλία μας, η θεραπεία γινόταν πολύ γρηγορότερα.

Η Τελευταία Μάχη

Μόλις οι εχθροί μας με εντόπισαν σ' αυτό το επίπεδο (δεν μπορούσαν να δουν τη Σοφία), μια βροχή από βέλη άρχισε να πέφτει πάνω μου. Τα απέκρουσα με την ασπίδα μου τόσο εύκολα, ώστε σταμάτησαν να τοξεύουν. Τα βέλη τους τώρα είχαν σχεδόν τελειώσει και δεν ήθελαν πλέον να τα σπαταλούν.

Οι στρατιώτες που πολεμούσαν ακόμη από αυτό το επίπεδο με κοιτούσαν έκπληκτοι μ' έναν σεβασμό που με έκανε να αισθάνομαι πολύ άβολα. Τότε ήταν που πρόσεξα για πρώτη φορά ότι η δόξα τού Κυρίου εκπορευόταν από την πανοπλία και την ασπίδα μου. Τους είπα να ανέβουν στην κορυφή τού βουνού, χωρίς να σταματήσουν και θα έβλεπαν κι αυτοί επίσης τον Κύριο. Μόλις συμφώνησαν να πάνε, είδαν τη Σοφία. Άρχισαν να πέφτουν στο έδαφος, για να την προσκυνήσουν, αλλά τους εμπόδισε και τους ξανάστειλε στο δρόμο τους.

Οι αξιόπιστοι

Ήμουν γεμάτος αγάπη γι' αυτούς τους στρατιώτες, πολλοί από τους οποίους ήσαν γυναίκες και παιδιά. Η πανοπλία τους είχε τα χάλια της και αυτοί ήσαν γεμάτοι αίματα, αλλά δεν τα είχαν παρατήσει. Πράγματι, ήσαν ακόμη ευδιάθετοι και γεμάτοι θάρρος. Τους είπα ότι άξιζαν περισσότερη τιμή απ' όση άξιζα εγώ, επειδή είχαν βαστάξει το μεγαλύτερο βάρος της μάχης και είχαν διατηρήσει το έδαφός τους. Φάνηκαν να μη με πιστεύουν, αλλά εκτιμούσαν που τους το είπα αυτό. Ωστόσο, θεωρούσα πράγματι πως ό,τι τους είπα ήταν αληθινό.

Κάθε επίπεδο στο βουνό έπρεπε να καταληφθεί, διαφορετικά τα όρνεα που είχαν μείνει θα έρχονταν και θα το βεβήλωναν με εμετό και περιττώματα, ωστόσο θα ήταν δύσκολο να σταθεί κανείς επάνω. Οι περισσότερες προεξοχές είχαν καταληφθεί από στρατιώτες που αναγνώριζα ότι προέρχονταν από διαφορετικές εκκλησιαστικές δογματικές αποχρώσεις ή κινήματα, που τόνιζαν την αλήθεια του επιπέδου που υπερασπιζόνταν. Βρισκόμουν σε αμηχανία εξαιτίας τής στάσης που είχα τηρήσει απέναντι σε μερικές από αυτές τις ομάδες. Τις είχα θεωρήσει πλανεμένες και στην καλύτερη περίπτωση πνευματικά πεσμένες, όμως εδώ πολεμούσαν πιστά ενά-

Rick Joyner

ντια στην τρομερή επίθεση τού εχθρού. Η άμυνά τους γι' αυτές τις θέσεις μού είχε πιθανώς επιτρέψει να συνεχίσω την αναρρίχηση που είχα κάνει.

Μερικά από αυτά τα επίπεδα ήσαν τοποθετημένα με τέτοιο τρόπο που επέτρεπαν τη θέα ενός μεγάλου μέρους του όρους και της μάχης, αλλά μερικά ήσαν τόσο απομονωμένα, ώστε οι στρατιώτες που βρίσκονταν επάνω τους μπορούσαν να δουν μόνο τη δική τους θέση. Αυτοί φαίνονταν να μην είναι πληροφορημένοι για την υπόλοιπη μάχη που μαινόταν, ή για το υπόλοιπο μέρος τού στρατού που επίσης πολεμούσε στη μάχη. Αυτοί ήσαν τόσο πληγωμένοι από τη συκοφαντία και τις κατηγορίες, ώστε απωθούσαν οποιονδήποτε κατέβαινε από υψηλότερο επίπεδο για να τους ενθαρρύνει να ανέβουν ψηλότερα. Εντούτοις, όταν μερικοί άρχισαν να κατεβαίνουν από την κορυφή, ακτινοβολώντας τη δόξα τού Κυρίου, οι περισσότεροι από αυτούς άκουγαν με μεγάλη χαρά, και γρήγορα άρχισαν να ανεβαίνουν με θάρρος και αποφασιστικότητα. Καθώς παρατηρούσα όλ' αυτά, η Σοφία δεν έλεγε πολλά, αλλά έδειχνε πολύ ενδιαφέρον για τις αντιδράσεις μου.

Η πραγματικότητα ανακαλύπτεται

Παρατηρούσα καθώς πολλοί στρατιώτες που είχαν φθάσει στην κορυφή άρχισαν να κατεβαίνουν σε όλα τα επίπεδα, για να βοηθήσουν εκείνους που είχαν στηριχτεί σ' εκείνες τις αλήθειες.

Καθώς το έκαναν, κάθε επίπεδο άρχισε να ακτινοβολεί με τη δόξα που αυτές έφεραν. Γρήγορα όλο το όρος άρχισε να λάμπει με μια δόξα που τύφλωσε τα όρνεα και τα δαιμόνια, ώστε έφυγαν.

Ύστερα από κάποιο χρονικό διάστημα υπήρχε τόση δόξα επάνω στο βουνό, ώστε αρχίσαμε να έχουμε το ίδιο αίσθημα όπως στον Κήπο.

Άρχισα να ευχαριστώ και να δοξολογώ τον Κύριο και αμέσως βρέθηκα πάλι στην παρουσία Του. Ήταν δύσκολο να συγκρατήσω τα συναισθήματα και τη δόξα που αισθανόμουν όταν το έκανα αυτό.

Η εμπειρία ήταν τόσο δυνατή ώστε σταμάτησα.

Η Σοφία στεκόταν δίπλα μου. Βάζοντας το χέρι της στους

Η Τελευταία Μάχη

ώμους μου, είπε: "Είσελθε στις πύλες Του με ευχαριστία και στις αυλές Του με ύμνο"¹⁶.

- Αλλά αυτό ήταν τόσο πραγματικό! Αισθάνθηκα σαν να ήμουν πάλι εκεί, αναφώνησα.

- "Ήσουν εκεί", αποκρίθηκε η Σοφία. "Δεν έγινε αυτό πιο πραγματικό, αλλά εσύ. Ακριβώς όπως ο Κύριος είπε στον κλέφτη στο σταυρό: Σήμερα θα είσαι μαζί Μου στον Παράδεισο, μπορείς να μπεις στον Παράδεισο οποιαδήποτε στιγμή. Ο Κύριος, ο Παράδεισός Του και αυτό το βουνό, όλα μένουν μέσα σου, γιατί Αυτός είναι μέσα σου. Ό,τι ήταν μόνο μια πρόγευση στο παρελθόν, είναι τώρα πραγματικότητα για σένα, επειδή έχεις ανέβει στο βουνό. Ο λόγος για τον οποίο εσύ μπορείς να με δεις, ενώ οι άλλοι δεν μπορούν, δεν είναι γιατί εγώ εισήλθα στον κόσμο σου, αλλά γιατί εσύ εισήλθες στον δικό Μου. Αυτή είναι η πραγματικότητα που γνώριζαν οι προφήτες και τους έδινε μεγάλη τόλμη, ακόμη και όταν στέκονταν μόνοι ενάντια σε στρατιές. Είδαν το ουράνιο στράτευμα που ήταν με το μέρος τους, όχι μόνο το γήινο που είχε παραταχθεί εναντίον τους".

Η Θανάσιμη Παγίδα

Πρόσεξα τότε τη σφαγή που γινόταν κάτω και την αργή υποχώρηση του δαιμονικού στρατού. Πίσω μου οι περισσότεροι από τους ένδοξους πολεμιστές κατακτούσαν σταθερά τις θέσεις τους επάνω στο βουνό. Ήξερα ότι τώρα ήμασταν αρκετά δυνατοί, για να επιτεθούμε και να καταστρέψουμε ό,τι απόμεινε από αυτήν την εχθρική ορδή.

- "Όχι ακόμη, είπε η Σοφία. Κοίταξε εκεί".

Κοίταξα προς την κατεύθυνση που μου έδειχνε, αλλά έπρεπε να προστατέψω τα μάτια μου από τη δόξα που εκπορευόταν από τη δική μου πανοπλία, για να δω κάτι. Τότε διέκρινα φευγαλέα κάτι να κινείται σε μια μικρή κοιλάδα.

16. Ψαλμός 100: 4: "Εισέλθετε εις τας πύλας Αυτού εν δοξολογία, και στις αυλές Αυτού με ύμνο".

Rick Joyner

Δεν μπορούσα να ξεχωρίσω τι έβλεπα, επειδή η δόξα που έλαμπε από την πανοπλία μου με δυσκόλευε να δω μέσα στο σκοτάδι. Ρώτησα τη Σοφία αν υπήρχε κάτι, για να σκεπάσω την πανοπλία μου, ώστε να μπορέσω να δω. Τότε εκείνη μού έδωσε έναν πολύ απλό μανδύα να φορέσω.

- Τι είναι αυτό; ζήτησα να μάθω, λίγο προσβεβλημένος, που ήταν τόσο άχαρος.

- "Ταπεινοφροσύνη", είπε η Σοφία. "Δε θα κατορθώσεις να δεις πολύ καλά χωρίς αυτόν. Απρόθυμα τον φόρεσα και αμέσως είδα πολλά πράγματα που δεν μπορούσα να δω προηγουμένως. Κοίταξα προς την κοιλάδα και την κίνηση που είχα δει. Προς κατάπληξή μου, υπήρχε ένα ολόκληρο στρατιωτικό τμήμα της ορδής τού εχθρού που περίμενε έχοντας στήσει ενέδρα, για να πιάσει όποιον επιχειρούσε να κατέβει από το βουνό.

- Τί στρατός είναι αυτός; ρώτησα, και πώς διέφυγαν αλώβητοι από τη μάχη;

- "Αυτή είναι η Υπερηφάνεια", εξήγησε η Σοφία. Αυτός είναι ο εχθρός που αντιλαμβάνεσαι δυσκολότερα αφότου βρέθηκες στη δόξα. Εκείνοι που αρνούνται να φορέσουν αυτόν το μανδύα θα υποφέρουν πολύ στα χέρια αυτού του πιο ύπουλου εχθρού.

Καθώς κοίταξα πίσω στο βουνό είδα πολλούς από τους ένδοξους πολεμιστές να διασχίζουν την πεδιάδα, για να επιτεθούν στους υπόλοιπους τής ορδής τού εχθρού. Κανείς τους δε φορούσε το μανδύα της ταπείνωσης και δεν είχαν δει τον εχθρό που ήταν έτοιμος να τους επιτεθεί στα νώτα τους. Άρχισα να τρέχω, για να τους σταματήσω, αλλά η Σοφία με εμπόδισε. "Δεν μπορείς να το σταματήσεις αυτό, είπε. Μόνο οι στρατιώτες που φορούν αυτόν το μανδύα θα αναγνωρίσουν την εξουσία σου. Έλα μαζί μου. Υπάρχει κάτι άλλο που πρέπει να δεις πριν μπορέσεις να βοηθήσεις την καθοδήγηση στη μεγάλη μάχη που πρόκειται να έρθει".

Το Θεμέλιο τής Δόξας

Η Σοφία με οδήγησε κάτω στο χαμηλότερο επίπεδο τού βουνού, που ονομαζόταν Σωτηρία. Νομίζεις ότι αυτό είναι το χαμηλότερο επίπεδο, δήλωσε η Σοφία, αλλά αυτό είναι το θεμέλιο ολόκληρου

Η Τελευταία Μάχη

του βουνού. Σε κάθε ταξίδι το πρώτο βήμα είναι το πιο σημαντικό, και είναι συνήθως το πιο δύσκολο. Χωρίς Σωτηρία δεν θα υπήρχε βουνό.

Συγκλονίστηκα από τη σφαγή πάνω στο επίπεδο αυτό. Κάθε στρατιώτης ήταν πολύ βαριά χτυπημένος, αλλά κανένας από αυτούς δεν ήταν νεκρός. Πλήθη στρατιωτών ήσαν γαντζωμένοι ακάλυπτοι σχεδόν στο χείλος τού γκρεμού. Πολλοί φαίνονταν έτοιμοι να πέσουν κάτω, αλλά κανείς τους δεν έπεφτε. Άγγελοι υπήρχαν παντού, διακονώντας τούς στρατιώτες με τόσο μεγάλη χαρά, ώστε υποχρεώθηκα να ρωτήσω: Γιατί είναι τόσο ευτυχισμένοι;

- "Αυτοί οι άγγελοι έχουν δει το θάρρος που χρειάστηκαν αυτοί, για να αντέξουν. Μπορεί να μην πήγαν μακρύτερα, αλλά δεν παραδόθηκαν. Σύντομα θα θεραπευτούν και τότε θα δουν τη δόξα των υπόλοιπων στο βουνό και θα αρχίσουν να ανεβαίνουν. Αυτοί θα είναι μεγάλοι πολεμιστές στη μάχη που έρχεται".

- Αλλά δε θα ήταν καλύτερα να βρίσκονται μακριά, να ανεβούν το βουνό μαζί με τους υπόλοιπους από μας; διαμαρτυρήθηκα, βλέποντας την παρούσα κατάσταση τους.

- "Θα ήταν καλύτερα γι' αυτούς, αλλά όχι για σας. Μένοντας εδώ, έκαναν πιο εύκολη για σας την ανάβαση, απασχολώντας τούς περισσότερους εχθρούς σας. Πολύ λίγοι από τα υψηλότερα επίπεδα άπλωσαν ποτέ το χέρι, για να βοηθήσουν άλλους να έρθουν στο βουνό, αλλά αυτοί το έκαναν. Ακόμη κι όταν αυτοί οι ίδιοι ήσαν γαντζωμένοι στο βουνό χωρίς προστασία, άπλωναν το χέρι, για να ελκύσουν και άλλους προς τα πάνω. Πράγματι, οι περισσότεροι από τους ισχυρούς πολεμιστές οδηγήθηκαν στο βουνό από αυτούς τους **αξιόπιστους**. Αυτοί δεν είναι λιγότερο ήρωες από εκείνους που κατάφεραν να φτάσουν στην κορυφή. Έφεραν μεγάλη χαρά στον ουρανό, οδηγώντας άλλους στη Σωτηρία. Ήταν γι' αυτόν το λόγο που όλοι οι άγγελοι στον ουρανό ήθελαν να έρθουν να τους διακονήσουν, αλλά δόθηκε άδεια μόνο στους πιο τιμημένους να το κάνουν.

Πάλι αισθάνθηκα ντροπή για την προηγούμενη στάση μου απέναντι σ' αυτούς τους μεγάλους αγίους. Πολλοί από εμάς τους περιφρόνησαν καθώς ανεβαίναμε στα υψηλότερα επίπεδα. Είχαν κάνει

πολλά λάθη κατά τη διάρκεια της μάχης, αλλά είχαν επίσης φανερώσει σε μεγαλύτερο βαθμό την καρδιά του Ποιμένα απ' όσο εμείς οι υπόλοιποι. Ο Κύριος άφησε τα ενενήντα εννέα πρόβατα, για να ψάξει να βρει το ένα που είχε χαθεί. Αυτοί είχαν σταθεί στο μέρος όπου μπορούσαν ακόμη να φθάσουν το χαμένο και αυτό το πλήρωσαν ακριβά. Κι εγώ επίσης θέλησα να βοηθήσω, αλλά δεν ήξερα από πού ν' αρχίσω.

Τότε είπε η Σοφία: "Είναι σωστό που θέλεις να βοηθήσεις, αλλά θα βοηθήσεις περισσότερο, συνεχίζοντας να κάνεις αυτό για το οποίο έχεις κληθεί. Όλοι αυτοί θα θεραπευτούν και θ' ανεβούν στο όρος. Μπορούν να αναρριχηθούν πιο γρήγορα, εξαιτίας σου και εξαιτίας των άλλων που πήγαν πριν από αυτούς, επειδή συγχρόνως καταστρέφετε τον εχθρό και χαράζετε το δρόμο. Θα ενωθούν πάλι μαζί σας στη μάχη. Αυτοί δεν φοβούνται και ποτέ δε θα υποχωρήσουν μπροστά στον εχθρό".

Η Δύναμη της Υπερηφάνειας

Συλλογιζόμουν πως έμαθα τόσα πράγματα κατεβαίνοντας το βουνό απ' όσα έμαθα ανεβαίνοντας, όταν ο θόρυβος από το πεδίο της μάχης τράβηξε την προσοχή μου.

Υπήρχαν χιλιάδες ισχυροί πολεμιστές που είχαν διασχίσει την πεδιάδα για να επιτεθούν στο υπόλοιπο της εχθρικής ορδής.

Ο εχθρός έφευγε προς όλες τις κατευθύνσεις εκτός από ένα τμήμα του, την Υπερηφάνεια.

Χωρίς καθόλου να γίνουν αντιληπτοί, είχαν βαδίσει κατευθείαν στα νώτα των πολεμιστών που προέλαυναν και οι εχθροί ήσαν έτοιμοι να εξαπολύσουν σαν χαλάζι τα βέλη. Τότε ήταν που πρόσεξα ότι οι ισχυροί πολεμιστές δεν είχαν πανοπλία στο πίσω μέρος τους. Ήσαν ολοκληρωτικά εκτεθειμένοι και ευπρόσβλητοι σε ό,τι επρόκειτο να τους χτυπήσει.

Τότε η Σοφία παρατήρησε: "Δίδαξες ότι δεν υπάρχει πανοπλία για το πίσω μέρος, πράγμα που σήμαινε ότι ήσασταν ευπρόσβλητοι αν τρεπόσασταν σε φυγή από τον εχθρό. Ωστόσο, ποτέ δεν πρόσεξες πόσο επίσης γίνεσαι ευπρόσβλητος, προελαύνοντας με Υπερηφάνεια".

Η Τελευταία Μάχη

Μπορούσα μόνο να συγκατανεύσω, αναγνωρίζοντας αυτό που μου έλεγε. Ήταν πολύ αργά να κάνω οτιδήποτε και μου ήταν σχεδόν αβάσταχτο να κοιτάζω, αλλά η Σοφία είπε ότι πρέπει. Ήξερα ότι η Βασιλεία τού Θεού επρόκειτο να υποστεί μια σοβαρή ήττα. Είχα αισθανθεί λύπη και στο παρελθόν, αλλά ποτέ δεν είχα αισθανθεί αυτό το είδος λύπης.

Προς κατάπληξή μου, όταν τα βέλη τής Υπερηφάνειας χτύπησαν τους πολεμιστές, εκείνοι ούτε καν το αντιλήφθηκαν. Ωστόσο, ο εχθρός συνέχιζε να τοξεύει.

Οι πολεμιστές αιμορραγούσαν και γρήγορα αποδυναμώνονταν, αλλά δεν το αναγνώριζαν. Γρήγορα έγιναν πολύ αδύναμοι, για να κρατούν τις ασπίδες και τα ξίφη τους. Τα πέταξαν κάτω, δηλώνοντας ότι δεν τα χρειάζονταν πλέον. Άρχισαν να βγάζουν την πανοπλία τους, λέγοντας ότι ούτε αυτή δεν τη χρειάζονταν πλέον.

Τότε ένα άλλο τμήμα τού εχθρού παρουσιάστηκε και κινήθηκε γρήγορα. Ονομαζόταν "**Δυνατή Αυταπάτη**". Τα μέλη του εξαπόλυσαν βέλη σαν το χαλάζι και όλα φάνηκαν ότι βρήκαν το στόχο τους.

Στο τέλος μόνο λίγοι δαίμονες της πλάνης, που ήσαν όλοι τους μικροί και φαινομενικά αδύναμοι, παρέσυραν αυτόν τον άλλοτε μεγάλο στρατό των ένδοξων πολεμιστών. Τους μετέφεραν σε διαφορετικά στρατόπεδα αιχμαλώτων, που το καθένα ονομαζόταν σύμφωνα με μια διαφορετική διδασκαλία των δαιμονίων. Έμεινα εμβρόντητος όταν είδα πώς αυτή η μεγάλη ομάδα των δικαίων είχε τόσο εύκολα ηττηθεί και ακόμη ούτε καν ήξεραν τι τους είχε χτυπήσει.

Αποκάλυψα αθέλητα τη σκέψη μου: Πώς μπόρεσαν εκείνοι που ήσαν τόσο δυνατοί, που ανέβηκαν όλο το δρόμο μέχρι την κορυφή του βουνού, που είδαν τον Κύριο όπως τον είδαν, να είναι τόσο ευπρόσβλητοι;

- " Η Υπερηφάνεια είναι ο πιο δύσκολος εχθρός, για να τον δει κανείς, και πάντοτε κινείται ύπουλα από πίσω σου", θρήνησε η Σοφία. Κατά κάποιον τρόπο, εκείνοι που έχουν πάει σε μεγαλύτερα ύψη βρίσκονται σε μεγαλύτερο κίνδυνο να πέσουν. Πρέπει πάντα να θυμάσαι ότι σ' αυτή τη ζωή μπορεί να πέσεις οποιαδήποτε

Rick Joyner

στιγμή από οποιοδήποτε επίπεδο.

- Πρόσεχε όταν νομίζεις ότι στέκεσαι, μήπως πέσεις, αποκρίθηκα¹⁷. Πόσο φοβερό αυτό που λέει η Γραφή μου φαινόταν τώρα.

- Όταν νομίζεις ότι είσαι ελάχιστα ευάλωτος να πέσεις, είναι πράγματι τότε που είσαι περισσότερο ευάλωτος. Οι περισσότεροι άνθρωποι πέφτουν αμέσως μετά από μια μεγάλη νίκη", θρήνησε η Σοφία.

- Πώς μπορούμε να αποφύγουμε να μας επιτεθούν κατ' αυτόν τον τρόπο; ρώτησα.

- Μείνετε κοντά μου, ρωτήστε να μάθετε από τον Κύριο προτού πάρετε μεγαλύτερες αποφάσεις και να φοράτε αυτόν το μανδύα. Τότε ο εχθρός δε θα κατορθώσει να σας πλευρίσει εύκολα χωρίς να το καταλάβετε, όπως έκανε σ' αυτούς.

Κοίταξα το μανδύα μου. Φαινόταν τόσο απλός και ασήμαντος. Αισθάνθηκα ότι με έκανε να φαίνομαι σαν ένας άνθρωπος άπορος παρά σαν πολεμιστής. Η Σοφία αποκρίθηκε σαν να είχα μιλήσει δυνατά και με είχε ακούσει.

"Ο Κύριος είναι πιο κοντά στους άπορους παρά στους βασιλιάδες. Έχεις αληθινή δύναμη μόνο στο βαθμό που βαδίζεις μέσα στη χάρη Εκείνου και Εκείνος δίνει τη Χάρη Του στους ταπεινούς. Κανένα κακό όπλο δεν μπορεί να διαπεράσει αυτόν το μανδύα, γιατί τίποτε δεν μπορεί να υπερνικήσει τη χάρη Του. Όσο φοράς αυτόν το μανδύα είσαι ασφαλής από αυτού του είδους την επίθεση".

Άρχισα, τότε, να κοιτάζω προς τα πάνω, για να δω πόσοι πολεμιστές υπήρχαν ακόμη στο βουνό. Συγκλονίστηκα όταν είδα πόσο λίγοι υπήρχαν. Πρόσεξα, ωστόσο, ότι όλοι φορούσαν τον ίδιο μανδύα της ταπεινοφροσύνης. Πώς συνέβηκε αυτό; ζήτησα να μάθω.

- "Όταν είδαν τη μάχη όπου μόλις παρευρέθηκες, ήρθαν όλοι σ' εμένα για βοήθεια, και τους έδωσα τους μανδύες τους", αποκρίθηκε η Σοφία.

17. 1η Κορινθίους 10: 12: " Ο νομίζων ότι ίσταται ας προσέχει μη πέσει".

Η Τελευταία Μάχη

Αλλά νόμιζα πως ήσουν μαζί μου όλο αυτό το χρονικό διάστημα.

- "Είμαι με όλους εκείνους που πηγαίνουν μπροστά, για να κάνουν το θέλημα τού Πατέρα Μου", απάντησε η Σοφία.

- Είσαι ο Κύριος! έκραξα.

- "Ναι, απάντησε: Σου είπα πως ποτέ δε θα σε άφηνα ούτε θα σε εγκατέλειπα. Είμαι μαζί με όλους τους πολεμιστές Μου, ακριβώς όπως είμαι μαζί σου. Θα είμαι για σένα οτιδήποτε χρειάζεσαι, για να εκπληρώνεις το θέλημά Μου, και χρειαζόσουν Σοφία". Τότε εξαφανίστηκε.

Αξιώματα στη Βασιλεία

Είχα μείνει όρθιος στο μέσο μιας μεγάλης ομάδας αγγέλων που διακονούσαν τους πληγωμένους στο επίπεδο τής "Σωτηρίας". Καθώς άρχισα να προσπερνώ αυτούς τους αγγέλους, έκαναν υπόκλιση γονατίζοντας στο ένα πόδι και μου έδειξαν μεγάλο σεβασμό. Τελικά ρώτησα έναν από αυτούς, γιατί το έκαναν αυτό εφόσον ακόμη και ο μικρότερός τους ήταν πολύ πιο δυνατός από εμένα. "Εξαιτίας του μανδύα", απάντησε. "Αυτό είναι υψηλότερο αξίωμα στη βασιλεία".

- Αυτός είναι μόνο ένας απλός μανδύας, διαμαρτυρήθηκα.

- Όχι, αντέταξε ο άγγελος. Είσαι ντυμένος με τη χάρη του Θεού. Δεν υπάρχει μεγαλύτερη δύναμη από αυτή.

Αλλά υπάρχουν χιλιάδες από όλους εμάς που όλοι φοράνε τον ίδιο μανδύα. Πώς θα μπορούσε να αντιπροσωπεύει ένα αξίωμα; ρώτησα.

- Είστε οι τρομεροί πρωταθλητές, οι γιοι και οι θυγατέρες τού Βασιλιά. Αυτός φορούσε τον ίδιο μανδύα όταν περπατούσε σ' αυτήν τη γη. Όσο τον φοράτε, δεν υπάρχει δύναμη στον ουρανό ή στη γη που να μπορεί να σας αντισταθεί. Όλοι στον ουρανό και στην κόλαση αναγνωρίζουν αυτόν το μανδύα. Είμαστε πράγματι υπηρέτες Του, αλλά Αυτός κατοικεί μέσα σου κι εσύ είσαι ντυμένος με τη χάρη Του.

Ήξερα κατά κάποιον τρόπο ότι αν δεν είχα φορέσει το μανδύα και αν η ένδοξη πανοπλία μου δεν είχε εκτεθεί σε κοινή θέα, τότε η

δήλωση τού αγγέλου και η συμπεριφορά τους προς εμένα θα είχαν θρέψει την υπερηφάνειά μου. Ήταν απλά αδύνατον να αισθανθώ υπερήφανος ή αλαζόνας, ενόσω φορούσα έναν τέτοιο άχαρο και απλό μανδύα. Ωστόσο, η εμπιστοσύνη μου στο μανδύα αυξήθηκε γρήγορα.

Μέρος 3ο

Η Επιστροφή των Αετών

Είδα στον ορίζοντα ένα μεγάλο άσπρο σύννεφο να πλησιάζει. Γέμισα ελπίδα αμέσως μόλις το είδα. Σύντομα γέμισε την ατμόσφαιρα με Ελπίδα, ακριβώς όπως ο ήλιος όταν ανατέλλει σκορπίζει το σκοτάδι της νύκτας. Καθώς πλησίαζε και μεγάλωνε το σύννεφο, αναγνώρισα τους μεγάλους λευκούς αετούς που είχαν πετάξει από το Δέντρο της Ζωής. Άρχισαν να προσγειώνονται στο βουνό, παίρνοντας τη θέση τους σε κάθε επίπεδο δίπλα στις ομάδες των πολεμιστών.

Πλησίασα προσεκτικά τον αετό που προσγειώθηκε κοντά μου, επειδή η παρουσία του μού προκαλούσε πολύ δέος. Όταν με κοίταξε με τα διαπεραστικά του μάτια, ήξερα ότι δεν μπορούσα να του κρύψω τίποτε. Τα μάτια του ήσαν τόσο αυστηρά και αποφασιστικά, ώστε έτρεμα και με διαπερνούσαν ρίγη, απλώς κοιτώντας τα. Πριν μπορέσω καν να ρωτήσω, μου απάντησε:

- "Θέλεις να μάθεις ποιοι είμαστε; Είμαστε οι κρυμμένοι προφήτες που έχουμε φυλαχτεί γι αυτήν την ώρα. Είμαστε τα μάτια εκείνων που τους έχουν δοθεί τα θεϊκά ισχυρά όπλα. Μας έχουν δειχτεί όλα όσα κάνει ο Κύριος, και όλα όσα ο εχθρός σχεδιάζει εναντίον σας. Έχουμε ερευνήσει εξονυχιστικά τη γη και μαζί γνωρίζουμε όλα όσα χρειάζεται να είναι γνωστά για τη μάχη".

- Δεν είδατε τη μάχη που έγινε μόλις τώρα; ρώτησα με όσο εκνευρισμό τολμούσα να εκφράσω. Δεν μπορούσατε να είχατε βοηθήσει εκείνους τους πολεμιστές που μόλις πριν από λίγο πιάστηκαν αιχμάλωτοι;

- "Ναι. Τα είδαμε όλα και μπορούσαμε να τους είχαμε βοηθήσει αν είχαν θελήσει τη βοήθειά μας. Θα τους είχαμε βοηθήσει, συγκρατώντας τους και λέγοντάς τους να καθήσουν και να παραμείνουν ήσυχoi. Αλλά μπορούμε να πολεμήσουμε μόνο στις μάχες που ο Πατέρας διατάζει και μπορούμε να βοηθούμε μόνο εκείνους που πιστεύουν σ' εμάς. Μόνο εκείνοι που μας δέχονται όπως είμαστε, ως προφήτες, μπορούν να λάβουν την ανταμοιβή τού προφήτη ή την ωφέλεια των υπηρεσιών μας¹⁸. Εκείνοι που πιάστηκαν στην

18. Ματθαίος 10: 41: "Ο δεχόμενος προφήτην εις όνομα προφήτου, μισθόν προφήτου θέλει λάβει· και ο δεχόμενος δίκαιον εις όνομα δικαίου μισθόν δικαίου θέλει λάβει".

Rick Joyner

παγίδα δεν είχαν ακόμη το μανδύα που εσύ φοράς και εκείνοι που δεν έχουν αυτόν το μανδύα δεν μπορούν να καταλάβουν ποιοι είμαστε. Όλοι χρειαζόμαστε ο ένας τον άλλο, ακόμη και αυτούς εδώ που είναι ακόμη πληγωμένοι και πολλούς άλλους που ακόμη δε γνωρίζεις".

Η Καρδιά του Αετού

Καθώς μιλούσα στον αετό, άρχισα να σκέπτομαι σαν κι αυτόν. Ύστερα από αυτήν τη σύντομη συζήτηση μπορούσα να δω μέσα στην καρδιά του αετού και μπορούσα να τον γνωρίζω όπως εκείνος γνώριζε εμένα. Ο αετός αυτό το αναγνώρισε.

- "Έχεις μερικά από τα χαρίσματά μας", παρατήρησε ο αετός, αν και δεν έχουν πολύ καλά αναπτυχθεί. Δεν τα έχεις χρησιμοποιήσει πολύ. Είμαι εδώ για να αφυπνίσω αυτά τα χαρίσματα μέσα σου, όπως και σε πολλούς άλλους σαν κι εσένα και θα σε διδάξω πώς να τα χρησιμοποιείς. Με αυτόν τον τρόπο η επικοινωνία μας θα είναι ασφαλής. Πρέπει να είναι ασφαλής, διαφορετικά όλοι θα υποφέρουμε πολλές περιττές απώλειες, χωρίς να αναφέρουμε το γεγονός ότι θα αφήσουμε ανεκμετάλλετες τις μεγάλες ευκαιρίες για νίκη".

- Από πού ακριβώς ήρθατε; ρώτησα.

- "Τρώμε φίδια", αποκρίθηκε ο αετός. "Ο εχθρός είναι ψωμί για μας. Η τροφή μας έρχεται με το να κάνουμε το θέλημα του Πατέρα, που είναι να καταστρέφουμε τα έργα του διαβόλου¹⁹. Κάθε φίδι που τρώμε μας βοηθά να αυξάνεται η όρασή μας. Κάθε φρούριο του εχθρού που γκρεμίζουμε μας δυναμώνει· έτσι μπορούμε να πετούμε ψηλότερα και να μένουμε στον αέρα περισσότερο χρόνο. Μόλις ήρθαμε από ένα συμπόσιο (γεύμα) όπου καταβροχθίσαμε τα φίδια της Ντροπής που είχαν δέσει πολλούς αδελφούς και αδελφές σας. Θα είναι εδώ σύντομα. Έρχονται με τους αετούς που αφήσαμε πίσω, για να τους βοηθήσουν να βρουν το δρόμο και για να τους προστατέψουν από τις αντεπιθέσεις του εχθρού".

19. Ιωάννης 4: 34: "... Το εμόν φαγητόν είναι να πράττω το θέλημα του πέμψαντός με, και να τελειώσω το έργον αυτού".

Η Τελευταία Μάχη

Αυτοί οι αετοί ήσαν πολύ σίγουροι για τον εαυτό τους, αλλά όχι υπεροπτικοί. Ήξεραν ποιοι ήσαν και τι κλήθηκαν να κάνουν. Επίσης ήξεραν εμάς και ήξεραν το μέλλον. Η εμπιστοσύνη τους με καθησύχαζε, αλλά καθησύχαζε ακόμη περισσότερο τους τραυματίες που ακόμη κείτονταν όλοι γύρω μας. Εκείνοι που είχαν αδυνατίσει υπερβολικά, ώστε να μην μπορούν να μιλήσουν, ήσαν σηκωμένοι τώρα και άκουγαν τη συνομιλία μου με τον αετό. Τον κοιτούσαν όπως τα χαμένα παιδιά θα κοιτούσαν τους γονείς τους που μόλις τα είχαν βρει.

Ο άνεμος τού Πνεύματος

Όταν ο αετός κοίταξε τους πληγωμένους, η όψη του επίσης άλλαξε. Αντί να επιδείχνει την άγρια αποφασιστικότητα, την οποία είχα περιγράψει προηγουμένως, συμπεριφερόταν προς τους πληγωμένους σαν ένας καλός, συμπονετικός σεβάσμιος γέροντας. Ο αετός άνοιξε τα φτερά του και άρχισε να φτερουγίζει απαλά, σηκώνοντας ένα δροσερό ζωογόνο αεράκι που φυσούσε πάνω στους πληγωμένους. Ήταν διαφορετικό από οποιοδήποτε άλλο αεράκι που είχα ποτέ αισθανθεί. Με κάθε ανάσα κέρδιζα δύναμη και διαύγεια στο νου μου. Γρήγορα οι πληγωμένοι στέκονταν όρθιοι και λάτρευαν τον Θεό με μια ειλικρίνεια που μου έφερνε δάκρυα στα μάτια.

Αισθάνθηκα πάλι βαθιά ντροπή γιατί είχα περιφρονήσει αυτούς που έμεναν σ' αυτό το επίπεδο. Είχαν φανεί πολύ αδύναμοι και ανόητοι σ' εκείνους από μας που ανεβαίναμε στο βουνό, αλλά είχαν υποφέρει πολύ περισσότερο από όσο εμείς και παρέμειναν πιστοί. Ο Θεός τούς είχε φυλάξει, και Τον αγαπούσαν με μια μεγάλη αγάπη.

Κοίταξα επάνω προς το βουνό. Όλοι οι αετοί κουνούσαν τις φτερούγες τους απαλά. Όλοι επάνω στο βουνό είχαν αναζωογονηθεί από το αεράκι που είχαν σηκώσει και άρχισαν να λατρεύουν τον Κύριο. Αρχικά υπήρχε μια ασυμφωνία ανάμεσα στη λατρεία που ερχόταν από τα διαφορετικά επίπεδα, αλλά ύστερα από κάποιο χρονικό διάστημα ο καθένας πάνω σε κάθε επίπεδο τραγουδούσε σε τέλεια αρμονία με τους άλλους.

Ποτέ πάνω στη γη δεν είχα ακούσει κάτι τόσο όμορφο. Δεν

Rick Joyner

ήθελα να τελειώσει ποτέ. Γρήγορα αναγνώρισα ότι ήταν η ίδια λατρεία που είχα ακούσει στον Κήπο, μόνο που τώρα αυτή ηχούσε ακόμη πιο πλούσια και πλήρης. Ήξερα ότι αυτό συνέβαινε γιατί λατρεύαμε ακριβώς στην παρουσία των εχθρών μας, στο μέσον τόσο σκοτούς και κακού που περικύκλωναν το βουνό, ώστε φαινόταν πάρα πολύ ωραιότερη.

Δεν ξέρω πόσο διήρκεσε αυτή η λατρεία, αλλά τελικά οι αετοί σταμάτησαν να κινούν τις φτερούγες τους και τότε σταμάτησε και η λατρεία.

- Γιατί σταματήσατε; ρώτησα τον αετό με τον οποίο είχα συνομιλήσει.

- "Γιατί είναι τώρα υγιείς, αποκρίθηκε, δείχνοντας τους πληγωμένους που τώρα όλοι στέκονταν όρθιοι και φαίνονταν να είναι σε τέλεια κατάσταση. Η αληθινή λατρεία μπορεί να θεραπεύσει κάθε πληγή", πρόσθεσε.

- Σε παρακαλώ, κάντε το πάλι, ικέτευσα.

- "Αυτό θα το κάνουμε πολλές φορές, αλλά δεν εξαρτάται από εμάς να αποφασίσουμε το πότε. Το αεράκι που αισθάνθηκες ήταν το Άγιο Πνεύμα. Εκείνος μας οδηγεί, όχι εμείς Εκείνον. Έχει θεραπεύσει τους πληγωμένους και έχει αρχίσει να επιφέρει την ενότητα που απαιτείται για τις μάχες που έχουμε μπροστά. Η αληθινή λατρεία επίσης εκχέει το πολύτιμο λάδι επάνω στην Κεφαλή, τον Ιησού, το οποίο χύνεται κατόπιν προς τα κάτω, πάνω σε όλο το σώμα, κάνοντάς μας ένα με Αυτόν και μεταξύ μας²⁰. Κανένας που ενώνεται μ' Εκείνον δεν μπορεί να παραμείνει πληγωμένος ή ακάθαρτος. Το αίμα Του είναι ζωή και κυκλοφορεί όταν είμαστε ενωμένοι μαζί Του. Όταν είμαστε ενωμένοι μαζί Του, είμαστε ενωμένοι επίσης και με το υπόλοιπο σώμα· έτσι το αίμα Του κυκλοφορεί σε όλους. Συνήθως για να θεραπεύσεις μια πληγή στο σώμα σου, δεν κλείνεις την πληγή, ώστε το αίμα να μπορέσει να κυκλοφορήσει στο πληγωμένο μέλος και να φέρει ανανέωση στους ιστούς;

20. Ψαλμός 133: 1-2: "Ίδού τι καλόν και τι τερπνόν, να συγκατοικούσιν εν ομονοία οι αδελφοί. Είναι ως το πολύτιμον μύρο επί την κεφαλήν..."

Η Τελευταία Μάχη

Έτσι και όταν ένα μέρος του Σώματός Του είναι πληγωμένο, πρέπει να συνδεθούμε όλοι με εκείνο το μέρος έως ότου αυτό πλήρως θεραπευτεί. Είμαστε όλοι ένα".

Μέσα στην ευφορία που ακόμη μου είχε αφήσει η λατρεία, αυτή η σύντομη διδασκαλία μου φάνηκε σχεδόν μυστήριο, παρόλ' αυτά ήξερα ότι ήταν πολύ βασική. Όταν το Άγιο Πνεύμα κινούνταν, κάθε λέξη φαινόταν ένδοξη, άσχετα από το πόσο απλή ήταν. Ήμουν τόσο γεμάτος από αγάπη, ώστε ήθελα να αγκαλιάσω τον καθέναν, ακόμη και τους άγριους γέρους αετούς.

Τότε, ξαφνικά, θυμήθηκα τους ισχυρούς πολεμιστές που μόλις είχαν αιχμαλωτισθεί. Ο αετός αυτό το διαισθάνθηκε, αλλά δεν είπε τίποτε. Με κοίταξε μόνο επίμονα. Τελικά εγώ του μίλησα δυνατά και καθαρά:

- Μπορούμε να ξανακερδίσουμε εκείνους που μόλις χάθηκαν;

Η Καρδιά τού Βασιλιά

- "Ναι. Είναι σωστό εσύ να αισθάνεσαι ό,τι αισθάνεσαι", είπε τελικά ο αετός. "Δεν είμαστε πλήρεις και η λατρεία μας δεν είναι πλήρης, μέχρι όλο το σώμα να αποκατασταθεί. Ακόμη και στην πιο ένδοξη λατρεία, ακόμη και στην ίδια την παρουσία τού Βασιλιά, όλοι θα αισθανόμαστε αυτό το κενό μέχρις ότου όλοι γίνουμε ένα, επειδή ο Βασιλιάς μας επίσης το αισθάνεται αυτό. Όλοι λυπόμαστε για τους αδελφούς μας που είναι στα δεσμά, αλλά λυπόμαστε ακόμη περισσότερο για την καρδιά τού Βασιλιά μας. Παρόλο που αγαπάς όλα σου τα παιδιά, θα θλιβόσουν για το ένα, αν αυτό ήταν άρρωστο ή πληγωμένο. Κι Αυτός, επίσης, αγαπά όλα τα παιδιά Του, αλλά τα πληγωμένα ή τα καταπιεσμένα ελκύουν περισσότερο την προσοχή Του τώρα. Για χάρη Του δεν πρέπει να παραιτηθούμε μέχρις ότου ξαναβρεθούν όλα. Όσο κάποια παιδιά Του είναι πληγωμένα, Εκείνος είναι πληγωμένος".

Πίστη που μετακινεί τα Βουνά

Καθώς καθόμουν κάτω, δίπλα από τον αετό, συλλογιζόμουν τα λόγια του. Τελικά ρώτησα: "Γνωρίζω ότι η Σοφία μιλάει τώρα σ' εμένα μέσα από σένα, επειδή ακούω τη φωνή της όταν μιλάς.

Rick Joyner

Ήμουν τόσο σίγουρος για τον εαυτό μου πριν από εκείνη την τελευταία μάχη, αλλά είχα σχεδόν παρασυρθεί με την ίδια αλαζονεία που παρασύρθηκαν κι εκείνοι, και θα μπορούσα πολύ εύκολα να αιχμαλωτισθώ μαζί τους αν η Σοφία δε με είχε σταματήσει. Είχα υποκινηθεί περισσότερο από μίσος για τον εχθρό παρά από την επιθυμία να ελευθερώσω τ' αδέρφια μου. Από την αρχή που ήρθα σ' αυτό το βουνό και πολέμησα στη μεγάλη μάχη, τώρα νομίζω ότι τα περισσότερα πράγματα που έκανα τα έκανα για λάθος λόγους όπως για πολλά λανθασμένα πράγματα που έκανα είχα καλά κίνητρα. Όσο πιο πολλά μαθαίνω, τόσο περισσότερο αβέβαιος αισθάνομαι για τον εαυτό μου.

- "Θα πρέπει να ήσουν με τη σοφία αρκετό χρόνο", είπε ο αετός.

- Ήταν μαζί μου αρκετό χρόνο πριν αρχίσω να την αναγνωρίζω, αλλά φοβάμαι ότι το μεγαλύτερο διάστημα εκείνης της εποχής τής αντιστεκόμουν. Κατά κάποιον τρόπο ξέρω τώρα ότι στερούμαι κάτι πολύ σημαντικό, κάτι που πρέπει να έχω πριν να πάω πάλι στη μάχη, αλλά δεν ξέρω τι είναι αυτό.

Τα μεγάλα μάτια του αετού έγιναν ακόμη περισσότερο διαπεραστικά καθώς απάντησε:

- "Αναγνωρίζεις τη φωνή της Σοφίας όταν μιλάει σ' εσένα μέσα στη δική σου καρδιά. Μαθαίνεις καλά γιατί έχεις τον μανδύα. Ό,τι αισθάνεσαι τώρα είναι η αληθινή πίστη".

- Πίστη; αποκρίθηκα απότομα. Κι όμως έχω σοβαρές αμφιβολίες!

- "Είσαι σοφός που αμφιβάλλεις για τον εαυτό σου. Αλλά η αληθινή πίστη εξαρτάται από τον Θεό, όχι από τον εαυτό σου και όχι από την πίστη σου. Είσαι κοντά στο είδος της πίστης που μπορεί να μετακινήσει αυτό το βουνό και πρέπει να το μετακινήσουμε. Είναι καιρός να μεταφερθείς σε μέρη όπου δεν έχεις ταξιδέψει στο παρελθόν. Παρόλ' αυτά έχεις δίκιο. Σου λείπει κάτι πολύ σημαντικό. Πρέπει να έχεις ακόμη μία αποκάλυψη. Παρόλο που ανέβηκες στην κορυφή τού όρους και δέχτηκες κάθε αλήθεια κατά μήκος τής διαδρομής, και παρόλο που έχεις σταθεί στον Κήπο τού Θεού, έχεις δοκιμάσει την απεριόριστη αγάπη Του και έχεις δει τον Υιό Του πολλές φορές μέχρι τώρα, ακόμη καταλαβαίνεις μόνο ένα

Η Τελευταία Μάχη

μέρος από όλο το σχέδιο τού Θεού και αυτό μόνο επιφανειακά".

Γνώριζα ότι αυτό ήταν τόσο αληθινό ώστε στην πραγματικότητα με ανακούφιζε που το άκουγα. Έχω κρίνει τόσο πολλούς ανθρώπους και τόσες πολλές καταστάσεις λανθασμένα. Η Σοφία μου έχει σώσει τη ζωή πολλές φορές ως τώρα, αλλά η φωνή της Σοφίας είναι ακόμη μια πολύ μικρή φωνή μέσα μου. Ο θόρυβος των δικών μου σκέψεων και συναισθημάτων είναι ακόμη υπερβολικά δυνατότερος. Ακούω τη Σοφία να μου μιλάει μέσα από σένα πολύ δυνατότερα από όσο όταν ακούω Εκείνον μέσα στην καρδιά μου, έτσι καταλαβαίνω ότι πρέπει να μένω πολύ κοντά σου.

- "Είμαστε εδώ γιατί εσύ μας χρειάζεσαι, απάντησε ο αετός. "Επίσης είμαστε εδώ γιατί κι εμείς σε χρειαζόμαστε. Σου έχουν δοθεί χαρίσματα που εγώ δεν έχω και μου έχουν δοθεί χαρίσματα που εσύ δεν έχεις. Έχεις δοκιμάσει πράγματα που εγώ δεν έχω δοκιμάσει και έχω δοκιμάσει πράγματα που εσύ δεν έχεις δοκιμάσει. Οι αετοί έχουν δοθεί σ' εσένα μέχρι το τέλος, και εσύ έχεις δοθεί σ' εμάς. Θα είμαι πολύ κοντά σου για κάποιο χρονικό διάστημα, και μετά πρέπει να δεχθείς άλλους αετούς στη θέση μου. Κάθε αετός είναι διαφορετικός. Σαν ομάδα, συνολικά και όχι ατομικά μάς έχει δοθεί το προνόμιο να γνωρίζουμε τα μυστικά τού Κυρίου".

Οι Θύρες της Αλήθειας

Ο αετός μετά υψώθηκε από το βράχο στον οποίο είχε καθίσει και πέταξε ψηλά πάνω στην προεξοχή τού επιπέδου όπου στεκόμασταν.

- "Έλα", είπε. Καθώς τον πλησίαζα, είδα σκαλιά που οδηγούσαν κάτω, ακριβώς στη βάση του βουνού και μια μικρή πόρτα.

- Γιατί δεν το είδα αυτό προηγουμένως; ρώτησα.

- "Όταν για πρώτη φορά ήρθες στο βουνό, δεν έμεινες σ' αυτό το επίπεδο για αρκετό χρόνο, ώστε να προσέξεις γύρω σου", απάντησε.

- Πώς το ήξερες αυτό; Ήσουν εδώ όταν ήρθα για πρώτη φορά στο βουνό;

- "Θα το ήξερα ακόμη κι αν δεν ήμουν, γιατί σε όλους όσους διαφεύγει αυτή η θύρα γίνεται το ίδιο για τον ίδιο λόγο· αλλά πράγ-

Rick Joyner

ματι ήμουν εδώ, απάντησε. Ήμουν ένας από τους στρατιώτες που προσπέρασες πολύ γρήγορα, ανεβαίνοντας στο βουνό".

Ήταν τότε που αναγνώρισα τον αετό ως έναν άνθρωπο που είχα συναντήσει σύντομα μετά τη μεταστροφή μου, με τον οποίο πραγματι είχα κάνει μαζί του λίγες συνομιλίες. Εκείνος συνέχισε: "Ήθελα πάρα πολύ να σε ακολουθήσω τότε. Είχα βρεθεί σ' εκείνο το επίπεδο για τόσο πολύ καιρό, ώστε χρειαζόμουν μια αλλαγή. Απλά δεν μπορούσα να εγκαταλείψω όλες τις χαμένες ψυχές που ακόμη προσπαθούσα να τις οδηγήσω εδώ. Όταν τελικά δέσμευσα τον εαυτό μου να κάνω το θέλημα τού Κυρίου, είτε αυτό ήταν να μείνω είτε να φύγω, η Σοφία μου παρουσιάστηκε και μου έδειξε αυτή την πόρτα. Είπε ότι ήταν ένα μονοπάτι που συντομεύει την απόσταση προς την κορυφή. Αυτός είναι ο τρόπος που έφθασα στην κορυφή πριν από εσένα. Εκεί μεταμορφώθηκα σε αετό".

Τότε θυμήθηκα ότι είχα δει πόρτες σαν κι αυτήν πάνω σε δύο επίπεδα. Είχα επίσης ρίξει μια γρήγορη ματιά μέσα σε μία από αυτές και θυμάμαι πόσο είχα μείνει εντυπωσιασμένος γι αυτό που είδα. Δεν επιχείρησα να προχωρήσω πολύ μέσα σ' αυτή, γιατί είχα επικεντρώσει την προσοχή μου στη μάχη και στην προσπάθειά μου να φθάσω στην κορυφή του βουνού. "Θα μπορούσα να μπω σε οποιαδήποτε από αυτές τις πόρτες και να πάω κατευθείαν στην κορυφή"; ρώτησα.

- "Δεν είναι φυσικά τόσο εύκολο", παρατήρησε ο αετός, δείχνοντας λίγο ενοχλημένος. "Σε κάθε πόρτα υπάρχουν περάσματα, ένα από τα οποία οδηγεί στην κορυφή". Προλαμβάνοντας την επόμενη ερώτησή μου, συνέχισε: "Τα άλλα περάσματα οδηγούν στα άλλα επίπεδα του βουνού. Ο Πατέρας σχεδίασε κάθε πέραςμα έτσι ώστε καθένας να μπορεί να διαλέξει αυτό που του υπαγορεύει το επίπεδο ωριμότητάς του".

- Απίστευτο! Πώς το έκανε αυτό; Σκέφθηκα από μέσα μου, αλλά ο αετός άκουσε τις σκέψεις μου.

- "Ήταν πολύ απλό", συνέχισε ο αετός σα να είχα πει τις σκέψεις μου δυνατά. "Η πνευματική ωριμότητα καθορίζεται πάντοτε από την προθυμία μας να θυσιάσουμε τις δικές μας επιθυμίες για τα συμφέροντα τής Βασιλείας ή για χάρη άλλων. Η πόρτα που απαιτεί

Η Τελευταία Μάχη

τη μεγαλύτερη θυσία για να εισέλθει κανείς, θα μας πάει πάντοτε σε υψηλότερο επίπεδο".

Προσπαθούσα να θυμάμαι όλα όσα ο αετός μου έλεγε. Γνώριζα ότι έπρεπε να εισέλθω από την πόρτα που βρισκόταν μπροστά μου και ότι θα ήταν σοφό για μένα να μάθω όλα όσα μπορούσα από κάποιον που είχε προηγηθεί από μένα και είχε προφανώς διαλέξει τη σωστή πόρτα για την κορυφή.

- "Δεν πήγα κατευθείαν στην κορυφή και δεν έχω συναντήσει κανέναν που να το έχει κάνει", συνέχισε ο αετός. "Αλλά πήγα εκεί πολύ γρηγορότερα από τους περισσότερους, γιατί είχα μάθει πάρα πολλά για την αυτοθυσία, καθώς πολεμούσα εδώ πάνω στο επίπεδο της Σωτηρίας. Σου έχω δείξει αυτήν την πόρτα γιατί φοράς το μανδύα και θα την είχες βρει οπωσδήποτε, αλλά ο χρόνος είναι σύντομος, και είμαι εδώ, για να σε βοηθήσω να ωριμάσεις γρήγορα.

Υπάρχουν πόρτες σε κάθε επίπεδο, και καθεμιά οδηγεί σε θησαυρούς που είναι πέρα από την κατανόησή σου, συνέχισε. Δεν μπορούν να αποκτηθούν με φυσικό τρόπο, αλλά κάθε θησαυρό που κρατάς μέσα στα χέρια σου θα κατορθώσεις να τον μεταφέρεις στην καρδιά σου. Η καρδιά σου προορίζεται να είναι το θησαυροφυλάκιο του Θεού. Από τη στιγμή που θα φθάσεις πάλι στην κορυφή, η καρδιά σου θα περιέχει θησαυρούς πιο πολύτιμους από όλους τους θησαυρούς της γης. Δε θα σου αφαιρεθούν ποτέ, αλλά θα είναι δικοί σου στην αιωνιότητα. Πήγαινε γρήγορα. Τα σύννεφα της καταγίδας τώρα μαζεύονται, και άλλη μια μεγάλη μάχη διαφαίνεται απειλητικά".

- Θα έρθεις μαζί μου; παρακάλεσα.

- "Όχι", αποκρίθηκε. "Εδώ ανήκω τώρα. Πρέπει να βοηθήσω αυτούς που ήσαν τραυματισμένοι. Αλλά θα σε δω εδώ ξανά. Θα συναντήσεις πολλούς από τους αετούς αδελφούς και αδελφές μου, προτού επιστρέψεις και θα καταφέρουν να σε βοηθήσουν καλύτερα από μένα στο μέρος που θα τους συναντήσεις".

Οι Θησαυροί του Ουρανού

Αγαπούσα ήδη τον αετό τόσο πολύ, ώστε με δυσκολία μπορούσα ν' αντέξω να τον αφήσω. Χάρηκα όταν έμαθα ότι θα τον έβλεπα

Rick Joyner

ξανά. Τώρα η πόρτα με έλκυε σα μαγνήτης. Την άνοιξα και εισήλθα.

Η δόξα που είδα ήταν τόσο εντυπωσιακή, ώστε αμέσως έπεσα στα γόνατά μου. Το χρυσάφι, το ασήμι και οι πολύτιμες πέτρες ήσαν πολύ ωραιότερα απ' όσο μπορούν να περιγραφούν. Πράγματι συναγωνίζοντουσαν τη δόξα τού Δέντρου τής Ζωής. Η αίθουσα ήταν τόσο μεγάλη ώστε φαινόταν ατελείωτη. Το πάτωμα ήταν από ασήμι, οι στύλοι χρυσός και η σκεπή ήταν από ένα μοναδικό σε καθαρότητα διαμάντι που αντανακλούσε κάθε χρώμα που είχα γνωρίσει στο παρελθόν και άλλα πολλά που δεν είχα γνωρίσει. Αναρίθμητοι άγγελοι ήσαν παντού τριγύρω, ντυμένοι με διαφορετικά ρούχα και στολές που δεν είχαν γήϊνη προέλευση.

Καθώς άρχισα να περπατώ στο δωμάτιο, όλοι οι άγγελοι υποκλίθηκαν χαιρετώντας με. Ένας προχώρησε μπροστά και με καλωσόρισε αναφέροντας το όνομά μου. Μου εξήγησε ότι μπορούσα να πάω οπουδήποτε και να δω οτιδήποτε ήθελα μέσα στην αίθουσα. Τίποτε δεν ήταν κρυμμένο σε εκείνους που περνούσαν μέσα από αυτήν την πόρτα.

Με είχε τόσο συναρπάσει η ομορφιά, ώστε δεν μπορούσα ούτε να μιλήσω. Τελικά παρατήρησα ότι το δωμάτιο αυτό ήταν ακόμη πιο όμορφο απ' όσο ήταν ο Κήπος. Έκπληκτος ο άγγελος αποκρίθηκε: Αυτός είναι ο Κήπος! Αυτή είναι μια από τις αίθουσες του οίκου τού Πατέρα σου. Είμαστε υπηρέτες σου.

Καθώς περπατούσα, μια μεγάλη ομάδα αγγέλων με ακολουθούσε. Γύρισα και ρώτησα τον αρχηγό γιατί με ακολουθούσαν. "Εξαιτίας του μανδύα", είπε. "Έχουμε δοθεί σ' εσένα, για να σε υπηρετήσουμε εδώ και στη μάχη που θα ακολουθήσει".

Δεν ήξερα τι να κάνω με τους αγγέλους κι έτσι απλά συνέχισα να περπατώ. Με προσέλκυσε μια μεγάλη γαλάζια πέτρα που φάνηκε να έχει τον ήλιο και τα σύννεφα μέσα της. Όταν την άγγιξα, τα ίδια συναισθήματα με κατέκλυσαν όπως τότε που είχα φάει τον καρπό τού Δέντρου της Ζωής. Αισθάνθηκα ενεργητικότητα, υπερφυσική διανοητική διαύγεια και η αγάπη για όλους και για όλα αύξανε. Άρχισα να βλέπω τη δόξα τού Κυρίου. Όσο περισσότερο χρόνο άγγιζα την πέτρα τόσο αύξανε η δόξα. Δεν ήθελα

Η Τελευταία Μάχη

ποτέ να απομακρύνω το χέρι μου από την πέτρα, αλλά η δόξα έγινε τόσο έντονη ώστε τελικά έπρεπε να το αποσύρω.

Ύστερα, το βλέμμα μου έπεσε σε μια ωραία πράσινη πέτρα. "Τι έχει εκείνη μέσα της"; ρώτησα τον άγγελο που στεκόταν δίπλα μου.

- "Όλες αυτές οι πέτρες είναι οι θησαυροί της σωτηρίας. Τώρα αγγίζεις το ουράνιο βασίλειο και εκείνη η πέτρα είναι η αποκατάσταση της ζωής", συνέχισε.

Καθώς άγγιξα την πράσινη πέτρα άρχισα να βλέπω τη γη μέσα σε πλούσια και θεαματικά χρώματα. Αυτά γίνονταν όλο και πιο πλούσια όσο περισσότερο χρόνο είχα το χέρι μου πάνω στην πέτρα και η αγάπη μου για όλα αυτά που έβλεπα επίσης μεγάλωνε. Τότε άρχισα να βλέπω μια αρμονία μεταξύ όλων των ζωντανών πραγμάτων σε τέτοιο βαθμό που δεν είχα δει ποτέ στο παρελθόν. Άρχισα να βλέπω επίσης τη δόξα τού Κυρίου στη δημιουργία. Η εικόνα άρχισε να γίνεται περισσότερο έντονη ώσπου ξανά αναγκάστηκα να βηματίσω μακριά εξαιτίας της έντασης.

Συνειδητοποίησα ότι δεν είχα αντίληψη τού χρόνου που ήμουν εκεί. Πράγματι όμως ήξερα ότι η γνώση μου για τον Θεό και το σύμπαν Του είχε αυξηθεί σημαντικά, απλώς αγγίζοντας αυτές τις δύο πέτρες και υπήρχαν πολύ πολύ περισσότερες, για ν' αγγίξω. Υπήρχαν περισσότερα πράγματα σ' εκείνη τη μία αίθουσα από όσα μπορούσε ένα άτομο να τα απορροφήσει σε μια ολόκληρη ζωή. "Πόσες επιπλέον αίθουσες υπάρχουν"; ρώτησα τον άγγελο.

- "Υπάρχουν αίθουσες σαν κι αυτή σε κάθε επίπεδο του όρους που ανέβηκες".

- Πώς μπορεί κανείς ποτέ να δοκιμάσει όλα αυτά που υπάρχουν μόνο σε μια από αυτές τις αίθουσες, πόσο περισσότερο όλα αυτά που υπάρχουν σε όλες τις άλλες; ρώτησα.

- "Αυτό θα κάνεις συνεχώς μέσα στην αιωνιότητα. Οι θησαυροί που περιέχονται στις πιο βασικές αλήθειες του Κυρίου Ιησού είναι αρκετοί για να διαρκέσουν για τη διάρκεια περισσότερων γήινων ζωών απ' όσες μπορείς να υπολογίσεις. Κανείς άνθρωπος δεν μπορεί να γνωρίσει όλ' αυτά που υπάρχουν σχετικά με οποιοδήποτε θέμα, μόνο μέσα στο χρονικό διάστημα μιας γήινης ζωής, αλλά εσύ πρέπει να πάρεις ό,τι χρειάζεσαι και να συνεχίσεις να προχωράς

Rick Joyner

προς τον προορισμό σου".

Άρχισα να σκέπτομαι ξανά την επικείμενη μάχη, και τους πολεμιστές που είχαν αιχμαλωτισθεί. Δεν ήταν μια ευχάριστη σκέψη σε ένα τόσο ένδοξο μέρος, αλλά ήξερα ότι θα έπρεπε για πάντα να επιστρέφω σ' αυτό το δωμάτιο. Είχα μόνο λίγο χρόνο για να βρω το δρόμο μου πίσω προς την κορυφή του βουνού και ύστερα πίσω στο μέτωπο της μάχης ξανά.

Γύρισα πίσω προς τον άγγελο: "Πρέπει να με βοηθήσεις να βρω την πόρτα που οδηγεί στην κορυφή".

Ο άγγελος κοίταξε μπερδεμένος. "Εμείς είμαστε υπηρέτες σου, αποκρίθηκε, αλλά εσύ πρέπει να μας οδηγήσεις. Ολόκληρο αυτό το βουνό είναι ένα μυστήριο για μας. Όλοι επιθυμήσαμε να δούμε μέσα σ' αυτό το μεγάλο μυστήριο, αλλά αφού εγκαταλείψουμε αυτό το δωμάτιο για το οποίο φτάσαμε στο σημείο να γνωρίζουμε μόνο λίγα πράγματα, θα αρχίσουμε να μαθαίνουμε ακόμα περισσότερα απ' όσα εσύ".

- Ξέρετε που είναι όλες οι πόρτες; ρώτησα.

- "Ναι. Αλλά δεν ξέρουμε πού οδηγούν. Υπάρχουν μερικές που φαίνονται πολύ ελκυστικές, μερικές που είναι απλές και μερικές που είναι πράγματι απωθητικές. Μία είναι μάλιστα τρομερή".

- Σ' αυτό το μέρος υπάρχουν πόρτες που είναι απωθητικές; ρώτησα με δυσπιστία. Και μία που είναι τρομερή; Πώς μπορεί να γίνει αυτό;

- "Δεν ξέρουμε, αλλά μπορώ να σου τη δείξω", απάντησε.

- Σε παρακαλώ, κάνε το, είπα.

Περπατήσαμε για αρκετό χρόνο, περνώντας από θησαυρούς ανεκκλήτης δόξας, που ήσαν όλοι τους δύσκολο να τους προσπεράσουμε. Υπήρχαν επίσης πολλές πόρτες, με διάφορες βιβλικές αλήθειες πάνω τους η καθεμιά. Όταν ο άγγελος τις είχε ονομάσει ελκυστικές, αντιλήφθηκα ότι είχε αρκετά καταλάβει την ομορφιά τους. Ήθελα πάρα πολύ να περάσω μέσα από καθεμιά τους, αλλά η περιέργειά μου για την τρομερή πόρτα με έκανε να συνεχίσω το δρόμο μου. Τότε την είδα. Η λέξη "τρομερή", μείωνε σκόπιμα τη σημασία της. Φόβος με κυρίεψε, μέχρι το σημείο που νόμιζα ότι θα σταματούσε η αναπνοή μου.

Η Τελευταία Μάχη

Χάρη και Αλήθεια

Αποκρύνθηκα από αυτήν την πόρτα και οπισθοχώρησα γρήγορα. Υπήρχε εκεί κοντά μια ωραία κόκκινη πέτρα, όπου σχεδόν έκανα βουτιά σ' αυτήν, για να απλώσω τα χέρια μου πάνω της. Αμέσως βρέθηκα στον Κήπο της Γεθσημανή, βλέποντας τον Κύριο σε προσευχή. Η αγωνία που έβλεπα ήταν ακόμη πιο τρομερή από την πόρτα που μόλις είχα δει. Συγκλονισμένος, τράβηξα απότομα το χέρι μου από την πέτρα και έπεσα στο πάτωμα εξαντλημένος. Ήθελα τόσο πολύ να επιστρέψω στη γαλάζια ή στην πράσινη πέτρα, αλλά έπρεπε να ξανασυγκεντρώσω τη δύναμή μου και την αίσθηση προσανατολισμού μου. Όλοι οι άγγελοι βρέθηκαν γρήγορα γύρω μου, υπηρετώντας με. Μου έδωσαν ένα ποτό που άρχισε να με αναζωογονεί. Σύντομα αισθανόμουν αρκετά καλά, ώστε να σταθώ όρθιος και να αρχίσω να περπατώ πίσω προς τις άλλες πέτρες. Ωστόσο, η εικόνα του Κυρίου που προσευχόταν, η οποία επανερχόταν στη μνήμη μου, τελικά με ανάγκασε να σταματήσω.

- Τι υπήρχε εκεί πίσω; ρώτησα.

- "Όταν αγγίζεις τις πέτρες, κατορθώνουμε να δούμε λίγο από αυτό που βλέπεις και να αισθανθούμε λίγο από αυτό που αισθάνεσαι", είπε ο άγγελος. "Γνωρίζουμε ότι όλες αυτές οι πέτρες είναι μεγάλοι θησαυροί και όλες οι αποκαλύψεις που περιέχουν είναι ανεκτίμητες. Είδαμε για μια στιγμή την αγωνία του Κυρίου πριν από τη σταύρωσή Του και αισθανθήκαμε για λίγο χρονικό διάστημα αυτό που αισθάνθηκε εκείνη την τρομερή νύχτα. Είναι δύσκολο για μας να καταλάβουμε πώς ο Θεός μας μπορούσε ποτέ να υποφέρει κατ' αυτόν τον τρόπο. Μας κάνει να αντιληφθούμε πολύ περισσότερο τί μεγάλη τιμή είναι να υπηρετούμε τους ανθρώπους για τους οποίους Εκείνος πλήρωσε ένα τέτοιο τρομερό τίμημα²¹. Τα λόγια των αγγέλων άστραψαν σαν κεραυνοί κατευ-

21. 1η Πέτρου 1: 10, 12: "περί της οποίας σωτηρίας εξεζήτησαν και εξηρέυνησαν οι προφήται, οι προφητεύσαντες περί της χάριτος ήτις έμελλε να έλθει εις εσάς... εις τους οποίους απεκαλύφθη ότι ουχί δι εαυτούς, αλλά δι ημάς υπηρετούν αυτά, τα οποία τώρα ανηγγέλθησαν προς εσάς δια των κηρυξάντων το ευαγγέλιον εις εσάς εν Πνεύματι Αγίω τω αποσταλέντι απ' ουρανού εις τα οποία επιθυμούν οι άγγελοι να παρακύψωσι."

Rick Joyner

θείαν στην ψυχή μου. Είχα πολεμήσει στη μεγάλη μάχη. Είχα ανεβεί στην κορυφή του βουνού. Είχα εξοικιωθεί τόσο πολύ με το πνευματικό βασίλειο, ώστε δύσκολα έδινα μια προσοχή στην παρουσία των αγγέλων και μπορούσα να μιλώ σχεδόν σε ίσους όρους με τους μεγάλους αετούς. Παρόλ' αυτά δεν μπορούσα να αντέξω να συμμεριστώ ακόμη και για μια στιγμή τους πόνους του Κυρίου, χωρίς να θέλω να φύγω τρέχοντας προς μια πιο ευχάριστη εμπειρία. "Δεν έπρεπε να είμαι εδώ", σχεδόν έκραξα. "Εγώ, περισσότερο από οποιονδήποτε άλλον, αξίζω να είμαι αιχμάλωτος του Πονηρού".

- "Κύριε", είπε ο άγγελος ανήσυχα. "Καταλαβαίνουμε ότι κανείς δεν είναι εδώ επειδή το αξίζει. Είσαι εδώ γιατί ήσουν εκλεγμένος πριν από τη δημιουργία του κόσμου για ένα σκοπό. Δε γνωρίζουμε ποιος είναι ο ιδιαίτερος σκοπός σου, αλλά γνωρίζουμε ότι είναι πολύ μεγάλος για καθέναν πάνω σ' αυτό το βουνό".

- Σ' ευχαριστώ. Ήσουν χρήσιμος. Τα συναισθήματά μου έχουν υποστεί μεγάλη επιρροή από αυτό εδώ το μέρος, και έχουν την τάση να υπερνικούν τη νόησή μου. Έχεις δίκιο. Κανείς δεν είναι εδώ επειδή είναι άξιος. Αληθινά, όσο πιο ψηλά ανεβαίνουμε στο βουνό, τόσο πιο ανάξιοι είμαστε για να βρισκόμαστε εδώ και τόσο περισσότερη χάρη χρειαζόμαστε, για να παραμένουμε εδώ. Πώς στο καλό τα κατάφερα να φτάσω στην κορυφή την πρώτη φορά;

- "Λόγω της χάρης", αποκρίθηκε ο άγγελός μου.

- Αν θέλεις να με βοηθήσεις, είπα, σε παρακαλώ συνέχιζε να μου υπενθυμίζεις αυτή τη λέξη όταν με βλέπεις σε σύγχυση ή σε απελπισία. Αυτή τη λέξη φτάνω στο σημείο να την κατανοώ περισσότερο από οποιαδήποτε άλλη.

Τώρα πρέπει να πάω πίσω στην κόκκινη πέτρα. Γνωρίζω αυτή τη στιγμή πως είναι ο μεγαλύτερος θησαυρός σ' αυτό το δωμάτιο και δεν πρέπει να φύγω μέχρις ότου μεταφέρω εκείνο το θησαυρό μέσα στην καρδιά μου.

Η Αλήθεια τής Χάρης

Ο χρόνος που δαπάνησα στην κόκκινη πέτρα ήταν ο πιο οδυνηρός που είχα ποτέ δοκιμάσει. Πολλές φορές απλώς δεν μπορούσα να

Η Τελευταία Μάχη

αντέξω περισσότερο και έπρεπε να αποσύρω το χέρι μου. Ορισμένες φορές πήγα πίσω στη γαλάζια ή την πράσινη πέτρα, για να αναζωογονήσω την ψυχή μου προτού επιστρέψω. Ήταν δυσκολότερο να επιστρέψω στην κόκκινη πέτρα κάθε φορά, αλλά η αγάπη και η εκτίμησή μου για τον Κύριο μεγάλωναν περισσότερο με αυτό που έκανα από οτιδήποτε άλλο είχα ποτέ μάθει ή δοκιμάσει.

Στο τέλος, όταν η παρουσία του Πατέρα έφυγε από τον Ιησού επάνω στο σταυρό, δεν μπορούσα να αντέξω άλλο. Τα εγκατέλειψα. Μπορούσα να πω ότι οι άγγελοι, που επίσης δοκίμαζαν μαζί μου ό,τι δοκίμαζα μέχρι ένα βαθμό, συμφωνούσαν απόλυτα μαζί μου. Η δύναμη της θελήσεως να αγγίξω την πέτρα πάλι, απλά δεν υπήρχε πλέον μέσα μου. Δεν αισθανόμουν ακόμη την ανάγκη ούτε να επιστρέψω στη γαλάζια πέτρα. Απλώς παρέμεινα μπρούμητα στο πάτωμα. Έκλαιγα για ό,τι πέρασε ο Κύριος. Έκλαψα επίσης γιατί ήξερα ότι τον είχα εγκαταλείψει ακριβώς όπως οι μαθητές Του. Τον απογοήτευσα όταν με χρειαζόταν περισσότερο, ακριβώς όπως έκαναν κι εκείνοι.

Ύστερα από κάποιο χρονικό διάστημα, που μου φάνηκε σα να ήταν μερικές ημέρες, άνοιξα τα μάτια μου. Ένας άλλος αετός στεκόταν δίπλα μου. Μπροστά του υπήρχαν τρεις πέτρες, μία γαλάζια, μία πράσινη και μία κόκκινη. "Φάτες", μου είπε. "Όταν το έκανα, όλη μου η ύπαρξη ανακαινίστηκε και μεγάλη χαρά και ηρεμία κατέκλυσαν την καρδιά μου.

Όταν στάθηκα όρθιος, διέκρινα τις ίδιες τρεις πέτρες να είναι τοποθετημένες στη λαβή του ξίφους μου και κατόπιν πάνω σε καθέναν από τους ώμους μου. Αυτά είναι τώρα δικά σου για πάντα, είπε ο αετός. Δεν μπορούν να σου αφαιρεθούν και δεν μπορείς να τα χάσεις.

- Αλλά δεν τελείωσα αυτό το τελευταίο, διαμαρτυρήθηκα.

- "Μόνο ο Χριστός θα τελειώνει πάντοτε εκείνη τη δοκιμασία", απάντησε. Εσύ τα πήγες αρκετά καλά και τώρα πρέπει να συνεχίσεις".

- Προς τα πού; ρώτησα.

- "Εσύ πρέπει να αποφασίσεις, αλλά επειδή συντομεύει ο χρόνος σου, θα προτείνω να προσπαθήσεις να φτάσεις στην κορυφή γρή-

Rick Joyner

γορα". Ο αετός στη συνέχεια αναχώρησε, προφανώς βιαστικά.

Τότε θυμήθηκα τις πόρτες. Ξεκίνησα να πάω προς εκείνες που ήσαν πολύ ελκυστικές. Όταν έφθασα στην πρώτη, απλά δε με έλκυε άλλο πια. Τότε πήγα σε άλλη και αισθάνθηκα το ίδιο. Κάτι φαίνεται να έχει αλλάξει, παρατήρησα φωναχτά.

- "Εσύ άλλαξες", απάντησαν οι άγγελοι αμέσως. Γύρισα να τους κοιτάξω κι έμεινα έκπληκτος για το πόσο είχαν αλλάξει. Δεν είχαν πλέον μια απλοϊκή εμφάνιση, αλλά ήσαν τώρα πιο ηγεμονικοί και σοφοί. Ήξερα ότι αντανakλούσαν ό,τι είχε συμβεί επίσης μέσα μου, αλλά τώρα δεν αισθανόμουν άνετα, σκεπτόμενος ακριβώς τον εαυτό μου.

- Ζητώ τη συμβουλή σου, είπα στον αρχηγό τους.

- "Άκουσε την καρδιά σου", είπε. Εκεί είναι όπου διαμένουν τώρα αυτές οι μεγάλες αλήθειες".

- Ποτέ δεν κατάφερα να εμπιστευτώ την καρδιά μου", απάντησα. Υπόκειται σε τόσο πολλές ψυχικές συγκρούσεις. Κι εγώ επίσης υπόκειμαι σε πλάνες, εξαπατήσεις και εγωϊστικές φιλοδοξίες. Μου είναι δύσκολο ακόμη και να ακούσω τον Κύριο να μου μιλά πάνω από το θόρυβο που εκείνη κάνει.

- "Με την κόκκινη πέτρα τώρα μέσα στην καρδιά σου, δεν πιστεύω ότι θα συνεχίζεται αυτή η κατάσταση", ο αρχηγός διατύπωσε τη γνώμη του με αφύσικη πεποίθηση.

Έγειρα προς τον τοίχο, σκεπτόμενος ότι ο αετός δεν ήταν εδώ όπου τον χρειαζόμουν περισσότερο. Είχε βαδίσει αυτόν το δρόμο προηγουμένως και θα ήξερε ποια πόρτα να διαλέξω. Αλλά ήξερα ότι δε θα γύριζε πίσω και ήξερα ότι ήταν σωστό εγώ να διαλέξω. Καθώς συλλογιζόμουν, η τρομερή πόρτα ήταν η μόνη που μπορούσα να σκεφθώ. Από περιέργεια αποφάσισα να πάω πίσω και να την κοιτάξω. Έφυγα από αυτήν τόσο γρήγορα την πρώτη φορά, ώστε ούτε είχα προσέξει ποια αλήθεια αντιπροσώπευε.

Καθώς την πλησίαζα, μπορούσα να αισθανθώ το φόβο να αναπηδά μέσα μου, αλλά όχι τόσο έντονα όπως την πρώτη φορά. Αντίθετα από τις άλλες πόρτες, υπήρχε πολύ σκοτάδι γύρω από αυτήν την πόρτα, και έπρεπε να πλησιάσω πολύ κοντά, για να διαβάσω την αλήθεια από πάνω της.

Η Τελευταία Μάχη

Λίγο έκπληκτος, διάβασα: "ΤΟ ΒΗΜΑ ΤΗΣ ΚΡΙΣΗΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ". (βλέπε 1η Κορινθίους 5: 10)

- Γιατί είναι αυτή η αλήθεια τόσο τρομακτική; ρώτησα δυνατά, γνωρίζοντας ότι οι άγγελοι δεν θα μου απαντούσαν. Καθώς συνέχιζα να κοιτάζω προς αυτήν την πόρτα κατάλαβα ότι εκείνη ήταν από την οποία έπρεπε να περάσω.

- "Υπάρχουν πολλοί λόγοι που είναι τρομακτική", απάντησε η οικεία φωνή του αετού.

- Είμαι πολύ χαρούμενος που γύρισες πίσω, αποκρίθηκα. Μήπως έχω κάνει φτωχή επιλογή;

- "Όχι! Έχεις διαλέξει καλά. Αυτή η πόρτα θα σε πάει πίσω στην κορυφή τού βουνού γρηγορότερα από οποιαδήποτε άλλη. Είναι τρομακτική, γιατί ο μεγαλύτερος φόβος στη δημιουργία έχει την πηγή του σε εκείνη την πόρτα. Η μεγαλύτερη σοφία που μπορούν να γνωρίσουν οι άνθρωποι σ' αυτήν τη ζωή ή στη ζωή που έρχεται, βρίσκεται επίσης μέσα σε αυτήν την πόρτα. Παρόλ' αυτά, πολύ λίγοι θα την περάσουν".

- Όμως γιατί αυτή η πόρτα είναι τόσο σκοτεινή; ρώτησα.

- "Το φως που έχουν αυτές οι πόρτες αντανακλά την προσοχή που η εκκλησία δίνει κατά την παρούσα στιγμή στις αλήθειες που βρίσκονται από πίσω τους. Η αλήθεια που βρίσκεται πίσω από αυτήν την πόρτα είναι από τις πιο παραμελημένες σε αυτούς τους καιρούς, είναι ωστόσο από τις πιο σημαντικές. Θα το καταλάβεις όταν εισέλθεις. Η μεγαλύτερη εξουσία που οι άνθρωποι μπορούν να δεχτούν θα ανατεθεί μόνο σ' εκείνους που θα περάσουν από αυτήν την πόρτα. Όταν δεις τον Ιησού Χριστό, καθισμένο σ' αυτόν το θρόνο κι εσύ επίσης θα είσαι ετοιμασμένος να καθίσεις μαζί Του πάνω σ' αυτόν".

- Συνεπώς αυτή η πόρτα δε θα ήταν τόσο σκοτεινή και δε θα φαινόταν να είναι προάγγελος συμφορών, εάν μόνο είχαμε δώσει περισσότερη προσοχή σ' αυτήν την αλήθεια; ρώτησα.

- "Σωστά. Εάν οι άνθρωποι ήξεραν τη δόξα που κρύβεται πίσω από αυτήν την πόρτα, αυτή θα ήταν από τις πιο λαμπρές", θρήνησε ο αετός. "Ωστόσο, αυτή παραμένει να είναι μια δύσκολη πόρτα, για να περάσεις. Μου δόθηκε εντολή να επιστρέψω και να σε ενθαρ-

Rick Joyner

ρύνω, γιατί σύντομα θα το χρειαστείς. Θα δεις μεγαλύτερη δόξα, αλλά επίσης μεγαλύτερο τρόπο από όσο έχεις γνωρίσει ποτέ. Αλλά να ξέρεις ότι επειδή έχεις διαλέξει το δύσκολο δρόμο τώρα, θα είναι πολύ ευκολότερα για σένα αργότερα. Επειδή είσαι πρόθυμος να αντικρύσεις αυτήν τη σκληρή αλήθεια τώρα, δε θα ζημιωθείς αργότερα. Σε πολλούς αρέσει να γνωρίζουν την καλοσύνη του Θεού, αλλά πολύ λίγοι είναι πρόθυμοι να γνωρίσουν την αυστηρότητα Του. Εάν δεν τα αγκαλιάσεις και τα δύο θα είσαι πάντοτε σε κίνδυνο πλάνης και πτώσης από τη μεγάλη χάρη Του".

- Γνωρίζω ότι ποτέ δε θα ερχόμουν εδώ αν δεν είχα ξοδέψει το χρόνο που ξόδεψα στην κόκκινη πέτρα. Πώς θα μπορούσα να συνεχίσω, προσπαθώντας να πάρω τον εύκολο δρόμο, όταν αυτό είναι τόσο αντίθετο στη φύση του Κυρίου; ρώτησα.

- "Αλλά τώρα έχεις διαλέξει, επομένως πήγαινε γρήγορα. Μια άλλη μεγάλη μάχη πρόκειται ν' αρχίσει και σε χρειάζονται στο μέτωπο", είπε.

Καθώς κοίταζα τον αετό και τη μεγάλη αποφασιστικότητα μέσα στα μάτια του, η εμπιστοσύνη μου μεγάλωσε. Τελικά, στράφηκα προς την πόρτα.

Μέρος 4ο

Ο Λευκός Θρόνος (Δες Αποκάλυψη 20: 11-12)

Ατένισα για μια τελευταία φορά γύρω μου την πελώρια αίθουσα μέσα στο βουνό. Οι πολύτιμοι λίθοι και οι θησαυροί που αντιπροσώπευαν τις αλήθειες της Σωτηρίας σου έκοβαν την αναπνοή με τη δόξα τους. Φαινόταν σαν να μην υπάρχει τέλος στην έκτασή τους, και ούτε τρόπος να κατανοήσει κανείς την ομορφιά τους. Δεν μπορούσα να φανταστώ ότι οι αίθουσες που περιείχαν τις άλλες μεγάλες αλήθειες της πίστης θα μπορούσαν να είναι ακόμη περισσότερο δοξασμένες. Αυτό με βοήθησε να καταλάβω γιατί τόσο πολλοί χριστιανοί δεν ήθελαν ποτέ ν' αφήσουν αυτό το επίπεδο, μένοντας ευχαριστημένοι απλώς να θαυμάζουν τις βασικές διδασκαλίες της πίστης. Γνώριζα ότι μπορούσα να μένω εκεί αιώνια και να μη βαρεθώ ποτέ.

Τότε ο αετός που στεκόταν δίπλα μου με παρότρυνε: "Πρέπει να προχωρήσεις"! Καθώς γύρισα να κοιτάξω προς αυτόν, χαμήλωσε τη φωνή του, αλλά συνέχισε: "Δεν υπάρχει μεγαλύτερη ειρήνη και ασφάλεια από το να διαμένεις στη σωτηρία τού Κυρίου. Σε έφεραν εδώ για να το γνωρίσεις αυτό, γιατί θα χρειαστείς αυτήν την πίστη εκεί που τώρα πηγαίνεις· δεν πρέπει όμως να μείνεις εδώ περισσότερο.

Η δήλωση του αετού για την ειρήνη και την ασφάλεια με έκανε να σκεφθώ τους γενναίους πολεμιστές που είχαν πολεμήσει στη μάχη από το πρώτο επίπεδο του βουνού, τη "Σωτηρία". Είχαν πολεμήσει πολύ καλά και είχαν ελευθερώσει πάρα πολλούς, αλλά είχαν επίσης βαριά πληγωθεί. Δε φαινόταν ότι είχαν βρει ειρήνη και ασφάλεια εδώ. Τότε ο αετός διέκοψε πάλι τις σκέψεις μου σαν να τις άκουγε.

- "Ο Θεός έχει διαφορετικό ορισμό για την ειρήνη και την ασφάλεια από ό,τι εμείς. Το να τραυματιστούμε στη μάχη είναι μεγάλη τιμή. Είναι με τις πληγές του Κυρίου που εμείς γιατρευτήκαμε και είναι λόγω των πληγών μας που μας δίνεται η εξουσία για θεραπεία. Ακριβώς στο σημείο που ο εχθρός μάς έχει πληγώσει όταν θεραπευτούμε, μας δίνεται η δύναμη να θεραπεύουμε άλλους. Η θεραπεία ήταν ένα βασικό μέρος της διακονίας του Κυρίου και είναι επίσης ένα βασικό μέρος δικό μας. Αυτός είναι ένας λόγος που ο Κύριος επιτρέπει να συμβαίνουν κακά πράγματα στο λαό Του: για να μπορούν οι άνθρωποι να αποκτήσουν συμπόνια για άλλους

Rick Joyner

μέσα απ' την οποία θα ενεργήσει η δύναμη της θεραπείας. Αυτός είναι ο λόγος που ο απόστολος Παύλος μίλησε για τα χτυπήματα και τους λιθοβολισμούς του όταν αμφισβητούσαν την εξουσία του²². Κάθε πληγή, κάθε κακό πράγμα που μας συμβαίνει, μπορεί να μεταστραφεί σε δύναμη για να κάνουμε το καλό. Κάθε χτύπημα που έλαβε ο μεγάλος απόστολος κατέληξε σε σωτηρία για άλλους. Κάθε πληγή που αποκτά κάθε στρατιώτης θα καταλήξει στο να σωθούν άλλοι· να θεραπευθούν ή να αποκατασταθούν".

Τα λόγια τού αετού ήσαν πολύ ενθαρρυντικά. Το να στέκεται κανείς εδώ, ανάμεσα στη δόξα των θησαυρών της σωτηρίας, έκανε αυτή την αλήθεια ακόμη πιο καθαρή και διαπεραστική. Ήθελα να πάω να τη φωνάξω από την κορυφή του βουνού, ώστε όλοι όσοι ακόμη πολεμούσαν να ενθαρρυνθούν από αυτήν.

Ύστερα ο αετός συνέχισε: "Υπάρχει ένας ακόμη λόγος που ο Κύριος επιτρέπει να πληγωθούμε: Το θάρρος δεν αναπτύσσεται εκτός κι αν υπάρχει αληθινός κίνδυνος. Ο Κύριος είπε ότι θα πήγαινε μαζί με τον Ιησού τού Ναυή, για να πολεμήσει για τη γη που του υποσχέθηκε να του δώσει, αλλά επανειλημμένα τον παρότρυνε να είναι δυνατός και γενναίος²³. Αυτό το έκανε γιατί αυτός επρόκειτο να πολεμήσει και θ' αντιμετώπιζε τον κίνδυνο σε μεγάλο βαθμό. Είναι με αυτόν τον τρόπο που ο Κύριος δοκιμάζει εκείνους που είναι άξιοι των Υποσχέσεών Του.

Κοίταξα το γέρο αετό και για πρώτη φορά πρόσεξα τις ουλές ανάμεσα στα σχισμένα και σπασμένα φτερά του. Ωστόσο, οι ουλές

22. 2η Κορινθίους 11: 24-26: "υπό των Ιουδαίων πεντάκις έλαβον πληγάς τεσσαράκοντα παρά μίαν· τρις ερραβδίσθην, άπαξ ελιθοβολήθην, τρις εναυάγησα, εν ημερονύκτιον εν τω βυθώ έκαμον· εις οδοιπορίας πολλάκις, εις κινδύνους ποταμών, κινδύνους ληστών, κινδύνους γένους, κινδύνους εξ εθνών, κινδύνους εν πόλει, κινδύνους εν ερημία, κινδύνους εν θαλάσση, κινδύνους εν ψευδαδέλφοις·...".

23. Ιησούς του Ναυή 1: 5-9 όπου επαναλαμβάνεται συνεχώς το: "Ίσχυε και Ανδρίζου".

Η Τελευταία Μάχη

δεν ήσαν άσχημες, αλλά ήσαν επενδυμένες με χρυσάφι που ωστόσο δεν ήταν μέταλλο, αλλά μάλλον ήταν από σάρκα και φτερά. Μπορεσα ν'αντιληφθώ τότε ότι ήταν αυτός ο χρυσός που έβγαζε τη δόξα που εκπορευόταν από τον αετό κάνοντας την παρουσία του τόσο φοβερή.

- Γιατί αυτό δεν το είδα προηγουμένως; ζήτησα να μάθω.

- "Αν δεν έχεις δει και εκτιμήσει τα βάθη των θησαυρών της σωτηρίας, δεν μπορείς να δεις τη δόξα που έρχεται από τον πόνο για χάρη τού Ευαγγελίου. Όταν μια φορά τη δεις, είσαι έτοιμος για τις δοκιμασίες που θα ελευθερώσουν τα υψηλότερα επίπεδα της πνευματικής εξουσίας μέσα στη ζωή σου. Αυτές οι ουλές είναι η δόξα που θα φέρουμε αιώνια. Αυτός είναι ο λόγος που ακόμη και οι πληγές που υπέφερε ο Κύριός μας είναι μαζί Του στον ουρανό. Μπορείς να δεις τις πληγές Του αλλά και τις πληγές που όλοι οι εκλεκτοί Του έχουν λάβει για χάρη Του. Αυτά είναι τα μέταλλα τιμής στον ουρανό. Όλοι όσοι τα φέρουν αγαπούν τον Θεό και την αλήθεια Του περισσότερο από τις ζωές τους. Αυτοί είναι εκείνοι που ακολούθησαν το Αρνίο οπουδήποτε πήγαινε, πρόθυμοι να υποφέρουν για χάρη της αλήθειας, της δικαιοσύνης και της σωτηρίας των ανθρώπων. Οι αληθινοί ηγέτες του λαού Του, που φέρουν γνήσια πνευματική εξουσία, πρέπει πρώτα να αποδείξουν την αφοσίωσή τους με αυτό τον τρόπο".

Κοίταξα στον αρχηγό της ομάδας των αγγέλων που με ακολουθούσαν. Δεν είχα ποτέ δει έναν άγγελο σε μια τέτοια συγκινησιακή κατάσταση, αλλά αυτά τα λόγια αναμφισβήτητα τον συγκινούσαν πολύ, όπως και τους υπόλοιπους. Πραγματικά νόμιζα ότι ήσαν έτοιμοι να κλάψουν. Τότε μίλησε ο αρχηγός:

- "Έχουμε γίνει μάρτυρες πολλών θαυμαστών πραγμάτων από τη στιγμή της δημιουργίας. Αλλά τα βάσανα που υπομένουν οι άνθρωποι με τη θέλησή τους για τον Κύριο και για τους συνανθρώπους τους, είναι το πιο θαυμαστό απ' όλα. Κι εμείς, επίσης, πρέπει να πολεμάμε μερικές φορές και πράγματι υποφέρουμε, αλλά κατοικούμε εκεί όπου υπάρχει τόσο φως και δόξα, ώστε είναι πολύ εύκολο να το κάνουμε. Όταν άντρες και γυναίκες που κατοικούν σε τέτοιο μέρος σκότους και κακού με τόσο λίγη ενθάρρυνση, που

Rick Joyner

δεν καταφέρνουν να δουν τη δόξα, αλλά έχουν μόνο ελπίδα γι' αυτήν, διαλέγουν να υποφέρουν γι' αυτήν την ελπίδα που μπορούν να δουν μόνο πολύ αμυδρά μέσα στις καρδιές τους, αυτό αποτελεί το λόγο που κάνει ακόμη και τους μεγαλύτερους αγγέλους να λυγίζουν τα γόνατά τους και ευχαρίστως να υπηρετούν αυτούς τους κληρονόμους τής σωτηρίας. Στην αρχή δεν καταλαβαίναμε γιατί ο Πατέρας θέσπισε ότι οι άνθρωποι έπρεπε να βαδίζουν μέσω της πίστης, χωρίς να βλέπουν την πραγματικότητα και τις δόξες του ουράνιου βασιλείου και να υποφέρουν τόση αντίθεση. Αλλά τώρα καταλαβαίνουμε ότι μέσω αυτών των βασάνων ασφαλώς αποδεικνύεται η αξία τους να δεχτούν τη μεγάλη εξουσία που θα τους δοθεί ως μέλη της βασιλείας. Τώρα, αυτός ο τρόπος βαδίσματος σύμφωνα με την πίστη, είναι το μεγαλύτερο θαύμα στον ουρανό. Εκείνοι που περνούν με επιτυχία αυτή τη δοκιμασία είναι άξιοι να καθίσουν με το Αρνίο στο θρόνο Του, καθώς Εκείνος τους έκανε άξιους και εκείνοι έχουν αποδείξει την αγάπη τους".

Τότε ο αετός επενέβη: "Το θάρρος είναι απόδειξη πίστης. Ο Κύριος ποτέ δεν υποσχέθηκε ότι ο δρόμος Του θα ήταν εύκολος, αλλά μας έχει διαβεβαιώσει ότι το αξίζει. Το θάρρος εκείνων που πολέμησαν από το επίπεδο της Σωτηρίας παρακινούσε τους αγγέλους τού ουρανού να εκτιμούν αυτό που ο Θεός εργάστηκε στον πεσμένο άνθρωπο. Δέχτηκαν τις πληγές τους κατά την τρομερή επίθεση, ενώ έβλεπαν μόνο σκοτάδι και μια φαινομενική ήττα τής αλήθειας, ακριβώς όπως έκανε ο Κύριός μας πάνω στο σταυρό Του. Παρόλ' αυτά δεν παραιτήθηκαν και δεν υποχώρησαν".

Άρχισα πάλι να λυπάμαι που δεν είχα παραμείνει στο επίπεδο τής Σωτηρίας και δεν είχα πολεμήσει με εκείνες τις άλλες γενναίες ψυχές. Πάλι, καταλαβαίνοντας τις σκέψεις μου, ο αετός τις διέκοψε.

"Ανεβαίνοντας το βουνό κι εσύ επίσης, επέδειξες πίστη και σοφία, που επίσης παραχωρούν εξουσία. Η πίστη σου ελευθέρωσε πολλές ψυχές, έτσι ώστε μπόρεσαν να έρθουν στο βουνό για σωτηρία. Κι εσύ, επίσης, δέχτηκες μερικές πληγές, αλλά η εξουσία σου στη βασιλεία έχει έρθει περισσότερο από πράξεις πίστης παρά από βάσανα. Επειδή υπήρξες πιστός σε λίγα πράγματα, θα σου δοθεί

Η Τελευταία Μάχη

τώρα η μεγάλη τιμή να πας πίσω να υποφέρεις, ώστε να μπορείς να γίνεις κάτοχος σε πολύ περισσότερα. Αλλά θυμήσου ότι όλοι εργαζόμαστε μαζί, για τους ίδιους σκοπούς, χωρίς να λογαριάζουμε αν οικοδομούμαστε ή αν υποφέρουμε. Πολύ περισσότερες ψυχές θα γεμίσουν αυτές τις αίθουσες προς μεγάλη χαρά τού ουρανού, αν πας υψηλότερα. Κλήθηκες τώρα να ανεβείς και να οικοδομήσεις, αλλά αργότερα θα σου δοθεί η τιμή να υποφέρεις αν είσαι πιστός σ' αυτό".

Στη συνέχεια γύρισα και κοίταξα τη σκοτεινή πόρτα που προανάγγελλε συμφορές, πάνω στην οποία ήταν γραμμένο: *"Το βήμα της κρίσης τού Χριστού"*. Όπως ακριβώς θαλπωρή και ειρήνη είχαν κατακλύσει την ψυχή μου κάθε φορά που κοιτούσα στους μεγάλους θησαυρούς τής Σωτηρίας, φόβος και ανασφάλεια με κυρίεψαν όταν κοίταξα σ' αυτήν την πόρτα. Τώρα φάνηκε ότι τα πάντα μέσα μου ήθελαν να μείνω σ' αυτήν την αίθουσα και τίποτε μέσα μου δεν ήθελε να προχωρήσω μέσα από εκείνη την πόρτα. Πάλι ο αετός απάντησε στις σκέψεις μου:

- "Προτού εισέλθεις από την πόρτα οποιασδήποτε μεγάλης αλήθειας θα έχεις τα ίδια συναισθήματα. Αυτά τα αισθάνθηκες ακόμα κι όταν εισήλθες στο δωμάτιο που ήταν γεμάτο με τους θησαυρούς τής σωτηρίας. Αυτοί οι φόβοι είναι το αποτέλεσμα της πτώσης. Είναι οι καρποί του Δέντρου της Γνώσεως του Καλού και του Κακού. Η γνώση από εκείνο το δέντρο μας έκανε όλους ανασφαλείς και εγωκεντρικούς. Η γνώση του καλού και του κακού κάνει την αληθινή γνώση τού Θεού να φαίνεται τρομακτική, όταν στην πραγματικότητα κάθε αλήθεια από το Θεό οδηγεί σε μια ακόμη μεγαλύτερη ειρήνη και ασφάλεια. Ακόμη και οι κρίσεις τού Θεού πρέπει να είναι επιθυμητές, γιατί όλοι οι δρόμοι Του είναι τέλειοι".

Μέχρι τώρα είχα αποκτήσει αρκετή πείρα για να ξέρω πως, ό,τι φαίνεται σωστό είναι συνήθως το λιγότερο καρποφόρο μονοπάτι και συχνά οδηγεί στην αποτυχία. Καθ' όλη την διάρκεια του ταξιδιού μου, το μονοπάτι με το μεγαλύτερο κίνδυνο ήταν αυτό που με οδηγούσε στη μεγαλύτερη ανταμοιβή. Παρόλ' αυτά, κάθε φορά, φαινόταν ότι διακυβεύονταν περισσότερα πράγματα. Γι' αυτόν το λόγο, το να επιλέξει κανείς να πάει υψηλότερα γινόταν πιο

Rick Joyner

δύσκολο κάθε φορά. Άρχισα να συμφωνώ μ' εκείνους που σταματούσαν σε κάποιο σημείο της προσωρινής διαμονής τους και αρνούσαν να προχωρήσουν, αν και ήξερα περισσότερο από ποτέ ότι αυτό ήταν λάθος. Η μόνη αληθινή ασφάλεια βρισκόταν στη διαρκή κίνηση προς τα εμπρός στους τομείς όπου απαιτούνταν περισσότερη πίστη, πράγμα που σήμαινε περισσότερη εξάρτηση από τον Κύριο.

- "Ναι, χρειάζεται περισσότερη πίστη, για να περπατήσει κανείς στις υψηλότερες σφαίρες του Πνεύματος", πρόσθεσε ο αετός. "Ο Κύριος μάς έδωσε το χάρτη της βασιλείας Του όταν είπε: "Αν επιδιώξετε να σώσετε τη ζωή σας θα τη χάσετε, αλλά αν χάσετε τη ζωή σας για χάρη Μου θα τη βρείτε"²⁴. Αυτά τα λόγια μόνο, μπορούν να σε κρατήσουν στο μονοπάτι που οδηγεί στην κορυφή του βουνού και να σε οδηγήσουν στη νίκη μέσα στη μεγάλη μάχη που βρίσκεται μπροστά μας. Θα σε βοηθήσουν επίσης να σταθείς μπροστά στο Βήμα της Κρίσης του Χριστού".

Ήξερα ότι ήταν ώρα να φύγω. Αποφάσισα να θυμάμαι πάντοτε τη δόξα αυτής της αίθουσας που περιείχε τους θησαυρούς της σωτηρίας, αλλά επίσης ήξερα ότι έπρεπε να προχωρήσω πέρα από αυτούς. Έπρεπε να συνεχίσω. Γύρισα πίσω και με όλο το θάρρος που μπόρεσα να συγκεντρώσω άνοιξα την πόρτα του "Βήματος της Κρίσης του Χριστού" και βάδισα μέσα από αυτή. Η συντροφιά των αγγέλων που μου είχε παραχωρηθεί, πήρε θέσεις γύρω από την πόρτα, αλλά δεν εισήλθε.

- Τι συμβαίνει; Δε θα έρθετε; ρώτησα.

- "Εκεί όπου πας τώρα πρέπει να πας μόνος. Θα σε περιμένουμε από την άλλη πλευρά".

Χωρίς να αποκριθώ, γύρισα και άρχισα να βαδίζω πριν προλάβω ν' αλλάξω γνώμη. Κατά κάποιον τρόπο ήξερα ότι ήταν σωστό να μην εναποθέτω την ασφάλειά μου στη συντροφιά των αγγέλων.

24. Ματθαίος 16: 25: "Διότι όστις θέλει να σώση την ζωήν αυτού, θέλει απολέσει αυτήν· και όστις απολέση την ζωήν αυτού ένεκεν εμού, θέλει ευρεί αυτήν".

Η Τελευταία Μάχη

Καθώς προχωρούσα μέσα στο σκοτάδι, άκουσα τα τελευταία λόγια του αετού: "Ύστερα από αυτό δεν θα έχεις την εμπιστοσύνη σου σε κανέναν άλλον, ούτε ακόμη στον εαυτό σου, αλλά μόνο στον Κύριο".

Βρισκόμουν στο πιο τρομακτικό σκοτάδι που είχα ποτέ δοκιμάσει. Για να κάνω κάθε βήμα, γινόταν μέσα μου μια τρομερή μάχη με το φόβο. Γρήγορα άρχισα να σκέφτομαι ότι είχα μπει μέσα στην ίδια την κόλαση. Τελικά αποφάσισα να οπισθοχωρήσω, αλλά όταν γύρισα για να πάω πίσω, δεν μπορούσα να δω τίποτε. Η πόρτα ήταν κλειστή και ακόμη δεν μπορούσα ούτε να δω πού ήταν τοποθετημένη. Άρχισα να αισθάνομαι πως ό,τι μου είχε συμβεί και οτιδήποτε μου είχαν πει οι αετοί και οι άγγελοι ήταν ένα τέχνασμα για να με παγιδέψουν σ' αυτήν την κόλαση. Είχα εξαπατηθεί!

Φώναξα στον Κύριο να με συγχωρήσει και να με βοηθήσει. Αμέσως άρχισα να Τον βλέπω επάνω στο σταυρό, ακριβώς όπως όταν είχα τοποθετήσει τα χέρια μου πάνω στην κόκκινη πέτρα στην αίθουσα που μόλις είχα αφήσει. Ξανά, είδα το σκοτάδι της ψυχής Του καθώς στεκόταν μόνος, σηκώνοντας την αμαρτία του κόσμου. Σ' εκείνη την αίθουσα αυτό ήταν ορατό μέσα σε τρομερό σκοτάδι, αλλά τώρα ήταν μέσα σε φως. Αποφάσισα ότι έπρεπε να προχωρήσω, προσηλώνοντας τη σκέψη μου επάνω Του. Καθώς το έκανα, η ειρήνη άρχισε να αυξάνεται μέσα στην καρδιά μου σε κάθε βήμα και έγινε ευκολότερο απ' ό,τι ήταν πριν από λίγα λεπτά.

Γρήγορα έπαψα να αντιλαμβάνομαι ακόμη και το σκοτάδι, και δεν αισθανόμουν πλέον κρύο. Τότε άρχισα να βλέπω ένα αμυδρό φως. Σταδιακά έγινε ένδοξο φως που ήταν τόσο υπέροχο, ώστε αισθάνθηκα ότι εισερχόμουν στον ίδιο τον ουρανό. Η δόξα αυξανόταν με κάθε βήμα. Αναρωτιόμουν πώς κάτι τόσο υπέροχο μπορούσε να έχει μια είσοδο τόσο σκοτεινή που να προαναγγέλλει συμφορές. Τώρα χαιρόμουν πολύ σε κάθε μου βήμα.

Μετά, το μονοπάτι οδηγούσε σ' έναν προθάλαμο τόσο μεγάλο, ώστε δε νομίζω ότι ολόκληρη η γη μπορούσε να τον χωρέσει. Την ομορφιά του δεν μπορεί ούτε να την φανταστεί κανείς, οποιαδήποτε αναφορά και αν κάνει στην ανθρώπινη αρχιτεκτονική. Αυτό υπερέβαινε κάθε κατάπληξη που είχαν νιώσει για ό,τι είχα δοκιμά-

Rick Joyner

σει μέχρι τότε, συμπεριλαμβανόμενου και του κήπου ή της αίθουσας που περιείχε τους θησαυρούς της σωτηρίας. Εκείνη τη στιγμή, με κατέκλυσε ακριβώς τόση χαρά και ομορφιά όπως ακριβώς πριν από λίγα λεπτά είχα κατακλυστεί από το σκοτάδι και το φόβο. Τότε συνειδητοποίησα ότι κάθε φορά που δοκίμαζα μεγάλο πόνο ή σκοτάδι στην ψυχή, ακολουθούσε μια πολύ μεγαλύτερη αποκάλυψη δόξας και ειρήνης.

Πολύ μακριά στο τέρμα ήταν η πηγή της Δόξας μέσα από την οποία εκπορευόταν καθετί μέσα στην αίθουσα. Ήξερα ότι ήταν ο Κύριος, ο Ίδιος και παρόλο που τώρα τον είχα δει πολλές φορές, άρχισα να φοβάμαι λίγο καθώς περπατούσα προς Αυτόν. Ωστόσο, αυτός ο φόβος ήταν ένας άγιος φόβος, που μεγάλωνε απλά τη μεγάλη χαρά και ειρήνη που επίσης αισθανόμουν. Ήξερα ότι το "Βήμα τής κρίσης τού Χριστού" ήταν πηγή μεγαλύτερης ασφάλειας από οτιδήποτε είχα ποτέ δοκιμάσει, αλλά συγχρόνως, ήταν πηγή ενός μεγαλύτερου, και πιο αγνού φόβου²⁵.

Δεν πρόσεξα πόσο μεγάλη ήταν η απόσταση μέχρι το θρόνο. Ήταν τόσο θαυμάσιο απλώς το να περπατά κανείς εδώ, ώστε δε μ'ενδιέφερε αν θα μου χρειάζονταν χίλια χρόνια, για να φθάσω εκεί. Αν υπολογίζαμε με γήϊνη διάρκεια χρόνου, χρειάστηκα πράγματι ένα πολύ μεγάλο χρονικό διάστημα. Κατά μία έννοια αισθάνθηκα ότι ήσαν μέρες και κατά μία άλλη, χρόνια. Αλλά κατά κάποιον τρόπο ο γήϊνος χρόνος δεν είχε σημασία εδώ.

Τα μάτια μου ήσαν τόσο προσηλωμένα στη δόξα τού Κυρίου, ώστε περπάτησα για πολύ χρόνο προτού προσέξω ότι περνούσα πλήθη ανθρώπων που στέκονταν σε σειρές στα αριστερά μου (υπήρχαν άλλοι τόσοι στα δεξιά μου, αλλά βρίσκονταν τόσο μακριά ώστε δεν μπορούσα να τους δω παρά μόνο όταν έφθασα στο θρόνο). Μόλις τους κοίταξα, αναγκάστηκα να σταματήσω. Ήσαν εκθαμβωτικοί, πιο βασιλοπρεπείς από οποιονδήποτε είχα δει ποτέ μου. Η όψη τους ήταν σαγηνευτική. Τόση ειρήνη και θάρρος δεν είχε ποτέ

25. Ψαλμός 19: 9β: "Ο φόβος τού Κυρίου είναι καθαρός διαμένων εις τον αιώνα".

Η Τελευταία Μάχη

κοσμήσει ανθρώπινο πρόσωπο. Καθένας τους ήταν όμορφος πέρα από κάθε γήϊνη σύγκριση. Καθώς στράφηκα προς αυτούς που ήσαν κοντά μου, αυτοί υποκλίθηκαν χαιρετώντας με σα να με αναγνώρισαν.

- Πώς γίνεται να με γνωρίζετε; ρώτησα, έκπληκτος με το το θάρρος που είχα να τους απευθύνω ερώτηση.

- "Είσαι ένας από τους αγίους που πολεμούν στην τελευταία μάχη, απάντησε ένας που ήταν κοντά μου. Ο καθένας εδώ σε γνωρίζει, όπως και όλους εκείνους που τώρα πολεμούν πάνω στη γη. Είμαστε οι άγιοι που υπηρετήσαμε τον Κύριο στις γενεές πριν από σένα. Είμαστε το μεγάλο νέφος μαρτύρων που τους δόθηκε το δικαίωμα να δουν την τελευταία μάχη. Γνωρίζουμε όλους σας και βλέπουμε όλα όσα κάνετε".

Προς έκπληξή μου, αναγνώρισα κάποιον που είχα γνωρίσει στη γη. Ήταν ένας αφιερωμένος πιστός, αλλά δε νομίζω ότι είχε κάνει ποτέ κάτι σημαντικό. Ήταν τόσο απωθητική η εξωτερική του εμφάνιση στη γη, που τον έκανε ντροπαλό. Εδώ είχε τα ίδια χαρακτηριστικά, αλλά ήταν κατά κάποιον τρόπο ομορφότερος από οποιοδήποτε άτομο είχα γνωρίσει πάνω στη γη. Βάδισε προς εμένα με μία βεβαιότητα και αξιοπρέπεια που δεν είχα δει ποτέ σ' αυτόν ή σε οποιονδήποτε άνθρωπο.

Ο ουρανός είναι πολύ μεγαλύτερος απ' ό,τι μπορούσαμε να ονειρευτούμε όσο ήμασταν στη γη, άρχισε να λέει. Αυτό το δωμάτιο δεν είναι παρά το κατώφλι των περιοχών τής δόξας. Και αυτή η δόξα είναι πολύ ανώτερη από την ικανότητα που είχαμε να την κατανοήσουμε τότε. Είναι επίσης αλήθεια, ότι ο δεύτερος θάνατος είναι πολύ πιο τρομερός από όσο καταλαβαίναμε. Ούτε ο ουρανός ούτε η κόλαση είναι όπως νομίζαμε ότι ήταν. Εάν είχα γνωρίσει στη γη ό,τι γνωρίζω εδώ, δε θα είχα ζήσει με τον τρόπο που έζησα. Είσαι πολύ ευλογημένος που έχεις έρθει εδώ πριν πεθάνεις, είπε, κοιτώντας τα ρούχα μου.

Τότε κοίταξα τον εαυτό μου. Ακόμη είχα πάνω μου τον παλιό μανδύα της ταπεινοφροσύνης και η πανοπλία ήταν ακόμη από κάτω του. Αισθάνθηκα συγχρόνως αποκρουστικός και χοντροκομμένος καθώς στεκόμουν μπροστά σ' εκείνους που ήσαν τόσο ένδο-

Rick Joyner

ξοι. Άρχισα να σκέπτομαι ότι βρισκόμουν σε μειονεκτική θέση αν επρόκειτο να παρουσιασθώ μπροστά στον Κύριο κατ' αυτόν τον τρόπο. Όπως οι αετοί, ο παλιός μου γνώριμος μπορούσε να καταλαβαίνει τις σκέψεις μου και απαντούσε σ' αυτές.

- "Εκείνοι που έρχονται εδώ, φορώντας αυτόν το μανδύα, δεν έχουν τίποτε να φοβηθούν. Αυτός ο μανδύας είναι το ύψιστο αξίωμα τιμής και αυτός είναι ο λόγος που όλοι υποκλίνονταν σ' εσένα ενώ περνούσες.

- Δεν πρόσεξα να υποκλίθηκε κάποιος σ' εμένα, απάντησα λίγο αμήχανος. Στην πραγματικότητα, δεν πρόσεξα κανέναν παρά μόλις τώρα.

- "Δεν είναι λάθος αυτό που είπες", συνέχισε. "Εδώ δείχνουμε ο ένας στον άλλο το σεβασμό που του οφείλεται. Ακόμη και οι άγγελοι μάς υπηρετούν εδώ. Μόνο ο Θεός μας και ο Χριστός λατρεύονται. Υπάρχει μια σημαντική διαφορά μεταξύ του να τιμά ο ένας τον άλλο με αγάπη και να τον λατρεύει. Εάν το είχαμε καταλάβει αυτό στη γη, θα συμπεριφερόμασταν στους άλλους πολύ διαφορετικά. Είναι εδώ, στο φως της δόξας Του, που μπορούμε τέλεια να αντιληφθούμε και να καταλάβουμε ο ένας τον άλλο και επομένως να έχουμε σωστή σχέση ο ένας με τον άλλο.

Ακόμη ντρεπόμουν. Έπρεπε να συγκρατήσω τον εαυτό μου για να μη γονατίσω μπροστά τους, ενώ την ίδια στιγμή ήθελα πολύ να κρυφτώ, γιατί αισθανόμουν πολύ ανάξιος. Έπειτα άρχισα να θρηνώ για το γεγονός ότι οι σκέψεις μου εδώ ήσαν τόσο ανόητες όσο στη γη και εδώ ο καθένας τις γνώριζε! Ένιωθα λερωμένος και χαζός καθώς στεκόμουν μπροστά σ' αυτούς που ήσαν τόσο φοβεροί και καθαροί. Πάλι ο παλιός μου γνώριμος απάντησε στις σκέψεις μου:

- "Έχουμε τα άφθαρτα σώματά μας τώρα, ενώ εσύ δεν έχεις. Οι σκέψεις μας δεν εμποδίζονται πια από την αμαρτία. Καταφέρνουμε συνεπώς να καταλαβαίνουμε πολλές φορές περισσότερο απ' ό,τι ακόμη και ο μεγαλύτερος γήϊνος εγκέφαλος μπορεί να κατανοήσει και θα ξοδέψουμε την αιωνιότητα αυξανόμενοι στην ικανότητά μας αυτή να καταλαβαίνουμε. Με τον τρόπο αυτό μπορούμε να γνωρίζουμε τον Πατέρα και να καταλαβαίνουμε τη δόξα της δημι-

Η Τελευταία Μάχη

ουργίας Του. Στη γη δεν μπορείτε να καταλάβετε ό,τι γνωρίζει και ο ελάχιστος από αυτούς που βρίσκονται εδώ και εμείς είμαστε οι ελάχιστοι από αυτούς που βρίσκονται εδώ.

- Πώς μπορείτε να είστε οι ελάχιστοι; ρώτησα δύσπιστα.

- Υπάρχει ένα είδος αριστοκρατίας εδώ. Οι αμοιβές για τις επίγειες ζωές μας είναι οι αιώνιες θέσεις που θα έχουμε για πάντα. Αυτό είναι το μεγάλο πλήθος εκείνων που ο Κύριος ονόμασε μωρές παρθένες.

Γνωρίζαμε τον Κύριο και εμπιστευόμασταν στο σταυρό Του για σωτηρία, αλλά στην πραγματικότητα δε ζούσαμε γι' Αυτόν αλλά για τους εαυτούς μας. Δεν κρατούσαμε τα δοχεία μας γεμάτα με το λάδι του Αγίου Πνεύματος. Έχουμε αιώνια ζωή αλλά σπαταλήσαμε τις ζωές μας στη γη σε μικρά πράγματα.

Ήμουν πράγματι ξαφνιασμένος μ' αυτά που άκουγα, αλλά επίσης ήξερα ότι κανείς δεν μπορούσε να πει ψέματα σ' αυτό το μέρος.

- Οι μωρές παρθένες έτριζαν τα δόντια τους στο σκοτάδι το εξώτερο, διαμαρτυρήθηκα.

- Και αυτό κάναμε. Η λύπη που δοκιμάσαμε όταν καταλάβαμε πώς είχαμε έτσι σπαταλήσει τις ζωές μας ήταν πολύ μεγαλύτερη από οποιαδήποτε δυνατή θλίψη πάνω στη γη. Το σκοτάδι αυτής της θλίψης μπορεί να γίνει κατανοητό μόνο από εκείνους που το έχουν δοκιμάσει. Τέτοιο σκοτάδι μεγαλώνει όταν αποκαλύπτεται δίπλα στη δόξα Εκείνου απέναντι στον οποίο αποτύχαμε. Στέκεσαι τώρα μεταξύ αυτών που βρίσκονται στην κατώτερη τάξη του ουρανού. Δεν υπάρχει μεγαλύτερη ανοησία από το να γνωρίζεις τη μεγάλη σωτηρία του Θεού, αλλά κατόπιν να συνεχίζεις να ζεις για τον εαυτό σου. Το να έρθει κανείς εδώ και να μάθει την πραγματικότητα γι' αυτό, είναι μια θλίψη πέρα από οτιδήποτε μπορεί να υποστεί μια γήινη ψυχή. Είμαστε εκείνοι που υποφέραμε αυτό το σκότος το εξώτερο λόγω αυτής της ανοησίας που είναι η μεγαλύτερη απ' όλες".

Ήμουν ακόμη δύσπιστος. "Αλλά είσθε πιο ένδοξοι και γεμάτοι από περισσότερη χαρά και ειρήνη από ό,τι μπορούσα να φανταστώ ακόμη και για εκείνους στον ουρανό. Δεν αισθάνομαι να έχετε καμιά τύψη μέσα σας και επιπλέον ξέρω, ότι εδώ δεν μπορείτε να

Rick Joyner

λέτε ψέματα. Αυτό δεν έχει νόημα για μένα".

Κοιτάζοντάς με κατευθείαν στα μάτια, συνέχισε: "Και ο Κύριος επίσης μας αγαπά με μια αγάπη μεγαλύτερη από όσο μπορείς να καταλάβεις. Μπροστά στο "Βήμα της κρίσης Του" γεύτηκα το μεγαλύτερο σκοτάδι της ψυχής και τη δυνατότερη ενοχή που μπορεί κανείς να δοκιμάσει. Αν και εδώ δε μετράμε το χρόνο όπως εσείς, φαινόταν να διαρκεί όσο είχε διαρκέσει η ζωή μου πάνω στη γη. Όλες οι αμαρτίες και οι ανοησίες μου για τις οποίες δεν είχα μετανοήσει πέρασαν από μπροστά μου και μπροστά σε όλους που είναι εδώ. Δεν μπορείς να καταλάβεις τη θλίψη γι' αυτό, αν δεν την έχεις δοκιμάσει. Αισθανόμουν ότι ήμουν στη βαθύτερη φυλακή της κόλασης, παρόλο που στεκόμουν μπροστά στη δόξα τού Κυρίου. Ήμουν αποφασισμένος, ωστόσο η ζωή μου πλήρως επανεξετάστηκε. Όταν είπα ότι λυπόμουν και ζήτησα το έλεος του σταυρού Του, σκούπισε τα δάκρυά μου και απομάκρυνε το σκοτάδι. Δεν αισθάνομαι πλέον την πίκρα που γνώρισα καθώς στεκόμουν μπροστά Του, αλλά τη θυμάμαι. Μόνο εδώ μπορείς να θυμάσαι τέτοια πράγματα, χωρίς να συνεχίζεις να αισθάνεσαι τον πόνο. Μια στιγμή στο κατώτερο τμήμα του ουρανού είναι πολύ μεγαλύτερο από χίλια χρόνια της υψηλότερης ζωής στη γη. Τώρα το πένθος μου για την ανοησία μου έχει μεταστραφεί σε χαρά, και γνωρίζω ότι θα γνωρίζω χαρά για πάντα, παρόλο που είμαι στο κατώτερο μέρος τού ουρανού.

Άρχισα να ξανασκεύομαι τους θησαυρούς της Σωτηρίας. Κατά κάποιον τρόπο ήξερα ότι όλα αυτά που αυτός ο άνθρωπος μου είχε πει, ήσαν αποκαλυμμένα από εκείνους τους θησαυρούς. Κάθε βήμα που είχα κάνει πάνω στο βουνό ή μέσα σ' αυτό είχε αποκαλύψει ότι οι δρόμοι Του είναι συγχρόνως φοβερότεροι και θαυμαστότεροι απ' όσο είχα ποτέ κατορθώσει να κατανοήσω στο παρελθόν.

Κοιτώντας με επίμονα, ο πρώην γνώριμός μου συνέχισε: "Δεν είσαι εδώ, μόνο για ν' αποκτήσεις νόηση, αλλά για να αποκτήσεις πείρα και ν' αλλάξεις. Η επόμενη τάξη εδώ, βρίσκεται σ' ένα επίπεδο που είναι πολύ μεγαλύτερο από αυτό που εμείς έχουμε. Κάθε επόμενο επίπεδο είναι κατά πολύ μεγαλύτερο απ' όσο το προηγούμενο. Δεν είναι μόνο ότι σε κάθε επίπεδο έχει κανείς πιο ένδοξο

Η Τελευταία Μάχη

πνευματικό σώμα, αλλά κάθε επίπεδο βρίσκεται πιο κοντά στο θρόνο απ' όπου έρχεται όλη η δόξα. Παρόλ' αυτά, δεν αισθάνομαι πλέον τη θλίψη της αποτυχίας μου. Πραγματικά, δεν αξίζω τίποτε. Βρίσκομαι εδώ λόγω της χάρης μόνο και είμαι πολύ ευγνώμων για ό,τι έχω. Εκείνος μόνο είναι τόσο άξιος ν' αγαπηθεί. Θα μπορούσα να κάνω πολλά θαυμαστά πράγματα τώρα στις διάφορες ουράνιες σφαίρες, αλλά θα προτιμούσα να μένω μάλλον εδώ και να κοιτάζω τη δόξα Του, παρόλο που βρίσκομαι στις εξωτερικές παρυφές".

Μετά, με ένα μακρινό βλέμα στα μάτια του, πρόσθεσε: "Καθένας στον ουρανό είναι τώρα σ' αυτήν την αίθουσα, για να παρακολουθήσει να ξετυλίγεται το μεγάλο Του μυστήριο, και να παρακολουθήσει εκείνους από εσάς που θα πολεμήσετε στην τελευταία μάχη.

- Μπορείς να Τον δεις από εδώ; ρώτησα. Βλέπω τη δόξα Του μακριά, αλλά δεν μπορώ να δω Αυτόν.

- "Μπορώ να δω πολύ καλύτερα απ' όσο εσύ μπορείς, απάντησε. Και βέβαια, μπορώ να Τον δω και όλα όσα κάνει ακόμη και από εδώ. Μπορώ επίσης να Τον ακούσω. Μπορώ επίσης να δω τη γη. Μας έδωσε όλη αυτή τη δύναμη. Είμαστε το μεγάλο νέφος των μαρτύρων που σας βλέπουν", επανέλαβε. Υποκλίθηκε και μετά επέστρεψε στη θέση του.

Άρχισα να βαδίζω ξανά, προσπαθώντας να καταλάβω όλα όσα μου είχε πει. Καθώς κοίταζα πάνω στο μεγάλο πλήθος που είχε πει ότι ήσαν οι μωρές παρθένες -εκείνοι που είχαν πνευματικά κοιμηθεί σπαταλώντας τη ζωή τους στη γη- ήξερα ότι αν κάποιοι από αυτούς εμφανίζονταν πάνω στη γη τώρα, θα τους λάτρευαν σαν θεούς. Κι όμως, αυτοί ήσαν οι πιο ελάχιστοι από όσους βρίσκονταν εδώ!

Τότε άρχισα να σκέπτομαι όλο το χρόνο που είχα σπαταλήσει στη ζωή μου. Ήταν μια τόσο αποπνικτική σκέψη, ώστε σταμάτησα. Στη συνέχεια, τμήματα της ζωής μου άρχισαν να περνούν από μπροστά μου. Άρχισα να δοκιμάζω μια τρομερή θλίψη γι' αυτήν τη μία αμαρτία. Κι εγώ, επίσης, υπήρξα ένας από τους μεγαλύτερους των μωρών! Μπορεί να έχω φυλάξει περισσότερο λάδι στο λυχνάρι μου από όσο άλλοι, αλλά τώρα ήξερα πόσο μωρός

Rick Joyner

ήμουν με το να μετράω αυτό που είχε απαιτηθεί από μένα με το πόσο έκαναν οι άλλοι. Κι εγώ, επίσης ήμουν μία από τις μωρές παρθένες!

Ακριβώς τη στιγμή που νόμιζα ότι θα κατέρρεα κάτω από το βάρος αυτής της τρομερής ανακάλυψης, ένας άντρας τον οποίο είχα γνωρίσει και εκτιμήσει ως έναν από τους μεγάλους ανθρώπους τού Θεού, ήρθε μπροστά να με ηρεμήσει. Κατά κάποιον τρόπο το άγγιγμά του με αναζωογόνησε. Τότε με χαιρέτησε θερμά. Αυτός ήταν ένας άντρας δίπλα στον οποίο είχα θελήσει να μαθητεύσω. Είχαμε γνωριστεί, αλλά δεν τα πήγαμε καλά. Όπως μερικοί άλλοι είχα προσπαθήσει να τον πλησιάσω αρκετά, για να μάθω απ' αυτόν. Ήμουν εκνευριστικός γι' αυτόν και τελικά μου είχε ζητήσει να φύγω. Για χρόνια αισθανόμουν ένοχος γι' αυτό, θεωρώντας ότι είχα χάσει μια μεγάλη ευκαιρία εξαιτίας κάποιου ελαττώματος στο χαρακτήρα μου. Παρόλο ότι το είχα διώξει από τη σκέψη μου, ακόμη έφερα το βάρος αυτής της αποτυχίας. Όταν τον είδα, όλα αυτά ήρθαν στην επιφάνεια και ένα άσχημο συναίσθημα με κυρίεψε. Τώρα ήταν τόσο ηγεμονικός, ώστε αισθάνθηκα ακόμη πιο αποκρουστικός και αμήχανος με την κατάστασή μου. Ήθελα να κρυφθώ, αλλά δεν υπήρχε τρόπος να μπορέσω να τον αποφύγω εδώ μέσα. Προς έκπληξή μου, η εγκαρδιότητά του προς εμένα ήταν τόσο γνήσια, ώστε γρήγορα με καθησύχασε. Δε φαίνονταν να υπάρχουν εμπόδια ανάμεσά μας. Πράγματι, η αγάπη που αισθάνθηκα να έρχεται από αυτόν έδιωξε σχεδόν εντελώς, την αμηχανία μου.

- "Περίμενα με λαχτάρα αυτή τη συνάντηση", είπε.

- "Περίμενες για μένα"; ρώτησα. "Γιατί;"

- "Είσαι απλά ένας από τους πολλούς που περιμένω. Δεν κατάλαβα μέχρι την ώρα της κρίσης μου, ότι ήσουν ένας από αυτούς που είχα κληθεί να βοηθήσω, ακόμη και να μαθητεύσω, αλλά σε απέρριψα.

- Κύριε, διαμαρτυρήθηκα. Θα ήταν μεγάλη τιμή να μαθητεύσω κοντά σας και είμαι πολύ ευγνώμων για το χρόνο που βεβαίως ήμουν μαζί σας, αλλά ήμουν τόσο αλαζονικός, ώστε μου άξιζε η απόρριψη. Ξέρω ότι η ανταρσία και η υπερηφάνειά μου με εμπόδι-

Η Τελευταία Μάχη

σαν από το να έχω έναν πραγματικό πνευματικό πατέρα. Αυτό δεν ήταν δικό σας λάθος, αλλά δικό μου.

- "Είναι αλήθεια ότι ήσουν υπερήφανος, αλλά δεν ήταν αυτός ο λόγος που πειράχτηκα από σένα. Ήμουν προσβεβλημένος εξαιτίας της ανασφάλειάς μου, που με έκανε να θέλω να ελέγχω οποιονδήποτε γύρω μου. Ήμουν προσβεβλημένος που δε δεχόσουν ό,τι έλεγα, χωρίς να το θέτεις υπό εξέταση. Τότε άρχισα να ψάχνω οποιονδήποτε κακό είχες, για να δικαιολογήσω την απόρριψή μου για σένα. Άρχισα να αισθάνομαι ότι αν δεν μπορούσα να σε ελέγχω, κάποια μέρα θα έφερνες σε δύσκολη θέση εμένα και τη διακονία μου. Εκτιμούσα τη διακονία μου περισσότερο απ' όσο έκανα με τους ανθρώπους που μου είχαν δοθεί, έτσι σε ανάγκασα να φύγεις, όπως και πολλούς άλλους σαν εσένα", είπε.

- "Μερικές φορές πρέπει να παραδεχθώ ότι νόμιζα ότι είχες μεταβληθεί σε έναν..." και σταμάτησα, βρισκόμενος σε αμηχανία γι' αυτό που επρόκειτο να πω.

- "Και είχες δίκιο, είπε με μια ειλικρίνεια που είναι άγνωστη στις γήϊνες σχέσεις. "Μου είχε δοθεί η χάρη να είμαι πνευματικός πατέρας, αλλά ήμουν πολύ κακός πατέρας. Όλα τα παιδιά είναι επαναστατικά. Είναι όλα εγωκεντρικά, και νομίζουν ότι ο κόσμος περιστρέφεται γύρω τους. Αυτός είναι ο λόγος που χρειάζονται γονείς, για να τα αναθρέψουν. Σχεδόν κάθε παιδί θα φέρει κατά καιρούς ντροπή στην οικογένειά του, αλλά εξακολουθεί να είναι μέλος της οικογένειας. Έδωξα πολλά από τα παιδιά τού Θεού που μου είχε εμπιστευθεί, για να τα οδηγήσω με ασφάλεια στην ωριμότητα. Απέτυχα με πολλά από αυτά που έμειναν μαζί μου. Τα περισσότερα από αυτά υπέφεραν τρομερά και περιττά τραύματα και αποτυχίες, που μπορούσα να τα είχα βοηθήσει να αποφύγουν. Πολλά από αυτά είναι τώρα αιχμάλωτοι του εχθρού. Έχτισα μια μεγάλη οργάνωση και είχα σημαντική επιρροή στην εκκλησία, αλλά τα μεγαλύτερα δώρα που ο Κύριος μου εμπιστεύθηκε ήσαν εκείνοι που μου έστειλε να μαθητεύσω, πολλούς από τους οποίους απέρριψα. Αν δεν ήμουν τόσο εγωκεντρικός που να ενδιαφέρομαι για τη δική μου φήμη, θα ήμουν εδώ ένας βασιλιάς. Είχα κληθεί να καθίσω σε έναν από τους υψηλότερους θρόνους. Όλα όσα έχεις

Rick Joyner

πραγματοποιήσει και όλα όσα θα πραγματοποιήσεις θα είχαν κατατεθεί επίσης στον ουράνιο λογαριασμό μου. Αντίθετα, πολλά από αυτά στα οποία έδωσα την προσοχή μου είχαν πολύ μικρή αληθινή αιώνια σημασία".

- Ό,τι επιτέλεσες ήταν καταπληκτικό, τον διέκοψα.

- "Ό,τι φαίνεται καλό στη γη φαίνεται πολύ διαφορετικό εδώ. Ό,τι σε κάνει βασιλιά στη γη είναι συχνά ένα πρόσκομμα, που σε εμποδίζει να γίνεις βασιλιάς εδώ. Ό,τι σε κάνει βασιλιά εδώ είναι ταπεινό και δεν το εκτιμούν στη γη. Απέτυχα σε μερικές από τις μεγαλύτερες δοκιμασίες και τις μεγαλύτερες ευκαιρίες που μου δόθηκαν, μια από τις οποίες ήσουν εσύ. Θα με συγχωρήσεις";

- Βεβαίως, είπα αμήχανος. Αλλά κι εγώ, επίσης, χρειάζομαι τη συγχώρεσή σου. Ακόμη πιστεύω ότι ήταν ο δυσάρεστος τρόπος μου και η επαναστατικότητα μου που έκαναν δύσκολο το έργο σου. Πράγματι κι εγώ επίσης, δεν άφησα μερικούς που το ήθελαν να με πλησιάσουν, για τους ίδιους λόγους που εσύ δε με ήθελες γύρω σου.

- "Είναι αλήθεια ότι δεν ήσουν τέλειος και διέκρινα κάποια από τα προβλήματά σου σωστά, αλλά αυτός δεν είναι ποτέ λόγος, για να απορρίψει κανείς κάποιον", απάντησε. "Ο Κύριος δεν απέρριψε τον κόσμο όταν είδε τις αποτυχίες του. Δεν απέρριψε εμένα όταν είδε την αμαρτία μου. Θυσίασε τη ζωή Του για μας. Είναι πάντοτε ο μεγαλύτερος που πρέπει να θυσιάζει τη ζωή του για τον μικρότερο. Ήμουν πιο ώριμος. Είχα περισσότερη εξουσία από εσένα, αλλά έγινα σαν ένα από τα ερίφια της παραβολής. Απέρριψα τον Κύριο, απορρίπτοντας εσένα και τους άλλους που μου έστειλε".

Καθώς μιλούσε, τα λόγια του με χτυπούσαν βαθιά. Κι εγώ, επίσης, ήμουν ένοχος για όλα αυτά που ανέφερε. Πολλοί νέοι άντρες και γυναίκες που είχα διώξει, σα να μην ήσαν αρκετά οπουδαίοι, για να τους αφιερώσω το χρόνο μου, τώρα περνούσαν από το νου μου. Ήθελα απελπισμένα να επιστρέψω και να τους μαζέψω όλους! Η θλίψη που άρχισα να αισθάνομαι ήταν ακόμη χειρότερη από αυτήν που είχα αισθανθεί για το χαμένο χρόνο μου. Είχα χάσει ανθρώπους! Τώρα πολλοί από αυτούς ήσαν αιχμάλωτοι του εχθρού, πληγωμένοι και αιχμαλωτισμένοι κατά τη διάρκεια της

Η Τελευταία Μάχη

μάχης στο βουνό. Όλη αυτή η μάχη ήταν για τους ανθρώπους και όμως, οι άνθρωποι συχνά θεωρούνται οι λιγότερο σημαντικοί. Πολεμούμε για αλήθειες περισσότερο παρά για τους ανθρώπους που αυτές έχουν δοθεί. Πολεμούμε για διακονίες, ενώ μεταχειριζόμαστε με σκληρότητα και απερισκεψία τους ανθρώπους μέσα σ' αυτές .

- Και πολλοί άνθρωποι με θεωρούν πνευματικό ηγέτη! Είμαι πράγματι ο ελάχιστος των αγίων, σκέφθηκα φωναχτά.

- "Καταλαβαίνω πώς αισθάνεσαι", παρατήρησε ένας άλλος άντρας. Τον αναγνώρισα ως κάποιον που τον θεωρούσα σαν από τους μεγαλύτερους χριστιανούς ηγέτες όλων των εποχών. Ο απόστολος Παύλος είπε προς το τέλος της ζωής του ότι ήταν ο ελάχιστος των αγίων²⁶. Ακριβώς πριν από το θάνατό του, αποκάλεσε τον εαυτό του το μεγαλύτερο των αμαρτωλών²⁷. Αν δεν είχε μάθει αυτό στη ζωή του πάνω στη γη, και αυτός επίσης θα διακινδύνευε να γίνει ένας από τους ελάχιστους των αγίων στον ουρανό. Επειδή το έμαθε στη γη, είναι τώρα ένας από εκείνους που βρίσκονται πιο κοντά στον Κύριο και θα είναι ένας από τους υψηλότερους σε βαθμό για όλη την αιωνιότητα.

- Βλέποντας αυτόν τον άντρα στη συντροφιά των μωρών παρθένων, ήταν η μεγαλύτερη έκπληξη που είχα μέχρι τότε. Δεν μπορώ να πιστέψω ότι κι εσύ επίσης, είσαι ένας από τους μωρούς που αποκοιμήθηκαν, σπαταλώντας τη ζωή τους στη γη. "Γιατί είσαι εδώ";

- "Είμαι εδώ γιατί έκανα ένα από τα σοβαρότερα λάθη που μπορεί να κάνει κάποιος που του έχουν εμπιστευθεί το ένδοξο ευαγγέλιο του Σωτήρα μας. Ακριβώς όπως ο απόστολος Παύλος προχώρησε από το να μη θεωρεί τον εαυτό του κατώτερο των πρώτιστων

26. Εφεσίους 3: 8: "Εις εμέ τον πλέον ελάχιστον πάντων των αγίων εδόθη η χάρις αύτη, να ευαγγελίσω μεταξύ των εθνών τον ανεξιχνίαστον πλούτον του Χριστού".

27. 1η Τιμοθέου 1: 15: "Πιστός είναι ο λόγος και πάσης αποδοχής άξιος ότι ο Ιησούς Χριστός ήρθε στον κόσμο να σώσει αμαρτωλούς εκ των οποίων πρώτος είμαι εγώ".

Rick Joyner

αποστόλων, στο να είναι ο μεγαλύτερος των αμαρτωλών, εγώ πήρα την αντίθετη πορεία. Ξεκίνησα, γνωρίζοντας ότι ήμουν ένας από τους μεγαλύτερους αμαρτωλούς που είχε βρει χάρη, αλλά τελείωσα, νομίζοντας ότι ήμουν ένας από τους πρώτιστους αποστόλους. Ήταν εξαιτίας της μεγάλης μου υπερηφάνειας και όχι της ανασφάλειάς μου, όπως ο φίλος μας από εδώ, που άρχισα να επιτίθεμαι σε οποιονδήποτε ο οποίος δεν έβλεπε το καθετί ακριβώς με τον τρόπο που εγώ το έβλεπα. Εκείνους που με ακολούθησαν τους απογύμνωσα από την κλήση τους, ακόμη και από τις προσωπικότητές τους, πιέζοντάς τους να γίνουν σε όλα ακριβώς όπως εγώ. Κανένας από τους γύρω μου δεν μπορούσε να είναι ο εαυτός του. Κανένας δεν τολμούσε να με αμφισβητήσει, γιατί θα τον σύντριβα και θα τον έκανα σκόνη. Νόμιζα ότι με το να κάνω τους άλλους μικρότερους έκανα τον εαυτό μου μεγαλύτερο. Νόμιζα ότι ήμουν υποχρεωμένος να είμαι το Άγιο Πνεύμα στον καθέναν. Απέξω η διακονία μου φαινόταν σαν μια μηχανή που κινείται ομαλά, όπου όλοι ήσαν ενωμένοι και υπήρχε τέλεια τάξη, αλλά ήταν η τάξη ενός στρατόπεδου συγκέντρωσης. Πήρα τα παιδιά του Κυρίου και τα έφτιαχνα και τα κατηύθυνα κατά τη δική μου εικόνα αντί για τη δική Του. Στο τέλος δεν υπηρετούσα ούτε τον Κύριο, αλλά το είδωλο που είχα φτιάξει για τον εαυτό μου. Προς το τέλος της ζωής μου ήμουν στην πραγματικότητα εχθρός τού αληθινού ευαγγελίου, τουλάχιστον στην πράξη, παρόλο που οι διδασκαλίες και τα γραπτά μου φαίνονταν άμεμπτα βιβλικά".

Αυτό ήταν τόσο καταπληκτικό, επειδή προερχόταν από αυτό το πρόσωπο, ώστε άρχισα να αναρωτιέμαι αν κάθε συνάντηση που είχα εδώ είχε σκοπό να με συγκλονίσει περισσότερο απ' όσο η προηγούμενη.

- Εάν αυτό είναι αληθινό, ότι έγινες εχθρός του ευαγγελίου, πώς γίνεται να είσαι ακόμη εδώ; ρώτησα.

- "Με τη χάρη τού Θεού, εμπιστεύθηκα πράγματι στο σταυρό για τη δική μου σωτηρία, παρόλο που στην πραγματικότητα εμπόδιζα άλλους ανθρώπους από αυτόν, οδηγώντας τους στον εαυτό μου μάλλον παρά στον Κύριο. Παρόλ' αυτά, ο ευλογημένος Σωτήρας παραμένει πιστός σ' εμάς ακόμη κι όταν εμείς είμαστε άπιστοι.

Η Τελευταία Μάχη

Ήταν επίσης λόγω της χάρις Του που ο Κύριος με πήρε πιο νωρίς από τη γη από ό,τι κανονικά θα μ' έπαιρνε, ακριβώς ώστε αυτοί που ήσαν κάτω από μένα να μπορέσουν να βρουν Εκείνον και να φτάσουν στο σημείο να Τον γνωρίσουν. Δεν μπορούσα παρά να μείνω εμβρόντητος από τη σκέψη ότι αυτό ήταν αλήθεια γι' αυτόν το συγκεκριμένο άνθρωπο. Η ιστορία μάς έχει δώσει μια πολύ διαφορετική εικόνα του. Διαβάζοντας αυτό που συνέβαινε μέσα στην καρδιά μου, συνέχισε:

- "Ο Θεός έχει πράγματι μια διαφορετική συλλογή ιστορικών βιβλίων από εκείνα που υπάρχουν στη γη. Έριξες μια γρήγορη ματιά σ' αυτά, αλλά ακόμη δε γνωρίζεις πόσο διαφορετικά είναι. Οι γήϊνες ιστορίες θα παρέλθουν, αλλά τα βιβλία που φυλάσσονται εδώ θα διαρκέσουν για πάντα. Αν μπορείς να αγαλλιάζεις ό,τι ο ουρανός καταγράφει για τη ζωή σου, είσαι πράγματι ευλογημένος. Οι άνθρωποι βλέπουν μέσα από κάτοπτρο αινιγματικά²⁸, έτσι οι ιστορίες που συντάσσουν θα είναι πάντοτε σκιασμένες μέσα σε ένα νέφος και άλλοτε εντελώς λάθος".

- "Πώς συνέβηκε που τόσο πολλοί άλλοι ηγέτες σε εκτίμησαν τόσο πολύ"; ζήτησα να μάθω, έχοντας ακόμη δυσκολία να αφομοιώσω ό,τι άκουγα.

- "Πολύ λίγοι, ακόμη και χριστιανοί, έχουν το αληθινό χάρισμα της διάκρισης. Χωρίς αυτό το χάρισμα είναι αδύνατο να διακρίνει κανείς επακριβώς την αλήθεια σ' εκείνους του παρόντος ή του παρελθόντος. Ακόμη και με αυτό το χάρισμα είναι δύσκολο. Αν δεν έχεις βρεθεί εδώ και δεν έχεις απογυμνωθεί, θα κρίνεις τους άλλους μέσα από παραμορφωμένες προκαταλήψεις, είτε θετικές είτε αρνητικές. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο προειδοποιούμε να μην κρίνουμε πριν έρθει ο καιρός²⁹. Αν δεν έχουμε βρεθεί

28. **1η Κορινθίους 13: 12:** "Διότι τώρα βλέπουμε δια κατόπτρου αινιγματωδώς, τότε δε πρόσωπον προς πρόσωπον· τώρα γνωρίζω κατά μέρος, τότε δε θέλω γνωρίσει καθώς και εγνωρίσθην".

29. **1η Κορινθίους 4: 5:** "Ωστε μη κρίνετε μηδέν προ καιρού, έως αν έλθη ο Κύριος· όστις και θέλει φέρει εις το φως τα κρυπτά του σκότους, και θέλει φανερώσει τας βουλάς των καρδιών και τότε ο έπαινος θέλει γείνει εις έκαστον από τού Θεού".

Rick Joyner

εδώ, δεν μπορούμε ακριβώς να γνωρίζουμε τι υπάρχει πραγματικά στην καρδιά των άλλων, είτε εκτελούν καλά είτε κακά έργα. Υπήρξαν καλά κίνητρα ακόμη και μέσα στους χειρότερους των ανθρώπων, και κακά κίνητρα ακόμη και στους καλύτερους από αυτούς. Μόνο εδώ οι άνθρωποι μπορούν να κριθούν συγχρόνως σύμφωνα με τα κίνητρά τους και σύμφωνα με τα έργα τους".

- Όταν επιστρέψω στη γη, θα καταφέρω να διακρίνω στην ιστορία ορθά, επειδή ήρθα εδώ;

- "Είσαι εδώ γιατί προσευχήθηκες στον Κύριο να σε κρίνει αυστηρά, να σε διορθώσει χωρίς να λογαριάσει πόνο, έτσι ώστε να μπορέσεις να Τον υπηρετείς τελειότερα. Αυτό ήταν ένα από τα πιο σοφά αιτήματα που έχεις κάνει ποτέ. Οι σοφοί κρίνουν τους εαυτούς τους, για μην κριθούν.

Εκείνοι που είναι ακόμη σοφότεροι ζητούν να τους κρίνει ο Κύριος, γιατί συνειδητοποιούν ότι δεν μπορούν να κρίνουν καλά ούτε τον εαυτό τους.

Έχοντας έρθει εδώ, θα φύγεις με πολύ περισσότερη σοφία και διάκριση, αλλά στη γη θα βλέπεις πάντοτε μέσα από ένα κάτοπτρο αινιγματικά, τουλάχιστον μέχρι ενός βαθμού. Η εμπειρία σου εδώ θα σε βοηθήσει να γνωρίσεις τους ανθρώπους καλύτερα, αλλά μόνον όταν είσαι εδώ πλήρως, μπορείς να τους γνωρίζεις πλήρως. Όταν φύγεις από εδώ θα σου έχει κάνει περισσότερη εντύπωση το πόσο λίγο γνωρίζεις τους ανθρώπους μάλλον παρά το πόσο καλά τους γνωρίζεις. Αυτό είναι ακριβώς εξίσου αληθινό και σχετικά με τις ιστορίες των ανθρώπων. Μου δόθηκε η άδεια να μιλήσω μαζί σου, επειδή σε έχω μαθητέψει κατά μίαν έννοια μέσω των γραπτών μου, και το να γνωρίζεις την αλήθεια για μένα θα σε βοηθήσει, κατέληξε ο φημισμένος Μεταρρυθμιστής".

Μετά βάδισε μπροστά μία γυναίκα που δεν τη γνώριζα. Η ομορφιά της και η χάρη της σου έκοβαν την ανάσα, αλλά δεν προκαλούσαν αισθησιασμό ή σκάνδαλο κατά κανέναν τρόπο.

- "Ήμουν η σύζυγός του στη γη", άρχισε να λέει. "Πολλά από όσα γνωρίζεις γι' αυτόν, στην πραγματικότητα ήρθαν από εμένα, γι' αυτό, ό,τι πρόκειται να πω δεν αφορά μόνο αυτόν αλλά και τους δύο μας. Μπορεί κανείς να μεταρρυθμίσει την εκκλησία, χωρίς να

Η Τελευταία Μάχη

έχει μεταρρυθμίσει τη δική του ψυχή. Μπορεί να επηρεάσεις την πορεία της ιστορίας και όμως εσύ να μην κάνεις το θέλημα τού Πατέρα ή να δοξάζεις τον Υιό Του. Εάν αναλάβεις την υποχρέωση να διαμορφώσεις την ανθρώπινη ιστορία, μπορεί να τα καταφέρεις, αλλά είναι μια πρόσκαιρη εκπλήρωση που θα εξανεμισθεί σαν μια στήλη καπνού.

- Όμως, η δουλειά τού συζύγου σου ή και η δική σου, επηρέασε πάρα πολύ κάθε γενιά που ήρθε ύστερα από αυτόν προς το καλό. Είναι δύσκολο να φανταστώ πόσο σκοτεινός θα ήταν ο κόσμος χωρίς αυτόν, διαμαρτυρήθηκα.

- "Αλήθεια. Αλλά μπορεί να κερδίσεις όλο τον κόσμο και παρόλ' αυτά να χάσεις την ψυχή σου. Μόνο αν κρατήσεις αγνή τη δική σου ψυχή μπορείς να επηρεάσεις τον κόσμο για τους αληθινά μόνιμους αιώνιους σκοπούς τού Θεού. Ο σύζυγός μου έχασε την ψυχή του για μένα και την κέρδισε μόνο στο τέλος της ζωής του, γιατί εγώ είχα φύγει από τη γη ώστε εκείνος να μπορέσει να την κερδίσει. Τα περισσότερα από όσα έκανε τα έκανε για μένα παρά για τον Κύριο. Τον καταπίεζα, και ακόμη τον καθοδηγούσα πολύ στη γνώση που δίδασκε. Τον χρησιμοποιούσα σαν μια προέκταση του δικού μου εγώ, γιατί σαν γυναίκα εκείνης της εποχής δεν μπορούσα να αναγνωριστώ ως πνευματικός ηγέτης εγώ η ίδια. Καθόριζα τη ζωή του έτσι ώστε να μπορώ να ζω τη ζωή μου μέσω εκείνου. Γρήγορα τον είχα υποχρεώσει να κάνει οτιδήποτε, μόνο και μόνο για να αποδεικνύει την αγάπη του σ' εμένα".

- Θα πρέπει να την έχεις αγαπήσει πάρα πολύ, είπα κοιτάζοντας προς αυτόν.

- "Όχι, δεν την αγαπήσα καθόλου. Ούτε εκείνη με αγάπησε. Στην πραγματικότητα, μόλις ύστερα από λίγα χρόνια γάμου ούτε καν αρέσαμε ο ένας στον άλλον. Αλλά και οι δύο είχαμε ανάγκη ο ένας τον άλλο, έτσι βρήκαμε έναν τρόπο να εργαζόμαστε μαζί. Ο γάμος μας δεν ήταν ένας ζυγός αγάπης αλλά δεσμών. Όσο πιο επιτυχημένοι γινόμασταν, τόσο γινόμασταν πιο δυστυχείς και τόσο περισσότερη απάτη χρησιμοποιούσαμε, για να εξαπατούμε αυτούς που μας ακολουθούσαν. Ήμασταν κενοί και ταλαίπωροι προς το τέλος της ζωής μας. Όσο μεγαλύτερη επιρροή κερδίζεις με την

αυτοπροβολή σου, τόσο περισσότερο πρέπει να παλέψεις, για να διατηρήσεις την επιρροή σου και τόσο περισσότερο σκοτεινή και σκληρή θα γίνει η ζωή σου. Βασιλιάδες μάς φοβούνταν, αλλά εμείς τους φοβόμασταν όλους, από τους βασιλιάδες μέχρι τους χωριάτες. Δεν μπορούσαμε να εμπιστευτούμε κανέναν, γιατί εμείς οι ίδιοι ζούσαμε μέσα σε τόση απάτη, ώστε δεν είχαμε εμπιστοσύνη ούτε μεταξύ μας. Κηρύτταμε αγάπη και εμπιστοσύνη, γιατί θέλαμε όλοι να μας αγαπούν και να μας εμπιστεύονται, αλλά εμείς οι ίδιοι φοβόμασταν και κρυφά τους περιφρονούσαμε όλους. Εάν διδάσκεις τις μεγαλύτερες αλήθειες αλλά δεν τις ζεις, είσαι απλά ο μεγαλύτερος υποκριτής και η πιο βασανισμένη ψυχή".

Τα λόγια της άρχισαν να με σφυροκοπούν σαν σφυρί. Μπορούσα να δω ότι ήδη η ζωή μου κατευθυνόταν προς την ίδια κατεύθυνση. Πόσα έκανα, για να αναδείξω τον εαυτό μου μάλλον, παρά τον Χριστό; Άρχισα να βλέπω όσα είχα κάνει, μόνο για να αποδείξω τον εαυτό μου στους άλλους, ιδιαίτερα σ' εκείνους που με αντιπαθούσαν και με απέρριπταν, ή προς όσους αισθανόμουν ότι βρισκόμουν σε ανταγωνισμό μαζί τους κατά κάποιον τρόπο. Άρχισα να βλέπω πόση από τη δική μου ζωή ήταν χτισμένη στην υποκρισία και είχα μία εικόνα που ερχόταν σε αντίθεση με αυτό που πραγματικά ήμουν. Αλλά εδώ δεν μπορούσα να κρυφτώ. Αυτό το μεγάλο νέφος μαρτύρων ήξερε ποιος ήμουν πέρα από το πέπλο των προβαλλόμενων κινήτρων μου.

Κοίταξα ξανά προς αυτό το ζευγάρι. Ήσαν τώρα τόσο άδολοι και τόσο ευγενείς ώστε ήταν αδύνατο να αμφισβητήσω τα κίνητρά τους. Εξέθεταν ευχαρίστως τις πιο ύπουλες αμαρτίες σε μένα και ήσαν ειλικρινά ευτυχισμένοι που κατάφερναν να το κάνουν.

- Μπορεί να είχα μια λανθασμένη γενική ιδέα για σας από την ιστορία σας και τα γραπτά σας, αλλά έχω ακόμη περισσότερη εκτίμηση για σας τώρα. Προσεύχομαι, ώστε να μπορέσω να μεταφέρω από αυτό το μέρος την ακεραιότητα και την ελευθερία που τώρα έχετε. Κουράστηκα να προσπαθώ να ζω για την προβολή τού εαυτού μου. Πόσο λαχταρώ γι' αυτήν την ελευθερία! Θρήνησα, θέλοντας απελπισμένα να θυμάμαι κάθε λεπτομέρεια αυτής της συνάντησης. Τότε, ο φημισμένος Μεταρρυθμιστής μού προσέφερε μια

Η Τελευταία Μάχη

τελική προτροπή:

- "Μην προσπαθείς να διδάξεις άλλους να κάνουν ό,τι εσύ ο ίδιος δεν κάνεις. Η Μεταρρύθμιση δεν είναι μόνο μια διδασκαλία. Η αληθινή μεταρρύθμιση προέρχεται μόνο από την ένωση με το Σωτήρα. Όταν είσαι συζευγμένος με τον Χριστό, μεταφέροντας τα βάρη που Εκείνος σου δίνει, Εκείνος θα είναι μαζί σου και θα τα μεταφέρει για σένα. Μπορείς να κάνεις το έργο Του μόνο όταν το κάνεις μαζί με Εκείνον και όχι απλά για Εκείνον. Μόνο το Πνεύμα μπορεί να γεννήσει αυτό που είναι Πνεύμα³⁰.

Εάν είσαι συζευγμένος μαζί Του, δε θα κάνεις τίποτε για χάρη κάποιας πολιτικής ή της ιστορίας. Καθετί που κάνεις εξαιτίας πολιτικών πιέσεων ή ευκαιριών θα σε οδηγήσει μόνο στο τέλος της αληθινής σου διακονίας. Τα πράγματα που γίνονται ως προσπάθεια να παραχτεί ιστορία, στην καλύτερη περίπτωση θα περιορίσουν τα κατορθώματά σου στην ιστορία και θα αποτύχεις να επιδράσεις στην αιωνιότητα. Αν δε ζεις αυτό που κηρύττεις στους άλλους, αποκλείεις τον εαυτό σου από την υψηλή κλήση τού Θεού, ακριβώς όπως εμείς κάναμε".

- Ούτε καν νομίζω ότι θα μπορούσα να σκεφτώ να αναζητήσω μια υψηλή κλήση, τον διέκοψα. Ούτε καν αξίζω να καθίσω εδώ, σ' αυτό το μέρος που λέτε ότι είναι το χαμηλότερο μέρος στον ουρανό. Πώς θα μπορούσα ποτέ να σκεφτώ να αναζητήσω μια υψηλή κλήση;

- "Η υψηλή κλήση δεν είναι ακατόρθωτη για καθέναν που ο Θεός τον έχει καλέσει. Θα σου πω τι θα σε κρατήσει στο μονοπάτι της ζωής: **Αγάπα το Σωτήρα και αναζήτα μόνο τη δόξα Του.** Καθετί που κάνεις, για να εξυψώσεις τον εαυτό σου, θα σου φέρει κάποια μέρα την πιο τρομερή ταπείνωση. Καθετί που κάνεις από αληθινή αγάπη για το Σωτήρα, για να δοξάσεις το όνομά Του, θα εκτείνει τα όρια του αιώνιου βασιλείου Του, και τελικά θα δώσει μια υψηλότερη θέση στον εαυτό σου. Ζήσε για ό,τι συμβαίνει και έχει αξία

30. Ιωάννης 3: 6: "Το γεγεννημένον εκ της σαρκός είναι σάρκα και το γεγεννημένο εκ του Πνεύματος πνεύμα".

Rick Joyner

εδώ. Μην ενδιαφέρεσαι καθόλου για ό,τι αξίζει στη γη".

Το ζευγάρι στη συνέχεια απομακρύνθηκε, χαιρετώντας με με ένα χαρούμενο εναγκαλισμό, όμως εγώ αισθανόμουν οτιδήποτε άλλο παρά χαρούμενος. Καθώς έφευγαν με κατέκλυσε πάλι η δική μου αμαρτία. Οι πολλές φορές που είχα χρησιμοποιήσει ανθρώπους για τους δικούς μου σκοπούς, ή ακόμη είχα χρησιμοποιήσει και το όνομα τού Ιησού για να προωθήσω τις δικές μου φιλοδοξίες, ή για να κάνω τον εαυτό μου να φαίνεται καλύτερος, άρχισαν να πέφτουν σαν καταρράκτης επάνω μου. Εδώ, σ' αυτό το μέρος όπου μπορούσα να βλέπω τη δύναμη και τη δόξα Εκείνου, που είχα τόσο χρησιμοποιήσει, η συμπεριφορά μου γινόταν ακόμη πιο αποκρουστική, περισσότερο από όσο μπορούσα ν' αντέξω. Έπεσα με το πρόσωπό μου κάτω, στη χειρότερη απελπισία που είχα ποτέ γνωρίσει. Ύστερα από ένα χρονικό διάστημα που μου φάνηκε σαν μια αιωνιότητα, όπου έβλεπα αυτούς τους ανθρώπους και τα γεγονότα να περνούν από μπροστά μου, αισθάνθηκα πως η γυναίκα τού Μεταρρυθμιστή με σήκωσε ξανά στα πόδια μου. Ήμουν συντετριμμένος από την αγνότητά της, ιδιαίτερα καθώς τώρα αισθανόμουν τόσο κακός και διεφθαρμένος. Είχα την πιο δυνατή επιθυμία να τη λατρεύσω, γιατί ήταν τόσο αγνή.

- "Να στραφείς προς τον Υιό", είπε με έμφαση. "Η επιθυμία σου να λατρεύσεις εμένα ή οποιονδήποτε άλλον, αυτήν τη στιγμή, είναι μόνο μια προσπάθεια να απομακρύνεις την προσοχή σου από τον εαυτό σου και να τον δικαιώσεις, υπηρετώντας αυτό που δεν είσαι. Είμαι αγνή τώρα, γιατί στράφηκα προς Εκείνον. Χρειάζεσαι να δεις τη διαφθορά που υπάρχει μέσα στη δική σου ψυχή, αλλά μετά δεν πρέπει να ασχολείσαι με τον εαυτό σου, ή να αναζητήσεις να δικαιώσεις τον εαυτό σου με νεκρά έργα, αλλά να στραφείς προς Αυτόν".

Αυτό λέχθηκε με τόση ειλικρινή αγάπη, ώστε ήταν αδύνατο να πληγωθώ ή να προσβληθώ από αυτό που είπε. Όταν είδε ότι κατάλαβα, συνέχισε:

"Η καθαρότητα που είδες σ' εμένα ήταν αυτό που ο άντρας μου πρώτος είδε σ' εμένα όταν ήμασταν νέοι. Ήμουν σχετικά καθαρή στα κίνητρά μου τότε, αλλά διέφθειρα την αγάπη του και τη δική μου καθαρότητα, επιτρέποντάς τον να με λατρεύει λανθασμένα.

Η Τελευταία Μάχη

Δεν μπορείς ποτέ να γίνεις καθαρός, με το να λατρεύεις αυτούς που είναι πιο καθαροί από τον εαυτό σου. Πρέπει να πας πέρα από αυτούς, να βρεις Εκείνον που τους έχει κάνει καθαρούς και στον Οποίο μόνο, δεν υπάρχει αμαρτία. Όσο περισσότερο οι άνθρωποι μάς δόξαζαν και όσο περισσότερο δεχόμασταν τη δόξα τους, τόσο περισσότερο παρεκκλίναμε από το μονοπάτι τής ζωής. Στη συνέχεια αρχίσαμε να ζούμε για τους επαίνους των ανθρώπων και για να ξεπεράσουμε σε δύναμη αυτούς που δεν ήθελαν να μας επαινέσουν. Αυτό ήταν ο θάνατός μας και το ίδιο συνέβη σε πολλούς που είναι εδώ στο κατώτερο αυτό μέρος".

Θέλοντας απλώς να παρατείνω τη συνομιλία μας, έκανα την επόμενη ερώτηση που ήρθε στο νου μου:

- Είναι δύσκολο για σας και το σύζυγό σας να είστε εδώ μαζί;

- "Καθόλου. Όλες οι συγγένειες που έχεις στη γη συνεχίζονται εδώ, και είναι όλες καθαρισμένες από την κρίση, και από το γεγονός ότι είναι τώρα πνευματικές, ακριβώς όπως τώρα είμαστε πνεύμα. Όσο περισσότερο έχεις συγχωρεθεί, τόσο περισσότερο αγαπάς. Αφού συγχωρήσαμε ο ένας τον άλλον, αγαπήσαμε ο ένας τον άλλο περισσότερο. Η σχέση μας τώρα, συνεχίζεται σε πολύ μεγαλύτερο βάθος και πλούτο, επειδή τώρα είμαστε συγκληρονόμοι αυτής της σωτηρίας. Όσο βαθιά πήγαν οι πληγές που προξενήσαμε ο ένας στον άλλο, τόσο βαθιά κατόρθωσε να πάει η αγάπη όταν θεραπευθήκαμε. Μπορούσαμε να το είχαμε δοκιμάσει αυτό πάνω στη γη, αλλά δε μάθαμε τη συγχωρητικότητα έγκαιρα. Αν είχαμε μάθει τη συγχωρητικότητα, ο ανταγωνισμός που εισήλθε στη σχέση μας και έκανε τη ζωή μας να εκτραπεί δε θα είχε καταφέρει να κάνει ρίζα μέσα μας. Εάν αληθινά αγαπάς, αληθινά θα συγχωρείς. Όσο πιο δύσκολο είναι για σένα να συγχωρείς, τόσο πιο μακριά είσαι από την αληθινή αγάπη. Η συγχωρητικότητα είναι βασική, διαφορετικά θα σκοντάψεις και κατά πολλούς τρόπους θα εκτραπείς από την πορεία που είναι διαλεγμένη για σένα".

Την ίδια στιγμή συνειδητοποίησα ότι αυτή η γυναίκα, που με βοήθησε να δω τη διαφθορά μου, ήταν επίσης το πιο ελκυστικό πρόσωπο που μπορούσα ποτέ να θυμηθώ ότι είχα συναντήσει. Η έλξη αυτή δεν ήταν μια ρομαντική έλξη, απλώς δεν ήθελα να την

Rick Joyner

αποχωριστώ. Επειδή αντιλήφθηκε τις σκέψεις μου, τραβήχτηκε ένα βήμα, δείχνοντας ότι έπρεπε να φύγει, αλλά μου πρόσφερε μια τελευταία διορατική σκέψη.

- "Η καθαρή αλήθεια, όταν λέγεται με καθαρή αγάπη, πάντα ελκύει. Θα θυμάσαι τον πόνο που αισθάνεσαι εδώ, και αυτό θα σε βοηθήσει στο υπόλοιπο της ζωής σου. Ο πόνος είναι καλός, σου δείχνει πού υπάρχει πρόβλημα. Μην προσπαθείς να μειώσεις τον πόνο, ωστόσο βρεις το πρόβλημα. Η αλήθεια τού Θεού συχνά φέρνει πόνο, καθώς φωτίζει εντονότερα ένα πρόβλημα που έχουμε, αλλά η αλήθεια Του μας δείχνει πάντοτε, επίσης, το δρόμο προς την ελευθερία. Όταν το γνωρίσεις αυτό, θ' αρχίσεις ακόμη και να χαίρεσαι μέσα στις δοκιμασίες σου, που όλες επιτρέπονται, για να σε βοηθήσουν να παραμένεις στο μονοπάτι της ζωής.

Επίσης, η έλξη σου προς εμένα δεν είναι αφύσικη. Είναι η έλξη μεταξύ αρσενικού και θηλυκού που δόθηκε στην αρχή της δημιουργίας και είναι πάντοτε καθαρή στην αυθεντική της μορφή. Όταν η καθαρή αλήθεια συνδυάζεται με την καθαρή αγάπη, οι άντρες μπορούν να είναι οι άντρες που δημιουργήθηκαν να είναι, χωρίς να χρειάζεται να κυριαρχούν από ανασφάλεια. Αυτό δεν είναι τίποτε άλλο παρά λαγνεία, που είναι η χαμηλότερη βαθμίδα στην οποία ξεπέφτει η αγάπη εξαιτίας της αμαρτίας μας. Με την αληθινή αγάπη, οι άντρες γίνονται αληθινοί άντρες και οι γυναίκες είναι οι γυναίκες που δημιουργήθηκαν να είναι, γιατί η αγάπη τους, έχει αντικαταστήσει το φόβο. Η αγάπη ποτέ δε θα μεταχειριστεί τον άλλον ιδιοτελώς ούτε θα προσπαθήσει να ελέγξει τον άλλον από ανασφάλεια, γιατί η αγάπη διώχνει έξω κάθε φόβο³¹. Ακριβώς στο σημείο όπου οι σχέσεις μπορεί να είναι διεφθαρμένες με την αγάπη μπορεί να γίνουν περισσότερο αγνές, αφού η λύτρωση έχει εργαστεί πάνω σ' αυτές. Η αληθινή αγάπη είναι μια γεύση τού ουρανού· η λαγνεία, η κακή επιθυμία, είναι η τελική διαστροφή τού εχθρού πάνω στην αγάπη. Στο βαθμό που είσαι

31. 1η Ιωάννου 4: 18: "Φόβος δεν είναι εν τη αγάπη, αλλ' η τελεία αγάπη έξω διώκει τον φόβο".

Η Τελευταία Μάχη

ελεύθερος από τη λαγνεΐα στη γη, σ' αυτόν το βαθμό θ' αρχίσεις να έχεις την εμπειρία τού ουρανού".

- Αλλά δε νομίζω ότι έχω αισθανθεί οποιαδήποτε λαγνεΐα εδώ ή για σένα, διαμαρτυρήθηκα ελαφρά. Αντιθέτως, θαύμαζα που μπορούσα να βλέπω κάποια με την ομορφιά σου και να μην αισθάνομαι λαγνεΐα.

- "Αυτό συμβαίνει επειδή είσαι εδώ. Το φως της δόξας Του εδώ διώχνει όλο το σκοτάδι. Αλλά αν δεν ήσουν εδώ, η λαγνεΐα θα σε είχε αιχμαλωτήσει τώρα", είπε.

- Είμαι βέβαιος ότι έχεις δίκιο. Μπορούμε ποτέ να ελευθερωθούμε από αυτήν την τρομερή διαστροφή στη γη;" την ικέτευσα να μου πει.

- "Ναι, καθώς το μυαλό σου ανανεώνεται από το Πνεύμα τής Αλήθειας, δεν θα βλέπεις τις σχέσεις σου ως ευκαιρία να πάρεις από τους άλλους, αλλά να δώσεις σε αυτούς. Το να δίνει κανείς, παρέχει τη μεγαλύτερη ικανοποίηση που μπορούμε ποτέ να γνωρίσουμε. Οι πιο θαυμάσιες ανθρώπινες σχέσεις δεν είναι παρά σαν μια απόμακρη ματιά της έκστασης που έρχεται όταν παραχωρούμε τον εαυτό μας στον Κύριο σε καθαρή λατρεία. Αυτό που δοκιμάζουμε στη λατρεία εδώ, το αδύνατο και χωρίς δόξα σώμα σου δεν θα μπορούσε να το αντέξει. Η αληθινή λατρεία τού Θεού θα καθαρίσει την ψυχή για τη δόξα των αληθινών σχέσεων. Γι' αυτό, δεν πρέπει να αναζητάς σχέσεις, αλλά αληθινή λατρεία. Μόνο τότε, μπορούν οι σχέσεις ν' αρχίσουν να είναι αυτές που θα έπρεπε να είναι. Η αληθινή αγάπη ποτέ δεν αναζητά να είναι πρώτη ή να αφεντεύει άλλους, μάλλον αναζητά να υπηρετεί τους άλλους. Εάν ο σύζυγός μου κι εγώ είχαμε τηρήσει αυτό στο γάμο μας, θα καθόμασταν τώρα δίπλα στο Βασιλιά και αυτή η μεγάλη αίθουσα θα ήταν γεμάτη με πολύ περισσότερες ψυχές.

Λέγοντας αυτό, εξαφανίστηκε πίσω στις σειρές των δοξασμένων αγίων. Κοίταξα πάλι προς το θρόνο και ξαφνιάστηκα, επειδή η δόξα φάνηκε πολύ πιο όμορφη απ' όσο ήταν πριν. Ένας άλλος άντρας που στεκόταν κοντά μου εξήγησε:

- "Με κάθε συνάντηση, ένα πέπλο αφαιρείται, έτσι ώστε να μπορείς να δεις Εκείνον πιο καθαρά. Δεν αλλάζεις απλά κοιτώντας τη

Rick Joyner

δόξα Του, αλλά κοιτώντας την με ακάλυπτο πρόσωπο. Καθένας που συνειδητοποιεί τις αληθινές κρίσεις τού Θεού περπατά σ' ένα δρόμο, για να συναντήσει εκείνους που μπορούν να τον βοηθήσουν να αφαιρέσει όσα πέπλα ακόμη φορά· εκείνα τα πέπλα που παραμορφώνουν την όραση Εκείνου.

Είχα ήδη αποκτήσει περισσότερη γνώση απ' όση αντιλαμβανόμουν ότι μου είχαν δώσει τα πολλά χρόνια τής διακονίας μου στη γη. Τότε άρχισα να αισθάνομαι ότι όλη η μελέτη μου και η αναζήτησή μου στη γη με είχαν οδηγήσει μπροστά με τα βήματα ενός σαλιγκαριού. Πώς θα μπορούσαν οι στιγμές και οι εμπειρίες της ζωής να με προετοιμάσουν για την Κρίση; Η ζωή μου με είχε ήδη καταστήσει ακατάλληλο, περισσότερο από όλους εκείνους που είχα συναντήσει και αυτοί, μόλις που τα κατάφεραν να έρθουν εδώ!

- Πώς θα μπορούσαν όλοι εκείνοι που δεν τους είχε δοθεί η χάρη αυτής τής εμπειρίας να έχουν την παραμικρή ελπίδα; ρώτησα.

Άκουσα μια νέα φωνή: "Ό,τι δοκιμάζεις εδώ σου έχει δοθεί στη γη. Κάθε σχέση, κάθε συνάντηση με ένα άλλο πρόσωπο, μπορεί να σε διδάξει ό,τι μαθαίνεις εδώ, αν εξακολουθείς να φοράς εκείνο το μανδύα της ταπεινοφροσύνης και μάθεις πάντοτε να κρατάς την προσοχή σου προσηλωμένη στη δόξα Του. Σου έχει δοθεί αυτή η εμπειρία τώρα, γιατί θα γράψεις την όραση και εκείνοι που θα τη διαβάσουν θα την καταλάβουν. Πολλοί τότε θα κατορθώσουν να φέρουν τη δόξα και τη δύναμη που πρέπει να φέρουν στην τελευταία μάχη.

Έμεινα κατάπληκτος όταν αναγνώρισα αυτόν τον άντρα ως ένα σύγχρονό μου, και δεν ήξερα ότι είχε πεθάνει. Δεν τον είχα συναντήσει ποτέ στη γη, αλλά είχε μια μεγάλη διακονία που εκτιμούσα πάρα πολύ. Μέσω ανθρώπων που είχε εκπαιδεύσει, χιλιάδες είχαν οδηγηθεί στη σωτηρία, και πολλές μεγάλες εκκλησίες είχαν ιδρυθεί, που όλες σχεδόν ήσαν αφιερωμένες στη διάδοση τού ευαγγελίου.

Ρώτησε αν μπορούσε μόνο να με αγκαλιάσει για ένα λεπτό και συμφώνησα, νιώθοντας πολύ αμήχανος. Όταν αγκαλιαστήκαμε, αισθάνθηκα τόση αγάπη να έρχεται από αυτόν, ώστε ένας μεγάλος πόνος που ήταν βαθιά μέσα μου σταμάτησε να με πληγώνει. Είχα

Η Τελευταία Μάχη

τόσο πολύ συνηθίσει στον πόνο, ώστε δεν τον είχα καν προσέξει ωσότου σταμάτησε. Όταν με άφησε, του είπα ότι το αγκάλιασμά του με θεράπευσε από κάτι. Η χαρά του γι' αυτό ήταν βαθιά. Μετά άρχισε να μου λέει γιατί βρισκόταν στην κατώτερη βαθμίδα τού ουρανού.

- "Έγινα τόσο υπερήφανος προς το τέλος τής ζωής μου, ώστε δεν μπορούσα να φαντασθώ ότι ο Κύριος θα έκανε κάτι σπουδαίο, εκτός κι αν το έκανε μ' εμένα. Άρχισα να αγγίζω τους κεχρισμένους τού Κυρίου, και να κάνω κακό στους προφήτες Του³². Αισθανόμουν εγωϊστικά, όταν ο Κύριος χρησιμοποιούσε κάποιον από τους δικούς μου μαθητές, και ζήλευα όταν ο Κύριος κινούνταν μέσω οποιουδήποτε που ήταν έξω από τη δική μου διακονία. Έψαχνα να βρω οτιδήποτε ήταν κακό σ' αυτούς, για να τους εκθέσω. Δεν ήξερα ότι κάθε φορά που το έκανα αυτό υποβίβαζα μόνο τον εαυτό μου περισσότερο".

- Ποτέ δεν ήξερα ότι είχες κάνει κάτι τέτοιο, είπα έκπληκτος.

- "Δεν το έκανα αυτό εγώ ο ίδιος, αλλά υποκινούσα ανθρώπους που ήταν κάτω από τις εντολές μου, να ανακρίνουν άλλους και να κάνουν το βρόμικο έργο μου. Τους είχα για να ερευνούν εξονυχιστικά τη γη, ώστε να βρίσκουν οποιοδήποτε λάθος ή αμαρτία στη ζωή των άλλων, για να τους εκθέσω. Έγινα το χειρότερο πράγμα που μπορεί να γίνει ένας άνθρωπος πάνω στη γη: ένα πρόσκομμα που γεννούσε άλλα προσκόμματα. Σπέρναμε φόβο και διαίρεση απ' άκρο σ' άκρο στην εκκλησία· όλα στο όνομα τής προστασίας τής αλήθειας. Μέσα στην αυτοδικαίωσή μου κατευθυνόμουν προς την απώλεια. Μέσα στο μεγάλο Του έλεος όμως, ο Κύριος επέτρεψε να χτυπηθώ από μια αρρώστια που μου προξενούσε έναν αργό και ταπεινωτικό θάνατο. Λίγο προτού πεθάνω ήρθα στα συγκαλά μου και μετάνοιωσα. Είμαι ευγνώμων, απλά και μόνο που βρίσκομαι εδώ. Μπορεί να είμαι ένας από τους ελαχίστους δικούς Του εδώ, αλλά είναι πολύ περισσότερο απ' όσο αξίζω. Δεν μπορούσα ν'

32. Ψαλμό 105: 15: "Μη εγγίσητε τους κεχρισμένους μου και μην κακοποιήσητε τους προφήτας μου".

Rick Joyner

αφήσω αυτό το δωμάτιο μέχρις ότου βρω την ευκαιρία να ζητήσω συγγνώμη από εκείνους από σας που τόσο έβλαψα.

- Όμως, ποτέ δεν με έβλαψες, είπα.

- "Ω! Κι όμως πράγματι το έκανα, απάντησε. Πολλές από τις επιθέσεις που ήρθαν εναντίον σου έγιναν από εκείνους που είχα υποκινήσει και ενθαρρύνει. Παρόλο ότι εγώ μπορεί να μην είχα προσωπικά πραγματοποιήσει τις επιθέσεις, ο Κύριος με θεωρεί υπεύθυνο τόσο, όσο εκείνους που το έκαναν".

- Καταλαβαίνω. Βεβαίως σε συγχωρώ.

Άρχισα ήδη να θυμάμαι πως κι εγώ είχα κάνει το ίδιο ακριβώς πράγμα, αν και σε μικρότερη κλίμακα. Θυμήθηκα πως είχα επιτρέψει σε δυσारेστημένα πρόωγα μέλη μιας εκκλησίας να απλώσουν το δηλητήριο τους για εκείνη την εκκλησία, χωρίς να τους σταματήσω. Ήξερα ότι ακριβώς με το να τους επιτρέπω να το κάνουν αυτό, χωρίς να τους διορθώνω, τους είχα ενθαρρύνει να συνεχίσουν. Θυμάμαι ότι σκεπτόμουν πως αυτό ήταν δικαιολογημένο λόγω των σφαλμάτων εκείνης τής εκκλησίας. Στη συνέχεια, άρχισα να θυμάμαι πως είχα επιπλέον επαναλάβει λάθη τους, δικαιολογώντας το με το πρόσχημα ότι παρακινούσα προσευχές γι' αυτούς. Γρήγορα, ένας μεγάλος χείμαρος από άλλα τέτοια περιστατικά άρχισαν να εμφανίζονται στην καρδιά μου. Άρχισε πάλι να με καταπνίγει το κακό και το σκοτάδι τής δικής μου τής ψυχής.

- Κι εγώ επίσης υπήρξα ένα πρόσκομμα! κραύγασα γοερά. Ήξερα ότι άξιζα το θάνατο, ότι άξιζα το χειρότερο είδος κόλασης. Ποτέ δεν είχα δει τόση ασπλαχνία και σκληρότητα όπως έβλεπα τώρα μέσα στη δική μου καρδιά.

- "Και πάντοτε παρηγορούσαμε τον εαυτό μας, σκεπτόμενοι ότι στην πραγματικότητα κάναμε μια χάρη στο Θεό όταν κάναμε επίθεση στα δικά Του παιδιά", ήρθε η φωνή με κατανόηση αυτού τού ανθρώπου. Είναι καλό για σένα να βλέπεις αυτά εδώ, γιατί μπορείς να ξαναπάς πίσω. Σε παρακαλώ, προειδοποίησε τους μαθητές μου για την επικείμενη καταδίκη τους εάν δε μετανοήσουν. Πολλοί από αυτούς κλήθηκαν να είναι βασιλιάδες εδώ, αλλά αν δε μετανοήσουν, θα αντιμετωπίσουν τη χειρότερη κρίση απ' όλες: την κρίση αυτών που γίνονται πρόσκομμα. Η ταπεινωτική μου αρρώ-

Η Τελευταία Μάχη

στια ήταν χάρη από το Θεό. Όταν στάθηκα μπροστά στο θρόνο, ζήτησα από τον Κύριο να στείλει τέτοια χάρη στους μαθητές μου. Δεν μπορώ να διασχίσω το χάσμα και να περάσω απέναντι σ' αυτούς, αλλά Εκείνος μου επέτρεψε να περάσω αυτό το χρονικό διάστημα μαζί σου. Σε παρακαλώ, συγχώρεσε και δώσε άφεση σ' αυτούς που σου έχουν επιτεθεί. Πραγματικά δεν καταλαβαίνουν ότι κάνουν το έργο του Κατήγορου. Σ' ευχαριστώ που με συγχώρησες, αλλά σε παρακαλώ συγχώρησε επίσης κι αυτούς. Είναι στην εξουσία σου να κρατάς αμαρτίες ή να τις καλύπτεις με αγάπη. Σε ικετεύω να αγαπάς εκείνους που είναι τώρα εχθροί σου".

Μπορούσα με μεγάλη δυσκολία να ακούω αυτόν τον άνθρωπο. Ήμουν τόσο φορτωμένος με τη δική μου αμαρτία. Ήταν τόσο ένδοξος, αγνός και ολοφάνερα είχε τώρα δυνάμεις που ήσαν άγνωστες στη γη. Παρόλ' αυτά, με εκλιπαρούσε με μεγάλη ταπείνωση. Αισθανόμουν τόση αγάπη να έρχεται από αυτόν, ώστε δεν μπορούσα να φανταστώ ότι θα του αρνιόμουν. Αλλά ακόμη και χωρίς την επίδραση της αγάπης του, ένιωθα πολύ περισσότερο ένοχος από οποιονδήποτε μπορούσε πιθανόν από αυτούς που μου έκαναν επίθεση.

- Σίγουρα πρέπει να μου αξίζει οτιδήποτε μου έχουν κάνει και πολύ περισσότερο, αποκρίθηκα.

- "Αυτό είναι αλήθεια, αλλά δεν είναι αυτό το θέμα μας", ικέτευσε. "Καθένας στη γη αξίζει το δεύτερο θάνατο, αλλά ο Σωτήρας μάς έδωσε τη χάρη Του και την αλήθεια. Εάν πρόκειται να κάνουμε το έργο Του πρέπει να κάνουμε καθετί συγχρόνως με χάρη και με αλήθεια. Αλήθεια χωρίς χάρη είναι αυτό που ο εχθρός δίνει όταν έρχεται σαν άγγελος φωτός".

- Αν μπορέσω να ελευθερωθώ από αυτό, ίσως κατορθώσω να τους βοηθήσω, απάντησα. Αλλά δεν μπορείς να αναγνωρίσεις πως είμαι πολύ χειρότερος απ' όσο αυτοί θα μπορούσαν πιθανόν να είναι;

- Γνωρίζω ότι αυτό που μόλις πέρασε από τη μνήμη σου ήταν κακό, απάντησε, αλλά με μια τέτοια αγάπη και μια τέτοια χάρη που ήσαν βαθιές. Ήξερα ότι τώρα ενδιαφερόταν για μένα και την κατάστασή μου όπως ενδιαφερόταν και για τους δικούς του μαθη-

Rick Joyner

τές.

- Αυτό πράγματι είναι ουρανός, μου ξέφυγε χωρίς να το θέλω. Αυτό πράγματι είναι φως και αλήθεια. Πώς μπορούμε εμείς που ζούμε σε τέτοιο σκοτάδι να γινόμαστε τόσο υπερήφανοι, νομίζοντας ότι γνωρίζουμε τόσο πολλά για το Θεό; Κύριε! ούρλιαξα προς την κατεύθυνση του θρόνου, Σε παρακαλώ, άσε με να πάω και να μεταφέρω αυτό το φως πίσω στη γη!

Αμέσως ολόκληρο το στράτευμα του ουρανού φάνηκε να στέκεται σε στάση προσοχής και ήξερα ότι ήμουν στο κέντρο της προσοχής τους. Αισθανόμουν τόσο ασήμαντος απέναντι μόνο σ' έναν από αυτούς τους ένδοξους, αλλά όταν κατάλαβα ότι όλοι με κοιτούσαν, φόβος με κατέκλυσε σαν παλιρροιακό κύμα. Αισθάνθηκα ότι δεν μπορούσε να υπάρχει μεγαλύτερη καταδίκη από αυτή που επρόκειτο να δοκιμάσω. Αισθάνθηκα σα να ήμουν ο μεγαλύτερος εχθρός της δόξας και της αλήθειας που τόσο γέμιζαν αυτό το μέρος.

Μετά σκέφθηκα το αίτημά μου να γυρίσω πίσω. Ήμουν υπερβολικά μολυσμένος. Ποτέ δεν θα μπορούσα να παρουσιάσω τέτοια δόξα και αλήθεια. Δεν υπήρχε τρόπος που να μπορούσα μέσα στη διαφθορά μου να μεταφέρω την πραγματικότητα εκείνου του ένδοξου τόπου και της Παρουσίας Του. Αισθανόμουν ότι ούτε ο Σατανάς δεν είχε πέσει τόσο χαμηλά όπως εγώ. "Αυτό είναι κόλαση", σκέφθηκα. Δεν μπορούσε να υπάρχει χειρότερος πόνος από το να είναι κανείς τόσο κακός όσο είμαι εγώ, και να γνωρίζει ότι αυτού του είδους η δόξα υπάρχει. Το να απαγορεύουν σε κάποιον το μέρος αυτό θα ήταν ένα βασανιστήριο χειρότερο απ' ο,τιδήποτε ποτέ φοβόμουν. Δεν απορώ που οι δαίμονες είναι τόσο εξαγριωμένοι και μανιασμένοι, είπα χαμηλόφωνα.

Ακριβώς μόλις αισθάνθηκα ότι επρόκειτο να με στείλουν στα βαθύτερα μέρη της κόλασης, απλά έκραξα: "ΙΗΣΟΥ!" Γρήγορα ήρθε επάνω μου ειρήνη. Ήξερα ότι έπρεπε να προχωρήσω μπροστά προς τη δόξα ξανά, και κατά κάποιον τρόπο είχα την πεποίθηση να το κάνω. Συνέχισα να κινούμαι μέχρις ότου είδα έναν άντρα τον οποίο θεωρούσα πως ήταν ένας από τους μεγαλύτερους συγγραφείς όλων των εποχών. Είχα υπολογίσει ότι το βάθος της οξυδέρκειάς του στην αλήθεια ήταν πιθανώς το μεγαλύτερο που είχα συναντή-

Η Τελευταία Μάχη

σει κατά τη διάρκεια όλων των σπουδών μου.

- Κύριε, πάντοτε ήθελα αυτήν τη συνάντηση, αποκάλυψα σχεδόν αθέλητα.

- "Όπως κι εγώ", απάντησε με γνήσια ειλικρίνεια.

Ξαφνιαστήκα με το σχόλιό του, αλλά ήμουν τόσο συγκινημένος που Τον συνάντησα, ώστε συνέχισα: "Αισθάνομαι ότι σας γνωρίζω, και από τα γραπτά σας σχεδόν αισθάνθηκα ότι κι εσείς κατά κάποιον τρόπο με γνωρίζετε. Νομίζω ότι οφείλω περισσότερο σ' εσάς από οποιονδήποτε άλλον που τα γραπτά του δεν περικλείονται στον ιερό κανόνα της Γραφής", συνέχισα.

- "Είστε πολύ καλός", απάντησε. Αλλά λυπάμαι που δε σας υπηρέτησα καλύτερα. Ήμουν ένα επιφανειακό άτομο και τα γραπτά μου ήσαν ρηχά και γεμάτα περισσότερο με κοσμική σοφία παρά με θεϊκή αλήθεια".

- Αφότου βρέθηκα εδώ και έμαθα όσα έχω μάθει, ξέρω ότι αυτό πρέπει να είναι η αλήθεια, γιατί εδώ μπορείτε να λέτε μόνο την αλήθεια, αλλά μου είναι δύσκολο να το καταλάβω. Θεωρώ ότι τα γραπτά σας είναι μερικά από τα καλύτερα που έχουμε στη γη", απάντησα.

- "Έχεις δίκιο", παραδέχτηκε αυτός ο φημισμένος συγγραφέας με ειλικρίνεια. "Είναι τόσο λυπηρό. Καθένας εδώ, ακόμη και αυτοί που κάθονται πιο κοντά στο Βασιλιά, θα ζούσαν τη ζωή τους διαφορετικά αν έπρεπε να την ξαναζήσουν, αλλά νομίζω ότι εγώ θα ζούσα τη δική μου ακόμη πιο διαφορετικά από τους περισσότερους. Με τίμησαν βασιλιάδες, αλλά πρόδωσα τις προσδοκίες τού Βασιλιά των Βασιλιάδων.

Χρησιμοποιούσα τα μεγάλα χαρίσματα και την οξυδέρκεια που μου είχαν δοθεί, για να οδηγήσω τους ανθρώπους περισσότερο στον εαυτό μου και στη σοφία μου παρά σ' Εκείνον. Εκτός αυτού, Τον γνώριζα μόνον εξ' ακοής, που είναι ο τρόπος τον οποίο επέβαλλα στους άλλους ανθρώπους να Τον γνωρίσουν. Τους έκανα να εξαρτώνται από μένα και άλλους τους έκανα σαν κι εμένα. Τους έσπρωχνα περισσότερο προς τον επαγωγικό συλλογισμό παρά προς το Άγιο Πνεύμα, το Οποίο σχεδόν δεν γνώριζα. Δεν κατεύθυνα τους ανθρώπους στον Ιησού, αλλά στον εαυτό μου και σε άλλους

σαν κι εμένα που ισχυρίζονταν ότι Τον γνώριζαν.

Όταν Τον είδα εδώ, ήθελα να διαλύσω τα βιβλία μου και να τα κάνω σκόνη, ακριβώς όπως ο Μωυσής έκανε στο χρυσό μόσχο³³.

Το μυαλό μου ήταν το είδωλό μου και ήθελα όλοι να λατρεύουν το μυαλό μου μαζί μ' εμένα. Η εκτίμησή σου για μένα δε μου προκαλεί αγαλλίαση. Εάν είχα δαπανήσει τόσο χρόνο ζητώντας να γνωρίσω Αυτόν, όσο έκανα ζητώντας να γνωρίσω τα όσα αναφέρονται γύρω από Αυτόν ώστε να εντυπωσιάζω τους άλλους με τη γνώση μου, πολλοί από εκείνους που είναι στις χαμηλότερες συντροφίες θα ήσαν καθισμένοι στους θρόνους που ήσαν ετοιμασμένοι γι' αυτούς και πολλοί άλλοι θα ήσαν μέσα σ' αυτήν την αίθουσα.

- Ξέρω ότι αυτά που λέτε για το έργο σας πρέπει να είναι αλήθεια, αλλά δεν είσθε υπερβολικά σκληρός με τον εαυτό σας; ρώτησα. Τα έργα σας με έθρεψαν πνευματικά για πολλά χρόνια, και όπως ξέρω έχουν θρέψει πλήθος άλλων.

- "Δεν είμαι υπερβολικά σκληρός με τον εαυτό μου. Ό,τι έχω πει είναι αλήθεια, όπως επαληθεύτηκε όταν στάθηκα μπροστά στο θρόνο. Παρήγαγα πολύ έργο, αλλά μου είχαν δοθεί περισσότερα таланτα από όλους σχεδόν εδώ πέρα, και τα έθαψα κάτω από την πνευματική μου υπερηφάνεια και τις φιλοδοξίες μου. Ακριβώς όπως ο Αδάμ μπορούσε να έχει φέρει ολόκληρο το ανθρώπινο γένος στο πιο ένδοξο μέλλον, αλλά με την αποτυχία του οδήγησε δισεκατομμύρια ψυχές στη χειρότερη καταδίκη. Με την εξουσία έρχεται η ευθύνη. Όσο περισσότερη εξουσία σου είναι δοσμένη, τόσο περισσότερες δυνατότητες θα έχεις, συγχρόνως και για το καλό και για το κακό. Εκείνοι που θα κυβερνήσουν μαζί Του στους αιώνες θα γνωρίζουν μια ευθύνη μέγιστου βαθμού. Κανείς άνθρωπος δε στέκεται μόνος και κάθε ανθρώπινη αποτυχία ή νίκη αντηχεί πολύ

33. Έξοδος 32: 19-20: "... εξήφθη ο θυμός τού Μωυσέως, και έρριψε τας πλάκας από των χειρών αυτού, και συνέτριπεν αυτάς υπό το όρος· και λαβών τον μόσχον, τον οποίον είχαν κάμει, κατέκαυσεν εν πυρί, και συντρίψας εωσού ελεπτύνθη, έσπειρεν επί το ύδωρ, και επότισε τους υιούς Ισραήλ".

Η Τελευταία Μάχη

πέρα από τη δική μας αντίληψη έχει αντίκτυπο ακόμη και στις γενιές που ακολουθούν".

Αναλογιζόμουν ότι αυτός ο άνθρωπος είχε γράψει με τις πιο ωραίες και ευκρινείς φράσεις που έδινε την αίσθηση ότι ήταν ο ακριβής ορισμός ενός κατασκευαστή λέξεων, ένας καλλιτέχνης που μετέστρεφε τις λέξεις σε έργα τέχνης. Αλλά εδώ, μιλούσε σαν ένας κοινός άνθρωπος, χωρίς το καλλιτεχνικό ύφος εξαιτίας τού οποίου τα γραπτά του ήσαν γνωστά πολύ καλά. Γνώριζα πως ήξερε αυτό που σκεπτόμουν, όπως όλοι εδώ, αλλά συνέχισε με αυτό που προφανώς θεωρούσε πιο σημαντικό.

- "Εάν είχα αναζητήσει τον Κύριο αντί για τη γνώση γύρω από Αυτόν, πολλές χιλιάδες άνθρωποι, που θα μπορούσα να είχα οδηγήσει επιτυχώς, θα είχαν καταλήξει σε πολύ περισσότερα εκατομμύρια, που θα ήσαν εδώ τώρα. Όλοι εκείνοι που καταλαβαίνουν την αληθινή φύση τής εξουσίας ποτέ δεν την αναζητούν, αλλά μόνο την δέχονται όταν γνωρίσουν ότι είναι συζευγμένοι με τον Κύριο. Αυτός είναι και ο Μοναδικός που μπορεί να φέρει την εξουσία, χωρίς να προσκόψει. Ποτέ μην αναζητάς επιρροή για τον εαυτό σου, αλλά ζήτη μόνο τον Κύριο και να είσαι πρόθυμος να πάρεις το ζυγό Του. Η επιρροή μου δεν έθρεψε την καρδιά σου, αλλά μάλλον την υπερηφάνειά σου στη γνώση".

- Πώς μπορώ να ξέρω ότι δεν κάνω το ίδιο; ρώτησα, καθώς άρχισα να σκέπτομαι για τα δικά μου γραπτά.

- "Φρόντισε να δείξεις τον εαυτό σου δόκιμο στον Θεό, όχι στους ανθρώπους", απάντησε καθώς περπάτησε πίσω στις γραμμές. Προτού εξαφανιστεί, γύρισε και με ένα πολύ ανεπαίσθητο χαμόγελο μου πρόσφερε μια τελευταία μικρή συμβουλή: "Και μην ακολουθείς εμένα".

Σ' αυτό το πρώτο πλήθος είδα πολλούς άντρες και γυναίκες τού Θεού, της εποχής μου και της ιστορίας. Σταμάτησα και μίλησα σε πολύ περισσότερους. Συνεχώς συγκλονιζόμουν που τόσο πολλοί που περίμενα να είναι σε υψηλότερες θέσεις ήσαν στη χαμηλότερη βαθμίδα της βασιλείας. Πολλοί συμμερίστηκαν μαζί μου την ίδια βασική ιστορία: όλοι είχαν πέσει στη θανάσιμη αμαρτία της υπερηφάνειας ύστερα από τις μεγάλες τους νίκες, ή είχαν πέσει σε ζήλεια

Rick Joyner

όταν άλλοι άνθρωποι ήσαν χρισμένοι όσο αυτοί. Άλλοι είχαν πέσει σε λαγνεΐα, αποθάρρυνση ή πικρία προς το τέλος της ζωής τους, και ο Θεός έπρεπε να τους πάρει από τη ζωή προτού διαπεράσουν τη γραμμή της απώλειας. Όλοι μου έδωσαν την ίδια προειδοποίηση: όσο υψηλότερη είναι η πνευματική εξουσία στην οποία βαδίζεις, τόσο περισσότερο μπορεί να πέσεις αν είσαι χωρίς αγάπη και ταπείνωση.

Καθώς συνέχιζα να βαδίζω προς το βήμα της κρίσης άρχισα να περνώ από εκείνους που είχαν υψηλότερο βαθμό στο βασίλειο. Αφού μου αφαιρέθηκαν πολύ περισσότερα πέπλα με τις συναντήσεις που είχα με εκείνους που είχαν προσκόψει στα ίδια προβλήματα που κι εγώ είχα, άρχισα να συναντώ μερικούς που είχαν νικήσει. Συνάντησα ζευγάρια που είχαν υπηρετήσει τον Κύριο και ο ένας τον άλλο πιστά μέχρι το τέλος. Η δόξα τους εδώ ήταν ανεκκλήτη, και η νίκη τους με ενεθάρρυνε, σκεφτόμενος ότι ήταν δυνατόν να παραμείνω στο μονοπάτι της ζωής και να Τον υπηρετώ με πιστότητα. Εκείνοι που είχαν προσκόψει, είχαν προσκόψει με πολλούς διαφορετικούς τρόπους. Εκείνοι που υπερίσχυσαν, όλοι το έκαναν με τον ίδιο τρόπο: δεν παρέκκλιναν από την αφιέρωση τους στην πρώτη και μεγαλύτερη εντολή: να αγαπούν τον Κύριο. Κατ' αυτόν τον τρόπο η υπηρεσία τους προσφερόταν σε Αυτόν, όχι στους ανθρώπους, ούτε ακόμη γινόταν για χάρη πνευματικών ανθρώπων. Αυτοί ήσαν εκείνοι που λάτρευαν το Αρνίο και το ακολουθούσαν όπου κι αν πήγαινε.

Όταν βρισκόμουν στα μισά τού δρόμου για το θρόνο, αυτό που ήταν η απερίγραπτη δόξα της πρώτης σειράς, τώρα φαινόταν σα να είναι το σκοτάδι το εξώτερο σε σχέση με τη δόξα εκείνων από τους οποίους τώρα περνούσα. Η μεγαλύτερη ομορφιά πάνω στη γη δε θα μπορούσε να διαθέτει τα τυπικά προσόντα, για να συγκριθεί με οτιδήποτε στον ουρανό. Και μου είχαν πει ότι αυτή η αίθουσα ήταν μόνο ένα κατώφλι ενός κόσμου απερίγραπτου!

Η πορεία μου προς το θρόνο μπορεί να είχε κρατήσει ημέρες, μήνες ή ακόμη και χρόνια. Δεν υπήρχε τρόπος να μετρήσω το χρόνο σ' αυτό το μέρος. Όλοι εκεί έδειχναν σεβασμό σ' εμένα, όχι εξαιτίας του ποιος ήμουν ή του τι είχα κάνει, αλλά απλώς επειδή

Η Τελευταία Μάχη

ήμουν ένας πολεμιστής στη μάχη των τελευταίων ημερών. Κατά κάποιον τρόπο, μέσω αυτής τής τελευταίας μάχης, η δόξα τού Θεού πρόκειται να αποκαλυφθεί με τέτοιο τρόπο, ώστε θα είναι μια μαρτυρία σε κάθε δύναμη και εξουσία, που δημιουργήθηκε ή πρόκειται ακόμη να δημιουργηθεί για όλη την αιωνιότητα. Κατά τη διάρκεια αυτής τής μάχης η δόξα τού σταυρού θ' αποκαλυφτεί και η σοφία τού Θεού θα γίνει γνωστή μ' έναν ιδιαίτερο τρόπο. Το να βρίσκεται κάποιος σ' εκείνη τη μάχη σημαίνει ότι του δόθηκε μία από τις μεγαλύτερες δυνατές τιμές.

Καθώς πλησίαζα στο Βήμα της Κρίσης του Χριστού, εκείνοι στις υψηλότερες τάξεις κάθονταν επίσης πάνω σε θρόνους που ήσαν όλοι μέρος τού θρόνου Του. Ακόμη και ο ελάχιστος από αυτούς τους θρόνους ήταν ενδοξότερος πολύ περισσότερο από οποιονδήποτε επίγειο θρόνο. Μερικοί από αυτούς που κάθονταν στους θρόνους ήσαν κυβερνήτες πάνω σε πόλεις στη γη, οι οποίοι θα έπαιρναν σύντομα τις θέσεις τους. Άλλοι ήσαν κυβερνήτες πάνω στις υποθέσεις τού ουρανού και άλλοι πάνω στις υποθέσεις τής φυσικής δημιουργίας, όπως αστρικά συστήματα και γαλαξίες. Εντούτοις, ήταν φανερό ότι εκείνοι στους οποίους είχε δοθεί εξουσία πάνω σε πόλεις εκτιμώνταν περισσότερο από εκείνους που τους είχε δοθεί εξουσία ακόμη και πάνω σε γαλαξίες. Η αξία ενός μόνο παιδιού ξεπερνούσε εκείνη ενός γαλαξία αστέρων, γιατί το Άγιο Πνεύμα κατοικεί σε ανθρώπους και ο Κύριος έχει διαλέξει τους ανθρώπους ως το αιώνιο κατοικητήριό Του. Στην παρουσία τής δόξας Του, ολόκληρη η γη φαινόταν τόσο ασήμαντη όσο ένας κόκκος σκόνης. Και όμως αυτή εκτιμούνταν απείρως τόσο πολύ, ώστε η προσοχή όλης τής δημιουργίας ήταν επάνω της. (η γη)

Τώρα που στεκόμουν μπροστά στο θρόνο, αισθάνθηκα ακόμη πιο μικρός από έναν κόκκο σκόνης. Παρόλ' αυτά, ένιωσα το Άγιο Πνεύμα επάνω μου στο μεγαλύτερο βαθμό που είχα ποτέ νιώσει. Ήταν μόνο λόγω της δύναμής Του που κατόρθωνα να σταθώ όρθιος. Ήταν εδώ που αληθινά έφτασα να καταλάβω τη διακονία Του ως του Παρηγορητή. Αυτός με είχε οδηγήσει διαμέσου όλου του ταξιδιού, παρόλο που αγνοούσα την παρουσία Του κατά το μεγαλύτερο μέρος τού ταξιδιού.

Rick Joyner

Ο Κύριος ήταν συγχρόνως και πιο πράος και πιο τρομερός απ' όσο είχα ποτέ φανταστεί. Σ' Αυτόν είδα τη Σοφία που με είχε συντροφέψει πάνω στο βουνό. Ένωσα επίσης κατά κάποιον τρόπο την οικειότητα πολλών από τους φίλους μου στη γη, κάτι που κατάλαβα ότι ήταν επειδή μου είχε συχνά μιλήσει μέσω αυτών. Επίσης Τον αναγνώρισα ως Εκείνον που συχνά είχα απορρίψει όταν είχε έρθει σ' εμένα μέσα σε άλλους. Είδα συγχρόνως ένα Λιοντάρι και ένα Αρνίο, τον Ποιμένα και το Νυμφίο, αλλά περισσότερο απ' όλα Τον είδα ως τον Κριτή.

Ακόμη και στη φοβερή παρουσία Του, ο Παρηγορητής ήταν τόσο έντονα μαζί μου, ώστε ένιωθα άνετα. Ήταν φανερό ότι ο Κύριος δεν ήθελε κατά κανέναν τρόπο να αισθάνομαι άβολα. Ήθελε μόνο να γνωρίζω την αλήθεια. Οι ανθρώπινες λέξεις δεν είναι κατάλληλες να περιγράψουν ούτε πόσο τρομερό ούτε πόσο ανακουφιστικό είναι το να στέκεται κανείς μπροστά Του. Είχα ξεπεράσει το σημείο όπου ανησυχούσα αν η κρίση επρόκειτο να είναι καλή ή κακή. Ήξερα μόνο ότι θα ήταν δίκαιη, και ότι μπορούσα να εμπιστευτώ τον Κριτή μου.

Σε κάποια στιγμή ο Κύριος κοίταξε προς τους εξώστες των θρόνων γύρω Του. Πολλοί ήσαν κατειλημμένοι, αλλά πολλοί ήσαν άδειοι. Τότε είπε: "Αυτοί οι θρόνοι είναι για τους νικητές που με υπηρέτησαν πιστά σε κάθε γενιά. Ο Πατέρας Μου κι Εγώ τους ετοιμάσαμε πριν από τη δημιουργία τού κόσμου. Είσαι άξιος να καθίσεις σ' έναν από αυτούς";

Θυμήθηκα αυτό που ένας φίλος μου είχε πει κάποτε: "Όταν ο παντογνώστης Θεός σου κάνει μια ερώτηση, δεν το κάνει επειδή ζητά μια πληροφορία". Κοίταξα προς τους θρόνους. Κοίταξα προς αυτούς που τώρα κάθονταν. Μπορούσα ν' αναγνωρίσω μερικούς από τους μεγάλους ήρωες τής πίστης, αλλά οι περισσότεροι από εκείνους που κάθονταν ήξερα ότι δεν ήσαν ούτε καν καλά γνωστοί πάνω στη γη. Πολλοί που ήξερα υπήρξαν ιεραπόστολοι που είχαν δαπανήσει τη ζωή τους στην αφάνεια. Δεν είχαν ενδιαφερθεί ποτέ να τους θυμούνται στη γη, αλλά ήθελαν μόνο να τους θυμάται Εκείνος. Έμεινα λίγο έκπληκτος όταν είδα μερικούς που ήσαν πλούσιοι, ή κυβερνήτες που ήσαν πιστοί σε ό,τι τους είχε δοθεί.

Η Τελευταία Μάχη

Ωστόσο, φάνηκε ότι πιστές, προσευχόμενες γυναίκες και μητέρες καταλάμβαναν τους περισσότερους θρόνους από οποιαδήποτε άλλη ξεχωριστή ομάδα.

Δεν υπήρχε τρόπος, ώστε να μπορέσω ν' απαντήσω "ναι" στην ερώτηση του Κυρίου, αν θεωρούσα τον εαυτό μου άξιο να καθίσω εδώ. Δεν ήμουν άξιος να καθίσω στη συντροφιά κανενός από εκείνους που ήσαν εκεί. Γνώριζα ότι μου είχε δοθεί η ευκαιρία να διαγωνιστώ για τη μεγαλύτερη τιμή στον ουρανό ή στη γη και είχα αποτύχει. Ήμουν απελπισμένος, αλλά υπήρχε ακόμη μία ελπίδα. Αν και το μεγαλύτερο μέρος της ζωής μου υπήρξε μια αποτυχία, ήξερα ότι ήμουν εδώ πριν από το τέλος της ζωής μου στη γη. Όταν ομολόγησα ότι δεν ήμουν άξιος, ρώτησε:

- "Αλλά θέλεις αυτήν τη θέση";

- Τη θέλω με όλη την καρδιά μου, αποκρίθηκα.

Ο Κύριος τότε κοίταξε προς τους εξώστες και είπε: "Εκείνα τα άδεια καθίσματα θα μπορούσαν να είναι γεμάτα από κάθε γενιά. Έδωσα την πρόσκληση να καθίσει εδώ σε καθέναν που έχει επικαλεστεί το όνομά Μου. Είναι ακόμη διαθέσιμα. Τώρα η τελευταία μάχη έχει έρθει και πολλοί που είναι τελευταίοι θα γίνουν πρώτοι. Αυτά τα καθίσματα θα γεμίσουν πριν τελειώσει η μάχη. Εκείνοι που θα καθίσουν εδώ θα γίνουν γνωστοί από δύο πράγματα: θα φορούν το μανδύα της ταπεινοφροσύνης. Εσύ τώρα έχεις το μανδύα. Αν μπορέσεις να τον κρατήσεις και να μην τον χάσεις στη μάχη, όταν επιστρέψεις κι εσύ επίσης θα Μου μοιάζεις. Τότε θα είσαι άξιος να καθίσεις μαζί με αυτούς, γιατί Εγώ θα σε έχω κάνει άξιο. Όλη η εξουσία και η δύναμη έχει δοθεί σ' Εμένα, και εγώ μόνο μπορώ να την ασκώ. Θα υπεριοχύσεις και θα σου εμπιστευθώ την εξουσία Μου μόνον όταν φτάσεις στο σημείο να στηρίζεσαι πλήρως σ' εμένα. Τώρα γύρνα και κοίταζε τον οίκο Μου".

Γύρισα και κοίταξα πίσω στην κατεύθυνση απ' όπου είχα έρθει. Μπροστά από το θρόνο Του μπορούσα να δω ολόκληρη την αίθουσα. Το θέαμα ήταν πέρα από κάθε σύγκριση γεμάτο από τη δόξα Του. Εκατομμύρια γέμιζαν τις σειρές. Κάθε άτομο στην κατώτερη σειρά ήταν φοβερότερο και είχε περισσότερη δύναμη από ένα στρατό. Ήταν πολύ πέρα από την ικανότητά μου να απορροφήσω

Rick Joyner

ένα τέτοιο πανόραμα δόξας. Εντούτοις, μπορούσα να δω ότι μόνο ένα πολύ μικρό τμήμα της μεγάλης αίθουσας ήταν κατειλημμένο.

Τότε κοίταξα πίσω προς τον Κύριο κι έμεινα έκπληκτος όταν είδα δάκρυα στα μάτια Του. Είχε εξαλείψει τα δάκρυα από κάθε μάτι εδώ, εκτός από τα δικά Του. Καθώς ένα δάκρυ κύλησε στο μάγουλό Του το έπιασε στο χέρι Του. Μετά μου το πρόσφερε.

- "Αυτό είναι το ποτήρι μου. Θα το πεις μαζί Μου";

Δεν υπήρχε τρόπος που θα μπορούσα να Του αρνηθώ. Καθώς ο Κύριος συνέχιζε να με κοιτάζει, άρχισα να αισθάνομαι τη μεγάλη αγάπη Του. Ακόμη κι έτσι ρυπαρός που ήμουν με αγαπούσε παρόλ' αυτά. Όσο ανάξιος και αν ήμουν με ήθελε να είμαι κοντά Του. Τότε μου είπε:

- "Αγαπώ όλους αυτούς με μια αγάπη που τώρα δεν μπορείς να καταλάβεις. Αγαπώ επίσης όλους αυτούς που έπρεπε να ήταν εδώ αλλά δεν ήρθαν. Άφησα τα ενενήντα εννέα, για να ψάξω το ένα που ήταν χαμένο. Οι ποιμένες μου δε θα άφηναν το ένα, για να ψάξουν τα ενενήντα εννέα που είναι ακόμη χαμένα. Ήρθα να σώσω το χαμένο. Θα συμμεριστείς την καρδιά Μου να πας να σώσεις το χαμένο; Θα βοηθήσεις να γεμίσει αυτή η αίθουσα; Θα βοηθήσεις να γεμίσουν αυτοί οι θρόνοι και κάθε άλλο κάθισμα σ' αυτόν τον προθάλαμο; Θα αναλάβεις το σκοπό αυτής τής αποστολής, για να φέρεις χαρά στον ουρανό, σ' εμένα και στον Πατέρα Μου; Αυτή η κρίση είναι για τη δική Μου οικογένεια και ο δικός Μου οίκος δεν είναι γεμάτος. Η τελευταία μάχη δε θα τελειώσει μέχρις ότου ο οίκος Μου γεμίσει. Μόνο τότε θα έρθει ο καιρός για μας να λυτρώσουμε τη γη και να απομακρύνουμε το κακό από τη δημιουργία Μου. Αν πεις το ποτήρι Μου, θ' αγαπάς τους χαμένους με τον τρόπο που Εγώ τους αγαπώ."

Μετά πήρε ένα κύπελλο τόσο απλό ώστε φαινόταν αταίριαστο για ένα δωμάτιο με τόση δόξα και τοποθέτησε το δάκρυ Του μέσα σ' αυτό. Μετά το έδωσε σ' εμένα. Ποτέ δεν έχω δοκιμάσει κάτι τόσο πικρό. Ήξερα ότι δεν μπορούσα κατά κανένα τρόπο να το πιω όλο ή ακόμα και ένα μεγάλο μέρος από αυτό, αλλά ήμουν αποφασισμένος να πιω όσο περισσότερο μπορούσα. Ο Κύριος περίμενε υπομονετικά μέχρις ότου τελικά ξέσπασα σε τέτοιο κλάμα ώστε αισθανό-

Η Τελευταία Μάχη

μουν σαν να κυλούν ποταμοί τα δάκρυα από τα μάτια μου. Έκλαιγα για τους χαμένους, αλλά ακόμη περισσότερο έκλαιγα για τον Κύριο.

Τον κοίταξα με απελπισία, καθώς δεν μπορούσα ν' αντέξω περισσότερο από το μεγάλο πόνο. Μετά η ειρήνη Του άρχισε να με γεμίζει και να ρέει μαζί με την αγάπη Του που αισθανόμουν. Δεν είχα νιώσει ποτέ κάτι τόσο θαυμάσιο. Αυτό ήταν το ζωντανό νερό που ήξερα ότι μπορούσε να αναβλύζει στην αιωνιότητα.

Μετά αισθάνθηκα σαν το νερό που έρρεε μέσα μου να έπιασε φωτιά. Άρχισα να αισθάνομαι ότι αυτή η φωτιά θα με κατέτρωγε αν δεν άρχιζα να διακηρύττω τη μεγαλειότητα της δόξας Του. Ποτέ δεν αισθάνθηκα τέτοια ακατανίκητη επιθυμία να κηρύττω, να Τον λατρεύω και να αναπνέω με κάθε ανάσα που μου είχε δοθεί για χάρη τού ευαγγελίου Του.

- Κύριε!" Κραύγασα, ξεχνώντας οποιονδήποτε άλλον εκτός από Αυτόν. "Γνωρίζω τώρα ότι αυτό το βήμα της κρίσης είναι επίσης ο θρόνος της χάρης και σου ζητώ τώρα τη χάρη να Σε υπηρετήσω. Πάνω από όλα τα πράγματα, Σου ζητώ χάρη! Σου ζητώ τη χάρη να τελειώσω το δρόμο μου. Σου ζητώ τη χάρη να σε αγαπώ έτσι όπως αισθάνομαι τώρα, ώστε να μπορέσω να ελευθερωθώ από τις αυταπάτες και τον εγωκεντρισμό που έχουν τόσο διαστρέψει τη ζωή μου. Σε επικαλούμαι για να με σώσεις από τον εαυτό μου και από το κακό της καρδιάς μου, και για να έχω αυτήν την αγάπη που τώρα αισθάνομαι να ρέει συνεχώς μέσα στην καρδιά μου. Σου ζητώ να μου δώσεις την καρδιά Σου, την αγάπη Σου. Σου ζητώ τη χάρη τού Αγίου Πνεύματος να με ελέγχει για την αμαρτία μου. Σου ζητώ τη χάρη τού Αγίου Πνεύματος να μαρτυρώ για Σένα, όπως πραγματικά είσαι. Σου ζητώ τη χάρη να μαρτυρώ για όλα όσα έχεις ετοιμάσει για εκείνους που έρχονται σ' Εσένα. Ζητώ να βρίσκεται επάνω μου η χάρη, για να κηρύξω την πραγματικότητα αυτής της κρίσης. Ζητώ τη χάρη να συμμετέχω με εκείνους που είναι καλεσμένοι να κατέχουν αυτούς τους άδειους θρόνους, να δώσω σ' αυτούς λόγια ζωής που θα τους κρατήσουν στο μονοπάτι της ζωής, τα οποία θα τους μεταδώσουν την πίστη να κάνουν αυτό το οποίο καλέστηκαν να κάνουν. Κύριε, σε ικετεύω γι' αυτήν τη χάρη.

Rick Joyner

Ο Κύριος τότε στάθηκε όρθιος και όλοι όσοι ήσαν καθισμένοι πάνω στους θρόνους όσο μακριά μπορούσα να δω επίσης στάθηκαν όρθιοι. Τα μάτια Του έκαιγαν με μια φωτιά που δεν είχα δει προηγουμένως.

- "Με επικαλέστηκες για χάρη. Αυτό το αίτημα ποτέ δεν το αρνούμαι. Θα επιστρέψεις και το Άγιο Πνεύμα θα είναι μαζί σου. Εδώ γεύθηκες συγχρόνως και την καλοσύνη Μου και την αυστηρότητά Μου. Πρέπει να τα θυμάσαι και τα δύο αν πρόκειται να μείνεις στο μονοπάτι τής ζωής. Η αληθινή αγάπη τού Θεού περιέχει και την κρίση Του. Πρέπει να γνωρίζεις συγχρόνως και την καλοσύνη Μου και την αυστηρότητά Μου, αλλιώς θα πέσεις σε πλάνη. Αυτή είναι η χάρη που σου έχει δοθεί εδώ, να γνωρίζεις και τα δύο. Οι συνομιλίες που είχες με τους αδελφούς σου εδώ ήταν χάρη δική μου. Να τις θυμάσαι".

Μετά έστρεψε το ξίφος Του προς την καρδιά μου, μετά στο στόμα μου, μετά στα χέρια μου. Όταν το έκανε αυτό, φωτιά βγήκε από το ξίφος Του και με έκαψε. Ο πόνος ήταν πολύ μεγάλος. Κι αυτό, επίσης, είναι χάρη, είπε. Δεν είσαι παρά ένας από τους πολλούς που έχουν ετοιμαστεί γι' αυτήν την ώρα. Κήρυξε και γράψε για όλα όσα είδες εδώ. Ό,τι σου είπα πες το στους αδελφούς Μου. Πήγαινε και κάλεσε τους αρχηγούς Μου στην τελευταία μάχη. Πήγαινε και υπερασπίσου τον φτωχό και τον καταπιεσμένο, τις χήρες και τα ορφανά. Αυτό είναι το έργο που αναθέτω στους αρχηγούς Μου, και εκεί είναι όπου θα τους βρεις. Τα παιδιά Μου αξίζουν περισσότερο σ' Εμένα απ' όσο οι αστέρες στους ουρανούς. Βόσκε τα αρνιά Μου. Ποίμανε αυτούς που είναι μικροί στην πίστη. Δίνε το λόγο του Θεού σ' αυτά, για να μπορούν να ζήσουν. Πήγαινε στη μάχη. Πήγαινε και μην υποχωρείς. Πήγαινε γρήγορα, γιατί θα έρθω γρήγορα. Υπάκουσέ Με και επιτάχυνε την ημέρα του ερχομού Μου".

Μια συντροφιά αγγέλλων τότε ήρθε και με συνόδεψε μακριά από το θρόνο. Ο οδηγός περπατούσε δίπλα μου και άρχισε να μιλάει:

- "Τώρα που σηκώθηκε όρθιος δε θα ξανακαθήσει μέχρις ότου τελειώσει η τελευταία μάχη. Έχει λάβει θέση εξουσίας μέχρι τον

Η Τελευταία Μάχη

καιρό που οι εχθροί Του θα τεθούν κάτω από τα πόδια Του. Η ώρα τώρα έχει έρθει. Οι λεγεώνες των αγγέλων που έχουν τεθεί σε ετοιμότητα από τη νύχτα τού Πάθους Του έχουν τώρα ελευθερωθεί πάνω στη γη. Οι ορδές τής κόλασης έχουν επίσης ελευθερωθεί. Αυτός είναι ο καιρός που περιμένει όλη η δημιουργία. Το μεγάλο μυστήριο τού Θεού θα τελειώσει σύντομα. Τώρα θα πολεμήσουμε μέχρι το τέλος. Θα πολεμήσουμε μαζί σου και μαζί με τους αδελφούς σου.

Μέρος 5ο
Οι Νικητές

Καθώς συνέχιζα ν' απομακρύνομαι από το θρόνο της κρίσης Αρχίσα να σκέπτομαι όλα όσα είχα μόλις γνωρίσει. Ήταν συγχρόνως τρομερό και θαυμάσιο. Όσο κι αν αποτελούσε πρόκληση και σπάραζε την καρδιά μου, αισθανόμουν περισσότερο ασφαλής από ποτέ.

Δεν ήταν εύκολο στην αρχή να απογυμνωθώ τόσο πολύ μπροστά σε τόσο πολλούς, ανίκανος να κρύψω ακόμη και μια μοναδική σκέψη, αλλά όταν απλά ηρέμησα και το δέχτηκα, γνωρίζοντας ότι με τον τρόπο αυτό καθαριζόταν η ίδια η ψυχή μου, η πείρα αυτή έγινε βαθιά απελευθερωτική. Μην έχοντας τίποτε να κρύψω ήταν σαν να αφαιρέθηκε ο βαρύτερος μου ζυγός και τα πιο σφιχτά μου δεσμά. Αρχίσα να αισθάνομαι σα να μπορούσα τώρα να αναπνέω όπως ποτέ πριν.

Όσο πιο άνετα ένιωθα τόσο περισσότερο φαινόταν να αυξάνεται η ικανότητα του νου μου. Μετά άρχισα να αισθάνομαι μια επικοινωνία, που ανθρώπινα λόγια δεν μπορούν να εκφράσουν. Σκέφθηκα τα σχόλια του αποστόλου Παύλου για την επίσκεψή του στον τρίτο ουρανό όπου είχε ακούσει ανεκλάλητα λόγια³⁴.

Υπάρχει πνευματική επικοινωνία στον ουρανό που υπερβαίνει κατά πολύ κάθε μορφή ανθρώπινης επικοινωνίας. Αυτή είναι πιο βαθιά και με περισσότερα νοήματα από όσα οι ανθρώπινες λέξεις κατορθώνουν να εκφράσουν. Κατά κάποιο τρόπο είναι μια καθαρή επικοινωνία της καρδιάς και του νου ταυτόχρονα και είναι τόσο καθαρή ώστε δεν υπάρχει περίπτωση ν' αμφισβητηθεί.

Καθώς κοίταζα κάποιον στην αίθουσα, άρχιζα να καταλαβαίνω τι σκεπτόταν, όπως ακριβώς κι αυτός είχε τη δυνατότητα να καταλάβει εμένα. Όταν κοίταζα τον Κύριο άρχιζα να Τον καταλαβαίνω κατά τον ίδιο τρόπο. Συνεχίζαμε να χρησιμοποιούμε λέξεις, αλλά η

34. 2η Κορινθίους 12: 2-4: "Γνωρίζω άνθρωπον εν Χριστώ προ ετών δεκατεσσάρων (είτε εντός του σώματος δεν εξεύρω· είτε εκτός του σώματος, δεν εξεύρω· ο Θεός εξεύρει) ότι ηρπάγη ο τοιούτος έως τρίτου ουρανού... ότι ηρπάγη εις τον παράδεισον και ήκουσεν ανεκλάλητα λόγια, τα οποία δεν συγχωρείται εις άνθρωπον να λαλήσει".

Rick Joyner

έννοια της καθεμιάς είχε ένα βάθος που κανένα λεξικό ποτέ δεν μπορούσε να συλλάβει. Ο νους μου είχε ελευθερωθεί έτσι ώστε η ικανότητά του είχε πολλαπλασιασθεί πολλές φορές περισσότερο. Ήταν ευχάριστο περισσότερο από οποιαδήποτε προηγούμενη εμπειρία.

Ήταν επίσης φανερό ότι ο Κύριος χαιρόταν που κατόρθωνε να επικοινωνεί με αυτόν τον τρόπο μαζί μου ακριβώς τόσο όσο κι εγώ μ' Εκείνον. Ποτέ πριν δεν είχα καταλάβει τόσο βαθιά τι σήμαινε γι' Αυτόν να είναι ο Λόγος τού Θεού. Ο Ιησούς είναι ο τρόπος επικοινωνίας τού Θεού με τη Δημιουργία Του. Οι λόγοι Του είναι πνεύμα και ζωή, και η σημασία και η δύναμή τους υπερβαίνει κατά πολύ τους τωρινούς ανθρώπινους ορισμούς μας. Τα ανθρώπινα λόγια είναι μια πολύ επιφανειακή μορφή επικοινωνίας τού πνεύματος. Μας έκανε ικανούς να επικοινωνούμε σ' ένα επίπεδο που υπερβαίνει κατά πολύ τις ανθρώπινες λέξεις, αλλά εξαιτίας της πτώσης, και της διαστροφής στον Πύργο της Βαβέλ, έχουμε χάσει αυτήν την ικανότητα. Δεν μπορούμε να είμαστε όπως δημιουργηθήκαμε να είμαστε, ωστόσο ανακτήσουμε αυτήν την ικανότητα, και αυτό μπορεί να γίνει μόνο όταν βρισκόμαστε απελευθερωμένοι στην παρουσία Του.

Άρχισα να καταλαβαίνω πως, όταν η παράβαση τού Αδάμ τον έκανε να κρυφθεί από τον Θεό, αυτό ήταν η αρχή μιας μέγιστης και τρομερής παραμόρφωσης από αυτό που είχε δημιουργηθεί να είναι, όπως επίσης και μια σοβαρή παρακμή των διανοητικών και πνευματικών ικανοτήτων του. Αυτά μπορούν να αποκατασταθούν μόνο αν βγούμε έξω από την φυλακή μας και ανοίξουμε τους εαυτούς μας στον Θεό. Μεταξύ μας, πάλι, αυτό θα γίνει αν γίνουμε ειλικρινά πιο διαφανείς. Είναι καθώς βλέπουμε τη δόξα τού Κυρίου με ακάλυπτο πρόσωπο που αλλάζουμε στη δική Του τη μορφή. (Βλέπε 2η Κορινθίους 3: 18 "Ημείς δε πάντες βλέποντες ως εν κατόπτρω την δόξαν του Κυρίου με ανακεκαλυμμένον πρόσωπον, μεταμορφούμεθα εις την αυτήν εικόνα από δόξης εις δόξαν, καθώς από του Πνεύματος του Θεού") Τα πέπλα δημιουργήθηκαν από το κρύψιμό μας από τον Θεό.

Όταν ο Κύριος ρώτησε τον Αδάμ πού είναι, μετά την παρά-

Η Τελευταία Μάχη

βαση, αυτή ήταν η πρώτη του ερώτηση στον άνθρωπο. Αυτή είναι και η πρώτη ερώτηση στην οποία πρέπει να απαντήσουμε εάν πρόκειται πλήρως ν' αποκατασταθούμε ενώπιόν Του. Βεβαίως, ο Κύριος γνώριζε πού ήταν ο Αδάμ. Η ερώτηση έγινε για χάρη τού Αδάμ. Εκείνη η ερώτηση ήταν η αρχή της αναζήτησης τού Θεού για τον άνθρωπο. Η ιστορία της λύτρωσης είναι η επίμονη αναζήτηση τού Θεού για τον άνθρωπο, όχι η επίμονη αναζήτηση τού ανθρώπου για τον Θεό. Όταν μπορούμε ν' απαντήσουμε πλήρως σ' αυτήν την ερώτηση, γνωρίζοντας πού είμαστε σε σχέση με τον Θεό, θα έχουμε πλήρως αποκατασταθεί ενώπιόν Του. Μπορούμε να ξέρουμε την απάντηση σ' αυτήν την ερώτηση μόνο όταν είμαστε στην παρουσία Του.

Αυτή ήταν η ουσία όλης της εμπειρίας μου στο βήμα της κρίσης. Ο Κύριος ήξερε ήδη όλα εκείνα που έπρεπε να ξέρει για μένα. Όλα έγιναν για χάρη μου, έτσι ώστε να θελήσω να γνωρίσω πού ήμουν. Όλα έγιναν, για να βγω από την κρυψώνα μου, να με φέρει έξω από το σκοτάδι στο φως.

Άρχισα επίσης να καταλαβαίνω πόσο ο Κύριος επιθυμούσε να είναι ένα με το λαό Του. Μέσω ολόκληρης τής κρίσης δεν προσπαθούσε να με κάνει να δω κάτι ως καλό ή κακό, όσο να το δω ενωμένος μ' Εκείνον. Ο Κύριος με αναζητούσε περισσότερο απ' όσο εγώ αναζητούσα Εκείνον. Οι κρίσεις Του με κατέστησαν ελεύθερο και η κρίση Του για τον κόσμο θα καταστήσει τον κόσμο ελεύθερο.

Η ημέρα της κρίσης τού Θεού, θα επιφέρει την τελική απελευθέρωση τού Αδάμ. Επίσης την ημέρα εκείνη θ' αρχίσει η τελική απελευθέρωση της δημιουργίας, η οποία υποτάχτηκε σε δεσμά εξαιτίας του Αδάμ. Το σκοτάδι στον κόσμο διαιωνιζόταν από την συνεχή παρόρμηση του ανθρώπου να κρύβεται από τον Δημιουργό του· πράγμα που άρχισε μετά την πτώση. Το να "περπατάμε στο φως" είναι περισσότερο από το να γνωρίζουμε και να υπακούμε μόνο σε μερικές αλήθειες: περπατούμε στο φως σημαίνει να είμαστε αληθινοί και ελεύθεροι από την τάση που μας ωθεί πιεστικά να κρυβόμαστε από τον Θεό.

Το "να περπατάμε στο φως", σημαίνει να μην κρυβόμαστε πλέον από τον Θεό ή από οποιονδήποτε άλλον. Η γυμνότητα του Αδάμ

και της Εύας πριν από την πτώση δεν ήταν μόνο σωματική αλλά και πνευματική. Όταν η σωτηρία μας γίνει πλήρης, θα γνωρίσουμε αυτό το είδος της ελευθερίας ξανά. Το να είμαστε εντελώς ανοιχτοί στους άλλους αυτό θ' ανοίξει πράγματι τις καρδιές και το μυαλό μας σε περιοχές που δεν ξέραμε καν ότι υπάρχουν. Αυτό είναι που ο Σατανάς προσπαθεί να πλαστογραφήσει μέσα από την Κίνηση της Νέας Εποχής.

Καθώς περπατούσα, στοχαζόμενος όλα όσα είχα μάθει, ξαφνικά ο Κύριος παρουσιάστηκε δίπλα μου με τη μορφή της Σοφίας ξανά. Μόνο που τώρα παρουσιάστηκε πολύ πιο ένδοξος απ' ότι τον είχα δει ποτέ, ακόμη κι όταν βρισκόταν πάνω στο βήμα της κρίσης. Ήμουν συγχρόνως εντυπωσιασμένος αλλά και γεμάτος χαρά.

- Κύριε, ξαναγύριες δίπλα μου κατ' αυτόν τον τρόπο; ρώτησα.

- *"Θα είμαι πάντοτε μαζί σου κατ' αυτόν τον τρόπο. Ωστόσο, θέλω να γίνω γνωστός ακόμη περισσότερο σ' εσένα από τον τρόπο που με βλέπεις τώρα. Έχεις δει την καλοσύνη Μου και την αυστηρότητά Μου, αλλά ακόμη δε με γνωρίζεις πλήρως ως το Δίκαιο Κριτή".*

Αυτό με εξέπληξε, εφόσον είχα ήδη δαπανήσει όλο αυτόν το χρόνο μπροστά στο βήμα της κρίσης Του, και νόμιζα ότι όλα όσα είχα μάθει ήταν σχετικά με την κρίση Του. Σταμάτησε για να αφήσει αυτό να μπει βαθιά μέσα μου, και μετά συνέχισε.

- *"Υπάρχει ελευθερία που έρχεται όταν αντιληφθείς την αλήθεια, αλλά όποιον εγώ ελευθερώσω είναι πράγματι ελεύθερος. Η ελευθερία της παρουσίας Μου είναι μεγαλύτερη από το να γνωρίζεις απλά την αλήθεια. Έχεις δοκιμάσει απελευθέρωση στην παρουσία Μου, αλλά υπάρχουν ακόμη πολύ περισσότερα να καταλάβεις για τις κρίσεις Μου. Όταν κρίνω, δεν αναζητώ να καταδικάσω ή να δικαιολογήσω, αλλά να αναδείξω τη δικαιοσύνη. Η δικαιοσύνη βρίσκεται μόνο έχοντας ενότητα μαζί Μου. Αυτή είναι η δίκαιη κρίση, εκείνη που φέρνει τους ανθρώπους σε ενότητα μαζί Μου.*

Η εκκλησία μου είναι τώρα ντυμένη με αισχύνη επειδή δεν έχει κριτές. Δεν έχει κριτές επειδή δε με γνωρίζει ως Κριτή. Τώρα θα αναδείξω κριτές για το λαό Μου που γνωρίζει την κρίση Μου. Δε

Η Τελευταία Μάχη

θα αποφασίζουν απλά για ανθρώπους ή θέματα, αλλά για να κάνουν τα πράγματα σωστά, σύμφωνα με το δικό Μου θέλημα.

Όταν παρουσιάστηκα στον Ιησού τού Ναυή ως ο Αρχιστράτηγος του Στρατεύματος, δήλωσα ότι δεν ήμουν εκεί ούτε με το μέρος του ούτε με το μέρος των εχθρών του. Ποτέ δεν έρχομαι, για να πάρω το μέρος κάποιου. Όταν έρχομαι, είναι για να αναλάβω υπηρεσία, όχι για να πάρω το μέρος κάποιου. Παρουσιάστηκα ως ο Αρχιστράτηγος του Στρατεύματος, πριν ο Ισραήλ μπορέσει να εισέλθει στη Γη τής Επαγγελίας. Η εκκλησία πρόκειται τώρα να εισέλθει στη Γη της Επαγγελίας της, και πρόκειται πάλι να παρουσιαστώ ως ο Αρχιστράτηγος του Στρατεύματος. Όταν το κάνω, θα εκτοπίσω όλους αυτούς που έχουν εξαναγκάσει το λαό Μου να πάρει θέσεις ενάντια στους αδελφούς τους. Η δικαιοσύνη Μου δεν παίρνει θέσεις σε ανθρώπινες συγκρούσεις, ακόμη και σ' εκείνες του δικού Μου λαού. Ό,τι έκανα μέσω του Ισραήλ το έκανα επίσης για χάρη των εχθρών τους, όχι εναντίον τους. Είναι μόνο επειδή βλέπετε από τη γήινη, προσωρινή προοπτική, ο λόγος που δε βλέπετε τη δικαιοσύνη Μου. Πρέπει να βλέπετε τη δικαιοσύνη Μου, για να βαδίζετε σύμφωνα με την εξουσία Μου, γιατί η δικαιοσύνη και η κρίση είναι το θεμέλιο του θρόνου Μου. Έχω καταλογήσει δικαιοσύνη στο λαό που έχω εκλέξει, (κατά χάρην θεωρούμαστε δικαιωμένοι) αλλά όπως ο Ισραήλ στην έρημο, ακόμη και οι μεγαλύτεροι άγιοι της εποχής της Εκκλησίας ευθυγράμμισαν τους εαυτούς τους με τους δρόμους Μου μόνο κατά ένα μικρό τμήμα του χρόνου τους ή με ένα μικρό τμήμα του νου και της καρδιάς τους. Δεν είμαι με το μέρος τους ή εναντίον των εχθρών τους, αλλά έρχομαι, για να χρησιμοποιήσω το λαό Μου να σώσει τους εχθρούς του. Αγαπώ όλους τους ανθρώπους, και επιθυμώ για όλους να σωθούν".

Δεν μπορούσα να αποφύγω τη σκέψη για τη μεγάλη μάχη που είχαμε πολεμήσει στο βουνό. Πράγματι πληγώσαμε πολλούς από τους δικούς μας αδελφούς, καθώς πολεμούσαμε εναντίον τού κακού που τους εξουσίαζε. Υπήρχαν ακόμη πολλοί από αυτούς στο στρατόπεδο τού εχθρού, που είτε τους χρησιμοποιούσε αυτός είτε τους κρατούσε αιχμαλώτους του. Άρχισα να αναρωτιέμαι αν η επόμενη μάχη θα ήταν πάλι εναντίον των αδελφών μας. Ο Κύριος με

Rick Joyner

παρακολουθούσε να συλλογίζομαι όλα αυτά, και μετά συνέχισε:

- "Ωστόσο να τελειώσει η τελευταία μάχη, θα υπάρχουν πάντα μερικοί αδελφοί μας που θα χρησιμοποιούνται από τον εχθρό. Αλλά δεν είναι αυτός ο λόγος που σου λέω αυτό τώρα. Σου λέω αυτό, για να σε βοηθήσω να δεις, πώς ο εχθρός μπαίνει μέσα στη δική σου την καρδιά και το νου, και πώς χρησιμοποιεί εσένα! Ακόμη και τώρα δε βλέπεις το καθετί με τον τρόπο που Εγώ το βλέπω.

Αυτό συμβαίνει συχνά στο λαό Μου. Και αυτή τη στιγμή, ακόμη και οι μεγαλύτεροι ηγέτες Μου σπάνια βρίσκονται σε αρμονία μαζί Μου. Πολλοί κάνουν καλά έργα, αλλά πολύ λίγοι κάνουν αυτό για το οποίο Εγώ τους έχω καλέσει να κάνουν. Αυτό είναι το αποτέλεσμα των διαιρέσεων μεταξύ σας. Δεν έρχομαι, για να πάρω το μέρος κάποιας ομάδας, αλλά έρχομαι να συγκεντρώσω εκείνους που θα έρθουν με το μέρος Μου.

Εντυπωσιάζεστε όταν σας δίνω ένα λόγο γνώσης σχετικά με τη σωματική ασθένεια κάποιου ή άλλη γνώση που δεν είναι γνωστή σ' εσάς. Αυτή η γνώση έρχεται όταν αγγίζετε το νου Μου κατά ένα μικρό βαθμό. Γνωρίζω τα πάντα. Αν γινόταν να έχετε πλήρως το νου Μου, θα κατορθώνατε να γνωρίζετε τα πάντα για τον καθέναν που συναντάτε απροσδόκητα, ακριβώς όπως άρχισες να έχεις κι εσύ την εμπειρία αυτή. Θα βλέπατε όλους τους ανθρώπους ακριβώς με τον τρόπο που εγώ τους βλέπω. Αλλά ακόμη και τότε, υπάρχει δυνατότητα να διαμένει κανείς πληρέστερα μέσα Μου. Πρέπει να έχεις την καρδιά Μου, για να γνωρίζεις πώς να χρησιμοποιείς τέτοια γνώση ορθά. Μόνο τότε θα έχεις την κρίση Μου.

Μπορώ να σας εμπιστευτώ την υπερφυσική γνώση μου μόνο στο βαθμό που γνωρίζετε την καρδιά Μου. Τα χαρίσματα του Πνεύματος που έχω παραχωρήσει στην εκκλησία Μου δεν είναι παρά μικρά δείγματα των δυνάμεων της εποχής που έρχεται

. Σας έχω καλέσει να είστε αγγελιοφόροι εκείνης της εποχής, και πρέπει συνεπώς, να γνωρίζετε τις δυνάμεις της. Θα έπρεπε επίμονα να επιθυμείτε με ζήλο να αποκτήσετε τα χαρίσματα, γιατί είναι ένα κομμάτι από Μένα, και τα έχω δώσει σ' εσάς, έτσι ώστε να μπορέσετε να γίνετε σαν Εμένα. Έχετε δίκιο που αναζητάτε να γνωρίσετε το νου Μου, τους δρόμους Μου και τους σκοπούς Μου,

Η Τελευταία Μάχη

αλλά πρέπει επίσης επίμονα να επιθυμείτε να γνωρίσετε την καρδιά Μου. Όταν γνωρίσετε την καρδιά Μου, τότε τα μάτια τής καρδιάς σας θ' ανοίξουν. Τότε θα βλέπετε όπως εγώ βλέπω και θα κάνετε ό,τι Εγώ κάνω.

Πρόκειται να εμπιστευθώ στην εκκλησία Μου περισσότερα πράγματα που ανήκουν στις δυνάμεις του ερχόμενου αιώνα. Ωστόσο, υπάρχει μια μεγάλη πλάνη που συχνά έρχεται πάνω σ' εκείνους που τους έχω εμπιστευθεί μεγάλη δύναμη, και αν δεν καταλάβεις αυτό που πρόκειται να σου δείξω, κι εσύ, επίσης, θα υποπέσεις σε πλάνη.

Έχεις ζητήσει τη χάρη Μου και θα την έχεις. Η πρώτη χάρη που θα σε κρατήσει στο μονοπάτι της ζωής είναι να γνωρίζεις το επίπεδο της πλάνης σου στην οποία βρίσκεσαι κατά την παρούσα στιγμή. Η πλάνη εμπεριέχει καθετί που δεν καταλαβαίνεις όπως εγώ το καταλαβαίνω. Γνωρίζοντας το επίπεδο της πλάνης σου την παρούσα στιγμή, αυτό θα σου δώσει ταπεινοφροσύνη· κι Εγώ δίνω τη χάρη Μου στους ταπεινούς. Γι' αυτόν το λόγο είπα: "Ποιος είναι τόσο τυφλός παρά ο δούλος Μου..." (αναφέρεται στο Ησαΐας 42: 19). Γι' αυτό είπα στους Φαρισαίους: "Για καταδίκη εγώ ήρθα στον κόσμο τούτο, για να βλέπουν όσοι δε βλέπουν και να γίνουν τυφλοί όσοι βλέπουν... Αν ήσασταν τυφλοί, δε θα είχατε αμαρτία. Τώρα όμως λέτε: Βλέπουμε. Η αμαρτία σας μένει". (αναφέρεται στο Ιωάννης 9: 39-41) Γι' αυτό, όταν κάλεσα το δούλο Μου τον Παύλο, το φως Μου τον τύφλωσε. (αναφέρεται στο Πράξεις 9: 3-4) Το φως Μου μόνο αποκάλυψε την αληθινή του κατάσταση. Σαν κι αυτόν, πρέπει να τυφλωθείς ως προς τα φυσικά πράγματα, ώστε να μπορείς να δεις μέσω του Πνεύματός Μου.

Τότε αισθάνθηκα αναγκασμένος να κοιτάξω σ' εκείνους που κάθονταν πάνω στους θρόνους που προσπερνούσαμε. Καθώς το έκανα, η ματιά μου έπεσε επάνω σ' έναν άντρα που ήξερα ότι ήταν ο απόστολος Παύλος. Καθώς κοίταξα πίσω προς τον Κύριο, μου έκανε νεύμα να του μιλήσω.

- "Περίμενα με τόση χαρά αυτό", είπα, αισθανόμενος αμήχανα, αλλά συγκινημένος από αυτήν τη συνάντηση. "Ξέρω ότι είσαι πλήρως ενημερωμένος για το πόσο ακριβώς έχουν οδηγήσει την

Rick Joyner

εκκλησία οι επιστολές σου, και πιθανώς ότι αυτές ακόμη επιτελούν περισσότερα απ' όσα όλοι εμείς μαζί. Ακόμη παραμένεις ένα από τα μεγαλύτερα φώτα πάνω τη γη".

- "Ευχαριστώ", είπε ευγενικά. "Αλλά δεν μπορείς να καταλάβεις ακριβώς πόσο εμείς περιμέναμε με χαρά να σε συναντήσουμε. Είσαι ένας στρατιώτης στην τελευταία μάχη. Είσαι από εκείνους που ο καθένας εδώ περιμένει να συναντήσει. Εμείς είδαμε αυτές τις ημέρες μόνο αμυδρά, με την περιορισμένη προφητική μας όραση, αλλά εσείς έχετε εκλεγεί να ζήσετε σ' αυτές. Είσαι ένας στρατιώτης που προετοιμάζεται για την τελευταία μάχη. Είστε εκείνοι τους οποίους όλοι εμείς περιμένουμε".

Αισθανόμενος ακόμη αμήχανα, συνέχισα: "Αλλά δεν υπάρχει τρόπος που να μπορώ να εκφράσω την εκτίμηση που αισθανόμαστε για σένα, και για όλους εκείνους που βοήθησαν να σταθεροποιηθεί η πορεία μας με τη ζωή τους και τα γραπτά τους. Γνωρίζω επίσης ότι θα έχουμε μια αιωνιότητα, για να ανταλλάσσουμε την εκτίμησή μας, γι' αυτό, σε παρακαλώ, όσο είμαι εδώ, επίτρεψέ μου να σε ρωτήσω: Τί θα έλεγες στη γενεά μου, που θα μας βοηθήσει σ' αυτήν τη μάχη";

- "Μπορώ μόνο να πω σε σένα τώρα ό,τι ήδη σας έχω πει με τα γραπτά μου. Θα ήθελα να τα καταλάβεις καλύτερα, γνωρίζοντας ότι υστέρησα σε όλα εκείνα που καλέστηκα να κάνω", ο Παύλος δήλωσε, κοιτώντας με αποφασιστικά στα μάτια.

- Αλλά είσαι εδώ, σ' έναν από τους μεγαλύτερους θρόνους. Ακόμη θερίζεις τους περισσότερους καρπούς της αιώνιας ζωής απ' όσους οποιοσδήποτε από μας θα μπορούσε ποτέ να ελπίζει ότι θα θερίσει, διαμαρτυρήθηκα.

- "Με τη χάρη τού Θεού κατόρθωσα να τελειώσω το δρόμο μου, αλλ' όμως δεν πορεύτηκα σε όλα εκείνα στα οποία είχα κληθεί. Υστέρησα στους υψηλότερους στόχους όπου θα μπορούσα να είχα πορευτεί. Καθένας έχει υστερήσει. Γνωρίζω ότι μερικοί νομίζουν ότι είναι βλασφημία να σκέπτονται για μένα ότι ήμουν κάτι λιγότερο από το μεγαλύτερο υπόδειγμα χριστιανικής διακονίας, αλλά ήμουν ειλικρινής όταν έγραφα προς το τέλος της ζωής μου ότι ήμουν ο μεγαλύτερος των αμαρτωλών. Δεν έλεγα ότι είχα υπάρξει

Η Τελευταία Μάχη

ο μεγαλύτερος των αμαρτωλών, αλλά ότι ήμουν ο μεγαλύτερος των αμαρτωλών τότε. Μου είχαν δοθεί πάρα πολλά να καταλάβω και εγώ πορεύτηκα σε πολύ λίγα από αυτά.

- Πώς μπορεί αυτό να είναι δυνατό; Νόμιζα ότι ήσουν μόνο ταπεινός, ρώτησα.

- "Η αληθινή ταπείνωση συμφωνεί με την αλήθεια. Μη φοβάσαι. Οι επιστολές μου ήσαν αληθινές και ήσαν γραμμένες με το χρίσμα τού Αγίου Πνεύματος. Ωστόσο, μου δόθηκαν τόσα πολλά και δε χρησιμοποίησα όλα όσα μου δόθηκαν. Κι εγώ, επίσης, υστέρησα. Όλοι εδώ έχουν υστερήσει εκτός από Έναν. Αλλά πρέπει ιδιαίτερα να το κατανοήσεις αυτό σχετικά μ' εμένα, γιατί πολλοί ακόμη διαστρεβλώνουν τις διδασκαλίες μου, επειδή έχουν μια διαστρεβλωμένη άποψη για μένα.

Καθώς είδες την πρόοδο στις επιστολές μου, προχώρησα από το να αισθάνομαι ότι δεν ήμουν κατώτερος ακόμη και από τους μεγαλύτερους αποστόλους, στο να αναγνωρίσω ότι ήμουν ο ελάχιστος των αποστόλων, μετά ο ελαχιστότερος των αγίων, για να συνειδητοποιήσω τελικά ότι ήμουν ο μεγαλύτερος των αμαρτωλών. Δεν ήμουν απλά ταπεινός, μιλούσα για ισορροπημένη αλήθεια. Μου είχαν εμπιστευθεί πάρα πολλά, πολύ περισσότερα από όσα χρησιμοποίησα. Υπάρχει μόνον Ένας εδώ που πίστεψε πλήρως, που υπάκουσε πλήρως και που αληθινά τελείωσε όλα όσα του είχαν δοθεί να κάνει, αλλά εσύ μπορείς να περπατήσεις σε πολύ περισσότερα πράγματα απ' όσα εγώ".

Η απόκρισή μου ήταν αδύναμη: "Ξέρω πως ό,τι λες είναι αληθινό, αλλά είσαι βέβαιος ότι αυτό είναι το πιο σπουδαίο μήνυμα που θα έδινες σ' εμάς για την τελευταία μάχη";

- "Είμαι βέβαιος", απάντησε με απόλυτη πεποίθηση. Εκτιμώ πολύ τη χάρη τού Κυρίου, που χρησιμοποιεί τις επιστολές μου όπως το έχει κάνει. Αλλά ανησυχώ με τον τρόπο που πολλοί από σας τις χρησιμοποιείτε λανθασμένα. Οι επιστολές είναι η αλήθεια τού Αγίου Πνεύματος, που είναι η Γραφή. Ο Κύριος πράγματι μου έδωσε μεγάλες πέτρες να τοποθετήσω στη δόμηση της αιώνιας εκκλησίας Του, αλλά δεν είναι θεμέλιοι λίθοι. Οι θεμέλιοι λίθοι τέθηκαν από τον Ιησού, μόνο. Η ζωή μου και η διακονία μου δεν

Rick Joyner

είναι το παράδειγμα αυτού που καλείστε να είστε. Μόνο ο Ιησούς είναι αυτό το παράδειγμα. Εάν αυτά που έγραψα χρησιμοποιούνται ως θεμέλιο, δε θα καταφέρουν να κρατήσουν το βάρος εκείνου που χρειάζεται να χτιστεί επάνω του. Ό,τι έγραψα πρέπει να χτιστεί επάνω στο μόνο Θεμέλιο που μπορεί να αντέξει αυτό που πρόκειται να υπομένετε· δεν πρέπει να χρησιμοποιηθεί σαν το θεμέλιο³⁵.

Πρέπει να δείτε τις διδασκαλίες μου μέσω των διδασκαλιών τού Κυρίου, όχι να προσπαθείτε να καταλάβετε Αυτόν από τη δική μου άποψη. Τα δικά Του Λόγια είναι το θεμέλιο. Εγώ έχω χτίσει μόνο πάνω σ' αυτά αναπτύσσοντας σκέψεις πάνω στα Λόγια Του. Η μεγαλύτερη σοφία και οι πιο δυνατές αλήθειες είναι στα δικά Του λόγια, όχι στα δικά μου.

Πρέπει επίσης να γνωρίζετε ότι δεν περπάτησα σε όλα εκείνα που ήσαν διαθέσιμα σ' εμένα. Υπάρχουν πολύ περισσότερα διαθέσιμα πράγματα για κάθε πιστό, ώστε να περπατήσει σ' αυτά, από όσα εγώ περπάτησα. Κάθε αληθινός πιστός έχει το Άγιο Πνεύμα μέσα του. Η δύναμη Εκείνου που δημιουργήσε τα πάντα ζει μέσα του. Ο ελάχιστος των αγίων έχει τη δύναμη μέσα του να μετακινεί βουνά, να σταματά στρατεύματα ή να ανασταίνει νεκρούς. Εάν πρόκειται να επιτελέσετε όλα αυτά για τα οποία έχετε κληθεί στις ημέρες σας, τη διακονία μου δεν πρέπει να τη βλέπετε σαν την τελική, αλλά σαν ένα ξεκίνημα. Ο σκοπός σας δεν πρέπει να είναι να γίνετε σαν εμένα, αλλά να γίνετε σαν τον Κύριο. Μπορείτε να γίνετε όπως Εκείνος, και μπορείτε να κάνετε οτιδήποτε έκανε Εκείνος και ακόμη περισσότερα, γιατί Εκείνος φύλαξε το καλύτερο κρασί Του για το τέλος".

Ήξερα ότι μόνο αλήθεια μπορούσε να ειπωθεί εδώ. Ήξερα πως ό,τι έλεγε ο Παύλος ήταν αληθινό σχετικά με τον τρόπο που πολλοί είχαν χρησιμοποιήσει λανθασμένα τις διδασκαλίες του, σαν θεμέ-

35. 1η Κορινθίους 3: 10-11: "Εγώ κατά την χάριν τού Θεού την δοθείσαν εις εμέ, ως σοφός αρχιτέκτων θεμέλιον έθεσα· άλλος δε εποικοδομεί· έκαστος όμως ας βλέπη πως εποικοδομεί. Διότι θεμέλιον άλλο ουδείς δύναται να θέση παρά το τεθέν, το οποίον είναι ο Ιησούς Χριστός".

Η Τελευταία Μάχη

λιο μάλλον, παρά σαν οικοδόμημα επάνω στο θεμέλιο των ευαγγελίων, αλλά ήταν ακόμη δύσκολο για μένα να δεχθώ ότι ο Παύλος είχε υστερήσει στην κλήση του. Κοίταξα το θρόνο τού Παύλου και τη δόξα τής ύπαρξής του. Αυτή ήταν πολύ περισσότερη απ' όσο φανταζόμουν ότι θα είχαν οι μεγαλύτεροι άγιοι στον ουρανό. Ήταν κάθε στιγμή τόσο ευθύς και αποφασιστικός όπως τον περίμενα να είναι. Μου έκανε εντύπωση πόσο φανερά ακόμη συνέχιζε να έχει το μεγάλο ενδιαφέρον του για όλες τις εκκλησίες. Τον είχα ειδωλοποιήσει, και αυτό ήταν μια παράβαση από την οποία προσπαθούσε να με ελευθερώσει. Ακόμη κι έτσι, ήταν πολύ μεγαλύτερος από τον Παύλο που είχα ειδωλοποιήσει. Γνωρίζοντας τι σκεπτόμουν, έβαλε και τα δύο του χέρια πάνω στους ώμους μου και με κοίταξε ακόμη πιο αποφασιστικά απευθείας στα μάτια.

- "Είμαι αδελφός σου. Σ' αγαπώ όπως ο καθένας μας εδώ. Αλλά πρέπει να καταλάβεις. Ο δρόμος μας τώρα έχει τελειώσει. Δεν μπορούμε ούτε να προσθέσουμε ούτε να αφαιρέσουμε κάτι από ό,τι φυτέψαμε στη γη, αλλά εσύ μπορείς. Εμείς δεν είμαστε η ελπίδα σου. Εσύ είσαι τώρα η ελπίδα μας. Ακόμη και σ' αυτήν τη συνομιλία μπορώ μόνο να επιβεβαιώσω αυτά που ήδη έχω γράψει, αλλά εσύ ακόμη έχεις πολλά γραπτά να κάνεις. Λάτρευε μόνο τον Θεό και ωρίμαζε σε όλα τα πράγματα μέσα σ' Αυτόν. Ποτέ μην κάνεις κανέναν άνθρωπο σκοπό σου, αλλά μόνο Αυτόν. Πολλοί σύντομα πάνω στη γη θα κάνουν πολύ μεγαλύτερα έργα απ' όσα εμείς κάναμε. "Οι πρώτοι θα είναι τελευταίοι, και οι τελευταίοι πρώτοι" (Ματθαίος 19: 30). Δε μας ενοχλεί αυτό. Είναι η χαρά των καρδιών μας γιατί είμαστε ένα μαζί σας. Η γενιά μου χρησιμοποιήθηκε για να τοποθετήσει το θεμέλιο και ν' αρχίσει να οικοδομεί πάνω στο θεμέλιο και θα μας εκτιμούν πάντοτε γι' αυτό. Αλλά κάθε νέο κτίσμα που χτίζεται πάνω στο θεμέλιο θα έπρεπε να πάει ψηλότερα. Δε θα γίνουμε το κτίριο που περιμένουμε να γίνουμε εκτός κι αν πάτε εσείς ψηλότερα".

Καθώς συλλογίζομουν αυτά τα λόγια, με κοίταξε προσεκτικά. Κατόπιν συνέχισε: "Υπάρχουν δύο ακόμη πράγματα που πετύχαμε στην εποχή μας, που χάθηκαν πολύ γρήγορα από την εκκλησία και που δεν έχουν ακόμη ανακτηθεί. Πρέπει να τα ανακτήσετε".

Rick Joyner

- Ποια είναι αυτά; ρώτησα, αισθανόμενος πως ό,τι επρόκειτο να πει ήταν κάτι περισσότερο από μια απλή προσθήκη σ' αυτά που ήδη είχε πει.

- "Πρέπει ν' ανακτήσετε τη διακονία και το μήνυμα", είπε με έμφαση.

Κοίταξα προς τον Κύριο κι Εκείνος έγνεψε καταφατικά, προσθέτοντας: *"Είναι σωστό που ο Παύλος θέλησε να σας πει αυτό. Μέχρι αυτή την ώρα, αυτός υπήρξε ο πιο πιστός και στα δύο αυτά πράγματα"*.

- Σε παρακαλώ, εξήγησέ μου, ικέτευσα τον Παύλο.

- "Εντάξει, απάντησε. Εκτός από λίγα μικρά μέρη στον κόσμο όπου υπάρχει μεγάλος διωγμός ή δυσκολίες τώρα, με δυσκολία μπορούμε ν' αναγνωρίσουμε είτε τη διακονία είτε το μήνυμα που κηρύττεται σήμερα. Γι' αυτό η εκκλησία σήμερα δεν είναι παρά ένα φάντασμα εκείνου που ήταν στον καιρό μας· κι εμείς βρισκόμασταν μακριά απ' όλα εκείνα που είχαμε καλεστεί να είμαστε. Όταν υπηρετούσαμε, το να είναι κανείς στη διακονία ήταν η μεγαλύτερη θυσία που μπορούσε να κάνει και αυτό αντανακλούσε το μήνυμα της μεγαλύτερης θυσίας που είχε γίνει: το σταυρό. Ο σταυρός είναι η δύναμη τού Θεού, και είναι το κέντρο όλων αυτών που καλούμαστε να έχουμε ως πόρους τής ζωής μας. Έχετε πολύ μικρή δύναμη, για να μεταμορφώσετε τα μυαλά και τις καρδιές των μαθητών τώρα, γιατί δε ζείτε και δεν κηρύττετε το σταυρό. Γι' αυτό έχουμε δυσκολία να δούμε μεγάλη διαφορά ανάμεσα στους μαθητές και στους εθνικούς. Αυτό δεν είναι το ευαγγέλιο ούτε η σωτηρία που μας εμπιστεύθηκε. Πρέπει να επιστρέψετε στο σταυρό"

Λέγοντας αυτά τα λόγια, έσφιξε τους ώμους μου σαν πατέρας και μετά ξαναγύρισε στην έδρα του. Αισθανόμουν σαν να είχα δεχτεί συγχρόνως μια απίστευτη ευλογία και μια δυνατή επίπληξη. Καθώς απομακρυνόμουν, άρχισα να σκέπτομαι για το επίπεδο της σωτηρίας επάνω στο βουνό, και για τους θησαυρούς της σωτηρίας που είχα δει μέσα στο βουνό. Άρχισα να καταλαβαίνω ότι οι περισσότερες αποφάσεις μου, ακόμη και η απόφαση να εισέλθω από την πόρτα που με οδήγησε εδώ, βασιζόταν ως επί το πλείστον στο τι

Η Τελευταία Μάχη

ήταν αυτό που θα με πήγαινε μακρύτερα, όχι στην εξέταση για το ποιο είναι το θέλημα του Κυρίου. Σε όλα όσα είχα κάνει, ακόμη ζούσα για μένα, και όχι για Εκείνον. Ακόμη και στην επιθυμία μου ν' αποδεχτώ τις κρίσεις εδώ, είχα ως κίνητρο το τι θα με βοηθούσε να κατορθώσω να επιστρέψω νικηφόρα, χωρίς να υποστώ απώλειες. Ακόμη περπατούσα πολύ περισσότερο εγωκεντρικά παρά Χριστοκεντρικά.

Ήξερα ότι η σύντομη συνομιλία με τον Παύλο θα είχε συνέπειες που θα έπαιρναν πολύ χρόνο, για να τις καταλάβω εντελώς. Κατά κάποιον τρόπο αισθάνθηκα ότι είχα δεχτεί μια ευλογία από ολόκληρη την αιώνια Εκκλησία. Το μεγάλο νέφος των μαρτύρων πράγματι μας ζητωκραύγαζε. Κοίταζαν σ' εμάς σαν περήφανοι γονείς που ήθελαν καλύτερα πράγματα για τα παιδιά τους απ' ό,τι εκείνοι είχαν γνωρίσει. Η μεγαλύτερη χαρά τους θα ήταν να δουν την εκκλησία στις έσχατες ημέρες να γίνεται καθετί το οποίο η δική τους εκκλησία των ημερών τους, είχε αποτύχει να πραγματοποιήσει. Ήξερα επίσης ότι ακόμη υστερούσα κατά πολύ σε όσα είχαν προετοιμάσει για μας, ώστε να περπατήσουμε σ' αυτά.

- *"Η εκκλησία των έσχατων ημερών δε θα είναι μεγαλύτερη από αυτή της γενεάς τους, ακόμη και εάν κάνετε μεγαλύτερα έργα",* παρενέβη ο Κύριος. *"Ό,τι έγινε, έγινε με τη χάρη Μου. Ωστόσο, θα διαθέσω περισσότερο μέρος της χάρης Μου και περισσότερο μέρος της δύναμής Μου στην εκκλησία των έσχατων ημερών, γιατί πρέπει να επιτελέσει περισσότερα από ό,τι έχει επιτελέσει η εκκλησία σε οποιαδήποτε άλλη εποχή μέχρι τώρα. Οι πιστοί των έσχατων ημερών θα περπατήσουν σε όλη τη δύναμη που επέδειξα, και σε ακόμη περισσότερη, επειδή θα είναι οι τελικοί αντιπρόσωποι όλων εκείνων που έχουν πορευτεί πριν από αυτούς. Η εκκλησία των έσχατων ημερών θα επιδείξει τη φύση Μου και τους δρόμους Μου με τρόπο που δεν έχει επιδειχτεί προηγουμένως από ανθρώπους. Αυτό θα γίνει, επειδή σας δίνω περισσότερη χάρη, και σ' αυτόν που δίνεται πολύ θα του ζητηθεί πολύ."*

Αυτό ακριβώς μ' έκανε να σκεφθώ ακόμη περισσότερο για τον Παύλο. "Πώς θα μπορούσαμε να γίνουμε αφιερωμένοι και πιστοί ακόμη και στο βαθμό που είχε γίνει εκείνος"; σκέφτηκα μέσα μου.

Rick Joyner

- "Δεν σας ζήτησα να το κατορθώσετε", απάντησε ο Κύριος. "Σας ζητώ να μένετε ενωμένοι μ' Εμένα. Δεν μπορείτε να συνεχίζετε να κρίνετε τον εαυτό σας με τα μέτρα άλλων, ακόμα και με του Παύλου. Θα υστερείτε πάντα από εκείνον που κοιτάζετε, αλλά αν κοιτάζετε σ' Εμένα θα πάτε πολύ μακρύτερα απ' ό,τι θα είχατε καταφέρει διαφορετικά. Όπως εσύ ο ίδιος έχεις διδάξει, όταν οι δύο που βρίσκονταν στο δρόμο προς Εμμαούς με είδαν να κόβω το ψωμί, ήταν τότε που τα μάτια τους ανοίχτηκαν. Όταν διαβάζετε τις επιστολές τού Παύλου ή οποιουδήποτε άλλου, πρέπει να ακούτε Εμένα. Μόνον όταν δέχεστε το ψωμί σας κατευθείαν από Εμένα, θα ανοιχτούν τα μάτια τής καρδιάς σας.

Μπορεί να αποσπαστεί περισσότερο η προσοχή σας από εκείνους που μοιάζουν περισσότερο σ' Εμένα, αν δεν κοιτάτε διαμέσου αυτών, να δείτε Εμένα. Υπάρχει επίσης μια άλλη παγίδα για εκείνους που φτάνουν στο σημείο να γνωρίσουν μέρος από το χρίσμα Μου και τη δύναμή Μου περισσότερο απ' όσο άλλοι. Αποσπάται συχνά η προσοχή τους, κοιτάζοντας τους εαυτούς τους. Καθώς σου έλεγα προτού μιλήσεις στον Παύλο, οι δούλοι Μου πρέπει να γίνουν τυφλοί, έτσι ώστε να μπορούν να δουν. Σου επέτρεψα να του μιλήσεις στη συνέχεια, επειδή αυτός αποτελεί ένα από τα καλύτερα παραδείγματα γι' αυτό το θέμα. Ήταν εξαιτίας τής χάρις Μου που του επέτρεψα να καταδιώξει την εκκλησία Μου. Όταν είδε το φως Μου, κατάλαβε ότι η δική του λογική τον είχε οδηγήσει σε άμεση σύγκρουση με την ίδια την αλήθεια που ιοχυριζόταν ότι υπηρετούσε. Η λογική σας θα το κάνει πάντα αυτό. Θα σας οδηγεί να κάνετε εκείνο που είναι ακριβώς το αντίθετο από το θέλημά Μου. Το περισσότερο χρίσμα επιφέρει περισσότερο κίνδυνο να σας συμβεί αυτό, αν δε μάθετε αυτό που έμαθε ο Παύλος. Αν δεν παίρνετε το σταυρό σας καθημερινά, βάζοντας πάνω του όλα αυτά που είσαστε και όλα αυτά που έχετε, θα πέσετε εξαιτίας της εξουσίας και της δύναμης που θα σας δώσω. Αν δε φτάσετε στο σημείο να μάθετε να κάνετε όλα τα πράγματα για χάρη τού ευαγγελίου, όσο περισσότερη επιρροή θα έχετε, τόσο μεγαλύτερος θα είναι ο κίνδυνος στον οποίο θα βρίσκεστε.

Μία από τις μεγαλύτερες πλάνες που έρχεται επάνω στους

Η Τελευταία Μάχη

κεχρισμένους Μου είναι ότι αρχίζουν να πιστεύουν πως επειδή τους δίνω λίγη υπερφυσική γνώση ή δύναμη, γι' αυτό οι δρόμοι τους πρέπει να είναι οι δρόμοι Μου, και ότι αυτό που σκέπτονται είναι αυτό που Εγώ σκέπτομαι. Αυτό είναι μια μεγάλη πλάνη και πολλοί έχουν προσκόψει εξαιτίας της. Σκέπτεσθε σαν Εμένα όταν είσθε σε τέλεια ένωση μαζί Μου. Ακόμη και με τους πιο χρισμένους που περπάτησαν μέχρι τώρα στη γη, ακόμη και για τον Παύλο, αυτή η ένωση υπήρξε μόνο μερική, και για σύντομες χρονικές περιόδους.

Ο Παύλος πράγματι βάδισε μαζί Μου τόσο κοντά όσο κανείς άνθρωπος δεν έχει βαδίσει ποτέ μέχρι τώρα. Παρόλ' αυτά, ήταν περιστοιχισμένος από φόβους και αδυναμίες που δεν ήταν από Εμένα. Θα μπορούσα να τον είχα ελευθερώσει από αυτά, και πράγματι το ζήτησε αρκετές φορές, αλλά είχα ένα λόγο που δεν τον ελευθέρωσα. Η μεγάλη σοφία του Παύλου ήταν να αγκαλιάσει τις δικές του αδυναμίες, κατανοώντας ότι, εάν τον είχα ελευθερώσει από αυτές, δε θα μπορούσα να του εμπιστευθώ το επίπεδο των αποκαλύψεων και της δύναμης που του εμπιστεύτηκα. Ο Παύλος έμαθε να διακρίνει μεταξύ των δικών του αδυναμιών και της αποκάλυψης του Πνεύματος. Ήξερε ότι, όταν ήταν περιστοιχισμένος από αδυναμίες ή φόβους, δεν έβλεπε τα πράγματα από τη δική Μου άποψη, αλλά από τη δική του. Αυτό τον έκανε να με αναζητά και να εξαρτάται από εμένα ακόμη περισσότερο. Πρόσεχε, επίσης, να μην αποδίδει σ' Εμένα αυτό που προερχόταν από τη δική του καρδιά. Συνεπώς μπορούσα να του εμπιστευθώ αποκαλύψεις που δεν μπορούσα να εμπιστευθώ σε άλλους. Ο Παύλος γνώριζε τις δικές του αδυναμίες και γνώριζε το χρίσμα Μου, και διέκρινε μεταξύ των δύο. Δεν σύγχχε αυτά που έρχονταν από το δικό του νου και την καρδιά με το Νου και την καρδιά Μου".

Άρχισα να σκέπτομαι για το πόσο καθαρά ήσαν όλα αυτά εδώ, αλλά πόσο συχνά, ακόμη και ύστερα από μια τόσο μεγάλη εμπειρία που είχα όπως αυτή, τα ξεχνούσα αυτά τόσο εύκολα. Είναι εύκολο να καταλαβαίνεις και να περπατάς στο φως εδώ, αλλά πίσω στη μάχη η κατάσταση γίνεται πάλι νεφελώδης. Συλλογίζομαι ότι εγώ δεν περιστοιχίζομαι τόσο από φόβους όσο από ανυπομονησία

Rick Joyner

και οργή, οι οποίες επίσης προκαλούσαν στον ίδιο βαθμό διαστρέβλωση τής αντίληψης που έχουμε όταν μένουμε στο Άγιο Πνεύμα.

Η Σοφία σταμάτησε και γύρισε σ' εμένα: "Βρίσκεσαι μέσα σε γήϊνο σκεύος και έτσι θα είσαι ενόσω περπατάς στη γη. Ωστόσο, μπορείς να με βλέπεις ακριβώς τόσο καθαρά όσο με βλέπεις εδώ, εάν κοιτάς με τα μάτια τής καρδιάς σου. Μπορείς να είσαι τόσο κοντά σ' εμένα και εκεί, όσο ποτέ κανείς άλλος δεν υπήρξε και ακόμη περισσότερο. Έχω κατασκευάσει το δρόμο για όλους να είναι τόσο κοντά σ' Εμένα όσο αληθινά επιθυμούν να είναι. Αν αληθινά επιθυμείς να είσαι ακόμη και πιο κοντά σ' Εμένα απ' όσο ήταν ο Παύλος, μπορείς. Μερικοί θα το θελήσουν αυτό και θα το θελήσουν τόσο πολύ, ώστε θα παραμερίζουν οτιδήποτε παρεμποδίζει τη στενή σχέση τους μαζί Μου, για να παραχωρήσουν τους εαυτούς τους εντελώς σ' αυτό· και θα πάρουν αυτό που ζητούν.

Αν η αναζητήσή σου είναι να περπατάς εκεί, ακριβώς όπως μπορείς να περπατάς μαζί Μου εδώ, θα είμαι ακριβώς τόσο κοντά σου εκεί όσο είμαι τώρα. Αν με αναζητήσεις, θα με βρεις. Αν πλησιάσεις κοντά Μου, θα πλησιάσω κοντά σου. Είναι επιθυμία μου να στρώσω τραπέζι για σένα ακριβώς στο μέσο των εχθρών σου. Αυτή δεν είναι επιθυμία Μου μόνο για τους ηγέτες Μου, αλλά για όλους εκείνους που επικαλούνται το όνομά Μου. Θέλω να είμαι πολύ πιο κοντά σου, και σε καθέναν που με επικαλείται, περισσότερο από όσο κατόρθωσα μέχρι τώρα να είμαι με οποιονδήποτε έχει ζήσει. Εσύ καθορίζεις πόσο κοντά θα είμαστε, όχι Εγώ. Θα βρεθώ από εκείνους που με αναζητούν. Είσαι εδώ γιατί ζήτησες να δεις την κρίση Μου στη ζωή σου. Με αναζητήσες ως τον Κριτή και τώρα με βρίσκεις. Αλλά δεν πρέπει να νομίζεις, επειδή έχεις δει το βήμα της κρίσης Μου, ότι τώρα όλες οι κρίσεις σου θα είναι οι κρίσεις Μου. Θα έχεις τις κρίσεις Μου μόνον εφόσον περπατάς ενωμένος μαζί Μου και αναζητάς το χρίσμα τού Πνεύματός Μου. Αυτό μπορεί να κερδηθεί ή να χαθεί σε μία ημέρα.

Σου έχω επιτρέψει να δεις αγγέλους και σου έχω δώσει πολλά όνειρα και οράσεις, γιατί συνέχισες να μου τα ζητάς. Αγαπώ να δίνω στα παιδιά Μου τα αγαθά πράγματα που ζητούν. Για χρόνια μου ζητούσες Σοφία, γι' αυτό την παίρνεις. Μου έχεις ζητήσει να

Η Τελευταία Μάχη

σε κρίνω, έτσι τώρα δέχεσαι την κρίση Μου. Αλλά αυτές οι εμπειρίες δεν θα σε κάνουν τελείως σοφό ή δίκαιο κριτή. Θα έχεις σοφία και κρίση μόνο όσο μένεις κοντά σ' Εμένα. Ποτέ μη σταματάς να με αναζητάς. Όσο περισσότερο ωριμάζεις αληθινά, τόσο περισσότερο θα καταλαβαίνεις την απελπιστική σου ανάγκη για μένα. Όσο περισσότερο ωριμάζεις, τόσο λιγότερο θα προσπαθείς να κρυφθείς από Εμένα ή από άλλους, έτσι ώστε να μπορείς πάντοτε να περπατάς στο φως.

Με έχεις δει ως Σωτήρα, Κύριο, Σοφία και Κριτή. Όταν επιστρέψεις στη μάχη, μπορείς ακόμη να βλέπεις το βήμα της κρίσης Μου με τα μάτια τής καρδιάς σου. Όταν περπατάς στην αλήθεια τής γνώσης, όλα όσα σκέπτεσαι και κάνεις αποκαλύπτονται πλήρως εδώ, θα έχεις την ελευθερία να ζεις και εκεί, ακριβώς όπως ζεις εδώ. Είναι μόνο όταν κρύβεσαι από Εμένα ή από άλλους, που τα πέπλα επιστρέφουν και με κρύβουν από σένα. Είμαι η Αλήθεια, και εκείνοι που με λατρεύουν πρέπει να το κάνουν "εν Πνεύματι και Αληθεία". Η αλήθεια ποτέ δε βρίσκεται κρυμμένη στο σκοτάδι, αλλά πάντοτε ζητά να παραμένει στο φως. Το φως αποκαλύπτει και τα κάνει όλα φανερά. Μόνον όταν ζητάς ν' αποκαλυφθείς και επιστρέψεις αυτό που είσαι μέσα στην καρδιά σου να αποκαλύπτεται, θα περπατάς στο φως όπως Εγώ είμαι στο φως. Η αληθινή κοινωνία σου μαζί Μου απαιτεί πλήρη αποκάλυψη. Και η αληθινή κοινωνία σου με το λαό Μου απαιτεί το ίδιο.

Όταν στεκόσουν μπροστά στο βήμα τής κρίσης αισθάνθηκες περισσότερη ελευθερία και ασφάλεια απ' όση έχεις αισθανθεί ποτέ, γιατί δε χρειαζόταν να κρύβεσαι άλλο πια. Αισθάνθηκες περισσότερη ασφάλεια, γιατί ήξερες ότι οι κρίσεις Μου είναι αληθινές και δίκαιες. Η ηθική και πνευματική τάξη τού σύμπαντός μου είναι ακριβώς τόσο ασφαλής όσο η φυσική τάξη που εδραιώθηκε πάνω στους φυσικούς νόμους. Εμπιστεύεσαι στο νόμο της βαρύτητας, χωρίς ούτε καν να τον σκεφτείς. Πρέπει να μάθεις να εμπιστεύεσαι και στις κρίσεις Μου κατά τον ίδιο τρόπο. Τα κριτήρια τής δικαιοσύνης Μου είναι αναλλοίωτα και ακριβώς το ίδιο ασφαλή. Το να ζει κανείς μέσω αυτής τής αλήθειας σημαίνει ότι περπατά με την πίστη, την Αληθινή πίστη είναι να έχει κανείς εμπιστοσύνη σ'

Rick Joyner

αυτό που Είμαι.

Επιζητάς να γνωρίζεις και να περπατάς στη δύναμή Μου, έτσι ώστε να μπορείς να θεραπεύεις τους αρρώστους και να εκτελείς θαύματα, αλλά δεν έχεις ούτε καν αρχίσει να κατανοείς τη δύναμη του λόγου Μου. Το να επαναφέρω όλους τους νεκρούς που έχουν ζήσει κάποτε στη γη δε θα μου προξενούσε τον ελάχιστο κόπο. Κρατώ τα πάντα με τη δύναμη του λόγου Μου. Η δημιουργία υπάρχει εξαιτίας του λόγου Μου, και συγκρατείται μέσω του λόγου Μου. Πριν από το τέλος, πρέπει να αποκαλύψω τη δύναμή Μου στη γη. Παρόλ' αυτά, η μεγαλύτερη δύναμη που έχω αποκαλύψει ποτέ στη γη ή κάποτε θα αποκαλυφθεί, είναι ακόμη μια πολύ μικρή επίδειξη της δύναμής Μου. Δεν αποκαλύπτω τη δύναμή Μου για να κάνω τους ανθρώπους να πιστέψουν στη δύναμή Μου, αλλά για να κάνω τους ανθρώπους να πιστέψουν στην αγάπη Μου. Αν είχα θελήσει να σώσω τον κόσμο με τη δύναμή Μου όταν περπατούσα στη γη, θα μπορούσα να είχα μετακινήσει βουνά, δείχνοντάς τα με το ένα δάκτυλο. Τότε όλοι οι άνθρωποι θα με είχαν προσκυνήσει, αλλά όχι επειδή θα με αγαπούσαν ή επειδή θα αγαπούσαν την αλήθεια, αλλά επειδή θα φοβούνταν τη δύναμή Μου. Δε θέλω οι άνθρωποι να με υπακούν επειδή φοβούνται τη δύναμή Μου, αλλά επειδή Με αγαπούν και αγαπούν την αλήθεια.

Αν δε γνωρίσεις την αγάπη Μου, τότε η δύναμή Μου θα σε διαφθείρει. Δε σου δίνω αγάπη, έτσι ώστε να μπορέσεις να γνωρίσεις τη δύναμή Μου, αλλά σου δίνω δύναμη, έτσι ώστε να μπορέσεις να γνωρίσεις την αγάπη Μου. Ο σκοπός της ζωής σου πρέπει να είναι η αγάπη, όχι η δύναμη. Μετά θα σου δώσω δύναμη, για να αγαπάς με αυτή. Θα σου δώσω τη δύναμη να θεραπεύεις τους αρρώστους επειδή τους αγαπάς· και Εγώ τους αγαπώ και δεν τους θέλω αρρώστους.

Έτσι, λοιπόν, πρέπει να αναζητάς πρώτα την αγάπη και μετά την πίστη. Δεν μπορείς να Μου αρέσεις χωρίς πίστη. Αλλά πίστη δεν είναι μόνο η γνώση της δύναμής Μου, αλλά η γνώση της αγάπης Μου και η δύναμη της αγάπης Μου. Η πίστη πρέπει πρώτα να είναι για την αγάπη. Αναζήτησε πίστη, για να αγαπάς περισσότερο,

Η Τελευταία Μάχη

και για να κάνεις περισσότερα με την αγάπη σου. Μόνο όταν ζητάς πίστη, για ν' αγαπάς, μπορώ να σου εμπιστευθώ τη δύναμή Μου. Η πίστη ενεργεί με την αγάπη.

Ο λόγος Μου είναι η δύναμη που κρατά τα πάντα. Στο βαθμό που πιστεύεις ότι ο λόγος Μου είναι αληθινός μπορείς να κάνεις όλα τα πράγματα. Εκείνοι που πραγματικά πιστεύουν ότι τα λόγια Μου είναι αληθινά, θα είναι επίσης αληθινοί και στα δικά τους λόγια. Είναι η φύση Μου να είμαι αληθινός, και η δημιουργία εμπιστεύεται το λόγο Μου γιατί είμαι πιστός σ' αυτόν. Εκείνοι που είναι σαν Εμένα είναι επίσης αληθινοί στους δικούς τους λόγους. Ο λόγος τους είναι σταθερός και οι δεσμεύσεις τους αξιόπιστες. Τα ναι είναι ναι, και τα όχι τους είναι όχι. Εάν τα δικά σας λόγια δεν είναι αληθινά, θ' αρχίσετε επίσης να αμφιβάλλετε και για τα λόγια Μου, γιατί θα υπάρχει πλάνη στην καρδιά σας. Εάν δεν είσθε πιστοί στα δικά σας λόγια, είναι γιατί πραγματικά δε με γνωρίζετε. Για να έχετε πίστη, πρέπει να είσθε αξιόπιστοι. Σας έχω καλέσει να περπατάτε μέσω της πίστης, γιατί Είμαι αξιόπιστος. Αυτή είναι η φύση Μου.

Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο θα κριθείτε για τα απρόσεκτα λόγια που λέτε. Το να είναι κανείς απρόσεκτος σημαίνει ότι δεν προσέχει. Τα λόγια έχουν δύναμη, και σ' εκείνους που είναι απρόσεκτοι στα λόγια δεν μπορώ να τους εμπιστευθώ τη δύναμη τού λόγου Μου. Είναι σοφία να είσαι προσεκτικός με τα λόγια σου και να τα τηρείς όπως Εγώ κάνω".

Οι λόγοι τού Κυρίου κυλούσαν πάνω μου σαν μεγάλα κύματα της θάλασσας. Αισθάνθηκα σαν τον Ιώβ μπροστά στον ανεμοστρόβιλο (Ιώβ 38). Νόμισα ότι εγώ γινόμουν όλο και πιο μικρός μετά όμως συνειδητοποίησα, ότι Εκείνος γινόταν όλο και πιο μεγάλος. Δεν είχα ποτέ αισθανθεί τόση μεγαλειότητα. Πώς μπορούσα να είμαι τόσο απερίσκεπτος με τον Θεό; Αισθάνθηκα σαν ένα μυρμήγκι που ατενίζει μια οροσειρά. Ήμουν μικρότερος από σκόνη, παρόλ' αυτά Εκείνος αφιέρωνε χρόνο να μου μιλάει. Δεν μπορούσα να αντέξω περισσότερο και απομακρύνθηκα.

Ύστερα από λίγα λεπτά ένιωσα ένα καθησυχαστικό χέρι πάνω στον ώμο μου. Ήταν η Σοφία. Η δόξα της ήταν ακόμη μεγαλύτερη

τώρα, αλλά ήταν ξανά στο επίπεδό μου.

- "Καταλαβαίνεις τι συνέβηκε μόλις προ ολίγου"; ρώτησε.

Γνωρίζοντας πολύ καλά ότι, όταν ο Κύριος κάνει μια ερώτηση, δε ζητά μια πληροφορία, άρχισα να τη συλλογίζομαι. Ήξερα ότι ήταν πραγματικότητα. Σε σύγκριση μ' Εκείνον είμαι μικρότερος από έναν κόκκο σκόνης που θα μπορούσε να βρίσκεται στη γη και για κάποιο λόγο ήθελε να το δοκιμάσω αυτό. Απαντώντας στις σκέψεις μου, ανέπτυξε το θέμα.

- *"Αυτό που σκέφθεσαι είναι αλήθεια, αλλά αυτή η σύγκριση τού ανθρώπου με τον Θεό δεν αφορά μόνο το μέγεθος. Άρχισες να δοκιμάζεις τη δύναμή των λόγων Μου. Το να εμπιστευθώ σε κάποιον τα λόγια Μου σημαίνει να του εμπιστευθώ τη δύναμη με την οποία συγκρατείται το σύμπαν. Δεν έκανα αυτό, για να σε κάνω να αισθανθείς μικρός, αλλά για να σε βοηθήσω να καταλάβεις τη σοβαρότητα και τη δύναμη αυτού που σου έχω εμπιστευθεί: το λόγο τού Θεού. Σε όλες τις προσπάθειές σου να θυμάσαι ότι, η σπουδαιότητα μιας μοναδικής λέξης από τον Θεό προς τον άνθρωπο έχει μεγαλύτερη αξία από όλους τους θησαυρούς της γης. Πρέπει να καταλάβεις και να διδάξεις τους αδερφούς Μου να σέβονται την αξία τού λόγου Μου. Όπως εκείνοι που κλήθηκαν να μεταφέρουν τους λόγους Μου, πρέπει κι εσύ επίσης να σέβεσαι την αξία των δικών σου λόγων. Εκείνοι που μεταφέρουν την αλήθεια πρέπει να είναι αληθινοί".*

Καθώς άκουγα, αισθάνθηκα την ανάγκη να κοιτάξω επάνω σ' έναν από τους θρόνους μακρύτερα από εμάς. Αμέσως είδα έναν άντρα που αναγνώρισα. Ήταν ένας μεγάλος ευαγγελιστής όταν εγώ ήμουν παιδί και πολλοί θεωρούσαν ότι είχε περπατήσει με περισσότερη δύναμη από οποιονδήποτε άλλον από την εποχή της αρχέγονης εκκλησίας. Είχα διαβάσει γι' αυτόν και είχα ακούσει μερικά από τα μαγνητοφωνημένα μηνύματά του. Ήταν δύσκολο να μην αγγιχτεί κανείς από την ειλικρινή ταπείνωσή του και τη φανερή αγάπη που είχε για τον Κύριο και τους ανθρώπους. Παρόλ' αυτά, αισθανόμουν επίσης ότι μερικές από τις διδασκαλίες του είχαν παρεκκλίνει επικίνδυνα στραβά. Ήμουν έκπληκτος, αλλά επίσης ανακουφισμένος που τον είδα να κάθεται πάνω σ' ένα μεγάλο

Η Τελευταία Μάχη

θρόνο. Αιχμαλωτίστηκα από την ταπείνωση και την αγάπη που ακόμη ξεχυνόταν από αυτόν.

Καθώς γύρισα προς τον Κύριο, για να Τον ρωτήσω αν μπορούσα να του μιλήσω, μπόρεσα να δω πόσο ο Κύριος αγαπούσε φανερά αυτόν τον άνθρωπο. Εντούτοις, ο Κύριος δε θέλησε να μου επιτρέψει να μιλήσω μαζί του, αλλά μου έγνεψε να συνεχίσω το δρόμο μου.

- "*Ήθελα μόνο να τον δεις εδώ*", εξήγησε ο Κύριος, "*και να καταλάβεις τη θέση που έχει κοντά Μου. Υπάρχουν πολλά που πρέπει να καταλάβεις γι' αυτόν. Ήταν ένας αγγελιοφόρος στην εκκλησία Μου των εσχάτων ημερών, αλλά η εκκλησία δεν μπόρεσε να τον ακούσει για λόγους που θα καταλάβεις στον κατάλληλο καιρό. Πράγματι, έπεσε σε αποθάρρυνση και πλάνη για κάποιο χρονικό διάστημα και το μήνυμά του διαστρεβλώθηκε. Αυτό πρέπει να ανακτηθεί, όπως επίσης τα μέρη που έχω δώσει σε άλλους, που επίσης διαστρεβλώθηκαν*".

Ήξερα πως εδώ όλα συνέβαιναν, ήσαν τέλεια ρυθμισμένα με εκείνα που προοριζόμουν να μάθω, ώστε άρχισα να σκέπτομαι, βλέποντας αυτόν τον άνθρωπο, πόσο πρέπει να έχει σχέση με ό,τι είχαμε μόλις πει: τη δυνατότητα της δύναμης να διαφθείρει.

- "*Ναι. Υπάρχει μεγάλος κίνδυνος όταν βαδίζεις με μεγάλη δύναμη*", απάντησε ο Κύριος. "*Έχει συμβεί σε πολλούς αγγελιοφόρους Μου, και αυτό είναι μέρος του μηνύματος που πρόκειται να δώσουν στην εκκλησία Μου των εσχάτων ημερών. Πρέπει να περπατάτε με τη δύναμή Μου, και με ακόμη μεγαλύτερη δύναμη από όση αυτοί δοκίμασαν, αλλά αν ποτέ αρχίσετε να σκέπτεσθε ότι η δύναμη μαρτυρεί την επιδοκιμασία Μου για σας, ή ακόμη και για το μήνυμά σας, θα ανοίξετε την πόρτα στην ίδια πλάνη. Το Άγιο Πνεύμα έχει δοθεί, για να μαρτυρεί μόνο για Μένα. Αν είσθε σοφοί, σαν τον Παύλο, θα μάθετε να καυχιέστε περισσότερο στην αδυναμία σας παρά στη δύναμή σας*".

Αληθινή πίστη είναι η αναγνώριση τού ποιος Είμαι πραγματικά. Δεν είναι τίποτε περισσότερο και τίποτε λιγότερο. Αλλά πρέπει πάντοτε να θυμάσθε, ακόμη κι αν μένετε στην παρουσία Μου, ακόμη κι αν με βλέπετε όπως Είμαι, ότι μπορεί ακόμη και τότε, να

Rick Joyner

πέσετε εάν στραφείτε από εμένα, για να κοιτάξετε πίσω στον εαυτό σας. Αυτός είναι ο τρόπος με τον οποίο έπεσε ο Εωσφόρος. Κατοικούσε μέσα σ' αυτήν την αίθουσα. Έβλεπε τη δόξα Μου και τη δόξα τού Πατέρα Μου. Παρόλ' αυτά, άρχισε να κοιτάζει στον εαυτό του περισσότερο απ' όσο κοιτούσε προς Εμάς. Τότε άρχισε ν' αποκτή υπερηφάνεια για τη θέση και τη δύναμή του. Αυτό επίσης συνέβη σε πολλούς δούλους Μου που τους επιτράπηκε να δουν τη δόξα Μου και τους εμπιστεύθηκα δύναμη. Εάν αρχίζεις να σκέπτεσαι ότι αυτό συμβαίνει εξαιτίας της σοφίας σου, της δικαιοσύνης σου, ή ακόμη και της αφιέρωσής σου στην καθαρή δογματική διδασκαλία, θα προσκόψεις".

Ήξερα ότι αυτή ήταν η πιο σοβαρή προειδοποίηση από οποιαδήποτε άλλη είχα δεχτεί ή μου είχε ειπωθεί εδώ. Ήθελα να πάω πίσω και να πολεμήσω στην τελευταία μάχη, αλλά συνέχιζα να έχω σοβαρές αμφιβολίες για το αν θα κατόρθωνα να το κάνω, χωρίς να πέσω μέσα στις παγίδες που τώρα φαίνονταν να βρίσκονται παντού. Κοίταξα πίσω στον Κύριο. Ήταν η ίδια η Σοφία και σκεπτόμουν πόσο τρομερά είχα ανάγκη να Τον γνωρίσω ως Σοφία όταν επιστρέψω.

- "Είναι καλό για σένα να χάσεις την εμπιστοσύνη στον εαυτό σου. Δεν μπορώ να σου εμπιστευθώ τις δυνάμεις της ερχόμενης εποχής μέχρις ότου κάνεις αυτό. Όσο περισσότερη εμπιστοσύνη χάσεις απ' τον εαυτό σου, τόσο περισσότερη δύναμη θα μπορέσω να σου εμπιστευθώ, αν... "

Περίμενα πολύ χρόνο, για να συνεχίσει ο Κύριος, αλλά δεν το έκανε. Κατά κάποιον τρόπο ήξερα ότι ήθελε εγώ να συνεχίσω την πρόταση, αλλά δεν ήξερα τι να πω. Όμως, όσο περισσότερο κοιτούσα σ' Αυτόν τόσο περισσότερη εμπιστοσύνη αισθανόμουν. Τελικά, πράγματι, κατάλαβα τι έπρεπε να πω.

- Αν θέσω την εμπιστοσύνη μου σ' Εσένα, πρόσθεσα.

- "Ναι, πρέπει να έχεις πίστη, για να κάνεις ό,τι είσαι καλεσμένος να κάνεις, αλλά πρέπει να είναι πίστη σ' Εμένα. Δεν είναι αρκετό μόνο να χάσεις την εμπιστοσύνη στον εαυτό σου. Αυτό οδηγεί μόνο σε ανασφάλεια αν δε γεμίσεις το κενό με εμπιστοσύνη σ' Εμένα. Αυτός είναι ο τρόπος με τον οποίο πολλοί από αυτούς τους

Η Τελευταία Μάχη

ανθρώπους έπεσαν στις πλάνες τους. Πολλοί από αυτούς τους άντρες και τις γυναίκες ήσαν προφήτες. Αλλά μερικοί από αυτούς, από ανασφάλεια, δεν ήθελαν να επιτρέψουν στους ανθρώπους να τους καλούν προφήτες. Αλλά αυτό δεν ήταν η αλήθεια, γιατί ήσαν προφήτες. Η ψευδοταπείνωση είναι επίσης πλάνη. Αν ο εχθρός μπορούσε να τους εξαπατήσει στο να νομίζουν ότι δεν ήσαν πραγματικά προφήτες, μπορούσε επίσης να τους εξαπατήσει στο να νομίζουν ότι ήσαν μεγαλύτεροι προφήτες απ' ό,τι ήσαν, απλά τρέφοντας την αυτοπεποίθησή τους. Η ψευδοταπείνωση δε διώχνει την υπερηφάνεια. Είναι μόνο μια άλλη μορφή εγωκεντρισμού, που ο εχθρός έχει δικαίωμα να εκμεταλλευτεί.

Όλες οι αποτυχίες σας θα είναι το αποτέλεσμα αυτού του μοναδικού πράγματος, του εγωκεντρισμού. Ο μόνος τρόπος να ελευθερωθείς από αυτόν είναι να περπατάς στην αγάπη. "Η αγάπη δε ζητάει τα δικά της".

Καθώς σκεπτόμουν όλα αυτά, μια υπέροχη διαύγεια άρχισε να έρχεται στο μυαλό μου. Μπορούσα να δω όλη την εμπειρία από την αρχή μέχρι το τέλος, έχοντας ως κέντρο αυτό το μοναδικό, απλό μήνυμα. Πόσο εύκολα εξαπατήθηκα από την απλότητα της αφιέρωσής μου σ' Εσένα, θρήνησα.

Ο Κύριος τότε σταμάτησε και με κοίταξε με μια έκφραση που προσεύχομαι ποτέ να μην ξεχάσω. Χαμογέλασε. Δεν ήθελα να εκμεταλλευτώ αυτήν την ευκαιρία, αλλά κατά κάποιον τρόπο αισθάνθηκα ότι όταν χαμογελούσε κατ' αυτόν το τρόπο μπορούσα να του ζητήσω οτιδήποτε και θα μου το έδινε, έτσι άρπαξα την ευκαιρία.

- Κύριε, όταν είπες: "Ας γίνει φως, έγινε φως". Προσευχήθηκες στο Ιωάννης 17 ότι θα σε αγαπούσαμε με την ίδια αγάπη που ο Πατέρας σε αγάπησε. Θα σε ευαρεστούσε να μου πεις τώρα: Ας υπάρχει αγάπη μέσα σου, έτσι ώστε να σε αγαπώ με την αγάπη τού Πατέρα;

Δε σταμάτησε να χαμογελάει, αλλά μάλλον έβαλε το χέρι του γύρω από τον ώμο μου σαν φίλος. "Αυτό το έχω πει σ' εσένα πριν από τη δημιουργία τού κόσμου όταν σε κάλεσα. Το έχω πει επίσης στους αδελφούς σου που θα πολεμήσουν μαζί σου στην τελευταία μάχη. Θα γνωρίσετε την αγάπη τού Πατέρα Μου για Μένα. Είναι

Rick Joyner

μια τέλεια αγάπη που θα διώξει έξω όλους τους φόβους σας. Αυτή η αγάπη θα σας κάνει ικανούς να Με πιστεύετε, έτσι ώστε να μπορείτε να κάνετε τα έργα που Εγώ έκανα, και ακόμη μεγαλύτερα έργα, γιατί Εγώ είμαι με τον Πατέρα Μου, και εσείς θα γνωρίσετε την αγάπη Του για Μένα, και τα έργα που θα σας δοθούν να κάνετε θα δοξάσουν Εμένα. Τώρα, για χάρη σου, ξαναλέω: Ας είναι η αγάπη του Πατέρα Μου μέσα σου".

Ήμουν γεμάτος από ευγνωμοσύνη για όλη αυτήν την εμπειρία. "Αγαπώ τις κρίσεις Σου", είπα καθώς άρχιζα να στρέφομαι και να κοιτάζω πίσω στο βήμα της κρίσης, αλλά ο Κύριος με σταμάτησε.

- "Μην κοιτάζεις πίσω. Δεν είμαι εκεί για σένα τώρα. είμαι εδώ. Θα σε οδηγήσω από αυτήν την αίθουσα και θα σε πάω πίσω στη θέση σου στη μάχη, αλλά δεν πρέπει να κοιτάζεις πίσω. Πρέπει να βλέπεις το βήμα της κρίσης Μου στη δική σου καρδιά, γιατί εκεί είναι που βρίσκεται τώρα".

- Ακριβώς όπως ο Κήπος, και όπως οι θησαυροί της σωτηρίας..., σκέφθηκα μέσα μου.

- "Ναι. Ότιδήποτε κάνω, το κάνω μέσα στην καρδιά σου. Εκεί είναι όπου αναβλύζουν τα ζωντανά νερά. Εκεί είναι όπου βρίσκομαι Εγώ."

Μετά έκανε μια χειρονομία προς εμένα, έτσι κοίταξα στον εαυτό μου, σπρώχνοντας πίσω το μανδύα της ταπεινοφροσύνης. Έμεινα εμβρόντητος με αυτό που είδα. Η πανοπλία μου περιείχε την ίδια δόξα που περιέβαλλε Αυτόν. Γρήγορα την κάλυψα πάλι με το μανδύα.

- "Προσευχήθηκα επίσης στον Πατέρα Μου τη νύκτα πριν από τη σταύρωσή Μου, ώστε η δόξα που είχα μαζί Του στην αρχή να είναι με το λαό Μου, ώστε να είσθε ένα. Είναι η δόξα Μου που ενώνει. Καθώς συναθροίζεστε με άλλους που με αγαπούν, η δόξα Μου θα αυξάνεται. Όσο περισσότερο αυξάνεται η δόξα Μου με την συνένωση εκείνων που Με αγαπούν, τόσο περισσότερο θα γνωρίζει ο κόσμος ότι στάλθηκα από τον Πατέρα. Τώρα ο κόσμος πραγματικά θα γνωρίσει ότι είσθε μαθητές Μου, γιατί θα Με αγαπάτε και θα αγαπάτε ο ένας τον άλλον". Καθώς συνέχιζα να τον κοιτάζω, η εμπιστοσύνη μου συνέχισε να αυξάνεται. Ήταν σαν να με καθάρι-

Η Τελευταία Μάχη

ζαν από μέσα μου. Γρήγορα αισθάνθηκα πως ήμουν έτοιμος να κάνω ό,τι μου ζητούσε.

- *"Υπάρχει ακόμη κάποιος που πρέπει να συναντήσεις προτού επιστρέψεις στη μάχη"*, είπε καθώς περπατούσαμε. Καθώς περπατούσαμε, συνέχιζα να μένω κατάπληκτος για το πόσο ενδοξότερος είχε γίνει απ' όσο ακόμη ήταν πριν από λίγα λεπτά.

- *"Κάθε φορά που με βλέπεις με τα μάτια τής καρδιάς σου, το μυαλό σου ανανεώνεται λίγο περισσότερο"*, συνέχισε να λέει. *"Κάποια μέρα θα κατορθώσεις να μένεις στην παρουσία Μου συνεχώς. Όταν το κάνεις αυτό, όλα όσα έχεις μάθει με το Πνεύμα Μου θα είναι αμέσως διαθέσιμα σ' εσένα, και Εγώ θα είμαι διαθέσιμος σ' εσένα"*.

Μπορούσα ν' ακούω καθετί που έλεγε και να το καταλαβαίνω, αλλά είχα τόσο σαγηνευτεί από τη δόξα Του ώστε απλά αισθάνθηκα υποχρεωμένος να Τον ρωτήσω: "Κύριε, γιατί είσαι τόσο πολύ πιο ένδοξος τώρα από τις άλλες φορές, όταν αρχικά παρουσιάστηκες σ' εμένα ως Σοφία";

- *"Εγώ ποτέ δεν έχω αλλάξει, αλλά εσύ έχεις αλλάξει. Άλλαξες καθώς κοιτούσες τη δόξα Μου με αποκαλυμμένο πρόσωπο. Οι εμπειρίες που είχες αφαιρούν τα πέπλα από το πρόσωπό σου, έτσι ώστε μπορείς να Με βλέπεις πιο καθαρά, αλλά τίποτε δεν τα αφαιρεί τόσο γρήγορα όσο όταν κοιτάζεις την αγάπη Μου"*.

Τότε σταμάτησε και εγώ στράφηκα να δω εκείνους που ήσαν στους θρόνους δίπλα μας. Ήμασταν ακόμη στο μέρος όπου κάθονταν οι πιο υψηλά ιστάμενοι βασιλείς. Τότε αναγνώρισα έναν άντρα που ήταν κοντά μου.

- Κύριε, κάπου σε γνωρίζω, αλλά δεν μπορώ να θυμηθώ πού ακριβώς.

- *Με είδες μια φορά σε όραμα, απάντησε.*

Αμέσως θυμήθηκα και συγκλονίστηκα! "Ωστε ήσουν αληθινός";

- *Ναι, απάντησε.*

Τότε άρχισα να θυμάμαι την ημέρα που ως νέος χριστιανός είχα απογοητευθεί με μερικά θέματα στη ζωή μου. Βγήκα έξω στο μέσον ενός πάρκου με το όνομα Πεδίο Μάχης κοντά στο διαμέρι-

Rick Joyner

ομά μου και αποφάσισα να περιμένω μέχρις ότου ο Κύριος μου μιλήσει. Καθώς κάθισα, διαβάζοντας τη Βίβλο μου, είδα ένα όραμα, από τα πρώτα που είχα τότε.

Στο όραμα είδα έναν άντρα που υπηρετούσε με ζήλο τον Κύριο. Μαρτυρούσε συνεχώς στους ανθρώπους, δίδασκε και επισκεπτόταν τους αρρώστους, για να προσευχηθεί γι' αυτούς. Ήταν πολύ ζηλωτής για τον Κύριο και είχε ειλικρινή αγάπη για τους ανθρώπους. Τότε είδα έναν άλλο άντρα που ήταν προφανώς ένας αλήτης ή άστεγος. Ένα μικρό γατάκι τριγυρνούσε στο δρόμο του και ετοιμάστηκε να το κλωτοήσει, συγκρατήθηκε όμως, αλλά παρόλ' αυτά το έσπρωξε μάλλον απότομα από το δρόμο με το πόδι του. Τότε ο Κύριος με ρώτησε ποιος από αυτούς τους δύο άντρες νόμιζα ότι Τον ευχαριστούσε περισσότερο.

- Ο πρώτος, είπα, χωρίς να διστάσω.

- "*Όχι, ο δεύτερος*", αποκρίθηκε, και άρχισε να μου λέει τις ιστορίες τους.

- *"Ο πρώτος άντρας είχε μεγαλώσει σε μια θαυμάσια οικογένεια, που πάντοτε είχε γνωρίσει τον Κύριο. Μεγάλωσε σε μια ακμάζουσα εκκλησία, και μετά πήγε σ' ένα από τα καλύτερα βιβλικά κολέγια. Του είχαν δοθεί εκατό τάλαντα από την αγάπη του Κυρίου, αλλά εκείνος χρησιμοποιούσε μόνο τα εβδομήντα πέντε.*

Ο δεύτερος άντρας είχε γεννηθεί κουφός. Τον είχαν κακομεταχειριστεί και τον κρατούσαν σε μια σκοτεινή, κρύα σοφίτα, μέχρις ότου τον βρήκαν οι αρχές όταν ήταν οχτώ χρονών. Τον μετέφεραν τότε από το ένα ίδρυμα στο άλλο όπου η κακομεταχείριση συνεχιζόταν. Τελικά, τον πέταξαν στους δρόμους. Για να τα ξεπεράσει όλ' αυτά, ο Κύριος του είχε δώσει μόνο τρία τάλαντα από την αγάπη Του. Αυτός όμως είχε συγκεντρώσει κάθε κομμάτι από αυτό που του είχε δώσει ο Κύριος, για να καταπολεμήσει την οργή στην καρδιά του, ώστε να αποφύγει να χτυπήσει το γατάκι.

Κοίταξα τώρα αυτόν τον άντρα, ένα βασιλιά καθισμένο πάνω σ' ένα θρόνο πολύ πιο ένδοξο από αυτόν που ο Σολομώντας θα μπορούσε ποτέ να έχει φανταστεί. Πλήθη αγγέλων ήσαν παρατεταγμένοι γύρω του, περιμένοντας να εκτελέσουν τις εντολές του. Στράφηκα στον Κύριο με δέος. Απλά, δεν μπορούσα να πιστέψω ακόμη

Η Τελευταία Μάχη

ότι ήταν αληθινός, πολύ λιγότερο ότι ήταν ένας από τους μεγάλους βασιλιάδες.

- Κύριε, σε παρακαλώ, πες μου το υπόλοιπο μέρος της ιστορίας του, παρακάλεσα.

- *"Βεβαίως, γι' αυτό είμαστε εδώ. Ο Άντζελο ήταν τόσο πιστός με τα λίγα που του είχα δώσει, ώστε του έδωσα τρία ακόμη μερίδια από την αγάπη Μου. Τα χρησιμοποίησε όλα, για να σταματήσει να κλέβει. Σχεδόν πέθαινε από την πείνα, αλλά αρνιόταν να πάρει οτιδήποτε δεν ήταν δικό του. Αγόραζε την τροφή του με ό,τι μπορούσε να κάνει, μαζεύοντας μπουκάλια και περιστασιακά βρίσκοντας κάποιον που θα του επέτρεπε να κάνει εργασίες σε αυλές. Δεν μπορούσε ν' ακούει, αλλά είχε μάθει να διαβάζει, έτσι του έστειλα ένα ευαγγελιστικό φυλλάδιο. Καθώς το διάβαζε, το Πνεύμα άνοιξε την καρδιά του και έδωσε τη ζωή του σε Μένα. Πάλι διπλασίασα τα μερίδια της αγάπης Μου σ' αυτόν κι εκείνος πιστά τα χρησιμοποίησε όλα. Ήθελε να Με συμμεριστεί με άλλους, αλλά δεν μπορούσε να μιλήσει. Παρόλο που ζούσε μέσα σε τόση φτώχεια, άρχισε να δαπανά περισσότερο από τα μισά απ' αυτά που κέρδιζε σε φυλλάδια Ευαγγελίου, για να τα διανέμει στις γωνιές των δρόμων".*

- Πόσους οδήγησε σ' Εσένα, Κύριε; ρώτησα, νομίζοντας ότι πρέπει να έχει οδηγήσει πλήθη, για να κάθεται αυτός με τους βασιλιάδες.

- *"Έναν, απάντησε ο Κύριος. Του επέτρεψα να οδηγήσει έναν αλκοολικό που πέθαινε σ' Εμένα, για να τον ενθαρρύνω. Αυτό τον ενθάρρυνε τόσο πολύ, ώστε θα είχε σταθεί όρθιος σ' εκείνη τη γωνία για πολύ περισσότερα χρόνια, μόνο για να φέρει μια άλλη ψυχή σε μετάνοια. Αλλά όλος ο ουρανός με ικέτευε να τον φέρω εδώ και Εγώ, επίσης, τον ήθελα, για να πάρει την αμοιβή του".*

- Αλλά τι έκανε, για να γίνει Βασιλιάς; ρώτησα.

- *"Ήταν πιστός με όλα όσα του δόθηκαν, τα νίκησε όλα, ωστόσο έγινε σαν Εμένα, και πέθανε ως μάρτυρας".*

- Αλλά σε τί νίκησε και πώς μαρτύρησε;

- *"Νίκησε τον κόσμο με την αγάπη Μου. Πολύ λίγοι έχουν νικήσει τόσο πολλά με τόσο λίγα. Πολλοί άνθρωποι του λαού Μου κατοικούν σε οικίες που βασιλιάδες θα τις ζήλευαν μόλις πριν από*

Rick Joyner

έναν αιώνα, εξαιτίας των ανέσεών τους, αλλά δεν τις εκτιμούν, ενώ ο Άντζελο θα εκτιμούσε τόσο πολύ ένα χαρτονένιο κουτί μια κρύα νύχτα που θα το μετέτρεπε σ' έναν ένδοξο ναό της παρουσίας Μου. Άρχισε ν' αγαπά τον καθέναν και το καθετί. Θα χαιρόταν περισσότερο για ένα μήλο από όσο μερικοί απ' το λαό Μου θα χαιρόνταν για ένα πλούσιο γεύμα. Ήταν πιστός σε όλα όσα του έδωσα, αν και δεν ήσαν πάρα πολλά σε σύγκριση με όσα έδωσα σε άλλους, μεταξύ των οποίων είσαι κι εσύ. Σου τον έδειξα σε όραμα, γιατί τον προσπέρασες πολλές φορές. Μια φορά μάλιστα τον έδειξες σ' ένα φίλο σου και μίλησες γι' αυτόν".

- Το έκανα; Τι είπα;

- "Είπες: Υπάρχει άλλος ένας από εκείνους τους Ηλίες που πρέπει να έχει ξεφύγει από κάποιο σταθμό λεωφορείων. Είπες ότι ήταν ένας θρησκοόληπτος παλαβός που είχε σταλεί από τον εχθρό, για να προκαλεί δυσαρέσκεια και να απομακρύνει τους ανθρώπους από το ευαγγέλιο".

Αυτό ήταν το χειρότερο χτύπημα που είχα δεχθεί μέχρι τότε σ' αυτήν την εμπειρία. Ήμουν περισσότερο από συγκλονισμένος ήμουν τρομοκρατημένος. Προσπάθησα να θυμηθώ το συγκεκριμένο περιστατικό, αλλά δεν μπορούσα, απλά γιατί υπήρχαν τόσα άλλα σαν κι αυτό. Ποτέ δεν είχα μεγάλη ευσπλαχνία για τους βρόμικους ιεροκήρυκες τού δρόμου. Μου φαίνονταν ότι είχαν ιδιαίτερα σταλεί, για να προκαλούν δυσαρέσκεια στον κόσμο, ώστε να απομακρύνεται από το Ευαγγέλιο.

- Λυπάμαι, Κύριε. Πραγματικά λυπάμαι.

- "Και είσαι συγχωρημένος", απάντησε γρήγορα. Έχεις δίκιο. Είναι πολλοί που προσπαθούν να κηρύξουν το ευαγγέλιο στους δρόμους για λαθεμένους, ακόμη και για διεστραμμένους λόγους. Παρόλ' αυτά, υπάρχουν πολλοί που είναι ειλικρινείς, παρόλο που είναι ανεκπαιδευτοι και αμαθείς. Δεν πρέπει να κρίνεις από την εξωτερική εμφάνιση. Υπάρχουν τόσοι αληθινοί εργάτες που μοιάζουν σαν κι αυτόν όσοι υπάρχουν ανάμεσα στους εκλεπτισμένους επαγγελματίες μέσα στους μεγάλους καθεδρικούς ναούς και στις οργανώσεις που οι άνθρωποι έχουν χτίσει στο όνομά Μου".

Τότε μου έγνεψε να κοιτάξω πάνω, προς τον Άντζελο. Όταν

Η Τελευταία Μάχη

γύρισα, είχε κατεβεί τα σκαλιά του θρόνου του και ήταν ακριβώς μπροστά μου. Ανοίγοντας τα χέρια του, με έσφιξε θερμά στην αγκαλιά του και με φίλησε στο μέτωπο σαν πατέρας. Αγάπη χύθηκε επάνω μου και μέσα μου μέχρις ότου αισθάνθηκα ότι θα υπερφορτιζόταν το νευρικό μου σύστημα. Όταν τελικά με άφησε, παραπατούσα σα να ήμουν μεθυσμένος, αλλά ήταν ένα θαυμάσιο συναίσθημα. Τέτοια αγάπη δεν είχα ποτέ αισθανθεί.

- "Θα μπορούσε να στο είχε μεταδώσει αυτό στη γη", συνέχισε ο Κύριος. "Είχε πολλά να δώσει στο λαό Μου, αλλά δε θα έρχονταν κοντά του. Ακόμη και οι προφήτες Μου τον απέφευγαν. Αυξήθηκε σε πίστη, αγοράζοντας μία Βίβλο και δύο βιβλία που διάβαζε ξανά και ξανά. Προσπάθησε να πάει σε εκκλησίες, αλλά δεν μπόρεσε να βρει μία που θα τον δεχόταν. Αν τον είχαν δεχτεί, θα είχαν δεχτεί Εμένα. Ήταν το χτύπημά Μου πάνω στην πόρτα τους".

Μάθαινα μια νέα περιγραφή θλίψης. "Πώς πέθανε"; ρώτησα, επειδή θυμήθηκα ότι είχε μαρτυρήσει, μισοϋποθέτοντας ότι κατά κάποιο τρόπο ήμουν κι εγώ υπεύθυνος γι' αυτό.

- "Πάγωσε μέχρι θανάτου, προσπαθώντας να κρατήσει ζωντανό έναν γερομεθύστακα, που είχε χάσει τις αισθήσεις του στο κρύο".

Καθώς κοιτούσα τον Άντζελο, απλά δεν μπορούσα να πιστέψω πόσο σκληρή ήταν η καρδιά μου. Παρόλ' αυτά, δεν καταλάβαινα πώς αυτό τον έκανε μάρτυρα, αφού νόμιζα ότι αυτός ο τίτλος ήταν φυλαγμένος γι' αυτούς που πέθαιναν, επειδή δεν ήθελαν να συμβιβαστούν σε κάποια αλήθεια που αντέβαινε με την πίστη τους.

- Κύριε, ξέρω ότι αυτός είναι αληθινά ένας νικητής, παρατήρησα. Και είναι πολύ σωστό γι' αυτόν να βρίσκεται εδώ. Αλλά εκείνοι που πεθαίνουν κατ' αυτόν τον τρόπο θεωρούνται μάρτυρες;

- "Ο Άντζελο ήταν μάρτυρας κάθε μέρα που ζούσε. Θα έκανε μόνο τα απαραίτητα στον εαυτό του για να ζει, κι ευχαρίστως θυσιάσε τη ζωή του για να σώσει ένα άπορο φίλο του. Όπως έγραψε ο Παύλος στους Κορίνθιους, ακόμη κι αν δώσετε το σώμα σας, για να καεί, αλλά δεν έχετε αγάπη, δεν αξίζει τίποτα. Αλλά όταν προσφέρετε τον εαυτό σας με αγάπη, αξίζει πολύ. Ο Άντζελο πέθαινε κάθε μέρα, γιατί δε ζούσε για τον εαυτό του, αλλά για τους άλλους. Όσο ήταν στη γη θεωρούσε πάντοτε τον εαυτό του ως τον

ελάχιστο των αγίων, αλλά ήταν ένας από τους μεγαλύτερους. Όπως έχεις ήδη μάθει, πολλοί από εκείνους που θεωρούν τον εαυτό τους τον μεγαλύτερο και θεωρούνται από τους άλλους ότι είναι οι μεγαλύτεροι, καταλήγουν να είναι οι ελάχιστοι εδώ. Ο Άντζελο δεν πέθανε για μια διδασκαλία, ή ακόμη και για τη μαρτυρία του, αλλά πράγματι πέθανε για Μένα".

- Κύριε, σε παρακαλώ, βοήθησέ με να το θυμάμαι αυτό. Σε παρακαλώ, μη με αφήσεις να ξεχάσω ό,τι βλέπω εδώ όταν επιστρέψω, ικέτευσα.

- Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο είμαι μαζί σου εδώ, και θα είμαι μαζί σου όταν επιστρέψεις. Σοφία είναι να βλέπεις με τα μάτια Μου και να μην κρίνεις από την εξωτερική εμφάνιση. Σου έδειξα τον Άντζελο στην όραση, έτσι ώστε να τον αναγνώριζες όταν τον προσπερνούσες στο δρόμο. Εάν είχες συμμεριστεί μαζί του τη γνώση τού παρελθόντος του που σου είχα δείξει στην όραση, θα είχε δώσει τη ζωή του σ' Εμένα τότε. Θα μπορούσες στη συνέχεια να είχες μαθητεύσει αυτόν το μεγάλο βασιλιά και θα είχε μια μεγάλη επιρροή επάνω στην εκκλησία Μου. Αν ο λαός Μου κοιτούσε τους άλλους με τον τρόπο που Εγώ τους κοιτώ, ο Άντζελο και πολλοί άλλοι σαν κι αυτόν, θα είχαν εκτιμηθεί. Θα είχαν παρελάσει από τους μεγαλύτερους άμβωνες και ο λαός Μου θα ερχόταν από την άκρη τής γης να καθίσει στα πόδια τους, γιατί κάνοντας αυτό θα είχαν καθίσει στα πόδια Μου. Θα σε είχε διδάξει ν' αγαπάς και πώς να επενδύεις τα χαρίσματα που σου έχω δώσει έτσι, ώστε να μπορείς να φέρεις πολύ περισσότερους καρπούς".

Ήμουν τόσο ντροπιασμένος, ώστε δεν ήθελα ούτε να κοιτάξω στον Κύριο, αλλά τελικά γύρισα πίσω σ' Αυτόν, καθώς αισθάνθηκα τον πόνο να με οδηγεί προς τον εγωκεντρισμό ξανά. Όταν Τον κοίταξα σχεδόν τυφλώθηκα από τη δόξα Του. Χρειάστηκε κάποιο χρονικό διάστημα, αλλά σταδιακά τα μάτια μου προσαρμόστηκαν, έτσι ώστε μπόρεσα να Τον δω.

- "Να θυμάσαι ότι έχεις συγχωρηθεί", είπε. "Δε σου δείχνω αυτά τα πράγματα, για να σε καταδικάσω, αλλά για να σε διδάξω. Πάντοτε να θυμάσαι ότι η ευσπλαχνία θα αφαιρεί τα πέπλα από την ψυχή σου γρηγορότερα από οτιδήποτε άλλο".

Η Τελευταία Μάχη

Καθώς αρχίσαμε να περπατάμε ξανά, ο Άντζελο μίλησε για πρώτη φορά. "Σε παρακαλώ, θυμήσου τους φίλους μου, τους άστεγους. Πολλοί θα αγαπήσουν το Σωτήρα μας αν κάποιος πάει σ' αυτούς".

Τα λόγια του είχαν τόση δύναμη μέσα τους, ώστε ήμουν υπερβολικά συγκινημένος και δεν απάντησα, γι' αυτό απλώς συγκατένευσα. Ήξερα ότι εκείνες οι λέξεις ήσαν το διάταγμα ενός μεγάλου βασιλιά και ενός μεγάλου φίλου του Βασιλιά των Βασιλιάδων.

- Κύριε, θα με βοηθήσεις να βοηθήσω τους άστεγους;

- *"Θα βοηθήσω όποιον τους βοηθήσει"*, απάντησε. *"Όταν αγαπάς εκείνους που Εγώ αγαπώ, θα γνωρίζεις πάντοτε την βοήθειά Μου. Αυτοί θα βοηθηθούν σύμφωνα με το μέτρο της αγάπης τους. Έχεις ζητήσει πολλές φορές περισσότερο χρίσμα δικό Μου. Αυτός είναι ο τρόπος που θα το πάρεις: Αγάπα αυτούς που Εγώ αγαπώ. Εφόσον αγαπάς αυτούς, αγαπάς Εμένα. Καθώς δίνεις σ' αυτούς, έχεις δώσει σ' Εμένα, και Εγώ θα σου δώσω περισσότερα σε ανταπόδοση"*.

Οι σκέψεις μου περιπλανήθηκαν στην όμορφη κατοικία μου και σε όλα τα άλλα υπάρχοντά μου. Δεν ήμουν πλούσιος, αλλά με τα γήϊνα κριτήρια ήξερα ότι πράγματι ζούσα πολύ καλύτερα απ' όσο είχαν ζήσει βασιλιάδες μόλις πριν από έναν αιώνα. Ποτέ δεν είχα αισθανθεί ένοχος γι' αυτό στο παρελθόν, τώρα όμως αισθανόμουν. Κατά κάποιον τρόπο ήταν ένα καλό συναίσθημα, αλλά συγχρόνως δε φαινόταν σωστό. Κοίταξα πάλι πίσω στον Κύριο, επειδή ήξερα ότι θα με βοηθούσε.

- *"Θυμήσου τι είπα για το πόσο ο τέλειος νόμος της αγάπης Μου έκανε να διακρίνεται το φως από το σκοτάδι. Όταν έρχεται σύγχυση, όπως τώρα αισθάνεσαι, γνωρίζεις πως αυτό που δοκιμάζεις δεν είναι ο τέλειος νόμος της αγάπης Μου. Χαίρομαι να δίνω στην οικογένειά Μου καλά δώρα, ακριβώς όπως εσύ κάνεις στη δική σου. Θέλω να τα χαίρεσαι και να τα εκτιμάς. Μόνο δεν πρέπει να τα λατρεύεις· πρέπει να τα μοιράζεις ελεύθερα όταν σε καλώ να το κάνεις. Θα μπορούσα να κουνήσω το χέρι μου και στιγμιαία να εξαφανίσω όλη τη φτώχεια από τη γη. Θα υπάρξει μια ημέρα τιμωρίας με εκκαθάριση λογαριασμών, όταν τα όρη και οι υψηλοί τόποι χαμηλώσουν, και οι φτωχοί και οι καταπιεσμένοι εξυψωθούν· δε*

Rick Joyner

θα το ήθελα, αλλά πρέπει να το κάνω. Ο ανθρώπινος οίκτος είναι ακριβώς τόσο μισητός σ' Εμένα όπως η ανθρώπινη καταπίεση. Ο ανθρώπινος οίκτος χρησιμοποιείται ως υποκατάστατο για τη δύναμη τού σταυρού Μου. Δε σε κάλεσα να θυσιάζεις, αλλά να υπακούς. Μερικές φορές θα πρέπει να θυσιάζεις, για να με υπακούς, αλλά αν η θυσία σου δε γίνεται με υπακοή, θα μας χωρίσει.

Είσαι ένοχος για τον τρόπο που έκρινες λαθεμένα και συμπεριφέρθηκες σ' αυτόν το μεγάλο βασιλιά όταν ήταν υπηρέτης Μου στη γη. Μην κρίνεις κανέναν, χωρίς να ζητήσεις πληροφορίες από Μένα. Έχεις χάσει τις περισσότερες συναντήσεις που είχα οργανώσει για σένα απ' όσες έχεις ποτέ φανταστεί, απλά επειδή δεν ήσουν ευαίσθητος σ' Εμένα. Ωστόσο, δε σου το έδειξα αυτό, για να σε κάνω να αισθανθείς ένοχος και μόνο, αλλά για να σε φέρω σε μετάνοια, έτσι ώστε να μην συνεχίσεις να τις χάνεις. Εάν αντιδράσεις μόνο με ενοχή, θα αρχίσεις να κάνεις πράγματα για να αντισταθμίσεις την ενοχή σου, πράγμα που είναι προσβολή για το σταυρό Μου. Μόνον ο σταυρός Μου μπορεί να εξαφανίσει την ενοχή σου και επειδή πήγα στο σταυρό για να εξαφανίσω την ενοχή σου, οτιδήποτε γίνεται με ενοχή δε γίνεται για Μένα.

Δεν χαίρομαι να βλέπω τους ανθρώπους να υποφέρουν", συνέχισε η Σοφία. "Αλλά η ανθρώπινη ευσπλαχνία δε θα τους οδηγήσει στο σταυρό που μόνο αυτός μπορεί να ανακουφίσει τον πραγματικό τους πόνο. Έχασες τον Άντζελο, γιατί δεν περπατούσες με ευσπλαχνία. Θα έχεις περισσότερη όταν επιστρέψεις, αλλά η ευσπλαχνία σου πρέπει ακόμη να υποτάσσεται στο Πνεύμα Μου. Ακόμη κι Εγώ δε θεράπευσα όλους εκείνους για τους οποίους αισθανόμουν ευσπλαχνία, αλλά έκανα μόνο ό,τι είδα να κάνει ο Πατέρας Μου. Δεν πρέπει απλώς να κάνεις πράγματα από ευσπλαχνία, αλλά να υποτάσσεσαι στο Πνεύμα Μου. Μόνο τότε η ευσπλαχνία σου θα έχει τη δύναμη της λύτρωσης.

Σου εμπιστεύθηκα τα χαρίσματα τού Πνεύματός Μου. Έχεις γνωρίσει το χρίσμα Μου στο κήρυγμά σου και στα γραπτά σου, αλλά το έχεις γνωρίσει πολύ λιγότερο από όσο συνειδητοποιείς. Σπάνια βλέπεις πραγματικά με τα μάτια Μου ή ακούς με τα αυτιά Μου ή καταλαβαίνεις με την καρδιά Μου. Χωρίς Εμένα δεν μπο-

Η Τελευταία Μάχη

ρείς να κάνεις τίποτε που θα ωφελήσει το βασίλειό Μου ή που θα συμβάλει στην πρόοδο του Ευαγγελίου Μου. Έχεις πολεμήσει στις μάχες Μου και ακόμη έχεις δει την κορυφή του όρους Μου. Έμαθες να ρίχνεις βέλη αλήθειας και να χτυπάς τον εχθρό. Έμαθες λίγο να χρησιμοποιείς το ξίφος Μου. Αλλά η αγάπη είναι το μεγαλύτερο όπλο Μου. Η αγάπη ποτέ δεν πέφτει. Η αγάπη είναι η δύναμη που καταστρέφει τα έργα τού διαβόλου. Και η αγάπη είναι αυτή που φέρνει τη βασιλεία Μου. Η αγάπη είναι η σημαία πάνω από το στράτευμά Μου. Κάτω από αυτήν τη σημαία πρέπει τώρα να πολεμήσετε".

Αφού μου είπε αυτά, στρίψαμε σ' ένα διάδρομο και δεν ήμασταν πια στο μεγάλο προθάλαμο τής κρίσης. Η δόξα της Σοφίας ήταν όλη γύρω μου, αλλά δεν μπορούσα πλέον να Τη δω ευδιάκριτα. Ξαφνικά ήρθα σε μια πόρτα. Γύρισα, γιατί δεν ήθελα να φύγω, αλλά αμέσως κατάλαβα ότι όφειλα να το κάνω. Αυτή ήταν η πόρτα όπου η Σοφία με είχε οδηγήσει. Έπρεπε να περάσω από αυτή.

Συνεχίζεται...

Απαντήσεις σε εύλογες απορίες

Απορία 1η: Υπάρχουν προφήτες τού Θεού στις μέρες μας κι αν, ναι, μας μιλά μέσω αυτών ο Θεός σήμερα;

Απάντηση: Φυσικά και υπάρχουν προφήτες και προφητείες γιατί "ο Θεός είναι ο ίδιος χθές και σήμερα και εις τους αιώνες" (Εβραίους 13: 8). Γιατί τώρα να αλλάξει; Μήπως βελτιωθήκαμε σαν άτομα και σαν εκκλησίες;

Η αναφορά του αποστόλου Πέτρου στο βιβλίο των Πράξεων κεφάλαιο 2: 16-18 σχετικά με τις τελευταίες ημέρες είναι ότι οι δούλοι μου θα προφητεύουν.

Το χάρισμα της προφητείας είναι ένα από τα πολλά χαρίσματα που απαριθμούνται στην Καινή Διαθήκη ειδική αναφορά γι'αυτά υπάρχει στην 1η προς Κορινθίους επιστολή στα κεφάλαια 12 και 14.

Εάν σταμάτησε το χάρισμα τής προφητείας τότε και τα άλλα χαρίσματα έχουν σταματήσει όπως του διδασκάλου, του ποιμένα, του ευαγγελιστού κ. ά.

Εκτός κι αν ο Κύριος σταμάτησε μόνο μερικά όπως της προφητείας, των γλωσσών, της θεραπείας διότι δεν τα χρειαζόμαστε πλέον· συμπέρασμα που αντιτίθεται με την άσχημη κατάσταση που βρίσκεται η εκκλησία του Κυρίου η οποία χρειάζεται όλα τα χαρίσματα που τις έχει δώσει προς οικοδομήν της. (1η Κορ. 14: 3).

Οπότε το ερώτημα πρέπει να είναι όχι αν υπάρχουν σήμερα οι προφητείες άλλα αν είναι αληθινές ή όχι. Όπως μάς συμβουλεύει ο Κύριος ο τρόπος που θα γνωρίσεις αν μια προφητεία είναι αληθινή ή όχι εξαρτάται από διάφορους παράγοντες όπως:

α) Ποιος είναι ο προφητεύων, είναι γνωστός στην εκκλησία και ποιο είναι το παρελθόν του; β) Έχουν επαληθευτεί στο παρελθόν οι προφητείες του;

γ) Η προφητεία που δίνει συμφωνεί με όλες τις διδασκαλίες της Αγίας Γραφής;

δ) Συμμαρτυρεί με το πνεύμα μας; ε) Υπάρχει έλεγχος ατομικός ή γενικός, δηλ. τι επίδραση έχει επάνω μας όταν ακούμε ή διαβάζουμε μια προφητεία;

Το βιβλίο η "Τελευταία μάχη" του Rick Joyner σε όλες τις παραπάνω ερωτήσεις και απορίες απαντά θετικά.

Απορία 2η: Υπάρχουν θεόπνευστα βιβλία εκτός των βιβλίων της Αγίας Γραφής για τα οποία οι συγγραφείς τους ισχυρίζονται ότι οι αποκαλύψεις τους προέρχονται από τον Θεό;

Απάντηση: Οποσδήποτε κανένα άλλο βιβλίο δεν μπορούμε να το τοποθετήσουμε στον κανόνα των βιβλίων της Αγίας Γραφής. Σίγουρα όμως, υπάρχουν άλλα βιβλία διαμέσου των αιώνων της ιστορίας της εκκλησίας, τα οποία είναι εν μέρει εμπνευσμένα από το πνεύμα τού Θεού και τα οποία βοήθησαν σημαντικά στην πνευματική αύξηση της τοπικής ή της παγκόσμιας εκκλησίας.

Απορία 3η: Πρέπει όπως ο Απόστολος Παύλος (2η Κορινθίους 12: 2-7) να μην δημοσιεύουμε τις πνευματικές εμπειρίες που μας δίδει ο Θεός;

Απάντηση: Ο ίδιος ο Απ. Παύλος όπως γνωρίζουμε γράφει (1η Κορινθίους 14: 3-4) ότι το χάρισμα της προφητείας έχει δοθεί για έναν σκοπό ο οποίος είναι η οικοδομή της Εκκλησίας.

Επίσης ο ίδιος ο Απ. Παύλος στο ίδιο κεφάλαιο στην 1η Κορινθίους 14: 26-31 προτρέπει τους πιστούς να εξασκούν τα χαρίσματα που τους έχει δώσει το Πνεύμα το Άγιο δημόσια, για οικοδομή, προτροπή, έλεγχο και την παρηγοριά της εκκλησίας.

Ο Απ. Παύλος απέφυγε να γράψει με λεπτομέρειες μερικές από τις πνευματικές του εμπειρίες όπως αναφέρει στην 2η Κορινθίους 12: 2-7. Όχι από φόβο, αλλά για να μην υψωθεί ο ίδιος από τους πιστούς και υπάρξει κίνδυνος ειδωλοποίησής του από τους πιστούς αργότερα.

Είναι ανάγκη λοιπόν να λέμε ή να γράφουμε τις πνευματικές εμπειρίες μας δημόσια, έχοντας φόβο Θεού. με προσευχή. δίνοντας δόξα στον Θεό, ανυψώνοντας Εκείνον και όχι τον εαυτό μας.

Απορία 4η Έχουν την δυνατότητα οι πιστοί που βρίσκονται στον ουρανό να επικοινωνούν με εμάς εδώ στη γη; Μπορούν να μεσιτεύουν στον Θεό για εμάς;

Απάντηση: Ο λόγος τού Θεού μάς απαγορεύει ρητά (Δευτερονόμιο 18: 9-14) να προσπαθούμε να επικοινωνήσουμε με τους νεκρούς.

Επίσης στην Ιστορία τού Πλουσίου και του Λαζάρου (Λουκάς 16: 19-31) βλέπουμε ότι οι ψυχές των νεκρών αισθάνονται τον

πόνο, τη δίψα ή τη χαρά και την ειρήνη. Ενδιαφέρονται για την σωτηρία μας αλλά δεν μπορούν να έλθουν σε επαφή μαζί μας. Επίσης στην αποκάλυψη 6: 9-11 βλέπουμε ότι οι εσφαγμένοι μάρτυρες ζητούν την καταδίκη των δημίων τους.

Μόνο στην μεταμόρφωση του Κυρίου βλέπουμε την εμφάνιση δύο νεκρών προσώπων: του Μωυσή και του Ηλία. Όλες οι άλλες εμφανίσεις προσώπων του άλλου κόσμου στη γη είναι αγγέλων σε ειδικές αποστολές από τον Θεό προς ορισμένα άτομα.

Όσο για την μεσιτεία των "κεκοιμημένων Αγίων" και εάν πρέπει να προσευχόμαστε σ' αυτούς, η Αγία Γραφή είναι ξεκάθαρη.

Ένας είναι ο μεσίτης μεταξύ Θεού και ανθρώπων ο άνθρωπος Ιησούς. (1η Τιμοθέου 2: 5-6 και 1η Ιωάννη 2: 1-2, Ιωάννης 10: 10: 9, 14: 6).

Ο Θεός στην Αγία Γραφή μάς προτρέπει να προσευχόμαστε ο ένας για τον άλλον όσο είμαστε ζωντανοί (Ρωμαίους 12), αλλά πουθενά δεν μας γράφει να προσευχόμαστε στους νεκρούς Αγίους, ώστε αυτοί να μεσιτεύσουν στον Θεό για εμάς.

Η λόγος τού Θεού μάς προτρέπει να προσευχόμαστε στον Ουράνιο Πατέρα μας μέσω του Ιησού Χριστού δια Πνεύματος Αγίου.

Απορία 5η Ποια είναι η σημασία της προφητείας στην Κ.Δ. ;

Απάντηση: Η προφητεία στην Κ.Δ. είναι α) ο συνδιασμός διαφόρων γεγονότων, καταστάσεων και αληθειών που έχουν σαν σκοπό να αναδείξουν ποιο είναι το σχέδιο τού Θεού για τον άνθρωπο. Κλασικό παράδειγμα αυτής της σημασίας έχουμε στο 1η Θεσσαλονικείς 4:13-18. β) Η εξαγγελία διαφόρων γεγονότων που θα συμβούν στο μέλλον. Φυσικά αυτό είναι περισσότερο πρόρρηση και λιγότερο προφητεία μιας και η πραγματική σημασία της έννοιας προφητεία στην Κ. Δ. είναι η πρώτη.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- Πρόλογος Ελληνικής Έκδοσης	σελ. 5
- Εισαγωγή	σελ. 7
1. Οι ορδές της Κόλασης προελαύνουν	σελ. 19
2. Το άγιο βουνό	σελ. 45
3. Η επιστροφή των Αετών	σελ. 65
4. Ο Λευκός Θρόνος	σελ. 85
5. Οι Νικητές	σελ. 131
6. Απαντήσεις σε εύλογες απορίες	σελ. 165

Άλλα Βιβλία από τις εκδόσεις "Το Ανώγειο"

1. ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ (σελ. 382, 3.000 δρχ.)

Σ' αυτό το εγχειρίδιο πνευματικού πολέμου, η γιατρός Ρεβέκκα Μπράουν, γράφει για τις εμπειρίες επτά χρόνων που είχε βοηθώντας στην απελευθέρωση περισσότερων από 1.000 ατόμων βαθιά ριζωμένων μέσα στα δίκτυα του Σατανισμού.

Σ' αυτό το βιβλίο θα μάθετε:

- Να σταθείτε νικητές απέναντι στον Σατανά.
- Να αντιμετωπίσετε τις επικίνδυνες διδασκαλίες της Νέας Εποχής.
- Να διακονίσετε στην απελευθέρωση ατόμων από τον Σατανά.
- Να αντιμετωπίσετε με επιτυχία προβλήματα που σπάνια μπορούν να επιλύσουν οι άνθρωποι και να έχετε απελευθέρωση.

Γνωρίζεις ότι ο Σατανάς χρησιμοποιεί εισόδους μέσα στο πνεύμα και την ψυχή σου μέσω σύγχρονων διδασκαλιών όπως η Γιόγκα, παιχνίδια τής σκέψης στα οποία μπορεί να παίζεις κάποιο ρόλο και την πνευματική περιουσία, για να φέρει καταστροφή μέσα στο σπίτι σου;

Ο Σατανάς σε μισεί και θέλει να σε καταστρέψει. Για να είσαι νικητής πρέπει να προετοιμαστείς για Πνευματικό Πόλεμο.

2. Η ΒΕΒΗΛΩΣΗ ΤΟΥ ΕΡΩΤΑ (σελ. 244, 2500 δρχ.)

Κάτι συνέβη με την αγάπη, τον έρωτα, την σαρκική αγάπη, όταν έπεσε η ανθρωπότητα. Η ομορφιά χάλασε. Η χαρά ανακατεύτηκε με τη λύπη. Ο έρωτας βεβηλώθηκε.

Σήμερα τα αποτελέσματα της πτώσης εκδηλώνονται στις προγαμιαίες συζυγικές σχέσεις, τις εξωγαμιαίες σχέσεις, τον αυνανισμό, την ομοφυλοφιλία και άλλες μορφές διαστρεβλωμένων σεξουαλικών σχέσεων.

Ο John White είναι συγγραφέας και ομιλητής παγκόσμιας φήμης. Έχει υπηρετήσει ως γενικός προϊστάμενος ενός μεγάλου χριστιανικού φοιτητικού έργου στη Λατινική Αμερική και πιο πρόσφατα ως καθηγητής ψυχιατρικής στο Πανεπιστήμιο της Μανιτόμπα στον Καναδά. Έχει γράψει διάφορα βιβλία. " Η Μάχη" ένα από τα πιο γνωστά, έχει εκδοθεί στα Ελληνικά.

3. Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ (σελ. 143, 1500 δρχ.)

"Ο Θεός ήρθε να μας οδηγήσει έξω από τον εαυτό μας, να μας οδηγήσει από το συνηθισμένο στο ασυνήθιστο, από το ανθρώπινο στο θεϊκό, να μας φτιάξει κατά την εικόνα του Υιού Του.

Ω, τί Σωτήρας!

Είναι γραμμένο: "Τώρα είμαστε παιδιά του Θεού, και ακόμα δεν φανερώθηκε τι θα είμαστε, γνωρίζουμε όμως ότι όταν φανερωθεί θα είμαστε όμοιοι με Αυτόν, διότι θα ιδούμε Αυτόν καθώς είναι" (1 Ιωάννου 3/2). Αλλά ακόμα και τώρα ο Κύριος θέλει να μας μεταμορφώσει από δόξα σε δόξα, με το Πνεύμα τού ζωντανού Θεού. Έχετε πίστη στον Θεό, έχετε πίστη στον Υιό, έχετε πίστη στο Άγιο Πνεύμα. Και ο Θεός θα εργαστεί μέσα σας στο να θέλετε και το να πράττετε το ευάρεστο σε Αυτόν".

Ο συγγραφέας, Smith Wiggelworth, ήταν ένας απλός υδραυλικός που χρησιμοποιήθηκε από τον Κύριο, με θαυμαστό τρόπο στις πρώτες δεκαετίες τού 20ου αιώνα.

4. Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ ΣΤΟΝ 20ο ΑΙΩΝΑ

(σελ. 112, 1200 δρχ.)

Κλείνοντας το βιβλίο του ο Μπάρτλμαν κάνει έκκληση για ενότητα: "Ανήκουμε στο Σώμα του Χριστού, που βρίσκεται στον ουρανό και στη γη!"

Αυτό μπορεί να επιωθεί και για τους πιστούς της Ιεραποστολής της οδού Αζούζα, που μαζεύτηκαν εκεί τον Απρίλιο του 1906. Δεν ανήκαν σε μια οργανωμένη δογματική ομάδα, γι' αυτό και καμιά από τις σημερινές μεγάλες πεντηκοστιανές εκκλησίες δεν μπορεί να οικειοποιηθεί την Ιεραποστολή της Αζούζα. Αυτή ανήκει στο σώμα του Χριστού.

Διαβάστε την ιστορία της γέννησης της Πεντηκοστιανής κίνησης στις αρχές του 20ου αιώνα στην οδό Αζούζα του Λος Άντζελες. Ζήστε το ζήλο, την απλοϊκότητα και την παιδική πίστη των πρωτοπόρων της μεγαλύτερης χριστιανικής κίνησης του 20ου αιώνα.

5. ΣΑΝ ΒΙΑΙΟΣ ΑΝΕΜΟΣ (σελ. 83, 1.000 δρχ.)

"Το νερό μεταβλήθηκε σε κρασί... Άνθρωποι αναστήθηκαν από τους νεκρούς. Σε άλλους έδωσαν δηλητήριο και δεν πέθαναν. Κάποιοι περπάτησαν πάνω στα νερά ενός ποταμού βάθους 30 ποδών..."

Θαύματα σαν κι αυτά, που έγιναν τις μέρες της Καινής Διαθήκης, θεωρούνται σήμερα απίθανα. Όμως αυτά συνέβησαν και συμβαίνουν όταν άνδρες, γυναίκες και παιδιά που απλά πιστεύουν στον Θεό βαδίζουν πάνω στις υποσχέσεις Του!" Το βιβλίο περιγράφει την ιστορία μιας αναζωπύρωσης που άρχισε με το Άγιο Πνεύμα στη μακρινή νήσο Τιμόρ, στην Ινδονησία. Θαύματα όπως τον πρώτο αιώνα του χριστιανισμού συμβαίνουν το 1970 σε απλούς ανθρώπους που θέλουν να γνωρίσουν προσωπικά τον Θεό και τη δύναμή Του.

6. ΜΙΛΟΥΝ ΣΕ ΑΓΝΩΣΤΕΣ ΓΛΩΣΣΕΣ (σελ. 174, 2.000 δρχ.)

Είναι Πεντηκοστιανοί. Με τον ενθουσιασμό τους τη ζωντάνια τους, το ζήλο τους και την ιεραποστολική τους δραστηριότητα, έχουν φέρει το μήνυμα του Ευαγγελίου του Ιησού Χριστού στα πέρατα της γης φτάνοντας σε έναν αριθμό των 350.000.000 ανθρώπων. Οι Πεντηκοστιανοί προκαλούν θετικές και αρνητικές εντυπώσεις και αντιδράσεις στις παραδοσιακές εκκλησίες, Ορθόδοξες, Καθολικές και Διαμαρτυρόμενες.

Σε αυτό το βιβλίο οι συγγραφείς Τζων και Ελίζαμπεθ Σέριλλ, γνωστοί στην Αμερική για τα άρθρα τους στα περιοδικά Reader's Guidepost Digest και στην Ελλάδα με το βιβλίο "Οι πιο ευτυχιότεροι άνθρωποι στη γη", περιγράφουν τη δική τους προσωπική πείρα και επαφή με τους Πεντηκοστιανούς, σαν άτομα και σαν κίνηση.

Με αντικειμενικότητα και καθαρότητα έκφρασης αναλύουν και εξετάζουν όλες τις ερωτήσεις που έχουν απασχολήσει όλους όσους έχουν έλθει σε επαφή με τους Πεντηκοστιανούς και τα χαρίσματα του Αγίου Πνεύματος όπως η γλωσσολαλία, η θεραπεία, η προφητεία κ.ά.

7. ΜΑΘΑΙΝΩ ΤΗ ΒΙΒΛΟ ΖΩΓΡΑΦΙΖΟΝΤΑΣ (σελ. 256, 2.500 δρχ.)

Παιδικό βιβλίο ζωγραφικής. (Μεγάλο σχήμα)

8. ΕΞΗΓΩΝΤΑΣ ΤΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΠΟΛΕΜΟ (σελ. 95, 1.000)

Το βιβλίο πραγματεύεται την πνευματική αντιμετώπιση των καταστάσεων που αντιμετωπίζει ο σύγχρονος άνθρωπος στις σχέσεις του με την οικογένεια, την εργασία, τα οικονομικά, το γάμο. Παράλληλα είναι ένα βοήθημα για την κατα-

νόηση και αντιμετώπιση τού τρόπου με τον οποίο ενεργούν οι δυνάμεις τού σκότους. Είναι ένας πρακτικός οδηγός για τον πνευματικό πόλεμο τού κάθε χριστιανού.

9. ΕΥΛΟΓΙΑ Ή ΚΑΤΑΡΑ; ΜΠΟΡΕΙΣ ΝΑ ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ (σελ. 242, 2.500 δρχ.) ΕΞΑΝΤΛΗΘΗΚΕ

Είσαι μόνιμα απογοητευμένος από τις αρρώστιες, τα οικονομικά προβλήματα, τις κακές σχέσεις σου με τους άλλους;

Μήπως συμβαίνουν ατυχήματα σε σένα και την οικογένειά σου, με έναν ανεξήγητο ρυθμό; Διερωτάσαι γιατί μερικοί άνθρωποι φαίνονται να έχουν μεγαλύτερο μερίδιο στην επιτυχία και στην εκπλήρωση των στόχων τους;

Ο Ντέρεκ Πρινς δείχνει πώς δύο δυνάμεις εργάζονται μέσα στη ζωή του καθενός μας: η Ευλογία και η Κατάρρα. Η μία είναι ευεργετική, η άλλη καταστρεπτική. Για να αποκτήσουμε τα οφέλη των ευλογιών τού Θεού και να προστατευτούμε από κατάρρες, χρειάζεται να καταλάβουμε πώς αυτές οι δύο δυνάμεις εργάζονται.

Ο Ντ. Πρινς μάς δείχνει με δραματικό τρόπο ότι η κατάρρα δεν είναι μία δαιμονία που προέρχεται από τον Μεσαίωνα. Παραθέτει αληθινές ιστορίες ανθρώπων, οι οποίοι εξεπλάγησαν όταν ανακάλυψαν ότι δεν ήσαν θύματα τής τυφλής μοίρας ή τής κληρονομικότητας. Το πρόβλημα ήταν μία κατάρρα, η οποία μπορεί να είχε αρχίσει από μία προηγούμενη γενιά. Το πιο σημαντικό είναι ότι ο Ντ. Πρινς σάς δείχνει πώς να αναγνωρίσετε μία κατάρρα που ενεργεί στη ζωή σας και πώς να ελευθερωθείτε απ'αυτήν και να βρείτε τις ευλογίες τού Θεού.

10. ΤΟ ΜΠΟΥΚΑΛΙ ΜΕ ΤΟ ΦΑΡΜΑΚΟ ΤΟΥ ΘΕΟΥ (σελ. 32, 400 δρχ.)

Μπορεί να έχεις μία ασθένεια στον μυελό των οστών ή μία ασθένεια στους συνδέσμους των οστών και ίσως να μην υπάρχει φάρμακο που να μπορεί να αντιμετωπίσει αποτελεσματικά την ασθένειά σου αυτή, όμως ο λόγος τού Θεού μπορεί να φτάσει εκεί.

Μπορεί ακόμη να έχεις προβλήματα στα βαθύτερα μέρη τής προσωπικότητάς σου για τα οποία ο ψυχίατρος δεν μπορεί να σε βοηθήσει. Ο λόγος τού Θεού όμως μπορεί να φτάσει εκεί. Ο λόγος τού Θεού εισχωρεί παντού. Αυτό που είναι σημαντικό είναι να τον δεχθούμε με τον τρόπο που ο Θεός ο ίδιος απαιτεί να τον δεχθούμε. Να τον δεχθούμε με αμέριστη την προσοχή μας και με ταπεινή καρδιά για να συμμεριστούμε τη διδασκαλία Του.

Πρέπει να αφαιρέσουμε τους φραγμούς της προκατάληψης και των προλήψεων, να τον κοιτάξουμε με ένα απλό και ειλικρινές βλέμμα και με όλη μας την καρδιά. Να μη θέλουμε να παίζουμε με τις λέξεις ή να φτιάχνουμε δικές μας θεωρίες. Πρέπει να δεχθούμε ότι αυτά που λέγει τα εννοεί. Πρέπει να σπάσουμε τους φραγμούς της εκλογίκευσης όλων των πραγμάτων και τις ανθρώπινες σοφίες και να αφήσουμε να εισέλθει στο νου μας και να κάνει το έργο του.

11. Η ΝΙΚΗ ΑΡΧΙΖΕΙ ΑΠΟ ΤΟ ΝΟΥ ΣΟΥ (σελ. 144, 1.500 δρχ.)

Φαντάσου πώς κοιτάζεις μία κινηματογραφική οθόνη.

Τώρα απεικόνισε πάνω σ'αυτήν όλες τις σκέψεις που έχεις κάνει τις τελευταίες εβδομάδες.

Θα ένιωθες ντροπή αν μπορούσαν να τις δουν όλοι οι γνωστοί σου; Αν ναι, είναι ανάγκη να διαβάσεις, να καταλάβεις και να εφαρμόσεις τις οδηγίες που υπάρχουν στο βιβλίο αυτό. Θα ήθελα να γνώριζα τις αλήθειες αυτές πολύ νεότερος. Προσεύχομαι ο Θεός να σε βοηθήσει ώστε να γλυτώσεις από άσκοπες ταλαιπωρίες μέσα στη ζωή σου.

ΣΚΕΨΟΥ ΤΙΣ ΕΞΗΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ:

Τί είναι πιο σπουδαίο για τον Θεό;

1. Οι πράξεις μας;
2. Οι σκέψεις και οι επιθυμίες μας;

Μη βιαστείς να απαντήσεις πριν διαβάσεις αυτό το βιβλίο

12. ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΒΙΒΛΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ (σελ. 64, 1.500 δρχ.)

Πλήρης σειρά βιβλικών μαθημάτων με ερωτήσεις, απαντήσεις και σημειώσεις.

13. Η ΑΛΗΘΙΝΗ ΝΗΣΤΕΙΑ (σελ. 32, 400 δρχ.)

Ο Παύλος περιγράφει διάφορες πτυχές του χαρακτήρα και της διαγωγής του, οι οποίες φανερώνουν τον ίδιο και τους συνεργάτες του ως αληθινούς δούλους του Θεού. Μεταξύ αυτών είναι αγρυπνία (να μένεις άγρυπνος όταν θα μπορούσες να κοιμάσαι) και η νηστεία (να απέχεις από φαγητό, όταν θα μπορούσες να τρως). Αγρυπνία και νηστεία ταιριάζουν μαζί. Ταιριάζουν με την καθαρότητα, τη γνώση, την υπομονή, την καλοσύνη, το Άγιο Πνεύμα και την γνήσια αγάπη. Με άλλα λόγια παρουσιάζονται σαν ένα μέρος των προσόντων του αληθινού δούλου του Κυρίου Ιησού Χριστού.

Πιστεύω ότι ο Θεός εξακολουθεί να βλέπει τα πράγματα με τον ίδιο τρόπο σήμερα. Η πρόνοια του Θεού και οι κανόνες Του είναι ακόμη τα ίδια, όπως ήσαν για τον Παύλο και την πρώτη Εκκλησία.

14. ΚΑΛΗΜΕΡΑ ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ (σελ. 211, 2.000 δρχ.)

Ο Μπέννυ Χινν στο βιβλίο του αυτό παρουσιάζει τις αλήθειες που του έχει αποκαλύψει ο Θεός και ό,τι του έχει δείξει μέσα στα χρόνια της ζωής του. Το βιβλίο θα σε βοηθήσει να αποκτήσεις μια πιο βαθιά γνώση του Θεού. Επίσης θα σε βοηθήσει να μάθεις.

- Πώς να αναγνωρίζεις τη φωνή του Πνεύματος.
- Επτά βήματα για μια πιο αποτελεσματική προσευχή.
- Την πηγή και τον σκοπό του χρίσματος του Θεού.
- Ελευθερία απ' τον φόβο για την "ασυγχώρητη αμαρτία".
- Το σχέδιο του Θεού για Σένα.

Ο Χινν λέγει: "Φίλε μου, εάν είσαι έτοιμος να αρχίσεις μια προσωπική σχέση με το Άγιο Πνεύμα η οποία ξεπερνά καθετί που έχεις ονειρευτεί, διάβασε αυτό το βιβλίο".

15. ΔΥΝΑΜΗ ΣΤΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ (σελ. 159, 1.500 δρχ.)

Το βιβλίο "ΔΥΝΑΜΗ ΣΤΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ" συγκεντρώνει θαύματα που συμβαίνουν απλά με την εφαρμογή των βιβλικών αληθειών στη ζωή μας. Αλήθειες όπως "τα πάντα συνεργούσι στο αγαθόν..." ή "κατά πάντα ευχαριστείτε..." ή "θεωρείτε χαρά όταν πέσητε εις πειρασμούς...".

Όπως η ζωή του Πνεύματος έτσι και η δοξολογία έχει μία εκρηκτική ιδιότητα που όταν ελευθερωθεί στη ζωή του πιστού αναζωογονεί καθετί που αγγίζει.

Ο Μέρλιν Καρόδερς πραγματεύεται την πρακτική χρήση της δοξολογίας σ' αυτό το αξιόπιστο και τόσο πληροφοριακό βιβλίο.

16. ΑΠΟ ΤΗ ΦΥΛΑΚΗ ΣΤΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ (σελ. 1.500 δρχ.)

Το βιβλίο "Από τη Φυλακή στη Δοξολογία" δεν αναφέρεται σε κάποια φυλακή με κάγκελα, αλλά στη φυλακή που οι διάφορες καταστάσεις δημιουργούν στη ζωή μας- και μας δίνει τον τρόπο απελευθέρωσης από αυτές. Το βιβλίο αυτό διαβάζεται

εύκολα κι ευχάριστα. Πολλοί το έχουν χαρακτηρίσει ως το πιο παράξενο βιβλίο που έχουν διαβάσει ποτέ. Εκατομμύρια άνθρωποι σε όλον τον κόσμο έχουν πει πως έχει αλλάξει τη ζωή τους και τους έχει βοηθήσει να βρουν λύση στα προβλήματά τους. Έχει μεταφραστεί σε 35 γλώσσες!

Η πιο εμπνευσμένη περιγραφή της χάρις του Θεού όπως εμφανίζεται στην ανθρώπινη ζωή... Norman Vincent Peale

Το βιβλίο αυτό μ'έχει βοηθήσει να καταλάβω πολλά από τα άσχημα πράγματα που μου έχουν συμβεί και με δίδαξε να μην κρίνω τις περιστάσεις από αυτό που δείχνουν... Αν μπορούμε να δοξάζουμε τον Θεό μέσα από το πρόβλημά μας, τότε αυτό σίγουρα θα μετατραπεί στην πιο μεγάλη ευλογία του κόσμου.

Gloria Swanson

17. Ο ΘΕΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΚΑΛΥΤΕΡΟΣ ΠΡΟΞΕΝΗΤΗΣ (σελ. 178, 2.000)

Επιθυμείς έναν θαυμάσιο γάμο που να είναι από τον Θεό;

Αν ζεις μόνος ή μόνη τότε πιθανόν να αναρωτιέσαι πως θ'αναγνωρίσεις το κατάλληλο πρόσωπο που ο Θεός θα σου στείλει για σύντροφο. Πώς θα είσαι σίγουρος ότι ο Θεός σου έστειλε κάποιον να γίνει σύντροφος της ζωής σου;

Η επιλογή συντρόφου είναι η πιο σοβαρή απόφαση που παίρνει κανείς στη ζωή του μετά βέβαια από τη σωτηρία του. Το βιβλίο αυτό θα σε βοηθήσει να αποφύγεις μερικά λάθη που μπορεί να σε οδηγήσουν σε αποτυχίες. Περιέχει πρακτικές και ρεαλιστικές κατευθύνσεις που θα σε βοηθήσουν να βρεις το σχέδιο τού Θεού για σένα. Ο Ντέρεκ Πρινς και η σύζυγός του μιλούν για το δικό τους τρόπο γνωριμίας, μία ιστορία που μπορεί να σε εντυπωσιάσει και να σταθεί πρόκληση για τη δική σου ζωή.

Μερικά θέματα που αναπτύσσονται:

- Προετοιμασία για τον γάμο
- Ακολουθώντας την θεία οδηγία
- Ο ρόλος των γονέων και των ποιμένων-διδασκάλων
- Συμβουλευτική και συμπαράσταση στους χωρισμένους
- Υπάρχουν μερικοί άνθρωποι που δεν πρέπει να παντρεύονται;

18. ΚΑΘΟΜΑΙ - ΠΕΡΠΑΤΩ - ΣΤΕΚΟΜΑΙ (σελ. 82, 1300)

"Η Χριστιανική ζωή συνίσταται στο κάθομαι με τον Χριστό, περπατώ δια του Χριστού και στέκομαι εν Χριστώ. Ξεκινάμε την πνευματική μας ζωή αναπαυόμενοι στο τελειωμένο έργο τού Χριστού. Αυτή η ανάπαυση είναι η πηγή της δυνάμεώς μας για ένα σταθερό και αταλάντευτο περπάτημα στον κόσμο. Και μετά από ένα εξαντλητικό πόλεμο με τις δυνάμεις τού σκότους βρισκόμαστε να στεκόμαστε μαζί Του στο τέλος θριαμβευτές, κατέχοντες το έδαφος".

Μια μελέτη τής προς Εφεσίους επιστολής, βασισμένη σε τρεις λέξεις κλειδιά, οι οποίες περιγράφουν τη θέση τού πιστού εν Χριστώ, τη ζωή του στον κόσμο και την στάση του στις μεθοδίες τού σατανά.

19. ΑΝ ΘΕΛΕΙΣ ΤΑ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΘΕΟ (σελ. 48, 500δρχ.)

"Ο Θεός δίνει τα καλύτερά Του σ'εκείνους που αφήνουν την επιλογή σ'Εκείνον". Είσαι πρόθυμος ν'αφήσεις την εκλογή στον Πατέρα σου;

Αν θέλεις τα καλύτερα από τον Θεό, άφησε τον Θεό να διαλέγει για σένα.

Πρόσεξε τα οκτώ αυτά σημεία:

1. Αν θέλεις τα καλύτερα από τον Θεό, να επιθυμείς πραγματικά αυτό και μη συμβιβάζεσαι με τίποτα λιγότερο απ'αυτό.
2. Εστιάσου στον Ιησού.

3. Να μελετάς και να συλλογίζεσαι τον λόγο του Θεού.
4. Γίνε φίλος με το Άγιο Πνεύμα.
5. Να ακούς και να υπακούς στη φωνή του Θεού αμέσως.
6. Να προσέχεις τι και πώς ακούς.
7. Να ενδιαφέρεσαι περισσότερο για τα αιώνια απ'ό,τι τα πρόσκαιρα. Βεβαιώσου ότι οι προτεραιότητές σου είναι σωστές.

8. Αν θέλεις τα καλύτερα από τον Θεό, άφησέ Τον να διαλέγει Εκείνος για σένα. Στα πρώτα χρόνια του 2ου Παγκοσμίου Πολέμου, ενώ υπηρετούσε ως βοηθός νοσοκόμος στο βρετανικό στρατό, ο Derek Prince είχε την εμπειρία της συνάντησης με τον Ιησού Χριστό, που του άλλαξε τη ζωή.

Γράφει γι'αυτό: "Από αυτή την συνάντηση, σχημάτισα δύο συμπεράσματα, τα οποία για κανένα λόγο δεν έχω αλλάξει από τότε, ότι ο Ιησούς Χριστός είναι ζωντανός· δεύτερο, ότι η Βίβλος είναι ένα αληθινό, αξιόπιστο και πάντα επίκαιρο βιβλίο. Αυτά τα δύο συμπεράσματα άλλαξαν ολόκληρη την πορεία της ζωής μου".

Ο Derek Prince που γεννήθηκε στην Ινδία, είναι διεθνώς αναγνωρισμένος κήρυκας και δάσκαλος της Βίβλου. Έχει εκδόσει πάνω από 30 βιβλία που κυκλοφορούν σήμερα σε περισσότερες από 50 γλώσσες.

20. ΙΗΣΟΥΣ, Ο ΦΥΣΕΙ ΩΝ ΘΕΟΣ (σελ. 152, 2000 δρχ.)

Στο βιβλίο του ΙΗΣΟΥΣ: Ο ΦΥΣΕΙ ΩΝ ΘΕΟΣ, ο Κ. Λένης φέρνει στο φως και αναιρεί τις διδασκαλίες των Μαρτύρων του Ιεχωβά οι οποίοι προσπαθούν να "τεμαχίσουν" τον Θεό σε τρία ξεχωριστά και μη ομοούσια μέρη. Με ένα πλήθος Γραφικών εδαφίων βοηθεί εκείνους που ερευνούν τις ιερές Γραφές για να εννοήσουν τον Κύριο Ιησού Χριστό, και εκείνους που θέλουν να βοηθήσουν τους Μάρτυρες του Ιεχωβά να έλθουν στην αληθινή πίστη του Θεού και Κυρίου ημών Ιησού Χριστού προς σωτηρία της ψυχής τους.

Γραμμένο σε απλή γλώσσα, το βιβλίο αυτό είναι ιδεώδες κείμενο για ομαδικές γραφικές συμμελέτες και συζητήσεις, για τις βιβλιοθήκες των εκκλησιών, και θα αποκτήσει σίγουρα μία σημαντική θέση στην βιβλιοθήκη κάθε χριστιανικού σπιτιού εκείνων που αγαπούν τον Κύριο Ιησού και με σεβασμό τον κρατούν στην ύψιστη θέση που του ανήκει.

Η μόρφωση του συγγραφέα περιλαμβάνει εκπαίδευση στο MALASPINA COLLEGE της Βρετανικής Κολομβίας στη Διοίκηση επιχειρήσεων στην Αγγλική Φιλολογία. Είναι μόνιμος κάτοικος του Καναδά. Το ΙΗΣΟΥΣ ΦΥΣΕΙ ΩΝ ΘΕΟΣ αποτελεί το πρώτο του έργο που έγραψε στην Αγγλική και εκδόθηκε το 1996 στον Καναδά.

21. ΤΟ ΑΙΜΑ (σελ. 152, 2.000)

Ο Benny Hinn αποκαλύπτει την θαυμαστή δύναμη που έχει το αίμα του Χριστού στην ζωή ενός Χριστιανού και τον τρόπο να χρησιμοποιούμε την άγνωστη σε πολλούς δύναμη στη ζωή μας.

22. Ο ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ (σελ. 97, 1300)

Μια αναλυτική, πρακτική, αλλά και σε βάθος μελέτη σε ένα τόσο σπουδαίο θέμα από τον παγκοσμίου φήμης δάσκαλο της Αγίας Γραφής.

23. ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΑΠΟ ΠΛΑΝΕΣ (σελ. 52, 1000 δρχ.)

Με αφορμή την πληθώρα εμφανίσεων και ενεργειών του Αγίου Πνεύματος παγκοσμίως που κάνει πολλούς Χριστιανούς να αναρωτιούνται εάν αυτές είναι ή όχι γνήσιες και έχει διασπάσει πολλές εκκλησίες, ο συγγραφέας με σοφία και

βιβλικά στοιχεία οδηγεί τον μελετητή στην ισορροπία τού λόγου τού Θεού και στην προστασία από πλάνες.

23. ΠΩΣ ΝΑ ΝΗΣΤΕΥΕΙΣ ΜΕ ΕΠΙΤΥΧΙΑ (σελ. 43, 700 δρχ.)

Ερωτήσεις στις οποίες απαντά το βιβλίο:

- Γιατί να Νηστεύω;
- Ποια είναι τα οφέλη τής Νηστείας;
- Ποια είναι η σχέση μεταξύ Νηστείας και Προσευχής;
- Βλάπτει την υγεία σου η Νηστεία;
- Πόσο πρέπει να Νηστεύω;
- Πώς πρέπει να τελειώνει η Νηστεία;